

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

SPRAWOZDANIE

KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

**z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych
problemach radiofonii i telewizji**

WARSZAWA, *marzec 1996 r.*

Spis treści

I. SYTUACJA NA RYNKU AUDIOWIZUALNYM W POLSCE NA POCZĄTKU 1996 R.	1
1. Dane ogólne.....	1
2. Radiofonia i telewizja publiczna.....	15
3. Nadawcy działający na podstawie koncesji.....	19
4. Telewizja kablowa i satelitarna.....	28
5. Producenci niezależni.....	29
II. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONSTITUCYJNY	31
1. Uwagi ogólne.....	31
2. Działalność prawodawcza.....	33
3. Współpraca z organami władzy państwowej.....	35
III. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI	38
IV. PROCES KONCESYJNY	43
1. Konkursy o udzielenie lub rozszerzenie zakresów koncesji.....	43
2. Dochody z tytułu prowadzonej przez KRRiT działalności koncesyjnej.....	45
V. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI NADAWCÓW PRZEZ KRAJOWĄ RADĘ RADIOFONII I TELEWIZJI	48
1. Pojęcie, zakres oraz cele zadań kontrolnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	48
2. Realizacja ustawowego obowiązku sprawowania kontroli nad działalnością nadawców przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.....	48
3. Bieżąca i długoterminowa analiza programów radiowych i telewizyjnych.....	51
4. Kontrola działalności reklamowej w mediach elektronicznych.....	55
5. Przestrzeganie prawa w telewizji kablowej.....	56
6. Kontrola realizacji koncesyjnych zobowiązań finansowych.....	57
VI. SKARGI I INTERWENCJE	58
1. Informacje ogólne.....	58
2. Główne problemy poruszane w nadesłanej korespondencji.....	60
3. Skargi wyborcze związane z wyborami Prezydenta RP w 1995 r.....	67
VII. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W DZIEDZINIE PRAWA AUTORSKIEGO I PRAW POKREWNYCH	76
1. Sytuacja w zakresie ochrony praw autorskich i pokrewnych w mediach elektronicznych.....	76
2. Sytuacja w zakresie regulacji prawnej w dziedzinie praw autorskich i pokrewnych.....	78

VIII. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI.....	80
1. Wprowadzenie.....	80
2. Dochody budżetowe.....	80
3. Zatrudnienie.....	81
4. Wydatki budżetowe.....	81
IX. POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY I PRZYSZŁOŚĆ MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH W SPOŁECZEŃSTWIE INFORMACYJNYM....	83
1. Cyfryzacja radia i telewizji.....	83
2. Techniki multimedialne.....	87
3. Społeczeństwo informacyjne.....	89

Słowniczek terminów i skrótów

Spis tabel

Spis map

ZAŁĄCZNIKI

I.

- A. Jednostki podległe i nadzorowane przez Przewodniczącego KRRiT
- B. Informacja o abonentach radiowych i telewizyjnych
- stan na 31 grudnia 1995 roku
- C. Podział wpływów abonamentowych w 1995 roku
- D. Rozporządzenia KRRiT
- E. Oświadczenia KRRiT
- F. Ogłoszenia KRRiT o możliwości uzyskania bądź rozszerzenia koncesji
na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych

II. Komplet uchwał KRRiT 1995 rok

III. Komplet uchwał KRRiT 1996 rok

WSTĘP

Mijają trzy lata od wejścia w życie ustawy o radiofonii i telewizji oraz od ukonstytuowania się Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. To już właściwa perspektywa do oceny tego, co zostało zbudowane, ale i do spojrzenia w przyszłość. Trzy lata temu funkcjonował odziedziczony po poprzednim okresie system nadawców państwowych, stanowiący element struktury rządowej oraz garść nielegalnych rozgłośni radiowych i stacji telewizyjnych. Polski parlament postanowił w to miejsce wprowadzić system konkurencji regulowanej. Powstawała więc z jednej strony zapisana w ustawie niezależna struktura nadawców publicznych, a z drugiej rynek nadawców komercyjnych. Regulatorem i w znacznym stopniu konstruktorem obu sektorów stała się Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Dzisiaj funkcjonuje rozbudowana struktura nadawców publicznych. Składa się na nią Telewizja Polska S.A., jednoosobowa spółka skarbu państwa, zarządzająca dwoma ogólnokrajowymi programami naziemnymi, jednym programem satelitarnym (TV Polonia) i jedenastoma, a wkrótce już dwunastoma ośrodkami regionalnymi; zdecentralizowany system publicznej radiofonii, gdzie działa jedna spółka odpowiedzialna za cztery programy ogólnopolskie oraz program dla zagranicy i siedemnaście autonomicznych spółek regionalnych. W sektorze komercyjnym, gdzie budowa zaczynała się praktycznie od zera, rośnie struktura, której główne elementy są już widoczne. Powstał w Polsce różnorodny, dosyć bogaty krajobraz audiowizualny. Naziemna telewizja niepubliczna to Polsat, docierający dziś do ok. 60-70% mieszkańców kraju i dosyć szybko zmierzający do zapisanego w koncesji 80% pokrycia (programy Polsatu dostępne są także poprzez dosyć satelitarny), ponadregionalna Telewizja Wisła, dysponująca 9 częstotliwościami w Małopolsce i na Górnym Śląsku, 10 współpracujących ze sobą stacji lokalnych oraz sieć płatnej telewizji kodowanej Polskiej Korporacji Telewizyjnej „Canal + Polska”, która rozpowszechnia swój program na 14 częstotliwościach małej mocy. Dodatkową drogą rozprowadzania tych wszystkich komercyjnych i publicznych programów telewizyjnych jest żywiołowo rozwijający się rynek kablowy. Uporządkowanie tego rynku, który jest też terenem gry interesów producentów i nadawców zagranicznych, i objęcie go systemem naszych regulacji jest zadaniem jeszcze niedokończonym. Wiąże się ono z decyzjami dotyczącymi wprowadzania do Polski nowych technologii, o czym mówimy gdzie indziej.

Radiofonia komercyjna to dwie sieci ogólnokrajowe: Radio RMF z siedzibą w Krakowie i warszawskie Radio Zet oraz niespełna sto radiostacji lokalnych, w tym Rozgłośnia Harcerska dysponująca 5 częstotliwościami w aglomeracjach miejskich. Rośnie system radiofonii katolickiej. Składa się nań sieć Ojców Redemptorystów „Radio Maryja”, o

docelowym pokryciu ogólnokrajowym i 41 rozgłośni diecezjalnych. Krajowa Rada akceptuje aspiracje hierarchii kościelnej, by docelowo każda z tych rozgłośni pokryła swym zasięgiem terytorium swojej diecezji. Powstał także przyczółek przyszłej telewizji katolickiej w postaci koncesji dla Telewizji Niepokalanów, prowadzonej przez Ojców Franciszkanów.

Założeniem drugiego procesu koncesyjnego w sferze telewizji naziemnej była kontynuacja i dopełnienie zaistniałego już ładu, doprowadzenie go do fazy końcowej. Zamiany Krajowej Rady staną się decyzjami dopiero po uzgodnieniu parametrów technicznych z Ministrem Łączności. Chodzi o wzmocnienie, nadawców już działających, Canal + i Telewizji Niepokalanów oraz skonstruowanie zaczątków rozproszonej sieci sfederowanej. W jej skład weszłaby sieć północna, centralna i działająca już na południu Telewizja Wisła. Sieć sfederowana otrzymałaby możliwość wspólnej produkcji, wspólnej polityki zakupów, wspólnych wieczornych pasm programowych ze wspólną akwizycją reklam, ale też z rozpinaniem sieci na programy lokalne i na własną eksploatację lokalnego rynku reklamowego. W perspektywie paru lat ta sieć mogłaby się rozwinąć w drugi, obok Polsatu, ogólnopolski system telewizji komercyjnej.

W radiofonii, w drugim procesie, Krajowa Rada postanowiła nie przyznawać sieci ogólnopolskiej, ale po uzgodnieniach z Ministrem Łączności zamierza przyznać koncesję Radiu Info na rozgłoszenie w kilku aglomeracjach miejskich i rozszerzyć koncesję warszawskiego Radia WAWA. Rozważając wnioski lokalne, Rada zwracała uwagę między innymi na to, czy głębokość i dynamika rynku reklamowego pozwala na wprowadzenie dodatkowej konkurencji. Szczegóły tych decyzji koncesyjnych podamy w uzupełnieniu do sprawozdania KRRiT za parę tygodni, kiedy uzgodnienia techniczne pozwolą Krajowej Radzie na podjęcie stosownych uchwał.

Patrząc na rozwój rynku prywatnego pod kątem widzenia konkurencji z nadawcami publicznymi, przyznać trzeba, że nie jest to jeszcze sytuacja równowagi. Stosunkowo lepiej jest w radiofonii, gdzie dwie dynamiczne sieci ogólnokrajowe, RMF i Radio Zet, stanowią istotne dopełnienie, a nawet wyzwanie dla centralnych programów radia publicznego. W regionach prywatne rozgłoszenie lokalne, przeważnie nadające na częstotliwościach małej mocy, są o wiele słabsze od spółek radia publicznego, które otrzymując swój przydział środków z abonamentu, a także dochody z lokalnego rynku reklam, wykazują zrozumiałą skłonność do ciągłego rozszerzania swojej programowej działalności.

W telewizji dominacja nadawcy publicznego jest bardziej jaskrawa mimo naturalnego, ciągłego rozwoju Polsatu. W krajach o systemie mieszanym, publiczno-komercyjnym, Polska jest bodajże jedynym, gdzie pozycja telewizji publicznej pozostaje tak niewzruszenie silna. Ma to swoje oczywiste dobre strony - mocny nadawca publiczny może stać się osią sprawnego systemu - ale i mniej widoczne strony złe. Nasza telewizja publiczna, na jakoby otwartym rynku audiowizualnym, zachowuje się jak struktura zamknięta. Znakiem czasu jest może tylko komercjalizacja Programu I w jego paśmie wieczornym, antycypująca wyzwanie konkurencji, które właściwie dopiero nadchodzi. Wolelibyśmy by Program I, niezagrożony lider pod względem oglądalności, wykorzystywał swoją popularność by narzucić nadawcom komercyjnym pole i warunki konkurencji. Jest bowiem także rolą telewizji publicznej dawać widzom to, co najlepsze w rozrywce i programach popularnych - najlepsze pod względem rzemiosła, gustu, zawodowych ambicji. Chcielibyśmy, żeby Telewizja Polska S.A. brała przykład z najlepszych istniejących wzorów. Koncesja wydana przed dwoma laty przez Krajową Radę dla kodowanego programu Canal + miała na celu utworzenie w Polsce przyczółka telewizji na najwyższym zawodowym poziomie. Prezentacja filmów, transmisji sportowych, programów dokumentalnych w tym programie może być przykładem dla

telewizji publicznej. Nie uporządkowane też są relacje wewnętrzne pomiędzy Programem I i II, które zamiast współpracy i podziału ról popychane są do nieuzasadnionej rywalizacji.

Publiczne kontrowersje wokół telewizji publicznej skupiają się na jej politycznym wizerunku. Ten temat przysłania wszystkie inne. Dyskusje na temat profilu politycznego stają się podstawowym kryterium oceny programu, co znaczy, że o całokształcie polityki programowej się nie mówi. Pluralistyczna Krajowa Rada nie jest wolna od tych dyskusji, ale też zobowiązana jest umieszczać je w perspektywie szerszej. Dostęp do anteny organów władzy państwowej i partii politycznych jest przedmiotem regulacji prawnej, a polityka informacyjna winna być wzniesiona na poziom zawodowy, który zapewniłby jej bezstronność. Dobre dziennikarstwo, to dziennikarstwo zrównoważone.

Krajowa Rada, powołana do regulowania całego rynku audiowizualnego, ma znacznie mniejsze możliwości wpływania na całokształt polityki programowej telewizji publicznej, niż koncesjonowanej, prywatnej. Są kraje, na przykład Kanada, gdzie telewizja publiczna działa na podstawie koncesji, odnawianej co kilka lat po szczegółowej publicznej ocenie wykonania programu i zamierzeń na przyszłość. Nie sugerujemy ustawodawcy polskiemu rozwiązań tak radykalnych. Ale może warto byłoby rozważyć jakąś formę okresowego sprawozdania składanego na ręce Krajowej Rady i omawianego publicznie. Tym bardziej, że w Polsce brak jest jeszcze głębszej kultury medialnej, poważnej krytyki i ciał społecznych monitorujących program.

Telewizja publiczna w Polsce by pozostać silna musi się zmienić. Zmiany zostaną wymuszone nie tylko przez rosnące wyzwania ze strony nadawców komercyjnych i utratę części wpływów z reklam, ale przede wszystkim przez gwałtowną rewolucję technologiczną, która jest już w toku. Przejście na technikę cyfrową zwielokrotni możliwości częstotliwościowe. Za lat kilka fale eteru przestaną być dobrem rzadkim. Nastąpi inwazja programów z zagranicy, znacznie bardziej intensywna niż obecnie. Wiele z nich będzie docierało do nas w wersji polskiej, bo z zewnętrznej perspektywy Polska jawi się jako rynek bardzo atrakcyjny. Szybko postępować będzie tematyczna specjalizacja kanałów, na wyłącznie informacyjne, filmowe, sportowe, muzyczne, dokumentalne itp. Utrzymanie uniwersalnego charakteru telewizji publicznej wymagać będzie gruntownego przemyślenia jej docelowej struktury programowej. Krajowa Rada sformułowała pewne opcje, które stały się zarzewiem dwóch dyskusji z udziałem, między innymi reprezentantów parlamentu. Zakładaliśmy, że telewizja publiczna, by utrzymać wiodącą rolę w przyszłej strukturze audiowizualnej Polski, musi dysponować co najmniej dwoma programami o charakterze uniwersalnym: pierwszym, przeznaczonym do szerokiego odbioru, wchodzącym na własnych warunkach w konkurencję z nadawcami komercyjnymi i drugim, bardziej elitarnym, szukającym widza aktywnego. Nie może też rezygnować ze swojej roli nadawcy regionalnego. Telewizja publiczna mogłaby też tworzyć programy tematyczne, być może nawet z udziałem kapitału prywatnego. Nadszedł czas, by dyskusje na temat tych i innych opcji kontynuować na forum parlamentu, jako że prowadzić one będą do nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Przyszła struktura programowa Telewizji Polskiej S.A. jest tylko jednym z wielu aspektów zmian, jakie niesie ze sobą rewolucja technologiczna. Nadejście techniki cyfrowej pozwala na stworzenie nowego, globalnego systemu komunikowania się, który ma już swoją nazwę: *społeczeństwo informacyjne*. Kończącą fazą procesu zmian ma być łączenie się telewizji, telekomunikacji i informatyki w „otoczenie multimedialne”.

Niestety, w światowym wyścigu do zrealizowania tej wizji Polska biegnie z tyłu. Liderzy - uprzemysłowione demokracje Zachodu - podjęły już stosowne decyzje polityczne, tworzą strukturę prawa poprzez nowe akty parlamentu, wdrażają plany gospodarcze. Krajowa

Rada Radiofonii i Telewizji zgłosiła Prezesowi Rady Ministrów gotowość opracowania - we współpracy z Ministerstwem Łączności - obszernego raportu na temat polskiej drogi do społeczeństwa informacyjnego, w jej aspektach politycznych, prawnych i gospodarczych. Prace nad tym raportem są już w toku i powinny zostać zakończone w czerwcu bieżącego roku.

Na Zachodzie nowe technologie komunikowania stają się potężną dźwignią rozwoju gospodarczego. Istnieje tam konsensus polityczny, że proces dochodzenia do „społeczeństwa informacyjnego”, finansowany będzie siłami wolnego rynku. Jest więc przyzwolenie na przyspieszoną koncentrację kapitału i tworzą się naciski na liberalizację rynku audiowizualnego, na „deregulację”. Krajowa Rada odczuwa te naciski bezpośrednio i coraz bardziej dotkliwie. Nasza ustawa o radiofonii i telewizji jest ze zrozumiałych względów (konieczność chronienia własnych struktur w okresie transformacji) raczej protekcjonistyczna. Wynikający z niej system regulacji stał się przedmiotem krytyki, zresztą w pewnych wypadkach wzajemnie sprzecznej. W ramach między innymi negocjacji o wejście Polski do OECD, Stany Zjednoczone postulują zatrzymanie regulacji na ich obecnym poziomie i oczekują jej szybkiej liberalizacji. Amerykanie są szczególnie krytyczni wobec propozycji wprowadzenia w programach telewizyjnych obowiązującej kwoty produkcji europejskiej, do czego ustawa daje Krajowej Radzie delegację. Z kolei Unia Europejska oczekuje, w ramach procesu dostosowywania naszych struktur prawnych do unijnych norm, na wprowadzenie przez Polskę kwoty europejskiej, a zniesienie kwoty produkcji krajowej.

Wydaje się, że Europa będzie zmierzać do liberalizacji poprzez stopniowe znoszenie sztywnie protekcjonistycznego systemu kwot i zastępowania go funduszami pomocy dla własnego rynku produkcji. Decyzję podejmie Parlament, a Krajowa Rada służyć pragnie swoją wiedzą i doświadczeniem w potrzebnym już procesie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

I. SYTUACJA NA RYNKU AUDIOWIZUALNYM W POLSCE NA POCZĄTKU 1996 R.

1. Dane ogólne

1.1 Ustawa o radiofonii i telewizji z dnia 29 grudnia 1992 r. (Dz. U. Nr. 7, poz. 34) w art. 5 powołuje Krajową Radę Radiofonii i Telewizji jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji, natomiast w art. 6 ust. 2 określa jej szczegółowe zadania w sposób następujący:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,
- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów,
- 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców,
- 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych,
- 6) określanie opłat abonamentowych, opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru,
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji,
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

1.2 Działania na rzecz kształtowania polskiego ładu w eterze w pierwszym okresie działalności (1993/1994) obejmowały przede wszystkim:

- udział we **wstępnym projektowaniu** polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- aktywną współpracę w tworzeniu planu zagospodarowania częstotliwości;
- określanie warunków prowadzenia działalności przez nadawców;
- przygotowanie i rozpoczęcie **pierwszego procesu koncesyjnego**.

W drugim okresie (1994/1995) prace koncentrowały się na:

- podjęciu praktycznie wszystkich rozstrzygnięć w sprawach koncesji w ramach rozpoczętego procesu koncesyjnego (z wyjątkiem udzielonej 1 marca 1994 r. koncesji na rozpowszechnianie ogólnopolskiego programu telewizyjnego), w tym na stworzeniu rozbudowanego sektora radiostacji kościelnych;
- udziale w uregulowaniu prawnego statusu nadawców działających bez koncesji i w likwidowaniu stacji nielegalnych;
- współpracy z nadawcami publicznymi w zakresie ich przekształceń, rozdziału wpływów z opłat abonamentowych oraz zaspokojeniu, w miarę możliwości, ich potrzeb w dziedzinie częstotliwości potrzebnych do realizacji ustawowego wymogu objęcia całego terenu kraju zasięgiem programów ogólnokrajowych.

W okresie 1995/1996 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła **drugi proces koncesyjny**, oferujący nowe częstotliwości udostępnione w ostatnim okresie dla celów radiokomunikacji rozsiewczej przez resort łączności w wyniku postępu w opracowywaniu mapy zagospodarowania częstotliwości oraz uzgodnień międzynarodowych. Rada kontynuowała też prace zmierzające do właściwego rozwoju sektora nadawców publicznych.

KRRiT stworzyła ład w eterze obejmujący obok nadawców publicznych działających w kształcie przewidzianym ustawą o radiofonii i telewizji także rynek komercyjnej radiofonii i telewizji, obejmujący różnorodne programowo stacje radiowe i telewizyjne o różnym zasięgu, mogące uzyskać udział w rynku reklamy zapewniający ich właściwe finansowanie. Zakładana rywalizacja o słuchacza i widza pomiędzy poszczególnymi uczestnikami rynku miała służyć powstawaniu pluralistycznej oferty i rozwojowi krajowego rynku producentów niezależnych.

1.3 W zakresie **radia prywatnego**, Krajowa Rada stworzyła sektor obejmujący:

- Dwie komercyjne sieci ogólnokrajowe o uniwersalnym charakterze programu dla Radia Zet i Radia RMF. W założeniu mieli to być silni nadawcy mogący konkurować z trzema publicznymi sieciami UKF.
- Jedną sieć ogólnokrajową o społeczno-religijnym charakterze programu dla Radia Maryja przewidzianą jako sieć niekomercyjną (nie nadającą reklam), nie stanowiącą konkurencji dla pozostałych nadawców.
- Sieć rozproszoną ZHP, przewidzianą jako rozgłośnie realizującą cele statutowe ZHP, a zwłaszcza edukacyjno-wychowawcze.
- Rozgłośnie lokalne i regionalne odpowiadające zapotrzebowaniom słuchacza lokalnego, w tym rozgłośnie diecezjalne, związane ze strukturą Kościoła Katolickiego (razem 144 stacji z czego 41 diecezjalnych).

1.4 W zakresie **telewizji prywatnej**, decyzje KRRiT w pierwszym procesie koncesyjnym zmierzały do stworzenia następującego modelu:

- Jedna telewizja ogólnokrajowa - POLSAT - przewidziana jako silna sieć ogólnokrajowa, mogąca stanowić konkurencję dla telewizji publicznej. Jednocześnie w koncesji nałożono ograniczenia w nadawaniu programów lokalnych w celu ochrony telewizji lokalnych i regionalnych.

- Dwie uzupełniające się sieci ponadregionalne (południowa dla Telewizji Wisła, północna planowana dla NTP Plus - koncesja nie wydana, ponieważ kandydat ostatecznie nie zdołał wypełnić wszystkich warunków) o ograniczonej możliwości współpracy programowej i reklamowej. Ograniczenia współpracy między tymi sieciami miały zapobiec utracie ich regionalnego charakteru. Przewidywano zmiany w tym zakresie w zależności od rozwoju rynku nadawców i producentów telewizyjnych.
- Jedna sieć rozproszona TV kodowanej, płatnej - Canal Plus. Ponieważ jest to program kodowany i nie czerpiący z rynku reklamy, nie stanowi bezpośredniej konkurencji dla telewizji finansowanych z reklam. W założeniu jest to telewizja elitarna zarówno pod względem jakości produkcji jak i potencjalnych odbiorców (w innych krajach programy telewizji płatnej odbiera 10-15% ogólnej liczby widzów). Dzięki szczególnym warunkom koncesji nadawca miał stać się istotnym źródłem finansowania polskiej kinematografii.
- 10 lokalnych stacji telewizyjnych, z założenia przeznaczonych dla społeczności lokalnych.

1.5 Drugi proces koncesyjny zmierza do dopełnienia wcześniej stworzonego modelu oraz jego korektę w oparciu o zdobyte doświadczenia. W radiu o 376 częstotliwości radiowych (w tym: 255 w zakresie fal ultrakrótkich UKF FM 87,5 - 108 MHz, 110 w zakresie fal ultrakrótkich UKF FM 66 - 74 MHz, 11 o mocach promieniowania mniejszych od 1kW na falach średnich) ubiegało się 184 wnioskodawców. Część z zaoferowanych w drugim procesie koncesyjnym częstotliwości radiowych zostanie wykorzystana do uzupełnienia sieci ogólnokrajowych nadawców radiowych oraz koncesji lokalnych.

Krajowa Rada analizuje sytuację na rynku reklamowym, zarówno ogólnokrajowym, jak i na rynkach regionalnych, w celu prowadzenia polityki koncesyjnej uwzględniającej realia ekonomiczne i zapewniającej istniejącym już oraz nowym stacjom szansę przetrwania na rynku

Krajowa Rada przeprowadza własne analizy działalności i zawartości programu różnych nadawców (w tym np. „Audytorium radiowe w Polsce w warunkach wielości nadawców”; „Sposób informowania w TVP i POLSAT na podstawie monitoringu głównych wydań audycji informacyjnych”; „Rynek reklamy radiowej”; „Analiza działalności reklamowej Telewizji Polskiej S.A.” „Analiza planów programowych Polskiego Radia S.A. oraz rozgłośni regionalnych” itp.). Obecnie realizowana jest próba kompleksowej charakterystyki programów radiowych i telewizyjnych emitowanych przez nadawców komercyjnych i publicznych na terenie województw: rzeszowskiego i przemyskiego. Przygotowywane są analizy programów następujących stacji radiowych: VIA (Radio Diecezji Rzeszowskiej), AVE MARYJA (Radio Archidiecezji Przemyskiej), regionalna rozgłośnia radia publicznego, TELEWIZJI WISŁA.

Pozwala to monitorować sytuację w zakresie dostępnej odbiorcom oferty programowej oraz sytuacji na rynku i uzyskać dane ułatwiające planowanie polityki koncesyjnej.

1.6 Dla potrzeb naziemnego rozpowszechniania **programów radiofonicznych** w ramach podziału widma częstotliwości przeznaczono następujące zakresy fal:

- długie - częstotliwości 155 ÷ 285 kHz,
- średnie - częstotliwości 525 ÷ 1605 kHz,
- krótkie - częstotliwości 2,3 ÷ 26,1 MHz podzielone na 14 pasm,
- ultrakrótkie I - częstotliwości 66 ÷ 74 MHz (stosowane dotychczas w Polsce i krajach Europy Wschodniej),
- ultrakrótkie II - częstotliwości 87,5 ÷ 108 MHz (stosowane w reszcie świata).

W ofertach dla obydwu procesów koncesyjnych znalazły się częstotliwości z zakresu fal średnich i ultrakrótkich:

- 11 częstotliwości małej mocy z zakresu fal średnich w 92 lokalizacjach w 29 województwach,
- 210 częstotliwości dużej i małej mocy z zakresu fal ultrakrótkich I zlokalizowanych w 46 województwach,
- 461 częstotliwości dużej i małej mocy z zakresu fal ultrakrótkich II zlokalizowanych w 47 województwach.

Częstotliwości dużej mocy są w zasadzie przewidziane dla sieci ogólnopolskich, które swoim zasięgiem powinny pokryć co najmniej 80 % powierzchni kraju.

Do niedawna w Polsce był używany tylko I zakres fal ultrakrótkich. W kilku ostatnich latach rozpoczął się proces przechodzenia na zakres II. Przewiduje się, że do końca 1999 roku zakres I zostanie zlikwidowany.

Do końca 1996 r. większość stacji radia publicznego uruchomi nadajniki dużej mocy w zakresie II.

Poważnym problemem społecznym jest wymiana odbiorników u słuchaczy. Obecnie szacuje się, że ok. 40 % ludności miast posiada już odbiorniki z górnym zakresem; na wsiach i w małych miasteczkach procent ten ocenia się na 15.

Dla Polski w latach sześćdziesiątych zaprojektowano i uzgodniono międzynarodowo 5 pełnych (oraz jedną niepełną) sieci ogólnopolskich w górnym zakresie fal ultrakrótkich w oparciu o stacje dużej mocy, które miały pokryć sygnałem stereofonicznym co najmniej 80 % powierzchni kraju. Trzy z tych sieci zostały przeznaczone dla radia publicznego, są to obecnie sieci w trakcie uruchamiania dla rozpowszechniania programów II (Radio BIS), III i regionalnych. Pozostałe sieci KRRiT zdecydowała przyznać nadawcom niepublicznym: Radiu RMF z Krakowa, Radiu ZET z Warszawy oraz Radiu Maryja z Torunia. Dla potrzeb tych nadawców Instytut Łączności wykonał projekty sieci.

KRRiT przyznała czasowo tym nadawcom dodatkowo pewną liczbę częstotliwości (na ogół małej mocy) z dolnego zakresu. Było to konieczne z uwagi na małą liczbę odbiorników z górnym zakresem.

Dla potrzeb naziemnego rozpowszechniania **programów telewizyjnych** w ramach podziału widma częstotliwości przeznaczono następujące zakresy (dla przyjętych w Polsce standardów D i K wg. CCIR):

- zakres I - częstotliwość 48,5 ÷ 66 MHz - kanały 1 i 2 (obecnie nie używane),
- zakres II - częstotliwość 76 ÷ 100 MHz - kanały 3 ÷ 5 (obecnie nie używane),
- zakres III - częstotliwość 174 ÷ 230 MHz - kanały 6 ÷ 12 ,
- zakres IV - częstotliwość 470 ÷ 606 MHz - kanały 21 ÷ 37 ,
- zakres V - częstotliwość 606 ÷ 862 MHz - kanały 38 ÷ 69
(kanały 61 ÷ 69 do tej pory nie są w Polsce wykorzystywane).

Dla Polski w latach sześćdziesiątych zaprojektowano i uzgodniono międzynarodowo trzy sieci ogólnopolskie w oparciu o stacje dużej mocy, które miały pokryć co najmniej 80 % powierzchni kraju. Wówczas myślano o budowie sieci dla trzech programów telewizji publicznej.

Dla telewizji publicznej zbudowano dwie sieci:

- sieć I (Program I TVP) wykorzystuje przede wszystkim częstotliwości z III zakresu,
- sieć II (Program II TVP) wykorzystuje częstotliwości z IV zakresu.
- sieć III (wykorzystującą częstotliwości z V zakresu) KRRiT przeznaczyła dla ogólnopolskiej sieci komercyjnej.

W ofertach KRRiT dla obydwu procesów koncesyjnych znalazło się 148 kanałów dużej i małej mocy z zakresów III, IV i V. Oferty te nie obejmują pewnych częstotliwości z

V zakresu, gdyż są one czasowo niedostępne z uwagi na wykorzystywanie ich przez MON. Kanały dużej mocy przewidziano przede wszystkim dla sieci ogólnopolskiej.

Dalszy rozwój ładu w eterze wymaga m.in.

- rozstrzygnięcia licznych problemów związanych z właściwą gospodarką częstotliwościami i osiągnięciem przez nadawców właściwego zasięgu;
- kształtowania sieci rozgłośni radiowych i telewizyjnych, biorąc pod uwagę charakter ich programu, siłę ekonomiczną podmiotów ubiegających się o koncesję, zasięg oddziaływania i lokalizację rozgłośni. Dla jeszcze lepszego wykonywania tych zadań konieczne jest stworzenie bazy informacyjnej dla analizy odbioru programów oraz rynku reklamy w skali całego kraju i poszczególnych regionów. Pozwoliłoby to uniknąć zbyt dużego zagęszczenia rozgłośni radiowych i telewizyjnych w poszczególnych częściach Polski.
- wprowadzenia i upowszechnienia nowych technologii.

W Polsce dla potrzeb radiofonii przeznaczono zakres UKF 66-74 MHz, a więc inny niż w Europie Zachodniej (87,5-108 MHz). Obecnie użytkowane są oba zakresy - dolny i górny, co może powodować ich wzajemne zakłócenia. Konsekwencją jest ograniczenie liczby częstotliwości dla danej lokalizacji. Poważnym problemem utrudniającym konwersję pasma jest powoli dokonująca się wymiana odbiorników przez słuchaczy na nowe, umożliwiające odbiór w górnym zakresie UKF (wg. danych Instytutu Badania Opinii, Rynku i Konsumpcji GfK Polonia, w końcu 1995 r. odbiorniki z wysokim UKF miało niewiele ponad połowę ludności). Słuchalność jest ciągle wyższa na dolnym zakresie (stare odbiorniki), co wymusza większe zainteresowanie nadawców pasmem dolnym. Konwersja zakresu UKF. przebiega z opóźnieniem, ale w 1995 r. uległa wyraźnemu przyspieszeniu i zostanie zakończona do końca 1999 r.

Polityka koncesyjna KRRiT zmierza w kierunku promocji górnego pasma np. poprzez jednoczesne nadawanie na częstotliwościach w obu pasmach lub udzielanie koncesji wyłącznie na pasmo górne. Oba rozwiązania stanowią jednak dodatkowe obciążenie finansowe dla nadawców. Dodatkowe utrudnienie w konwersji pasma powoduje brak infrastruktury technicznej w postaci stacji nadawczych koniecznych do uruchomienia stacji dużej mocy w górnym zakresie UKF.

Istniejąca sieć nadajników dużej mocy na górnym paśmie UKF została zaprojektowana z myślą o uruchomieniu do 5 sieci ogólnokrajowych. Obecnie sieci te są eksploatowane przez 3 programy ogólnokrajowe radia publicznego oraz 2 rozgłośnie komercyjne: Radio RMF FM i Radio ZET. W projektach nie przewidywano powszechnego stosowania stacji małej mocy. W związku z decyzją KRRiT o utworzeniu szóstej sieci ogólnokrajowej, Radia Maryja, Rada w porozumieniu z Państwową Agencją Radiokomunikacyjną zleciła wykonanie projektu szóstej sieci w górnym (87,5-108 MHz) paśmie UKF. Jednak osiągnięcie przynajmniej 80% pokrycia kraju przez wszystkie sieci ogólnopolskie będzie wymagało licznych modyfikacji w planie częstotliwości oraz znaczących inwestycji w sieć stacji nadawczych.

Ze względów technicznych sieci niepubliczne muszą korzystać zarówno z nadajników dużej jak i małej mocy, co powoduje, że KRRiT musi poszukiwać kompromisu pomiędzy interesami sieci ogólnokrajowych i stacji lokalnych.

1.7 Odbudowa masztu radiowego w Konstantynowie potrzebna jest w celu powrotu do pełnego zasięgu programu I PR oraz zwolnienia w Raszynie nadajnika dla drugiej fali długiej o częstotliwości 198 kHz. Odbudowa masztu została jednak znów wstrzymana. Zasięg odbioru obecnie wykorzystywanego nadajnika długofalowego 225 kHz przedstawia mapa nr 1. Dla poprawy słyszalności Programu I PR, Krajowa Rada podjęła uchwałę nr 296/95 zezwalającą na przyznanie 10 częstotliwości w górnym zakresie UKF na południowo-zachodnim obrzeżu Polski oraz dla centrów kilku dużych miast. Uruchamianie uzupełniających nadajników UKF dla programu I PR rozpoczęło się w marcu 1996 r.

Programy ogólnopolskie I, II i III nie uległy istotnym zmianom. Jednakże po zmianie formuły w listopadzie 1994 r. programu IV w "Radio BIS", spółka POLSKIE RADIO S.A. umieściła go dodatkowo (poza falami średnimi) na częstotliwościach przeznaczonych dla konwersji "Dwójki". Program II PR pozostał więc tylko na dolnym zakresie, bez możliwości konwersji na górny UKF (brak częstotliwości). Decyzja Zarządu Polskiego Radia S.A. budzi liczne protesty społeczne, których uwzględnienie leży w gestii PR S.A. jako niezależnego nadawcy publicznego i znajduje się poza zakresem kompetencji KRRiT.

Pokrycie kraju programem Radio BIS na falach średnich ma tendencję spadkową. Brak jest danych pomiarowych o aktualnym zasięgu. Szacunkowo można przyjąć pokrycie ok. 60 % powierzchni kraju w porze dziennej i ok. 50 % w nocy. Tendencja spadkowa jest spowodowana wzrostem zakłóceń oraz spadkiem efektywności starych nadajników. Orientacyjne zasięgi przedstawiono na mapie nr 2.

Trzy jednakowe sieci nadawcze dla programu II, III i dla programów regionalnych pracują w dolnym zakresie UKF. Ich pokrycie sięga 98 % ludności kraju. Jednak ze względu na pojawienie się licznych stacji komercyjnych zasięgi uległy zmniejszeniu, skąd parcie spółek regionalnych na przyspieszone uruchamianie nadajników w górnym zakresie. Orientacyjne zasięgi w zakresie dolnym UKF przedstawiają mapy nr 3, 4 i 5.

W górnym zakresie UKF pokrycie kraju programami ogólnopolskimi IV (Radio BIS) i III osiąga szacunkowo 65 % powierzchni kraju i ok. 75 % ludności z tendencją wzrostową ze względu na szybciej obecnie przebiegający proces konwersji (tj. uruchamianie nadajników w paśmie 87,5 - 108 MHz). Wszystkie spółki regionalne nadają już w górnym zakresie z tym, że nie wszystkie z parametrami docelowymi. Na niektórych z tych częstotliwości uruchamiane są dodatkowe programy.

Dla uzyskania pełnego pokrycia kraju na zakresie UKF potrzebne jest wybudowanie szeregu brakujących jeszcze stacji nadawczych (wspólnych z telewizją). Potrzebne częstotliwości są zarezerwowane. Orientacyjne zasięgi w zakresie górnym UKF przedstawiają mapy nr 6, 7 i 8.

Program dla Zagranicy (tzw. Program V) boryka się z niewydolnością krótkofalowej bazy nadawczej TP S.A. Musiał również - ze względu na prohibicyjny cennik TP SA - zrezygnować z nadajnika średniofalowego Stargard o mocy 300 kW. Nadajnik ten w porze wieczorno-nocnej obsługiwał wybiórczo (antena kierunkowa) ogromną połać od Sycylii po Skandynawię i od Zagłębia Ruhry po Winnicę na Ukrainie. Przystarzała i zużyta baza nadawcza powoduje, że Program V PR nie dociera do zamierzonego audytorium. Program ten jest nadawany także z satelity Eutelsat HOT BIRD.

1.8 Telewizja Polska S.A. ma również problemy z pokryciem terenu kraju. Ogólnopolskie sieci nadawcze TVP S.A. są niekompletne, brakuje szeregu obiektów nadawczych; istnieją rejony bez odbioru Telewizji Polskiej (Pieniny) bądź z odbiorem tylko jednego programu (okolice Białegostoku i Łodzi; Hajnówka, Bielsk Podlaski) lub z odbiorem na poziomie zakłóceń z powodu nadmiernej odległości od stacji nadawczych. Po stronie zasięgu programów regionalnych (trzecia quasi-sieć nadawcza) sytuacja jest zróżnicowana ze względu na różne szanse na uzyskanie kanałów o podobnym zasięgu dla poszczególnych Oddziałów TVP S.A.

Krajowa Rada wydała uchwałę nr 171/95, rezerwującą kanały dla wszystkich stacji nadawczych, brakujących do uzyskania pełnego pokrycia kraju obu programami ogólnopolskimi TVP. Dokończenie budowy sieci nadawczej zależy od zdolności inwestycyjnej TP S.A.

W zakresie programów regionalnych tej sprawy nie uda się rozwiązać przed zwolnieniem przez MON grupy zablokowanych kanałów UHF.

Program I dociera do około 92 % ludności za pomocą nadajników głównych dużej mocy oraz lukowych stacji retransmisyjnych małej mocy. Dla uzyskania założonego w

generalnym planie sieci nadawczych pokrycia 98 % należy wybudować 17 brakujących stacji nadawczych oraz uruchomić wiele dalszych stacji retransmisyjnych. Orientacyjne obecne zasięgi nadajników programu TVP-1 przedstawiono na mapie nr 9.

Program II dociera do około 82 % ludności za pośrednictwem nadajników głównych dużej mocy oraz lukowych stacji retransmisyjnych. Dla uzyskania założonego w generalnym planie sieci nadawczych pokrycia 98 % należy wybudować 19 brakujących stacji nadawczych oraz uruchomić wiele dalszych stacji retransmisyjnych. Orientacyjne obecne zasięgi nadajników programu TVP-2 przedstawiono na mapie nr 10.

Programy regionalne 11 oddziałów terenowych nadawane są przy pomocy jedenastu nadajników średniej i dużej mocy o mocno zróżnicowanych zasięgach. W Bydgoszczy, Łodzi i Szczecinie w I półroczu 1996 r. nastąpi zwiększenie zasięgu po przeniesieniu nadawania na uzgadniane przez PAR inne kanały. Brak danych pomiarowych pozwalających ocenić do jakiej części ludności docierają programy regionalne TVP S.A. Orientacyjne obecne zasięgi ich nadajników przedstawiono na mapie nr 11. Na podstawie decyzji Walnego Zgromadzenia Spółki TVP S.A. o wpisaniu do statutu spółki nowego jej oddziału w Białymstoku, podjętej w wyniku inicjatywy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, rozpoczęto już prace związane z tworzeniem tego oddziału.

Przesyłanie sygnału do nadajników oraz pomiędzy Oddziałami odbywa się na drodze naziemnej z tym, że do przesyłu z miejsca reportażu do Centrali coraz częściej znajduje zastosowanie droga satelitarna przy pomocy wozu satelitarnego (*uplink*). TVP S.A. rozważa również, podobnie jak Polskie Radio S.A., przeniesienie rozsyłu programów ogólnopolskich do nadajników na drogę satelitarną.

W miarę rozwoju krajowej telekomunikacji, tradycyjne łącza radiofonii i telewizji (oparte o kable i radiolinie) wzbogacone zostaną o łącza satelitarne, światłowodowe, a także cyfrowe mikrofalowe łącza naziemne. Usprawni to znacznie rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów radiowych i telewizyjnych.

1.9 Następnym etapem rozwoju radiofonii będzie wprowadzenie **radiofonii cyfrowej** (*Digital Audio Broadcasting - DAB*). W Europie przyjęto do realizacji system DAB/Eureka 147.

System DAB cechuje się nieosiągalną dotąd w warunkach mobilnych wiernością i stabilnością transmisji (klasyczny FM opracowano dla warunków stacjonarnych, z anteną na wysokości 10 m) oraz łatwość wyboru i kategoryzacji programów. Wyróżnia go:

- jakość odbioru porównywalna w każdych warunkach z płytą kompaktową CD, ze względu na zastosowanie techniki cyfrowej;
- niezakłócony odbiór w samochodzie w ruchu;
- oszczędne użycie widma fal elektromagnetycznych;
- oszczędności 1:10 do 1:20 w mocach nadajników w sieci w stosunku do klasycznego systemu FM (stąd oszczędności inwestycyjne i eksploatacyjne oraz zmniejszenie narażenia środowiska organizmów żywych);
- transmisja dodatkowych danych.

W warunkach polskich wprowadzenie DAB oznacza również:

- szansę rozwoju dla polskiego przemysłu (np. DIORA, ZARAT, WAREL);
- możliwość dodatkowego wykorzystania istniejących obiektów nadawczych Telekomunikacji Polskiej S.A.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła działania (patrz rozdział X) na rzecz wprowadzenia DAB w Polsce.

1.10 Przełomem w rozwoju telewizji jest **cyfryzacja produkcji i emisji programów telewizyjnych**. Zapewnia ona nie tylko wielokrotne zwiększenie liczby kanałów, poprawę jakości obrazu i dźwięku ale także wprowadzenie formatu 16 : 9 i telewizji o wysokiej rozdzielczości (HDTV), wprowadzenie telewizji interaktywnej oraz dostarczanie odbiorcom interaktywnych usług multimedialnych (sieci komputerowe - np. INTERNET) lub leżących na pograniczu telekomunikacji i telewizji - video-na-zamówienie (ang. *Video on Demand, Pay-per-View*), gry i inne usługi interaktywne. Technologia cyfrowa stwarza również możliwość kreowania nowych środków wyrazu w postaci choćby grafiki komputerowej, czy efektów studia wirtualnego.

Krajowa Rada wystąpiła do Prezesa Rady Ministrów z propozycją sformułowania kierunków polityki i praktycznych działań Państwa na rzecz prac badawczo-rozwojowych zmierzających do wprowadzenia telewizji cyfrowej w Polsce (patrz rozdz. IX).

1.11 W długofalowej perspektywie kształt ładu radiowo-telewizyjnego (obejmującego zarówno ład w eterze sensu stricto, jak i inne techniki przekazu sygnału) określać będzie **konwergencja radia i telewizji z telekomunikacją i informatyką**. Będzie to jednocześnie **jedna z podstawowych dźwigni rozwoju technologii i wzrostu gospodarczego**.

W Bia³ej Księdze Growth, Competitiveness, Employment. The Challenges and Ways Forward into the 21st Century (1993), w którym Komisja Europejska wytyczyła strategię technologiczną i gospodarczą Unii Europejskiej na początek XXI w., rozwój technik informacyjnych i komunikacyjnych, oparcie gospodarki na *knowledge-based industries* oraz rozkwit społeczeństwa informacyjnego traktowane są jako jedna z **podstawowych sił napędowych rozwoju, gwarancja wzrostu, walki z bezrobociem i utrzymywania konkurencyjności na rynkach światowych**. Ochrona sektora audiowizualnego i promocja tego procesu konwergencji traktowane są w wysoko rozwiniętych państwach członkowskich Unii Europejskiej jako ważny cel polityki gospodarczej, zmierzającej do zagwarantowania rozwoju w epoce społeczeństwa informacyjnego.

Biała Księga wskazuje, że sektor audiowizualny, obejmujący zarówno *software* (produkcja programowa), jak i *hardware* (produkcja sprzętu do odbioru tego programu) ma - niezależnie od znaczenia kulturalnego - także niedoceniane często **wielkie znaczenie gospodarcze**. W Europie Zachodniej wydatki na programy i sprzęt audiowizualny wzrosną z 23 miliardów ECU w 1993 r. do 45 miliardów ECU pod koniec stulecia. Obecnie w krajach UE sektor ten zatrudnia co najmniej 1,8 miliona pracowników a jego rozwój sprawi, że stanie się on jedną z najważniejszych gałęzi usług w gospodarce europejskiej. Stąd wielkie, zarówno kulturalne jak i ekonomiczne znaczenie rozwoju sektora audiowizualnego oraz obrony przed zdominowaniem go przez inne kraje.

1.12 Przekształcenia ładu w eterze powodują **podział i fragmentację widowni telewizyjnej oraz audytorium radiowego**, co pociąga za sobą zmianę pozycji poszczególnych nadawców na rynku, w tym na rynku reklamowym. KRRiT podejmuje liczne prace analityczne zmierzające do ustalenia tendencji w tym zakresie.

Należy do nich analiza „Audytorium radia w Polsce w warunkach wielości nadawców”, która wskazuje, że wraz z utratą monopolistycznej pozycji na rynku (a także - pogorszenia się technicznych warunków odbioru) programy ogólnopolskie Polskiego Radia S.A. notowały w latach 1992 - 1994 systematyczny i bardzo znaczny spadek liczby słuchaczy. Proces ten został jednak, jak się wydaje, w 1995 r. zahamowany. Na jesieni 1995 r. odnotowano już przyrost audytorium trzech programów ogólnopolskich Polskiego Radia S.A. Dane ze stycznia 1996 r., uzyskane w badaniach dwóch niezależnych ośrodków, potwierdzają, iż jest to tendencja stała (konkretne liczby różnią się zależnie od przyjętej

metody pomiaru, niemniej w obu badaniach odnotowujemy wzrost audytorium Polskiego Radia S.A., choć na różnym poziomie).

Program I PR S.A. notował do początku 1995 r. systematyczny spadek liczby słuchaczy. W styczniu 1995 r. jego zasięg tygodniowy wynosił niespełna czterdzieści procent ogółu ludności powyżej 15 roku życia, a zasięg dzienny - 25 %, czyli o około połowę mniej niż na początku dekady (dane z ubiegłych lat nie są w pełni porównywalne, ze względu na zmianę metody). Wciąż jednak, mimo tych strat, Program I PR S.A. zachowuje pozycję najliczniej słuchanego programu radiowego w kraju. W 1995 r. zaczął powoli odbudowywać swoje audytorium. Na jesieni 1995 r. zasięg tygodniowy Programu I przekroczył 40%, w styczniu br. ta wzrostowa tendencja została utrzymana.

Program II PR S.A. miał w 1995 r. tygodniowy zasięg w wysokości 5 - 6 % ludności powyżej 15 roku życia, czyli kilkakrotnie mniej niż na początku dekady, zaś jego audytorium dzienne spadło do 1%. W styczniu 1996 r. odnotowano dwukrotny, w porównaniu z tymi danymi, wzrost liczby słuchaczy.

Program III PR S.A. stracił w latach 1991 - 1995 ponad połowę ogółu odbiorców i połowę słuchaczy stałych. Od końca 1994 r. stracił też pozycję drugiego w hierarchii słuchalności programu radiowego kraju (na rzecz radia RMF FM). Między styczniem 1995 r. a styczniem 1996 r. jego zasięg tygodniowy wzrósł jednak dwukrotnie, zwiększyło się także jego przeciętne audytorium w ciągu dnia.

Program IV PR S.A., obecnie - wraz ze zmianą formuły programowej i uruchomieniu również na wysokim UKF - nazwany Radiem BIS, w końcu 1995 r. miał audytorium około 1 % dorosłych Polaków. W styczniu br. odnotowano wzrost audytorium.

Zasięgi tygodniowe (w % ogółu ludności) publicznych i komercyjnych programów ogólnokrajowych ilustruje poniższa tabela.

Miejsce w rankingu		Styczeń 1995 *	Jesień 1995 **	Styczeń 1996 **	1996 ***
1	Program I PR S.A.	39	41	42	48
2	RMF FM	17	23	34	31
3	Program III PR S.A.	14	19	25	25
4	Radio ZET	8	17	23	19
5,5	Radio Maryja	5	7	12	12
5,5	Program II PR S.A.	5	6	12	12
7	Program IV PR S.A. - R. BIS	> 1	> 1	bd.	3

Źródła: * GfK Polonia i OBOP; ** GfK Polonia; *** OBOP. Badania na losowych, reprezentatywnych próbach ogólnopolskich, obejmujące populację w wieku 15 i więcej lat.

* **Zasięg dzienny** stacji (audytorium dzienne) oznacza odsetek osób w populacji, które słuchały programu danej stacji przynajmniej przez 15 minut w ciągu dnia, obliczony dla średniego dnia w tygodniu.

Zasięg tygodniowy (audytorium tygodniowe) to odsetek osób, które słuchały danej stacji przynajmniej przez 15 minut w ciągu tygodnia.

Spadek audytorium rozgłośni regionalnych Polskiego Radia S.A. był, przeciętnie biorąc, podobny jak programów ogólnopolskich PR S.A., choć nie wszystkich rozgłośni dotknął w tym samym stopniu. Największy krąg słuchaczy utrzymały rozgłośnie PR S.A. w tych miastach, w których stacje prywatne jeszcze nie działają lub jest ich niewiele (jak np. rozgłośnie PR S.A. w Zielonej Górze, w Białymstoku, Olsztynie, Kielcach). Zależność między istnieniem konkurencji a sytuacją rozgłośni radia publicznego nie wszędzie jednak zaznacza się równie kategorycznie. Niektóre rozgłośnie PR S.A. - np. w Katowicach, Szczecinie, Opolu - utrzymały wysokie audytoria mimo istnienia na ich terenie silnej konkurencji lokalnej.

Porównanie wielkości audytorium w latach 1994 - 1995 pokazuje, że regionalne spółki radia publicznego, tak jak i radio ogólnopolskie, zaczęły stopniowo odzyskiwać pole, utracone na skutek wejścia wielu nowych stacji i pierwszego „zachłyśnięcia się” odbiorców nowymi możliwościami. Po okresie spadku audytorium, szczególnie w latach 1993 - 1994, nastąpiła w roku 1995 pewna stabilizacja, mimo przyrostu konkurencji: audytoria rozgłośni PR S.A. przestały spadać, a niekiedy nawet odnotowano ich wzrost. Stało się to jednak - w wielu przypadkach - kosztem komercjalizacji programu.

1.13 Badanie zrealizowane przez Ośrodek Badania Opinii Publicznej w dniach 8-14 stycznia 1996 r. na losowej reprezentatywnej próbie 1421 osób pozwalają m.in. ustalić jak widzowie dzielą czas przeznaczony na oglądanie telewizji między różnych nadawców. Wyniki ilustruje poniższa tabela (jest to zestawienie danych tygodniowych ¹).

Stacja tv	średni dzienny	udział stacji tv	dzienny zasięg	
	tygodniowy czas oglądania tv przez jednego badanego	w całkowitym czasie oglądania tv (%)	stacji tv (%)	zasięg stacji tv (%)
tv ogółem	4 godz. 30 min.	100	91	96
TVP1	2 godz. 16 min.	50,5	83	96
TVP2	0 godz. 57 min.	21,1	58	89
TV reg.	0 godz. 06 min.	2,2	10	23
TV Polonia	0 godz. 03 min.	1,3	5	20
POLSAT	0 godz. 46 min.	17,1	39	68
POLONIA 1	0 godz. 06 min.	2,4	7	19
inne stacje	0 godz. 08 min.	3,3	24	23
video	0 godz. 05 min.	2,1	5	15

Dane te wskazują na trwającą w dalszym ciągu wyraźną dominację Telewizji Polskiej S.A. w czasie przeznaczonym na oglądanie telewizji, jakkolwiek oczywiście nie ma ona już monopolu w tym zakresie. Fakt, że POLSAT osiągnął już dzienny zasięg w wysokości 39% a tygodniowy zasięg w wysokości 68%, natomiast inne stacje dzienny zasięg 10% a tygodniowy zasięg - 23% stanowi zapowiedź istotnych zmian w tym zakresie. Należy

¹ Przez "udział stacji w całkowitym czasie oglądania telewizji" rozumie się odsetek czasu oglądania danej stacji w stosunku do całkowitego czasu oglądania telewizji; przez "dzienny zasięg stacji tv" rozumie się odsetek widzów, którzy oglądali program danej stacji przynajmniej przez 15 minut w ciągu dnia policzony dla średniego dnia w tygodniu; przez "tygodniowy zasięg stacji tv" rozumie się odsetek widzów, którzy oglądali program danej stacji przez przynajmniej 15 minut w ciągu tygodnia.

przy tym sądzić, że istotne zmiany w zachowaniach odbiorczych, w tym utratę poważnej części widowni przez telewizję publiczną powodować może w bliskiej perspektywie przede wszystkim powstawanie dalszych ogólnopolskich i ponadregionalnych sieci prywatnych przeznaczonych dla powszechnego odbioru. W dłuższej perspektywie, podobny efekt w skali masowej da rozwój telewizji kablowej (która w ogóle powoduje fragmentację widowni), zwłaszcza gdy oferować będzie specjalistyczne kanały filmowe i rozrywkowe w języku polskim.

1.14 Ład w eterze kształtowany jest przez sytuację na rynku reklamowym i sam wpływa na trendy na nim występujące. Jedną z prognoz przewidywanych wydatków na reklamę w Europie Środkowej i Wschodniej ilustruje poniższa tabela (w mln USD):

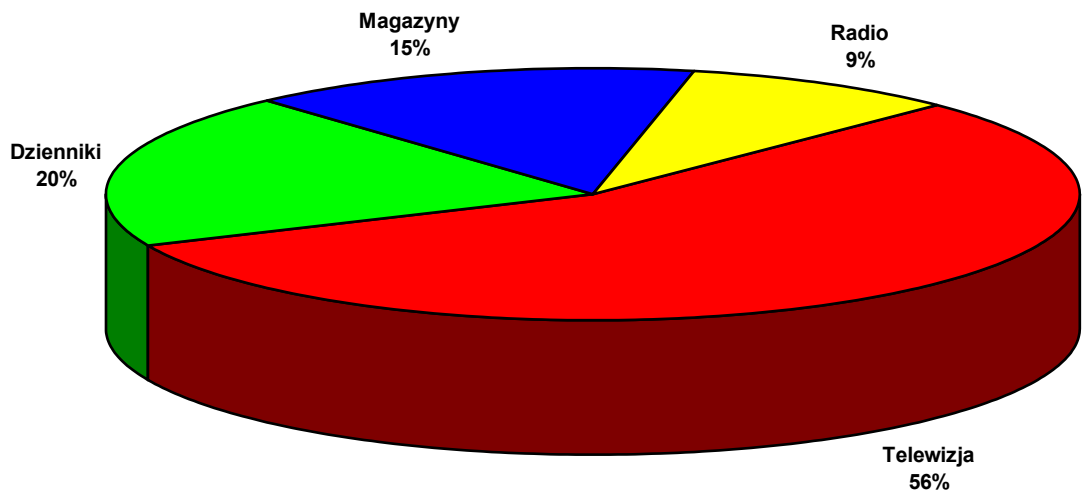
Kraj	1996	1998	2000
Bułgaria	55	87	140
Czechy	216	333	469
Polska	604	933	1313
Rumunia	123	197	315
Rosja	459	1317	3785
Słowacja	88	136	191
Słowenia	73	102	144
Węgry	245	378	532

□ródło: *The European Advertising & Media Forecast, NTC Publications*

Jeżeli prognoza ta sprawdzi się, oznaczać to będzie szybki wzrost rynku reklamowego. Już w 1995 r. okazało się jednak, że prognozy z roku poprzedniego, przewidujące bardzo gwałtowny rozwój rynku reklamowego, nie sprawdziły się w pełni. Przewidywania na lata przyszłe są znacznie bardziej ostrożne.

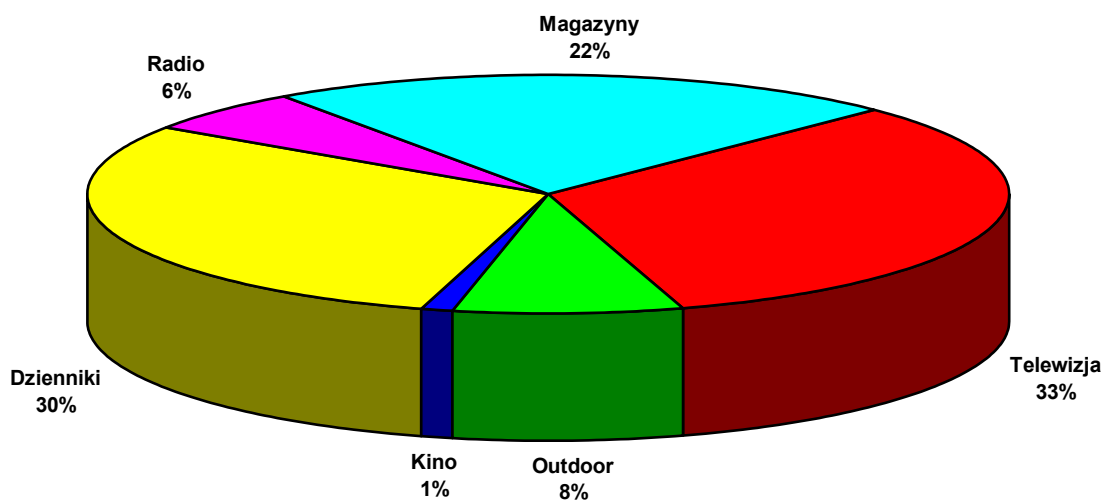
Polski rynek reklamowy jest jeszcze niedojrzały. Większość środków na reklamę pochodzi od reklamodawców zagranicznych, co uprzywilejowuje media ogólnokrajowe, zwłaszcza telewizję. Stąd jej dominująca rola jako nośnika reklamy. Także nadawcy lokalni podają, że ich wpływy z działalności reklamowej pochodzą z „reklamy ogólnopolskiej”, co oznacza, że w lokalnych stacjach reklamy w wielu przypadkach stanowią uzupełnienie kampanii ogólnokrajowych.

Udział poszczególnych mediów w rynku reklamowym w Polsce w 1994 r.

W krajach zachodnioeuropejskich sytuacja przedstawia się inaczej.

Udział poszczególnych mediów w rynku reklamowym w krajach zachodnioeuropejskich w 1994 r.

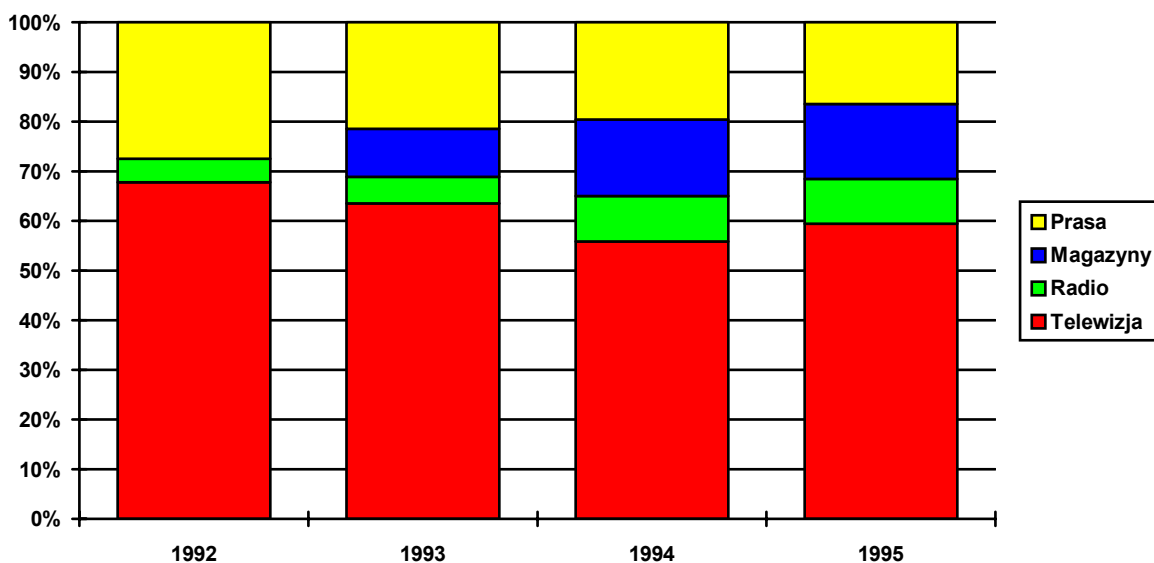

W krajach Europy Zachodniej dominującym medium w przychodach z rynku reklamowego jest prasa. W Niemczech udział prasy w dochodach z rynku reklamowego w 1994 r. wyniósł 72% i jest kilkakrotnie wyższy od udziału telewizji, która uczestniczyła w przychodach z tego rynku tylko w 19,2%. W Wielkiej Brytanii również jest podobna sytuacja, proporcje wynoszą: prasa - 59,8%, telewizja - 32,2%, we Francji prasa - 43,2%, telewizja - 34,9%.

W krajach o podobnym do Polski stopniu rozwoju gospodarczego takich jak Węgry czy Czechy proporcje te są również na korzyść prasy i wynoszą: na Węgrzech 45,2% - prasa i 42,7% - telewizja, w Czechach odpowiednio 48% i 34,1%.

Według przewidywań opartych na analizach rynków reklamowych państw rozwiniętych oraz sytuacji na Węgrzech i Czechach można stwierdzić z całą pewnością, że w przyszłości musi dojść do podobnych proporcji także na polskim rynku reklamowym. Oznaczać to będzie przede wszystkim utratę udziału telewizji w rynku oraz zmniejszenie udziału telewizji publicznej w rynku reklamy telewizyjnej. Wyrównywanie proporcji i odpływ środków do innych mediów może mieć poważne konsekwencje dla szans rozwojowych różnych mediów. Ilustruje to poniższy wykres, ukazujący udział poszczególnych mediów w rynku reklamowym w ostatnich latach.

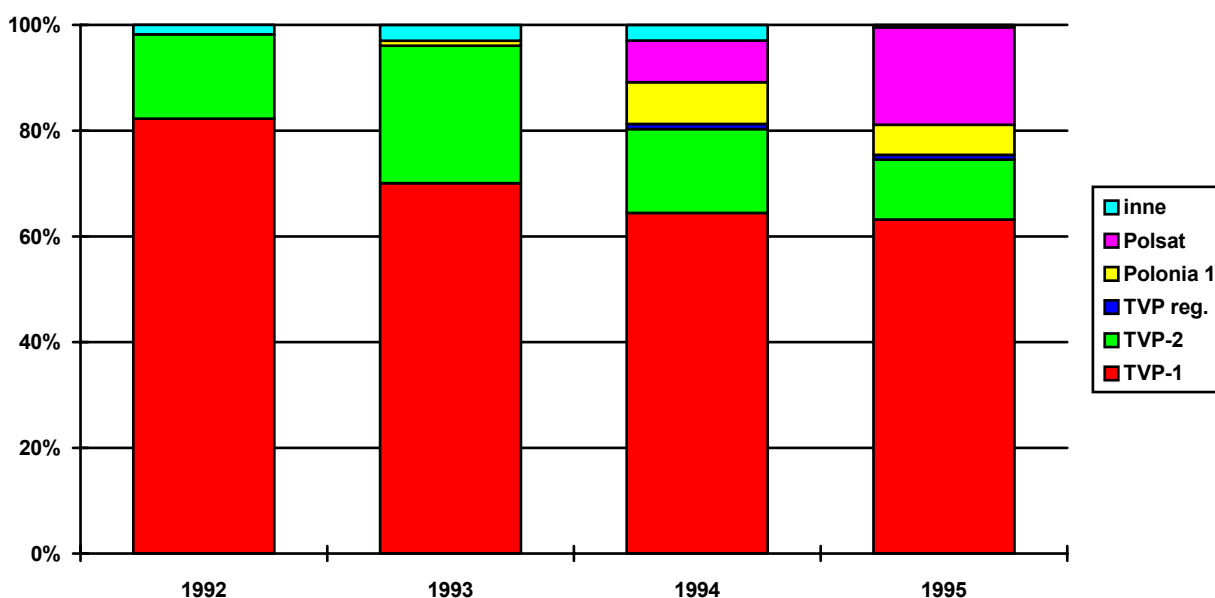
Udział poszczególnych mediów w rynku reklamowym w ostatnich latach.

1992 - Magazyny i dzienniki razem

Zmiany zachodzą również w obrębie poszczególnych mediów, a szczególnie w radiu i telewizji, wraz z rozwojem sektora komercyjnego i wzrostem liczby podmiotów. Sytuację w telewizji pod tym względem ilustruje poniższy wykres.

Udział poszczególnych nadawców telewizyjnych w rynku reklamowym

Szybki rozwój POLSAT-u (popieranego przez agencje reklamowe zainteresowane rozwijaniem konkurencji między różnymi nadawcami) coraz bardziej zagraża tej pozycji Telewizji Polskiej S.A..

1.15 Jednym z procesów kształtujących ład w eterze na rynku konkurencyjnym jest **koncentracja kapitału** w mediach elektronicznych, wynikająca m.in. z:

- fuzji lub wykupywania słabszych podmiotów przez silniejsze w wyniku gry rynkowej;
- dążenia różnych podmiotów gospodarczych do współpracy w celu (1) obniżenia kosztów (nadawanie przez wiele stacji jednego programu) i (2) zwiększenia dochodów (dzięki objęciu programem i zasięgiem reklamy większego terenu i stworzenia różnych możliwości organizowania kampanii reklamowych);
- łączenia różnych mediów w koncerny operujące jednocześnie na rynku prasowym, radiowym, telewizyjnym itp.

Każda z tych form koncentracji zmniejsza liczbę podmiotów funkcjonujących na rynku medialnym, osłabia ich związek z rynkiem, na którym działają oraz lokalny bądź regionalny charakter i podporządkowuje rosnącą liczbę gazet, czasopism i stacji władzy malejącej liczby właścicieli bądź spółek. Z jednej strony tworzy to silne organizmy medialne, zdolne inwestować, wprowadzać nowe media na rynek i potencjalnie konkurować z podmiotami zagranicznymi. Z drugiej strony po przekroczeniu pewnego progu koncentracji grozić to może powstaniem monopolu informacyjnych w skali lokalnej bądź regionalnej, a w skrajnej postaci nawet ogólnokrajowej.

O istnieniu gruntu dla koncentracji mediów świadczy fakt, że niektóre podmioty, które otrzymały koncesje na stworzenie lokalnych stacji radiowych przeceniły swoje możliwości i pojemność rynku reklam: część w ogóle nie uruchomiła działalności (8 stacji); część zmuszona była do zaprzestania nadawania (4 stacje). Niektórzy z nadawców będący w trudnej sytuacji finansowej poszukują partnerów gotowych doinwestować radio, co stwarza ryzyko ich uzależnienia się od podmiotów nie będących posiadaczami danej koncesji, np. od silnych nadawców lokalnych lub sieciowych, którzy tą drogą chcą powiększyć zasięg swojej stacji. Wykorzystują tę sytuację również podmioty zagraniczne, które z pominięciem procedur koncesyjnych próbują wejść na polski rynek radiowy. Nowym zjawiskiem na polskim rynku radiowym jest odstępowanie czasu antenowego poprzez retransmisje innych programów.

Także w dziedzinie telewizji lokalnej należy się spodziewać tendencji nadawców do łączenia się w federacje zapewniające wspólne pozyskiwanie audycji oraz wspólną akwizycję reklam. W innym przypadku wiele lokalnych stacji telewizyjnych będzie miało trudności z przetrwaniem na ograniczonych z natury rzeczach rynkach reklamowych.

Zapowiedź takich procesów koncentracji niesie np. powstanie form współpracy reklamowej i programowej dziesięciu stacji radiowych z północy (po letniej akcji współpracy pod nazwą „Radio na Plaży”, utworzyły one w styczniu 1996 r. sieć pod nazwą „Złota Dziesiątka”, otwartą także dla innych stacji), siedmiu stacji z południa kraju (tzw. „Radio 7”) oraz kilku nowo powstałych stacji telewizyjnych (w postaci Stowarzyszenia Prywatnych Telewizji Lokalnych). Postępuje proces wykupywania małych sieci kablowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ma ograniczone możliwości wpływu na koncentrację kapitału w mediach elektronicznych. Art. 38 pkt. 3 daje jej możliwość śledzenia zmian struktur kapitałowych nadawców i ewentualnie pozbawić koncesję nadawcy, gdy nastąpiło przejście bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad nim. Art. 38 pkt. 2 daje jej taką samą kompetencję, gdy nadawca osiągnie dominującą pozycję w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie. Z braku nowego prawa prasowego i innych przepisów nie istnieje jednak definicja „pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu”.

2. Radiofonia i telewizja publiczna

2.1 Na mocy ustawy i zgodnie z zapisami statutowymi, 18 spółek **publicznej radiofonii** rozpowszechnia łącznie 23 programy:

- 4 ogólnokrajowe;
- 1 przeznaczony dla słuchaczy za granicą;
- 17 regionalnych.
- ponadto we Wrocławiu nadawany jest 1 miejski.

Polskie Radio S.A. zatrudnia blisko 1800 osób, w tym ok. 630 dziennikarzy i pracowników redakcyjno-programowych. W ciągu roku Polskie Radio S.A. nadaje ok. 45 000 godzin programu (w tym ok. 5 600 godzin retransmisji), co stanowi 125 godzin emisji na dobę. W tej liczbie ok. 33 000 godzin stanowi program ogólnopolski (bez retransmisji), 6 500 godzin emitowane jest poza kraj przez Program V PR S.A. Około 73,8 % programu stanowią audycje premierowe. 65 godzin antenowych w ciągu roku Polskie Radio S.A. przeznacza na audycje dla mniejszości narodowych. Są to z reguły nabożeństwa ekumeniczne, nadawane w języku polskim.

Program 1 rozpowszechniany jest na falach długich oraz obydwu zakresach fal ultrakrótkich przez 2 stacje nadawcze dużej mocy. Na falach długich jest słyszalny na obszarze od 60% do 65% kraju, natomiast na falach ultrakrótkich pokrywa zaledwie 4,5% (w górnym paśmie) i 3,7% (w dolnym paśmie) terytorium Polski.

Program 1 emitowany jest przez całą dobę. Jest to podstawowy kanał informacyjny radia publicznego. Najwięcej czasu antenowego przeznacza na audycje publicystyczne - 26%, muzyczne - 22,3% i informacyjne - 21,4%. Na dalszych pozycjach w rankingu gatunkowym programu 1 znalazły się: audycje edukacyjne - 6,1% czasu nadawania, sportowe - 4,3%, formy udratyzowane (teatr radiowy, słuchowisko, powieść radiowa) - 3%, audycje religijne - 2,4%, audycje rozrywkowe - 0,5%.

Program 2 rozpowszechniany jest w dolnym zakresie fal ultrakrótkich przez 29 stacji nadawczych i osiąga najwyższy dla PR S.A. wskaźnik pokrycia terytorialnego kraju dochodzący do 90%. Program 2 emitowany jest przez 20 godzin na dobę. Specjalizuje się w zakresie muzyki poważnej, literatury, form artystycznych oraz informacji, krytyki i publicystyki kulturalnej. Sprawuje mecenat nad polskimi twórcami i artystami, propaguje sztukę polską za granicą. 53,5% czasu antenowego zajmuje muzyka. Na kolejnych miejscach znajdują się: publicystyka - 18,3%, edukacja - 7,1%, formy udratyzowane - 6,3%, informacja - 6,3%.

Program 3 emitowany jest przez całą dobę. Rozpowszechniany jest przez 29 stacji w dolnym zakresie fal ultrakrótkich, co stwarza techniczną możliwość pokrycia ok. 85% terytorium kraju oraz 28 stacji w górnym zakresie fal ultrakrótkich, co daje pokrycie 55% - 60% powierzchni Polski. Program 3 nadaje „szybką” informację, aktualną publicystykę, reportaż, audycje dokumentalne, różnorodną muzykę, szeroko pojętą rozrywkę i satyrę, literaturę, słuchowiska. Program 3 adresowany jest przede wszystkim do średniego pokolenia, o różnorodnych poglądach i zainteresowaniach, słuchaczy z wykształceniem wyższym i średnim. Najwięcej miejsca zajmuje w nim: publicystyka - 54,9% czasu emisji, audycje muzyczne - 17,3%, audycje informacyjne - 10%, w dalszej kolejności zaś: audycje rozrywkowe - 3,3%, audycje edukacyjne - 2,3%, formy udratyzowane - 1,6% oraz audycje religijne - 0,4%.

Radio BIS nadawane jest przez 18 godzin na dobę (w przyszłym roku planowana jest emisja całodobowa) przez 11 stacji nadawczych na falach średnich (pokrycie ok. 40%) oraz 27 stacji w górnym zakresie fal ultrakrótkich (pokrycie ok. 55% - 60% terytorium kraju).

Adresowane jest do słuchaczy, którzy poza czerpaniem z radia informacji, muzyki i rozrywki, zainteresowani są pogłębianiem wiedzy o świecie i uczestniczeniem w życiu kulturalnym. Program Radia BIS uwzględnia różne gatunki i formy radiowej twórczości, także eksperymentalne, prezentowane na zagranicznych konkursach i festiwalach radiowych. W okresie pracy Parlamentu Radio BIS transmituje na falach średnich obrady obydwu izb parlamentarnych. Jego struktura gatunkowa przedstawia się następująco: audycje edukacyjne - 28,4%; audycje muzyczne - 23,7%; audycje informacyjne - 19,7%; audycje publicystyczne - 18,3%; formy udratyzowane - 3,1%; audycje religijne - 2,3%

Polskie Radio S.A. przygotowuje też audycje dla mniejszości narodowych. W ciągu roku przeznacza na ich emisję ok. 65 godzin. Są to z reguły nabożeństwa ekumeniczne nadawane w języku polskim. Kierownictwo spółki przywiązuje do nich dużą wagę, ponieważ odzwierciedlają pluralistyczną strukturę kościołów i wspólnot religijnych działających w Polsce.

2.2 W 17 regionalnych spółkach radia publicznego zlokalizowanych w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Wrocławiu, Warszawie i Zielonej Górze jest łącznie ponad 1 900 etatów (1995), w tym ponad 640 etatów dziennikarskich. Największe zatrudnienie odnotowują rozgłośnie w Katowicach, Łodzi i Wrocławiu, najmniejsze - w Zielonej Górze, Rzeszowie i Warszawie.

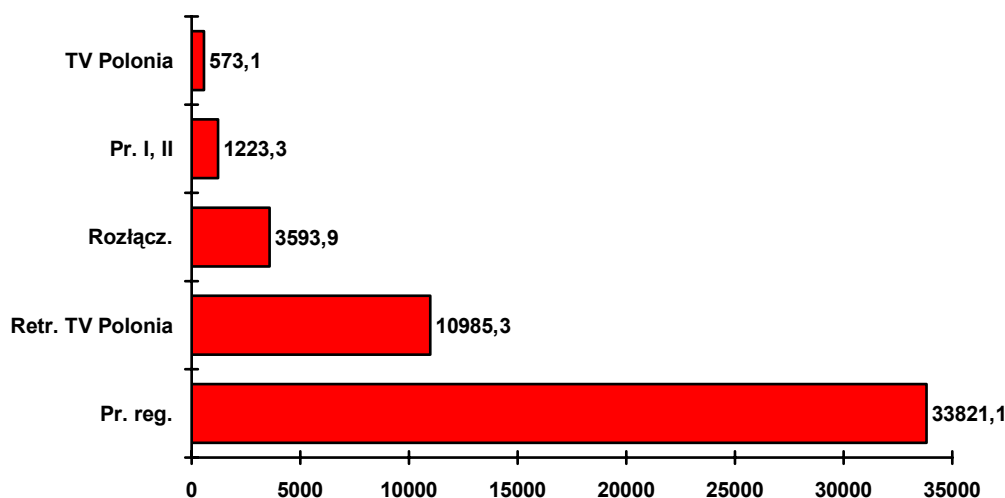
2.3 **Telewizja Polska S.A.** zatrudnia około 6500 pracowników. Obejmuje centralę w Warszawie oraz 11 oddziałów terenowych. Nadaje ona:

- dwa programy ogólnokrajowe;
- jeden program satelitarny (TV Polonia);
- programy nadawane w rozłączonej sieci pr. II (programy 11 oddziałów terenowych, nadawane na częstotliwości programu II, poprzez odłączanie się w określone pory dnia od programu ogólnokrajowego);
- 11 programów regionalnych (programy oddziałów terenowych nadawanych na własnych częstotliwościach oddziałów (w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublin, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu). Z inicjatywy KRRiT, Minister Finansów (jako reprezentant Skarbu Państwa w walnym zgromadzeniu TVP S.A.) dopisał do listy terenowych oddziałów TVP S.A. także oddział w Białymstoku. Uruchomienie programu regionalnego w regionie białostockim nastąpi w 1997 r. Przedtem, jesienią 1995 r. uruchomiony zostanie program w rozłączonej sieci programu II.

W 1995 r. Telewizja Polska nadała w sumie 94 464 godz., w tym:

Programy ogólnopolskie	13 574
Programy oddziałów nadawane w rozłączonej sieci Pr. II	5 406
TV Polonia	6 603
Programy regionalne	68 881
(w tym retransmisja programu satelitarnego)	(16 505)

	Razem 94 464

2.4 W okresie między styczniem a sierpniem 1995 r. oddziały terenowe TVP S.A. nadały łącznie (w TV Polonia, na antenach ogólnopolskich, w rozłączonej sieci programu II oraz na własny teren w postaci retransmisji TV Polonia i programu regionalnego) 50 196,7 godzin programu. Obrazuje to poniższy wykres.

Programy regionalne przez cztery godziny dziennie łączą się w "sieć" (tj. nadają jednocześnie te same audycje), co ma na celu obniżenie kosztów i podniesienie dochodów z reklamy. Wspólne pasma czasowe programów miejskich to 15.10-16.30 (pasma dziecięco-młodzieżowe); 17.35-18.00 (opera mydlana) i 19.30-21.45 (film, serial). Część czasu antenowego programów miejskich zajmuje retransmisja programu satelitarnego TV Polonia.

2.5 Przyszłość nadawców publicznych uzależniona jest od kilku czynników, między innymi od:

- **tempa rozwoju sektora komercyjnego oraz rynku reklamowego**, w tym zwłaszcza podziału tego rynku między różne media oraz, w obrębie radiofonii i telewizji, między sektor publiczny i komercyjny;
- **tempa rozwoju nowych technik**, potencjalnie tworzących bogatą i zróżnicowaną ofertę programową, która zmniejszy zapotrzebowanie na program nadawców publicznych;
- **stopnia obecnej zależności nadawców publicznych od wpływów reklamowych**; ewentualny znaczny spadek tych dochodów wskutek rozwoju konkurencji może spowodować albo kryzys finansowy i ograniczenie zdolności do pełnienia zadań nadawcy publicznego, albo komercjalizację programu (w celu utrzymania dochodów reklamowych), wiążącą się z rezygnacją z realizowania tych zadań.

2.6 Obaj główni nadawcy publiczni wykazują dążenie do ekspansji i rozwoju działalności. Kilka spółek regionalnych radiofonii publicznej (np. Koszalin, Olsztyn, Opole, Katowice, Wrocław, Białystok) **uruchomiło samowolnie programy lokalne i miejskie (w niektórych przypadkach nawet w kilku miastach, np. Radio Katowice w Katowicach, Częstochowie i Bielsku-Białej, a Radio Koszalin w Koszalinie i Słupsku), motywując to potrzebami słuchaczy, specyfiką subregionów i koniecznością sprostania konkurencji ze strony stacji komercyjnych.** Ponieważ jednak dawało to im możliwość zdobycia pozycji dominującej na rynku reklamowym i pozbawienia stacji prywatnych dostatecznych wpływów, Krajowa Rada uznała to za działanie szkodliwe dla rozwoju sektora komercyjnego. W uchwale nr 232/95 z dnia 27 września 1995 r. Krajowa Rada uznała rozpowszechnianie dodatkowych programów przez regionalne spółki radia publicznego za działalność

wymagającą legalizacji w formie stosownych zmian statutowych zatwierdzonych przez KRRiT i Ministra Finansów.

Charakterystyczną tendencją w rozgłośniach regionalnych jest również otwieranie studiów lokalnych, zwanych też "redakcjami terenowymi" w miastach wojewódzkich, gdzie nie ma rozgłośni oraz w innych większych miastach. Placówki te są połączone łączami kablowymi z rozgłośniami macierzystymi i w kilku przypadkach nadają własny, kilkugodzinny program lokalny. Również te działania będą przedmiotem oceny KRRiT.

Także Telewizja Polska S.A. rozwijała dotychczas działalność oddziałów terenowych, w niektórych przypadkach uzupełniając je o lokalne filie i redakcje. 1995 r. przyniósł jednak zahamowanie wzrostu dochodów z opłat abonamentowych i reklam, przy poważnym wzroście kosztów. Oznacza to, że aktualne staje się pytanie o strategię dalszego rozwoju telewizji publicznej oraz o docelowy jej kształt.

2.7 W opracowaniu „Przyszłość telewizji publicznej w Polsce. Tezy do dyskusji” opublikowanym przez KRRiT w maju 1995 r. wskazano, że Telewizja Polska S.A. powinna określać formy i zakres działalności programowej oraz działalności towarzyszącej w zależności od środków dostępnych obecnie i w przyszłości. Powinna więc przygotować wariantowe plany swojej działalności w przyszłości. Musi stworzyć koncepcję niezbędnego minimum obecności telewizji publicznej na polskim rynku oraz skuteczny plan jej utrzymania, wykorzystując też każdą możliwość wykroczenia poza to minimum, która nie wiąże się z rosnącym uzależnieniem od dochodów reklamowych.

Owe warianty określono w sposób następujący:

1. dwa programy ogólnokrajowe tworzone w Warszawie - nawet w sytuacji ostrego i długoterminowego kryzysu finansowego jest to absolutne minimum konieczne dla właściwego funkcjonowania telewizji publicznej;
2. dwa programy ogólnokrajowe, w tym jeden tworzony wspólnie przez oddziały terenowe („sieciowy”), odłączające się od jednego z programów dla rozpowszechniania na jego częstotliwościach programów regionalnych;
3. trzy programy ogólnokrajowe (albo dwa ogólnokrajowe a jeden ponadregionalny, w zależności od kanałów przyznanych oddziałom), w tym jeden „sieciowy”, tworzony wspólnie przez oddziały terenowe dysponujące własnymi częstotliwościami;
4. stan obecny, czyli dwa programy ogólnokrajowe oraz 12 (wraz z białostockim) odrębnych programów oddziałów (miejskich lub regionalnych, zależnie od przyznanych im kanałów).

W trakcie dwóch konferencji zorganizowanych wspólnie z Zarządem i Radą Nadzorczą TVP S.A., temat ten był przedmiotem szerokiej dyskusji, w czasie której zaprezentowany został także kolejny pomysł sprywatyzowania oddziałów i sprzedania ich mienia spółce komercyjnej. Pomysł ten został odrzucony, gdyż TVP S.A. nie uzyskałaby z tego tytułu żadnych środków finansowych (wpłynęłyby one do Skarbu Państwa), natomiast stając się udziałowcem nadawcy komercyjnego znalazłaby się w konkurencji sama ze sobą w walce o widownię i dochody reklamowe. Przede wszystkim zaś straciłaby zdolność tworzenia programów publicznych dla społeczności regionalnych.

W konsekwencji tych dyskusji wskazano, że w obliczu nieuchronnego procesu koncentracji w telewizji prywatnej i braku perspektyw rozwoju lokalnych stacji telewizji komercyjnej, obowiązek tworzenia programów zaspokajających potrzeby społeczności regionalnych oraz odzwierciedlających życie, kulturę i tradycje regionów spada na telewizję publiczną. Oznacza to, że nie może być mowy o likwidacji czy prywatyzacji oddziałów terenowych TVP S.A.

Niemniej oddziały te obecnie nie poświęcają całej swej działalności programowej służeń społeczności regionalnej. W okresie styczeń-sierpień 1995 r. działalność programowa oddziałów terenowych przedstawiała się następująco:

Czas antenowy łącznie	- 50 196,7 godz.
Program produkcji polskiej nadany bezpośrednio dla własnych regionów	- 18 954,9 godz., czyli 37,7%.
Pozycje produkcji własnej czy zaprogramowane bezpośrednio przez oddziały (koprodukcje, produkcja na zlecenie)	- 15 894,6 godz., czyli 31,6%.

3. Nadawcy działający na podstawie koncesji

3.1 W dziedzinie **radiofonii prywatnej**, KRRiT przyznała w pierwszym procesie koncesje na:

- 3 ogólnokrajowe sieci radia prywatnego (Radio RMF, Radio ZET i rozgłośnia katolicka Radio MARYJA);
- 1 sieć ponadregionalną dla Rozgłośni Harcerskiej. Związek Harcerstwa Polskiego uzyskał prawo uruchomienia 5 stacji nadawczych zlokalizowanych w rozrzuconych po całej Polsce dużych miastach: Wrocławiu, Rzeszowie, Poznaniu, Gdańsku i Gdyni;
- 17 stacji regionalnych;
- 133 stacje lokalne /w tym 46 kościelnych/.

Koncesję nr 4 dla **Radia RMF** KRRiT przyznała dnia 26 maja 1994 r.. Koncesja ta została rozszerzona decyzją nr 43/4/95 z dnia 9 czerwca 1995 r.. Obecnie Radio RMF ma prawo uruchomić sieć składającą się z:

- 1 stacji dużej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 14 stacji małej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 37 stacji dużej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 6 stacji małej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich.

Stacje wyczerpują projekt w maksymalnie możliwym obecnie stopniu (pewne stacje dużej mocy nie zostały jeszcze zbudowane). Sieć ta obejmuje swoim zasięgiem ok. 60 % ludności kraju. Docelowe pokrycie przekroczy 80 % powierzchni i ludności kraju.

Wykaz stacji sieci RMF (z podaniem częstotliwości i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 1 . Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowych mapach Polski na rys. 12 i 13.

Koncesję nr 5 dla **Radia ZET** KRRiT przyznała dnia 9 czerwca 1994 r.. Koncesja ta była rozszerzana i zmieniana (zmiany lokalizacji) kilkoma decyzjami w 1995 r.. Obecnie Radio ZET ma prawo uruchomić sieć składającą się z:

- 19 stacji małej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 38 stacji dużej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 7 stacji małej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich.

Sieć ta obejmuje swoim zasięgiem ok. 75 % ludności kraju.

Wykaz stacji sieci Radia ZET (z podaniem częstotliwości i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 2 . Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowych mapach Polski na rys. 14 i 15.

W ramach obydwu procesów koncesyjnych KRRiT przyznała koncesje 105 nadawcom lokalnym z prawem nadawania z 67 stacji małej i dużej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich i 102 stacji małej i dużej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich. W przypadku, gdy istniała taka możliwość nadawca otrzymywał częstotliwości z obydwu zakresów.

Wykaz radiofonicznych stacji lokalnych (z podaniem częstotliwości i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 5. Liczbę radiofonicznych stacji lokalnych w poszczególnych województwach naniesiono na konturowej mapie Polski na rys. 20.

KRRiT anulowała 7 koncesji, wobec 5 stacji toczy się takie postępowanie (tabela 11.)

Wszystkie koncesje, jeśli chodzi o górny zakres UKF zostały przyznane na maksymalny okres 7 lat, w części dotyczącej dolnego zakresu fal ultrakrótkich - wygasną z dniem 1 stycznia 2000 r.

Spośród upoważnionych osób fizycznych i prawnych (spółek, stowarzyszeń, fundacji, samorządów terytorialnych) według danych z marca 1996 r. nadawały programy 142 podmioty.

W wyniku drugiego procesu koncesyjnego, Krajowa Rada przesłała do Ministra Łączności 79 wniosków od podmiotów, które mogą otrzymać koncesję po uzgodnieniu częstotliwości.

Najsilniejsza konkurencja panuje między prywatnymi nadawcami w dużych, prężnych gospodarczo stolicach województw, wśród których prym wiodą: Warszawa, gdzie działa 7 niepublicznych rozgłośni lokalnych, Szczecin i Poznań - 7 rozgłośni oraz aglomeracja katowicka - 6 rozgłośni. 5 rozgłośni nadaje w Opolu, 4 - w Krakowie i Gdańsku. Ok. 75 % stacji lokalnych działa i jest słyszanych w stolicach województw, poza obszarami miast wojewódzkich uruchomiono ok. 25 % stacji. Przyczyny tego stanu rzeczy są głównie natury ekonomicznej - nie istniejący rynek reklamy lokalnej.

3.2 W dziedzinie **telewizji prywatnej** spośród nadawców, którzy otrzymali koncesje w pierwszym procesie jeden nadawca lokalny nie rozpoczął działalności.

Koncesję nr 3 dla **Telewizji POLSAT** KRRiT przyznała dnia 1 marca 1994 r.. W koncesji tej nadawca otrzymał prawo uruchomienia 7 stacji dużej mocy oraz 22 stacji małej mocy (jako czasowego uzupełnienia pokrycia większych miast). Obecnie POLSAT, w drodze kilku decyzji uzupełniających, ma prawo uruchomić łącznie 20 stacji dużej mocy oraz 38 stacji małej mocy, co obejmie ok. 60% ludności kraju. Docelowe pokrycie przekroczy 80% powierzchni i ludności kraju.

Wykaz stacji sieci POLSAT (z podaniem kanałów i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 6. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowej mapie Polski na rys. 21.

Koncesję nr 66/94 -T dla **Telewizji Canal+** KRRiT przyznała dnia 23 listopada 1994 r.. W koncesji tej nadawca otrzymał prawo uruchomienia 14 stacji małej mocy w największych miastach Polski. Dotychczas Canal+ nie otrzymał prawa do budowy nowych stacji; jedynie w kilku przypadkach zwiększono mu moce promieniowania. Sieć obejmie ok. 20 % ludności kraju.

Wykaz stacji sieci Canal+ (z podaniem kanałów i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 7. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowej mapie Polski na rys. 22.

Koncesję nr 82/94 - T dla **Telewizji Wisła** KRRiT przyznała dnia 23 listopada 1994 r.. W koncesji tej nadawca otrzymał prawo uruchomienia 9 stacji małej mocy w większych

miastach Polski południowej od Opola do Zamościa, co zapewnia objęcie zasięgiem ok. 5 % ludności kraju.

Wykaz stacji sieci Wisła (z podaniem kanałów i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 8. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowej mapie Polski na rys. 23

KRRiT przyznała koncesje **10 nadawcom lokalnym** z prawem nadawania z 14 stacji małej mocy.

Wykaz stacji lokalnych (z podaniem kanałów i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 9. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowej mapie Polski na rys. 24.

3.3 Katolicka radiofonia kościelna zaczęła powstawać w Polsce sukcesywnie począwszy od roku 1991 najpierw na podstawie ustawy o stosunku państwa do Kościoła katolickiego z dnia 17 maja 1989 r. i porozumienia zawartego pomiędzy Kościołem katolickim a Ministrem Łączności z dnia 15 października 1990 r. Po powołaniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji kościelnym osobom prawnym posiadającym dotąd zezwolenia Ministra Łączności wydane zostały koncesje w liczbie 31. W pierwszym procesie koncesyjnym przeprowadzonym w 1994 r. Krajowa Rada uzupełniła też stan posiadania podmiotów kościelnych (diecezji) o 10 dodatkowych częstotliwości oraz wydała 6 koncesji dla nowopowstałych radiostacji diecezjalnych i zakonnych.

W rezultacie tego procesu stan posiadania radiofonii kościelnej u progu obecnego okresu sprawozdawczego był następujący:

- stacji diecezjalnych - 39 (na 53 częstotliwościach w obu pasmach UKF)
- stacji parafialnych - 2
- stacji zakonnych - 2

Zdecydowana większość tych radiostacji pracowała na małych mocach (ERP do 1 kW). W toku pierwszego procesu koncesyjnego Krajowa Rada przyznała również koncesję na ogólnopolską sieć radiową Prowincji Zakonu Redemptorystów nadających z Torunia program pod nazwą Radio Maryja (60 stacji na 66 częstotliwościach).

Koncesję nr 6 dla **Radia Maryja** KRRiT przyznała dnia 23 czerwca 1994 r.. Koncesja ta była i będzie rozszerzana zgodnie z projektem wykonanym w II połowie 1995r. Obecnie Radio Maryja ma prawo uruchomić sieć składającą się z:

- 1 stacji dużej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 36 stacji małej mocy w dolnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 31 stacji dużej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich,
- 31 stacji małej mocy w górnym zakresie fal ultrakrótkich.

Sieć ta zapewnia pokrycie 40 % ludności kraju.

Wyżej wymienione stacje nie wyczerpują projektu Instytutu. Trwają jeszcze uzgodnienia prowadzone przez Państwową Agencję Radiokomunikacyjną; w niektórych przypadkach są to uzgodnienia międzynarodowe.

Docelowa sieć zapewni pokrycie 70 % obszaru kraju i 85% ludności kraju.

Wykaz stacji sieci Radia Maryja (z podaniem częstotliwości i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 3. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowych mapach Polski na rys.16 i 17.

Przed powołaniem KRRiT na mocy porozumienia Państwo - Kościół Katolicki Minister Łączności udzielił zezwoleń na uruchomienie **25 stacji diecezjalnych i zakonnych**. Krajowa Rada w porozumieniu z Ministrem Łączności wydała koncesje w specjalnym trybie (bezpłatnie) na dotychczasowy zakres działalności; 14 stacji, które chciały zwiększyć swój

zasięg, liczbę częstotliwości bądź podjąć działalność reklamową otrzymało koncesje w ramach normalnej procedury koncesyjnej.

Wykaz stacji diecezjalnych i zakonnych (z podaniem częstotliwości i mocy promieniowanych) znajduje się w tabeli nr 4. Rozmieszczenie stacji wraz z ich przybliżonymi zasięgami przedstawiono na konturowych mapach Polski na rys. 18 i 19.

Na spotkaniach odbywanych regularnie przez Krajową Radę z reprezentantami nadawców kościelnych - przedstawicielami Konferencji Episkopatu Polski (w 1995 r. odbyły się dwa takie spotkania, w 1996 r. - jedno) uzgodniono zasady i główne kierunki przewidywanego rozwoju radiofonii katolickiej jako znaczącego segmentu radiofonii niepublicznej, z uwzględnieniem jej potrzeb i specyfiki. Między innymi ustalono, iż dalszy rozwój ogólnopolskiej sieci Radia Maryja (aż do docelowych 80 % pokrycia kraju) będzie odbywał się według projektu sieci ogólnopolskiej opracowanego dla tego radia na zlecenie Krajowej Rady przez Instytut Łączności we Wrocławiu.

Krajowa Rada ustosunkowała się także pozytywnie do perspektywicznych postulatów strony kościelnej, by dalszy rozwój stacji radiowych diecezjalnych szedł w kierunku umożliwienia im dotarcia z programem do odbiorców na terenie całej diecezji, czy to przez zwiększanie mocy działających stacji, czy to przez przyznanie dodatkowych częstotliwości dla stacji retransmitujących program diecezjalny. Zasady te są konsekwentnie realizowane w miarę pojawiających się możliwości technicznych.

I tak w okresie sprawozdawczym zwiększono zakres potencjalnych audytoriów lokalnych stacji kościelnych na terenie poszczególnych diecezji poprzez zmianę warunków technicznych nadawania (zgody na zwiększenie mocy, zmianę częstotliwości, miejsca nadawania, wysokości zawieszenia anteny itp.) w stosunku do 11 stacji diecezjalnych. W niektórych przypadkach oznaczało to istotny krok w kierunku pokrycia programem terytorium danej diecezji (np.: Katolickie Radio Lublin - ERP z 1 kW na 10 kW, Radio Dobra Nowina z Tarnowa - ERP z 1 kW na 30 kW, Katolickie Radio Józef z Warszawy - ERP z 0,5 kW na 10 kW, Katolickie Radio Gorzów - ERP z 1 kW na 5 kW).

Jednocześnie realizując wnioski kościelnych osób prawnych KRRiT przyznała w ramach drugiego procesu koncesyjnego jako uzupełnienie posiadanych już częstotliwości (tylko dolny lub tylko górny zakres UKF), dodatkowe częstotliwości trzem stacjom diecezjalnym (w Radomiu U2, w Pelplinie U1, w Warszawie dla Diecezji Warszawsko-Praskiej U2). Zwłaszcza przyznanie tym stacjom częstotliwości w górnym zakresie UKF zabezpiecza im perspektywę działania także po roku 2000.

3.4 W drugim procesie koncesyjnym KRRiT otrzymała od kościelnych osób prawnych (diecezji, parafii i zakonów) 16 wniosków o 39 nowych częstotliwości lokalnych. Wśród wnioskodawców znajduje się tylko jedna diecezja, która dotąd nie miała własnej radiostacji i obecnie ubiega się o koncesję (Diecezja Toruńska). Potwierdza to obserwację, iż w istocie nastąpiło nasycenie zapotrzebowania Kościoła katolickiego na nowe koncesje dla diecezji i rozwój radiofonii kościelnej w najbliższej przyszłości będzie odbywał się zasadniczo w ramach wspomnianej wyżej strategii stopniowego zwiększania pokrycia terytorium danej diecezji przez istniejące już programy diecezjalne.

Należy jednak zaznaczyć, że nawet w przypadku uzyskania przez nadawców kościelnych wszystkich tych częstotliwości, wiele stacji diecezjalnych będzie nadal w sytuacji dalekiej od pokrycia całej diecezji i proces ewentualnego wyszukiwania i przyznawania częstotliwości umożliwiających takie pokrycie musi być procesem długotrwałym, a w niektórych przypadkach trudnym do realizacji ze względu na obecne ograniczenia techniczne.

Osobne zagadnienie stanowiło w okresie sprawozdawczym wypełnienie ciążącego na Krajowej Radzie obowiązku uzupełnienia istniejącej sieci Radia Maryja o nowe stacje. Instytut Łączności we Wrocławiu we współpracy z ZK PAR i Biurem Krajowej Rady

opracował i przekazał w listopadzie 1995 r. projekt sieci ogólnopolskiej dla tego radia składającej się z 79 stacji w górnym zakresie UKF. Projekt ten zakłada powierzchniowe pokrycie kraju programem Radia Maryja w górnym zakresie UKF 70 %, a ludnościowe ponad 83 %. Po konsultacjach z Krajową Radą projekt został przyjęty przez nadawcę i jest obecnie stopniowo realizowany.

Kiedy spojrzymy na rozwijającą się w tym czasie dynamicznie radiofonie katolicką z punktu widzenia rozwoju jej audytorium to należy stwierdzić, iż pomimo istotnych różnic pomiędzy poszczególnymi stacjami generalnie radiostacje te w warunkach konkurencji na rynku radiowym uzyskały własnych słuchaczy, a niektóre z nich nawet odniosły spektakularny sukces potwierdzając potrzebę istnienia radiostacji o takim profilu. Według badań Instytutu Badania Opinii, Rynku i Konsumpcji GfK - Polonia, jesienią 1995 r. Radio Maryja (dopiero budujące swą sieć) obejmowało swym programem w ciągu tygodnia 7% ogółu ludności (a w województwach wschodnich aż 18 - 20 %), a ze stacji diecezjalnych na wiosnę 1995 r. w ścisłej czołówce słuchalności koncesjonowanych stacji lokalnych w danym województwie ulokowały się: Katolickie Radio Legnica (51 %), Katolickie Radio Plus z Gdańska (41 %) i Katolickie Radio AS ze Szczecina. Miniony rok był również rokiem szybkiego rozwoju technicznego i programowego większości stacji diecezjalnych. Część z nich, która początkowo zadawała się retransmitowaniem programu Radia Maryja, w ciągu tego roku stworzyła własne oryginalne programy o rozbudowanej i urozmaiconej strukturze (np. Katolickie Radio Józef w Warszawie). Są to programy często alternatywne wobec modelu Radia Maryja, ściśle związane z regionem, ze społeczną problematyką lokalną. Wśród stacji diecezjalnych można wyodrębnić grupę stacji łączących ekspozycję treści moralno-religijnych związanych z doktryną katolicką z wysokim stopniem profesjonalizmu i troską o funkcję komercyjną potwierdzaną sukcesami w zakresie zajmowanej pozycji na lokalnym rynku reklamowym (np. Radio Plus z Gdańska, Radio AS ze Szczecina). Stacje kościelne wyróżniają się spośród innych stacji prywatnych większą troską o programy edukacyjne, wychowawcze i kulturalne, w tym programy dla dzieci i młodzieży.

Reasumując, kościelne stacje radiowe katolickie stały się trwałym fragmentem obrazu polskiej radiofonii niepublicznej. Również w przyszłości należy przewidywać równoległe działanie na obszarze kraju jednej ogólnopolskiej sieci kościelnej Radia Maryja oraz lokalnych stacji diecezjalnych w zasadzie pokrywających swym zasięgiem obszary poszczególnych diecezji. Obraz ten uzupełniać będą, raczej nieliczne, radiostacje należące do zakonów (jak obecnie franciszkańskie Radio Niepokalanów czy paulińskie Radio Jasna Góra). Charakter nierozwojowy mają nieliczne stacje parafialne (Zbrosza Duża, Pasłęk) co potwierdza fakt, iż nie wytworzyły one własnych programów transmitując nadal program Radia Maryja i nie starając się nawet o uzyskanie częstotliwości w górnym paśmie UKF. Stowarzyszenie Radiostacji Katolickich VOX planuje zorganizowanie dosyłania poprzez satelitę do stacji diecezjalnych i zakonnych należących do stowarzyszenia centralnie opracowywanych materiałów informacyjnych (dzienniki) do wykorzystania w programach tych stacji, ale bez rezygnacji z ich zasadniczego charakteru radiostacji lokalnych.

3.5 Katolicka telewizja kościelna powstała w sensie prawnym w momencie przyznania przez KRRiT w pierwszym procesie koncesyjnym koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą Telewizja Niepokalanów Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (o.o. Franciszkanie) w dniu 12 grudnia 1994 r. Telewizja ta otrzymała jeden kanał z lokalizacją stacji w Niepokalanowie w woj. skierniewickim. W związku z trudnościami natury technicznej termin uruchomienia nadawania przedłużono do końca 1995 r. W styczniu 1996 r. Telewizja Niepokalanów rozpoczęła emisję programu.

W drugim procesie koncesyjnym Prowincja Zakonu o.o. Franciszkanów wystąpiła o rozszerzenie koncesji i przyznanie kanałów w 19 miejscach na terenie Polski. Jednocześnie

nastąpiło oficjalne poparcie Telewizji Niepokalanów przez Konferencję Episkopatu Polski, która w dniu 1 grudnia 1995 r. podjęła uchwałę o powołaniu Ogólnopolskiej Telewizji Katolickiej w oparciu o Telewizję Niepokalanów i zadeklarowała pomoc finansową dla tego przedsięwzięcia.

3.6 Komisja ds. Reformy Radiofonii i Telewizji powołana we wrześniu 1989 r. w Komitecie ds. Radia i Telewizji postulowała stworzenie systemu radiowo-telewizyjnego składającego się z trzech sektorów:

- publicznego;

- komercyjnego;

- i społecznego (obywatelskiego), złożonego ze stacji tworzonych przez różne partie, ugrupowania, organizacje, mniejszości i społeczności lokalne i regionalne oraz przemawiających w ich imieniu. „Ponieważ sektor ten jest niezbędnym elementem demokratycznego systemu radiofonii i telewizji - stwierdziła Komisja - istnieje potrzeba stworzenia form - na szczeblu centralnym i w terenie - wspierania inicjatyw na rzecz powstania tego sektora i współfinansowania istniejących stacji”.

W trakcie prac nad ustawą o radiofonii i telewizji koncepcja wspierania nadawców społecznych znalazła wyraz w zapisie art. 40 ust. 2, przewidującego, że Krajowa Rada, w porozumieniu z Ministrem Finansów, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za udzielenie koncesji. Zgodnie z tym, rozporządzenie KRRiT z 3 czerwca 1993 r. w sprawie opłat za udzielenie koncesji, znowelizowane 19 maja 1994 r. (Dz. U. nr 69, poz. 304), przewiduje obniżenie tych opłat dla niekomercyjnych stacji prywatnych: do 20% w przypadku stacji, których program nie zawiera reklam i audycji sponsorowanych, oraz do 50% gdy reklamy zajmują nie więcej niż 2% dziennego czasu nadawania.

Strona kościelna wielokrotnie podnosiła postulat stworzenia w ustawie o radiofonii i telewizji kategorii **radiofonii społecznej**, która cieszyłaby się specjalnym statusem ułatwiającym powstanie i przetrwanie stacji o niekomercyjnym charakterze. Również wśród pozakościelnych wnioskodawców w procesie koncesyjnym pojawia się wiele podmiotów niekomercyjnych.

W znakomitej większości przypadków wnioskodawcy tej grupy nie posiadają środków finansowych niezbędnych do realizacji planowanych inwestycji, do uruchomienia stacji i zapewnienia jej egzystencji - co prowadzi najczęściej do odmowy udzielenia koncesji. KRRiT uważa, że status tej grupy rozgłośni wymaga odrębnego uregulowania z punktu widzenia ich samodzielności oraz możliwości korzystania ze wsparcia osób prawnych i fizycznych.

Należy zatem rozważyć wprowadzenie rozwiązań, czy to w trakcie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji ², czy w inny sposób, ustanawiających kategorię nadawców społecznych i system wspierania ich działalności.

---

² Ustawa o radiofonii i telewizji przyjęta w Czechosłowacji w 1991 r. przewiduje, że wpływy z kar nakładanych na nadawców będą przeznaczane na cel wspierania prywatnych nadawców, szczególnie stacji lokalnych. Słoweńska ustawa o środkach masowego przekazu z 1994 r. przewiduje, że niekomercyjne stacje lokalne „których działalność ma znaczenie dla zaspokajania potrzeby obywateli Słowenii do informacji oraz dla podtrzymywania słoweńskiej tożsamości narodowej i kulturalnej” powinny otrzymywać subsydia ze środków pochodzących z opłat abonamentowych i budżetu państwa. Węgierska ustawa o radiofonii i telewizji z 1995 r. przewiduje przeznaczanie części środków z Funduszu radiowo-telewizyjnego na wspieranie niekomercyjnych nadawców, którzy „promują interesy mniejszości narodowych, etnicznych i innych, grup ludzi upośledzonych lub służą społeczności lokalnej jako forum debaty publicznej”. We Francji istnieje fundusz wspierania niekomercyjnych stacji prywatnych, które mogą ubiegać się o subsydia, jeżeli ich program ma charakter niekomercyjny a dochody z reklam nie przekraczają 20% budżetu. W Danii istniał podobny „Fundusz Robin Hooda”. W Anglii przyjęto rozwiązanie polegające na stworzeniu Kanału IV (finansowanego z obowiązkowych składek opłacanych przez komercyjne stacje telewizyjne), którego zadaniem jest tworzenie

Listę wnioskodawców tego typu z ostatnich lat zawierają poniższe tabele

Lp	Podmiot	rok	nazwa programu
----	---------	-----	----------------

Domy kultury, wnioski radiowe

1.	Centrum Kultury i Sztuki , Kalisz	93	Radio CENTRUM
2.	Choszczeński Dom Kultury , Choszczno	95	RADIO CHOSZCZNO
3.	Dom Kultury ZACISZE , Warszawa	93	
4.	Łódzki Dom Kultury , Łódź	93	
5.	Miejski Dom Kultury w Elku , Elk	95	RADIO ELK
6.	Miejski Dom Kultury w Piekarach Śląskich , Piekary Śląskie	95	RADIO PIEKARY
7.	Miejski Ośrodek Kultury , Skierniewice	95	RADIO RSC
8.	Nakielski Dom Kultury , Nakło n/Notecią	93	
9.	Nakielski Dom Kultury , Nakło n/Notecią	95	RADIO NAKŁO

Domy kultury, wnioski telewizyjne

1.	Miejski Ośrodek Kultury , Chełm	93	
2.	Miejski Ośrodek Kultury , Piotrków Trybunalski	93	

Stowarzyszenia i towarzystwa, wnioski radiowe

1.	Klub Studentów Filii UW BEZ LOKALU , Białystok	93	
2.	Komitet Obywatelski Miasta Krakowa , Kraków	93	
3.	Polskie Towarzystwo Oświaty Zdrowotnej i Pomocy Ludziom Niepełnosprawnym , Bydgoszcz	93	
4.	Stowarzyszenie INTER MEDIA , Słubice	95	RADIO ODRA
5.	Stowarzyszenie JOWISZ , Jelenia Góra	93	Radio Jowisz
6.	Stowarzyszenie JOWISZ , Jelenia Góra	95	RADIO JOWISZ
7.	Stowarzyszenie JOWISZ , Jelenia Góra	95	RADIO JOWISZ
8.	Stowarzyszenie NASZ ŻYRARDÓW , Żyrardów	95	RADIO LEN
9.	Stowarzyszenie Polskich Twórców Telewizyjnych - Telewizyjna Agencja Twórców , Warszawa	95	RADIO EKO
10.	Stowarzyszenie RUMIAN , Rumia	93	
11.	Tarnogórskie Stowarzyszenie Radiowe , Tarnowskie Góry	93	
12.	Tarnogórskie Stowarzyszenie Radiowe , Tarnowskie Góry	95	
13.	Towarzystwo Miłośników Ziemi Muszyńskiej , Muszyna	95	RADIO MUSZYNA
14.	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu , Elbląg	93	Radio EL
15.	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu , Elbląg	95	RADIO EL
16.	Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Niemców na Śląsku Opolskim , Gogolin	93	

programu dla mniejszości, produkowanego m.in. przez producentów pochodzących z tych mniejszości i grup zwykle pomijanych przez telewizję publiczną i komercyjną. W Szwecji władze stworzyły sieć małych rozgłośni „radia sąsiedzkiego”, w których miejscowa ludność i organizacje mogą za niewielkie pieniądze wynajmować studio dla wyprodukowania audycji i nadajnik w celu jej nadania.

Stowarzyszenia i towarzystwa, wnioski telewizyjne

1.	Stowarzyszenie Komitet Europejski w Wałbrzychu , Wałbrzych	93	
2.	Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ , Lubań	93	TV LUBAŃ
3.	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej ALFA , Łódź	93	
4.	Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Niemców na Śląsku Opolskim , Gogolin	93	

Fundacje, wnioski radiowe

1.	Fundacja dla Wychowania , Podkowa Leśna	93	
2.	Fundacja na Rzecz Edukacji Ekologicznej "Eko-Radio" , Warszawa	93	
3.	Fundacja Obywatelska w Warszawie , Warszawa	93	Radio Obywatelskie POZNAŃ
4.	Fundacja Ochrony Zdrowia Karoliny Zamojskiej , Warszawa	93	
5.	Fundacja Rozwoju Niezależnych Mediów , Warszawa	93	
6.	Fundacja Rozwoju Niezależnych Mediów , Warszawa	93	
7.	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ , Gdów	93	Radio BLUE
8.	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ , Gdów	95	RADIO BLUE
9.	Fundacja SOS - Obrony Poczętego Życia , Warszawa	93	
10.	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej , Łomianki -Dąbrowa	95	RADIO MAZURY
11.	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej , Warszawa	93	
12.	GŁOS - Fundacja dla Zachowania Polskiego Dziedzictwa , Warszawa	93	
13.	Światowa Fundacja Pomocy World Foundation , Łódź	93	

Fundacje, wnioski telewizyjne

1.	Fundacja DIAKONIA , Warszawa	93	
2.	Fundacja Galerii Kopii Sztuki Światowej im. Piaseckich , Katowice	93	
3.	Fundacja KULTURA ŁĄCZY , Bytów	93	
4.	Fundacja KULTURA ŁĄCZY , Bytów	95	TELEWIZJA LOKALNA BYTÓW
5.	Fundacja NASZA PRZYSZŁOŚĆ , Toruń	95	TELEWIZJA MARYJA
6.	Fundacja Pomocy Dzieciom UŚMIECH w Ostrowcu , Ostrowiec Św.	93	
7.	Fundacja SOS - Obrony Poczętego Życia , Warszawa	93	
8.	Fundacja TELEWIZJA LOKALNA w Kartuzach , Kartuzy	93	

Uczelnie, wnioski radiowe

1.	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie , Kraków	93	Radio RAK
2.	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie , Kraków	95	RADIO AKADEMICKIE KRAKÓW
3.	Akademia Rolnicza , Poznań	93	Akademickie Radio WINOGRADY
4.	Akademia Rolnicza , Poznań	95	RADIO WINOGRADY
5.	Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie , Olsztyn	93	
6.	Ośrodek Radia Studenckiego Politechniki Śląskiej w Gliwicach , Gliwice	95	ORS Ośrodek Radia Studenckiego
7.	Politechnika Białostocka , Białystok	93	Radio AKADERA
8.	Politechnika Łódzka , Łódź	95	Studenckie Radio ŻAK Politechniki Łódzkiej
9.	Politechnika Poznańska , Poznań	93	Radio AFERA

10.	Politechnika Rzeszowska , Rzeszów	93	Studenckie Radio Rzeszów
11.	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu , Poznań	93	
12.	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu , Poznań	95	UNI FM
13.	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie , Lublin	93	Radio CENTRUM
14.	Wyższa Szkoła Inżynierska , Zielona Góra	95	Akademickie Radio INDEX

Gminy, wnioski radiowe

1.	Gmina Lipnica Wielka , Lipnica Wielka	93	
2.	Gmina Łomianki , Łomianki	93	
3.	Gmina Łomianki , Łomianki	93	Radio MAZOWSZE
4.	Gmina Miasta Knurów , Knurów	93	
5.	Gmina Miasta Lębork , Lębork	93	
6.	Gmina Miasta Opatów , Opatów	93	Radio OPATÓW
7.	Gmina Miasta Opatów , Opatów	95	RADIO OPATÓW
8.	Gmina Miasta Piwniczna , Piwniczna	93	
9.	Gmina Miasta Proszowice , Proszowice	93	Radio ŁAN
10.	Gmina Miasta Radomia , Radom	93	Radio RADOM
11.	Gmina Miasta Radomia , Radom	95	RADIO RADOM
12.	Gmina Miasta Żywiec , Żywiec	93	
13.	Gmina Przytoczna , Przytoczna	93	
14.	Urząd Miejski w Kraśniku , Kraśnik	95	WENA KRAŚNICKIE RADIO
15.	Zarząd Miasta Knurów , Knurów	95	RADIO FAN ROZGŁOŚNIA LOKALNA
16.	Związek Gmin Jurajskich , Ogrodzieniec	93	
17.	Związek Gmin Mazurskich JURAND , Szczytno	93	
18.	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej , Wieluń	93	Radio Ziemi Wieluńskiej

Gminy, wnioski telewizyjne

1.	Gmina Lipnica Wielka , Lipnica Wielka	93	
2.	Gmina Miasta Bolesławiec , Bolesławiec	93	
3.	Gmina Miasta Bolesławiec , Bolesławiec	95	STLB- Samorządowa Telewizja Lokalna
4.	Gmina Miasta Gołdap , Gołdap	93	
5.	Gmina Miasta Płock , Płock	93	
6.	Gmina Miasta Radomia , Radom	93	
7.	Gmina Miasta Zgorzelec , Zgorzelec	93	
8.	Gmina Miasta Żywiec , Żywiec	93	
9.	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej , Wieluń	93	

Inne osoby prawne, wnioski radiowe

1.	Bałtycka Agencja Artystyczna BART , Sopot	93	Radio SOPOT
2.	Bałtycka Agencja Artystyczna BART , Sopot	95	Radio SOPOT
3.	Przedsiębiorstwo Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK S.A. , Opole	93	Radio O'LE
4.	Radio France Internationale , Paryż	93	
5.	Radio Łan Proszowice , Proszowice	95	RADIO ŁAN PROSZOWICE
6.	Ruch Społeczno-Polityczny SOJUSZ POLSCE , Poznań	93	
7.	Spółdzielnia Inwalidów Usługowo-Wytwórcza JANTAR , Słupsk	93	
8.	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Widowiskowo-Sportowe , Katowice	93	
9.	Związek Harcerstwa Polskiego , Warszawa	93	Rozgłośnia Harcerska
10.	Związek Harcerstwa Polskiego , Warszawa	95	Rozgłośnia Harcerska

4. Telewizja kablowa i satelitarna

4.1 Szacuje się, że w Polsce około 2-2,5 mln. rodzin korzysta z sieci kablowych (pojemność sieci wynosi typowo 15-30 i więcej programów telewizyjnych). Szacuje się, że w Polsce działa ok. 1000 sieci kablowych. 700 spośród nich działa na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego wydanego zgodnie z wymogami ustawy o łączności. 300 operatorów zarządzających około 500 sieciami zgłosiło (zgodnie z art.43 u.r.t) w KRRiT rozprawdanie programów.

Warunki otrzymania koncesji na rozpowszechnianie programu w sieci kablowej są analogiczne jak w przypadku telewizji naziemnej, bądź satelitarnej. Od początku obowiązywania ustawy o radiofonii i telewizji do KRRiT wpłynęło 109 wniosków o koncesje na rozpowszechnianie programu w sieciach TVK oraz 6 wniosków o rozszerzenie koncesji. KRRiT wydała 75 koncesji na rozpowszechnianie programu (w tym 34 w 1995 r.) oraz 3 decyzje o rozszerzeniu koncesji. Programy objęte tymi koncesjami rozpowszechniane są w 165 sieciach o łącznej liczbie abonentów około 950 000.

Krajowa Rada prowadzi rejestr rozprawdanych programów. Podstawowym dokumentem wymaganym przy rejestracji jest zezwolenie PAR na budowę i eksploatację sieci. Po wykreśleniu z ustawy (w ostatniej nowelizacji) kontrowersyjnego wymogu uprawdopodobnienia, że rozprawdanie programu nie będzie naruszać praw nadawcy tego programu ewentualne roszczenia nadawców wobec operatorów mogą być oparte wyłącznie na ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Sprawy sporne mogą być rozstrzygane wyłącznie na drodze sądowej.

Do KRRiT wpłynęło 612 wniosków o rejestrację rozprawdania programów (w tym 9 w 1993 r.; 247 w 1994 r.; 273 w 1995 r.; 83 w 1996 r.). Przewodniczący KRRiT wydał 530 postanowień (w tym 241 w 1995 r. i 108 w 1996 r.) o 9454 wpisach do ksiąg rejestrowych w 492 sieciach (średnio 19 programów/sieć) obejmujących blisko 1 500 000 abonentów.

Zarejestrowano 111 programów radiowych i telewizyjnych (w tym 74 telewizyjne programy satelitarne i naziemne zagraniczne, 30 programów radiowych, 7 programów rozpowszechnianych w sieciach kablowych na podstawie koncesji).

Dysproporcja pomiędzy liczbą sieci zgłoszonych w KRRiT, a szacunkową liczbą wszystkich sieci w Polsce jest wynikiem sytuacji istniejącej jeszcze przed wejściem w życie ustawy o radiofonii i telewizji. Spontaniczna budowa sieci bez uregulowań prawnych i norm technicznych nastąpiła w latach osiemdziesiątych. Obecnie wiele sieci nie spełnia podstawowych standardów technicznych. Nie zostały również uregulowane stosunki własnościowe sieci budowanych społecznie.

Z prawnego punktu widzenia eksploataowanie sieci bez zezwolenia telekomunikacyjnego narusza ustawę o łączności, a rozprawdanie programów satelitarnych bez rejestracji (dokumentem podstawowym przy rejestracji jest zezwolenie telekomunikacyjne) narusza ustawę o radiofonii i telewizji i zarówno Minister Łączności, jak i Przewodniczący KRRiT w ramach swoich kompetencji mają podstawy do wydania decyzji zakazującej prowadzenie działalności. Decyzja taka jest jednak bardzo kłopotliwa ze społecznego punktu widzenia.

Przewodniczący KRRiT podjął działania w stosunku do operatorów naruszających ustawę o radiofonii i telewizji działających na terenie województwa warszawskiego oraz skierował wezwania do zaprzestania rozprawdania programów bez rejestracji w sieciach zlokalizowanych w okręgu łódzkim, gdzie poruszony problem jest szczególnie widoczny.

4.2 Pierwsza koncesja na rozpowszechnianie programu drogą satelitarną została wydana przez KRRiT w 1993 r. dla telewizji POLSAT. Na ogół przekaz satelitarny uzupełnia koncesje naziemne, ponieważ jest to zwykle najtańszy sposób zasilania stacji naziemnych, a

dotatkowo powoduje powiększenie audytorium o użytkowników indywidualnych odbiorników satelitarnych (w tym również za granicą) oraz abonentów sieci kablowych. KRRiT przewiduje odrębne koncesje lub odpowiednie klauzule w koncesji wymagające dodatkowej opłaty koncesyjnej w przypadku przekazów satelitarnych przeznaczonych do odbioru indywidualnego. Takie koncesje otrzymały: POLSAT i Canal+ oraz kilku innych nadawców telewizyjnych i radiowych. Koncesja nie jest wymagana na łącza satelitarne przeznaczone do zasilania stacji naziemnych nie dające możliwości odbioru indywidualnego. Ten sposób zasilania stacji wykorzystuje np. telewizja Wisła oraz niektóre stacje telewizyjne i radiowe.

Obecnie żaden z polskich nadawców niepublicznych (w przypadku nadawcy publicznego wyjątek stanowi TV Polonia) nie rozpowszechnia programu wyłącznie drogą satelitarną. Jest to uwarunkowane głównie względami ekonomicznymi (wysokie koszty), bowiem ograniczeń technicznych do takiego rozpowszechniania programu nie ma.

Elementem polskiego ładu w eterze są również programy satelitarne nadawane spoza terytorium Polski. Obejmuje to polską wersję programu FILMNET. Program ten jest elementem szerszej oferty firmy MultiChoice, obejmującej także kanały Country Music Television, Europe Discovery, MTV.

Na 1996 r. zaplanowano uruchomienie polskojęzycznej wersji językowej programu Eurosport, który miał dotąd w sumie 8 wersji językowych, a oprócz polskiej zamierza stworzyć także wersję czeską, węgierską i rosyjską, jak również programu RTL-7, przeznaczonego dla widowni polskiej kanału z rodziny programów RTL, dostępnych w wielu krajach europejskich. Do stworzenia programu filmowego udostępnianego sieciom kablowym drogą satelitarną przygotowuje się amerykańska firma Home Box Office.

Drogą satelitarną bez koncesji rozpowszechniane są także programy przeznaczone do odbioru w wielu krajach Europy i świata (np. Eurosport, TNT/CARTOON, itp.).

W przekonaniu, że programy dostępne polskim odbiorcom powinny podlegać polskiej regulacji w stopniu dopuszczonym przez prawo międzynarodowe, KRRiT zainicjowała w trakcie prac nad nowelizacją u.r.t. uzupełnienie art. 44 o ustęp 6, który upoważnia KRRiT do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu wymogów, o których mowa w art. 15, dla programów rozprowadzanych w sieciach kablowych, przeznaczonych przez nadawców zagranicznych dla odbiorców w kraju.

W ewentualnych pracach nad takim rozporządzeniem konieczne będzie uwzględnienie faktu, że Europejska Konwencja o Telewizji Ponadgranicznej (podpisana i ratyfikowana przez Polskę w dniu 9 lipca 1990 r. w Warszawie) uznaje swobodę rozprowadzania programów satelitarnych w sieciach kablowych za jeden z istotnych elementów europejskiego ładu w eterze.

5. Producenci niezależni

5.1 Ważnym elementem rynku audiowizualnego są niezależni producenci. Ustawa o radiofonii i telewizji nakazuje nadawcom przeznaczyć co najmniej 10% rocznego czasu nadawania na audycje przez nich wytworzone. Rozwój tego sektora:

- zwiększa ilość propozycji i pomysłów, po które mogą sięgać nadawcy oraz sprzyja wzrostowi przemysłu audiowizualnego w ogóle, stwarzając coraz więcej miejsc pracy, w tym dla osób, które wraz z restrukturyzacją telewizji publicznej będą musiały z niej odejść;
- wspiera rozwój telewizji komercyjnej (naziemnej i kablowej), nie zainteresowanej nadmiernym rozwojem własnej bazy produkcyjnej;
- ułatwia wprowadzenie systemu producenckiego w telewizji publicznej a tym samym wprowadzenie w niej rachunku ekonomicznego oraz konkurencji dla jej personelu;

- stanowić będzie z czasem jedną z sił napędowych współpracy i integracji z europejskim przemysłem audiowizualnym.

Po wstępnym okresie, który zaowocował powstaniem około 300 firm producenckich oraz Stowarzyszenia Niezależnych Producentów Filmowych i Telewizyjnych, istnieje potrzeba nowych impulsów dla dalszego rozwoju sektora produkcji niezależnej. Zaliczyć do nich można:

- stworzenie definicji producenta niezależnego;
- udoskonalenie systemu monitoringu przestrzegania przepisów ustawy i rozporządzeń KRRiT przez nadawców;
- wprowadzenie przepisów regulujących kolejność eksploatacji programów i filmów;
- właściwe uregulowanie zasad współpracy między nadawcami a producentami niezależnymi, w tym zwłaszcza kwestii uznania przez nadawców twórczego wkładu i praw producentów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współpracuje ze Stowarzyszeniem Niezależnych Producentów Filmowych i Telewizyjnych w rozwiązywaniu tych problemów.

II. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONSTYTUCYJNY

1. Uwagi ogólne

1.1 Ustawa o radiofonii i telewizji sytuuje Krajową Radę jako naczelny organ państwowy w sprawach radiofonii i telewizji. Ustawa określa zadania, które ma realizować Rada oraz instrumenty prawne, przy pomocy których zadania te mogą być realizowane. Nadrzędnym zadaniem Rady jest ochrona:

- wolności słowa i samodzielności nadawców,
- interesów odbiorców,
- otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji.

Zadania Krajowej Rady obejmują ponadto: projektowanie polityki Państwa w dziedzinie radia i telewizji, określanie warunków prowadzenia działalności na tym obszarze oraz sprawowanie kontroli działalności nadawców w granicach określonych ustawą. W zakres kompetencji wchodzi także inicjowanie postępu naukowo-technicznego i szkolenie kadr, organizowanie badań programów radiowych i telewizyjnych oraz ich odbioru. Ustawa przypisała zadania oddzielnie całej Radzie oraz jej przewodniczącemu.

Za najważniejsze środki prawne, służące realizacji zadań Rady, należy uznać:

- przyznawanie koncesji na rozpowszechnienie programów radiowych i telewizyjnych nadawcom prywatnym oraz wpływ na kształt statutów jednostek publicznego radia i telewizji,
- prawo oddziaływania na kształt programów radiowych i telewizyjnych z punktu widzenia udziału w nich audycji producentów krajowych i zagranicznych, audycji sponsorowanych i reklam, audycji dla dzieci i młodzieży, a w przypadku programów publicznej radiofonii i telewizji - także z punktu widzenia obecności w nich naczelnych organów państwa, partii politycznych, związków zawodowych oraz audycji przygotowywanych przez oddziały terenowe,
- prawo powoływania członków rad nadzorczych i rad programowych w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji,
- status członków Rady, przewidujący z jednej strony daleko idące ograniczenia możliwości ich odwołania, z drugiej zaś obowiązek zawieszenia członkostwa w partiach politycznych i władzach organizacji społecznych oraz zakaz prowadzenia działalności gospodarczej.

Najważniejsze z kompetencji Przewodniczącego Krajowej Rady to:

- prawo wzywania (na podstawie uchwały Rady - prawo nakazywania) do zaniechania nadawania programów naruszających prawo,
- prawo żądania od nadawcy materiałów niezbędnych do oceny programów pod kątem ich zgodności z obowiązującym prawem,
- prawo nakładania na nadawcę lub osoby kierujące nadawcą kar pieniężnych, w przypadku stwierdzenia działań, naruszających ustawę, bądź też niewykonywania decyzji podjętych przez przewodniczącego na podstawie uchwały Krajowej Rady.
- przydzielanie (w porozumieniu z Ministrem Łączności) spółkom radiofonii i telewizji publicznej częstotliwości niezbędnych do wykonywania ich ustawowych zadań,

Analiza ustawy o radiofonii i telewizji, dokonywana przez KRRiT w toku bieżącej pracy pokazuje, że w swych generalnych rozstrzygnięciach wytrzymuje ona próbę czasu. Tym niemniej potrzebna jest ponowna analiza niektórych jej rozstrzygnięć. Analiza skarg, nadsyłanych do Krajowej Rady na działalność publicznych mediów oraz doświadczenia zbierane w związku z udziałem w rozwiązywaniu konfliktów, do których dochodzi w poszczególnych jednostkach radiofonii i telewizji, dają podstawy, by twierdzić, że - w przypadku utrzymania obecnych kompetencji Rady i jej przewodniczącego - mogą pojawić się trudności z jednoczesną realizacją trzech podstawowych zadań KRRiT, tj. ochroną wolności słowa i samodzielności nadawców, uwzględnianiem interesów odbiorców oraz utrzymaniem pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji.

Postulat wolności słowa i samodzielności mediów zderza się z krytyką programów za ich jednostronność. Szczególnie wiele skarg dotyczy sposobów prezentacji władz państwowych. Postulat ochrony interesów odbiorców jest trudny do realizacji, bowiem ich gusta i upodobania są bardzo różne, a w godzinach największej oglądalności programów zderzają się oczekiwania bardzo różnych telewidzów. Postulat pluralizmu radia i telewizji zderza się z zarzutem jednostronności, formułowanym pod adresem mediów przez przedstawicieli różnych orientacji politycznych i społecznych, wedle których bliskie im poglądy poddawane są zbyt jednostronnej krytyce, bądź też są niedostatecznie reprezentowane.

1.2 Szczegółowa analiza kompetencji Rady i jej przewodniczącego pokazuje, że możliwości łagodzenia tych sprzeczności przez Krajową Radę są ograniczone. Autorzy ustawy o radiofonii i telewizji dążyli do maksymalnego ograniczenia możliwości interweniowania w działalność mediów. Rozwiązania takie mają - rzecz jasna - swoje mocne strony. Radiofonia i telewizja (tak publiczna, jak i prywatna) jest skutecznie osłaniana przed zbyt łatwą ingerencją z zewnątrz. Odnosi się to także do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Możliwości interweniowania ze strony Rady są zróżnicowane w zależności od obszaru spraw.

Niewątpliwie Rada ponosi największą odpowiedzialność, kiedy decyduje o przyznaniu koncesji i uzupełnianiu częstotliwości oraz ustala wielkość i dzieli abonament pomiędzy jednostki radia i telewizji publicznej. Rada może kształtować sieć rozgłośni radiowych i telewizyjnych, biorąc pod uwagę charakter ich programu, siłę ekonomiczną podmiotów ubiegających się o koncesję, zasięg oddziaływania i lokalizację rozgłośni. Rada w pełni samodzielnie decyduje o wysokości opłat abonamentowych oraz o ich podziale, ale tylko między jednostki radiofonii i telewizji publicznej. Dla jeszcze lepszego wykonywania tych zadań konieczne jest stworzenie znacznie szerszej niż dotychczas bazy informacyjnej. Trzeba podjąć regularne badania rynku reklamy, zarówno w skali całego kraju, jak i poszczególnych regionów. Precyzyjna informacja o kondycji ekonomicznej poszczególnych nadawców, o strukturze ich dochodów, wreszcie o przepływie - między województwami i miastami -

środków przeznaczanych przez firmy na reklamę pozwoliłaby precyzyjniej projektować sieć rozgłośni radiowych i telewizyjnych, a także stopniowo usuwać dysproporcje, wynikające z niejednakowych warunków startu.

Znacznie mniejsze są możliwości Rady w zakresie analizy i kontroli działalności nadawców. Ograniczenia finansowe, a także zaabsorbowanie kolejnymi procesami koncesyjnymi nie pozwoliły na stworzenie nowoczesnego monitoringu programów radiowych i telewizyjnych. Równocześnie regulacje ustawowe dają Radzie minimalne możliwości oddziaływania na nadawców. Krajowa Rada może analizować zgodność działania rozgłośni radiowych i telewizyjnych z ustawą o radiofonii i telewizji oraz prawem prasowym. Ponieważ jednak naruszenia prawa mają na ogół charakter jednostkowy, to prawo wzywania, czy nawet nakazywania zaniechania takich działań nie ma większego znaczenia z punktu widzenia kształtu programów. Orzeczenia o niezgodności działań z prawem podejmowane są z przyczyn obiektywnych - z kilkutygodniowym, czy nawet kilkumiesięcznym opóźnieniem, co osłabia ich wpływ na bieżącą działalność radia i telewizji.

1.3 Krajowa Rada nie ma możliwości kształtowania składu zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji. Wyłączne kompetencje w tym zakresie mają rady nadzorcze. Z kolei zasada nieusuwalności członków rad nadzorczych, wynikająca z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, powoduje, że rady te stały się organami w pełni samodzielnymi i nie podlegającymi jakiegokolwiek kontroli czy nadzorowi. Na gruncie obowiązującego prawa pełna odpowiedzialność za rozwiązywanie problemów kadrowych spółek spoczywa na radach nadzorczych. Rada musi tak kształtować skład rad nadzorczych, by mogły one skutecznie funkcjonować w bardzo różnych realiach społecznych i politycznych.

Na gruncie znowelizowanej ustawy o radiofonii i telewizji zwiększona została rola i znaczenie rad programowych oraz rad nadzorczych. Te ostatnie uzyskały nowe kompetencje w zakresie nadzoru nad działalnością programową spółek. Po ostatnich rozstrzygnięciach Trybunału Konstytucyjnego, w wyniku których okazało się, że członkowie rad nadzorczych spółek publicznego radia i telewizji są nieusuwalni z funkcji, rysuje się potrzeba całościowej analizy umocowania, kompetencji oraz odpowiedzialności wszystkich organów statutowych publicznej radiofonii i telewizji. Zasada nieusuwalności członków rad nadzorczych może okazać się dyskusyjna, gdyby na przykład niektórym radom nadzorczym postawiono zarzut działania na szkodę spółki.

1.4 Ustawa o radiofonii i telewizji nie wniosła nowych rozwiązań regulujących status pracowników radia i telewizji, w tym - co jest szczególnie istotne - status pracowników publicznej radiofonii i telewizji. Pracownicy państwowej jednostki organizacyjnej „Komitet do Spraw Radia i Telewizji” stali się automatycznie pracownikami publicznego radia i telewizji. A zatem, bardzo głębokie zmiany, jakim podlegały całe instytucje i system kierowania nimi, nie znajdują odbicia w przepisach odnoszących się do pracowników.

Przepisy prawa prasowego pochodzą z okresu, gdy zupełnie inaczej wyglądał rynek prasowy od strony stosunków własnościowych, inna była jego struktura i rozmiary, inaczej nim kierowano. Zasady naboru do wielkich publicznych rozgłośni telewizyjnych i radiowych powinny uwzględniać ich szczególną rolę na rynku mediów oraz możliwości, jakie zatrudnieni w nich dziennikarze mają w zakresie kształtowania opinii publicznej.

1.5 Generalna ocena ustawy o radiofonii i telewizji prowadzi do wniosku, że wytrzymuje ona próbę czasu. Dzięki tej ustawie udało się w szybkim czasie uporządkować rynek mediów, różniący się w sposób istotny i korzystny od rynku prasowego. Ten ostatni podlegał przekształceniom, które wymknęły się spod jakiegokolwiek obserwacji. Żaden z organów państwowych nie rejestruje na przykład przekształceń własnościowych, jakie

zachodzą na rynku prasy. Nie wiemy dziś, kto jest wydawcą wielu tytułów. Pod tym względem sytuacja w radiu i telewizji jest zdecydowanie lepsza.

W pełni doceniając pozytywny wpływ ustawy o radiofonii i telewizji na rynek mediów, Krajowa Rada widzi potrzebę jej dalszego doskonalenia.

Jak wskazano w rozdziale I, szczegółowej analizie wymaga sytuacja nadawców telewizyjnych i radiowych, nie będących nadawcami publicznymi i prywatnymi. W wyniku dotychczasowych decyzji w sposób wyraźny kształtują się trzy typy rozgłośni: publiczne (korzystające z abonamentu i reklamy, ale równocześnie podlegające ograniczeniom wynikającym z ustawy o radiofonii i telewizji), komercyjne (utrzymujące się przede wszystkim z reklamy, ale korzystające ze znacznie większej samodzielności) oraz trzecia grupa, nie nazwana jeszcze, korzystająca ze wsparcia różnych organizacji społecznych i samorządowych.

2. Działalność prawodawcza

2.1 W okresie sprawozdawczym, KRRiT skorzystała z upoważnień ustawowych w celu wydania lub znowelizowania następujących rozporządzeń:

Rozporządzenie z 9 marca 1995 r. (Dz. U. Nr 56 poz. 298)

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych; czas jaki upłynął od ustalenia wysokości opłat, uzasadniał ich podwyższenie a ponadto ustalono zwolnienia od tych opłat (niektórych grup użytkowników) i określono tryb przedkładania właściwych dokumentów, niezbędnych do zwolnienia z tych opłat.

Rozporządzenie z 26 maja 1995 r. (Dz.U. Nr 79 poz. 404)

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych; uznano, że dotychczas obowiązujące stawki opłat za udzielenie koncesji, ustanowione w połowie 1993 r., powinny być podwyższone o wskaźnik inflacji za ten okres, a ponadto, mając na uwadze zabezpieczenie dochodów Skarbu Państwa, ustanowiono obowiązek uiszczenia opłaty koncesyjnej przed jej odbiorem.

Rozporządzenie z 23 czerwca 1995 r. (Dz.U. Nr 95 poz. 477)

w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych;

Rozporządzenie z 27 września 1995 r. (Dz.U. Nr 129 poz. 628)

zmieniające rozporządzenie w sprawie zawartości wniosku oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych; było ono konieczne, bowiem znaczne społeczne zainteresowanie sprawami związanymi z przydzielaniem koncesji oraz dążenie Krajowej Rady do stworzenia warunków dla społecznej kontroli postępowania w tym procesie przesądziły o tzw. „wysłuchaniach publicznych”, co z przyczyn oczywistych zdecydowanie wydłuża proces koncesyjny.

Rozporządzenie z 24 stycznia 1996 r. (Dz.U. Nr 10 poz. 59)

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych; zmiana niezbędna była w związku z ustawą o referendum, uchylającą ustawę o konsultacjach społecznych i referendum.

Rozporządzenie z 24 stycznia 1996 r. w sprawie trybu postępowania i prowadzenia kampanii referendalnej w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 10, poz. 60)

Rozporządzenie to, stanowiące wykonanie delegacji przewidzianej w ustawie o referendum, miało na celu określenie trybu postępowania i prowadzenia kampanii referendalnej w jednostkach publicznego radia i telewizji, ustanowiło podmioty uczestniczące w tej kampanii oraz zobowiązywało Telewizję Polską S.A. i Polskie Radio S.A., ażeby w swoich programach przygotowywały i rozpowszechniały audycje umożliwiające społeczeństwu zapoznanie się z treścią pytań, wariantów oraz rangą problemów poddanych pod referendum.

2.3 W konsultacji znajdują się projekty następujących rozporządzeń KRRiT:

- w sprawie zmiany rozporządzenia KRRiT z 13 marca 1993 r, w sprawie zasad działalności reklamowej w programach radiofonii i telewizji;
- w sprawie minimalnego udziału audycji producentów europejskich w programach telewizyjnych;
- w sprawie minimalnego udziału audycji producentów krajowych w programach radiofonicznych i telewizyjnych (zmiana rozporządzenia);
- o opłatach abonamentowych (wprowadza możliwość umorzeń i rozkładania na raty istniejących zaległości).

2.4 Krajowa Rada brała również czynny udział w opiniowaniu szeregu przepisów powszechnie obowiązujących. Opiniowano między innymi:

- projekty ustaw o stanie wojennym, przedstawione przez Ministra Obrony Narodowej,
- projekty ustaw o państwowej służbie cywilnej, przedstawione przez Biuro Prawne URM,
- poselski projekt ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,
- projekt uchwały Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie dostępu do publicznego radia i publicznej telewizji w okresie kampanii prezydenckiej,
- projekt przedstawiony przez Ministra Kultury i Sztuki o przystąpieniu Polski do „Traktatu Rzymskiego”,
- projekt konwencji europejskiej dotyczący praw autorskich i pokrewnych w sprawie ponadgranicznego rozpowszechniania drogą satelitarną programów radiowych i telewizyjnych,
- projekt rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych o współpracy kulturalnej, oświatowej i naukowej między rządem RP i innymi państwami.

2.5 Przedstawiciele Krajowej Rady uczestniczyli w pracach Komisji Prawnej Urzędu Rady Ministrów przy opracowywaniu projektów ustaw:

- o stosunku państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów,
- o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w RP,
- o stosunku państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w RP. Brano udział w pracach Nadzwyczajnej Komisji Rządowej do spraw związanych z przygotowaniem projektów ustaw o państwowej służbie cywilnej.

2.6 Po przeprowadzeniu analizy dotychczasowej działalności reklamowej nadawców radiowych i telewizyjnych oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów prawnych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła decyzję o przygotowaniu projektu ustawy o reklamie. Większość obowiązujących przepisów reklamowych powstała na początku lat osiemdziesiątych (np. ustawa o wychowaniu w trzeźwości z 1982 roku), kiedy to reklama przyjmowała najczęściej formę propagandy politycznej. Na podstawie obowiązujących przepisów Krajowa Rada nie może podejmować żadnych działań restrykcyjnych w stosunku do nadawców przekraczających prawo, gdyż zawarte w nich

zapisy nie uwzględniają istnienia organu administracji państwowej właściwego w sprawach radiofonii i telewizji. Obowiązujące dotychczas akty prawne nie uwzględniają również wielu aspektów działalności reklamowej (np. reklama skierowana do dzieci, reklama oddziaływająca na podświadomość, reklama wyborcza, reklama związków wyznaniowych i religijnych) lub czynią to w sposób nieprzystający do obecnej rzeczywistości (np. obowiązująca regulacja reklamy alkoholu, reklama prasowa).

Prace nad projektem ustawy trwają.

3. Współpraca z organami władzy państwowej

3.1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji pozostaje w stałym kontakcie z Sejmową Komisją Kultury i Środków Przekazu oraz z Senacką Komisją Kultury, Środków Przekazu, Wychowania Fizycznego i Sportu, przedstawiając aktualne problemy radiofonii i telewizji.

Ponadto przedstawiciele Krajowej Rady brali udział w pracach komisji sejmowych między innymi:

1/ Transportu i Łączności - w sprawie rozpatrzenia projektu ustawy:

- o zmianie ustawy o łączności;

2/ Sprawiedliwości i Ustawodawczej - w sprawie rozpatrzenia projektów ustaw:

- o zasadach i trybie przeprowadzania referendum ogólnokrajowego,
- o zasadach i trybie przeprowadzania referendum;

3/ Administracji i Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Ustawodawczej - w zakresie rozpatrzenia poselskich projektów ustaw:

- o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej;

4/ Kultury i Środków Masowego Przekazu - w zakresie zmiany ustawy:

- o radiofonii i telewizji ,
- oraz w sprawie ratyfikacji konwencji rzymskiej;

5/ Polityki Gospodarczej i Budżetu - w sprawie wykonania budżetu państwa;

6/ Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektu ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Współpraca z Senatem RP, poza rutynowymi kontaktami, dotyczyła udziału w pracach komisji, takich jak:

- 1) Inicjatyw i Prac Ustawodawczych , Kultury , Środków Przekazu, Wychowania Fizycznego i Sportu - nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji;
- 2) Inicjatyw i Prac Ustawodawczych - zmiana ustawy o wyborze Prezydenta RP.

Niezależnie od tego Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współorganizowała konferencje i seminaria związane z jej ustawowym zakresem działania, m.in.:

- funkcjonowaniem radiofonii w warunkach pluralizmu,
- problemami związanymi z przystąpieniem Polski do programu Unii Europejskiej - MEDIA II,
- przyszłością telewizji publicznej w Polsce,
- oddziałami terenowymi, w kontekście strategii rozwoju Telewizji Polskiej S.A.,
- telewizji publicznej w warunkach konkurencji.

3.2 Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji, wszystkie decyzje techniczne warunkujące funkcjonowanie radia i telewizji w Polsce są podejmowane we wzajemnym

porozumieniu Przewodniczącego KRRiT i Ministra Łączności. Odbyło się kilka spotkań KRRiT z Ministerstwem Łączności w celu ustalenia zasad wzajemnej współpracy.

Za gospodarkę częstotliwością w kraju odpowiada Minister Łączności; on też każdorazowo ustala warunki ich użytkowania. Minister Łączności przekazuje Krajowej Radzie ofertę częstotliwości do wykorzystania w procesach koncesyjnych. Minister Łączności uzgadnia parametry każdej stacji radiowej i telewizyjnej. Procedury wzajemnych uzgodnień wymagają stałej współpracy pomiędzy Biurem KRRiT a Zarządem Krajowym Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej.

Przestrzeganie przez nadawców (operatorów) warunków technicznych koncesji wymaga specjalistycznej kontroli. Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna jest jedyną instytucją w kraju, która dysponuje możliwościami prowadzenia stałego monitoringu technicznego nadawców. Dysponuje kompetentną kadrą i pojazdami ze sprzętem pomiarowym w oddziałach terenowych. W najbliższym czasie prace te zostaną zintensyfikowane.

Telekomunikacja Polska S.A. jest właścicielem wszystkich telewizyjnych i radiofonicznych stacji dużej mocy w kraju, jest jedynym operatorem dla telewizji i radia publicznego oraz częściowo dla sieci komercyjnych.

Biuro Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ściśle współpracuje z Biurem Techniki i Usług Radiokomunikacyjnych i Satelitarnych Telekomunikacji Polskiej S.A. przy koordynacji planów rozbudowy sieci radiowo-telewizyjnych stacji nadawczych, a także przy ustalaniu możliwości uruchomienia poszczególnych nadajników.

III. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

1. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji rozwija się jednocześnie w różnych kierunkach, które obejmują przede wszystkim:

- reprezentowanie Państwa Polskiego (w porozumieniu z właściwymi resortami, w tym z Ministerstwem Kultury i Sztuki, Komitetem Kinematografii, Biurem Pełnomocnika Rządu ds. Integracji Europejskiej i Pomocy Zagranicznej) w organizacjach międzynarodowych (Rada Europy, Eureka Audiowizualna) oraz w negocjacjach na temat przystąpienia do takich organizacji (Unia Europejska, Organizacja Współpracy i Rozwoju Gospodarczego - OECD) w zakresie dotyczącym radia i telewizji oraz sektora audiowizualnego w ogóle;
- rozwijanie współpracy z odpowiednikami Krajowej Rady w innych krajach.

2. W uzgodnieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Ministerstwem Kultury i Sztuki oraz z Biurem ds. Integracji Europejskiej oraz Pomocy Zagranicznej Urzędu Rady Ministrów, Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji powierzona została odpowiedzialność za reprezentowanie Państwa Polskiego w strukturach Rady Europy, zajmujących się środkami masowego przekazu. Chodzi tu o Komitet Zarządzający ds. Środków Masowego Przekazu (CDMM) i jego liczne grupy robocze oraz o Stały Komitet do Spraw Telewizji Ponadgranicznej (T-TT). Są to jedne z bardziej rozbudowanych struktur Dyrekcji Praw Człowieka Rady Europy.

Reprezentanci Polski odgrywają bardzo znaczącą rolę w pracy tych struktur. Delegat Polski w Komitecie Zarządzającym, przewodniczący KRRiT Bolesław Sulik, w grudniu 1994 roku wybrany został do Biura - organu wykonawczego Komitetu. Przewodniczy też zespołowi „Media w perspektywie paneuropejskiej”, zajmującemu się problemami integracji, w płaszczyźnie medialnej, nowych demokracji z Europy Środkowej i Wschodniej ze starymi. Inni przedstawiciele Polski zostali wybrani na funkcje:

- przewodniczącego Komitetu Ekspertów do spraw Koncentracji i Pluralizmu Mediów;
- wiceprzewodniczącego Stałego Komitetu do spraw Telewizji Ponadgranicznej, którego zadaniem jest nadzorowanie realizacji Europejskiej Konwencji ds. Telewizji Ponadgranicznej i dostarczanie jej wykładni;
- wiceprzewodniczącego Grupy Specjalistów do spraw Nietolerancji w Mediach.

Polska, jako jeden z pierwszych krajów europejskich, ratyfikowała Europejską Konwencję ds Telewizji Ponadgranicznej i od 1989 r. aktywnie uczestniczy w pracach struktur Rady Europy, zajmujących się problematyką audiowizualną. Uznanie dla tej aktywności oraz dla rozwiązań prawnych i strukturalnych w tych dziedzinach, przyjętych w Polsce, owocuje obecnie rosnącą rolą Polski w pracach Rady Europy. Polska należy do najbardziej aktywnych, nowych członków z Europy Środkowej i Wschodniej. Ilustruje to poniższe zestawienie komitetów i grup roboczych, w skład których wybrani zostali przedstawiciele Polski:

1. Biuro Komitetu Zarządzającego ds Środków Masowego Przekazu,
2. Komitet Ekspertów ds Koncentracji i Pluralizmu Mediów,
3. Grupa „Media w Perspektywie Ogólnoeuropejskiej”,
4. Stały Komitet ds Telewizji Ponadgranicznej,
5. Grupa Specjalistów ds Nietolerancji w Mediach,
6. Grupa Specjalistów ds Ochrony Praw w Sektorze Mediów,
7. MEDIALEX,
8. Grupa Specjalistów na temat wpływu nowych technik informacyjno-komunikacyjnych na wartości demokratyczne i prawa człowieka.

W pracach innych struktur Rady Europy, związanych z dziedziną kultury i komunikowania, również biorą udział przedstawiciele Polski z ramienia Spółki „Telewizja Polska” S.A., reprezentujący Polskę także w gremiach nadzorczych „Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego” z siedzibą w Strasburgu.

3. W porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Kultury i Sztuki, Krajowa Rada przejęła odpowiedzialność za udział Polski w „Eurece Audiowizualnej”, organizacji powołanej w 1989 roku dla rozwijania praktycznej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi Rady Europy. Obecnie tej organizacji Unia Europejska powierzyła zadanie koordynowania procesu przystępowania krajów Europy Środkowej i Wschodniej do programu MEDIA II (patrz poniżej).

Do preliminarza budżetowego Krajowej Rady na rok 1996 włączona została składka Polski na rzecz tej organizacji. Jednocześnie w 1996 r. przewodniczenie „Eureki” przypadło w drodze rotacji Polsce. Funkcję przewodniczącego Eureki Audiowizualnej pełni z ramienia KRRiT p. Maciej Karpiński.

4. Od 1994 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji bierze udział w pracach Komitetu Stowarzyszenia Polska - Unia Europejska. Uczestniczy również w pracach, związanych z przygotowaniem wstąpienia Polski do Unii w zakresie sektora audiowizualnego.

Istotnym aspektem wstępnego procesu wstępowania do Unii Europejskiej w tej dziedzinie będzie ewentualne przystąpienie Polski do programu MEDIA II, który zmierza do wspierania rozwoju europejskiego sektora audiowizualnego.

Program MEDIA II (1995-2000) jest kontynuacją, w zmienionej postaci, programu MEDIA I (1991-1995), w którym Polska uczestniczyła tylko w ograniczonym stopniu (uczestnictwo przez rok w programie EFDO, dzięki opłaceniu składki przez Komitet ds Kinematografii).

Rada Ministrów Unii Europejskiej przeznaczyła 310 mln ECU na działanie, przez następne 5 lat, programu MEDIA II w dwóch podstawowych dziedzinach:

- szkolenie specjalistów z dziedziny audiowizualnej, na co zostanie przeznaczonych 45 mln ECU; środki te będą mogły pokrywać do 75%, na zasadzie bezzwrotnych kredytów, koszty projektów w tej dziedzinie;
- *development* (pre-produkcja) i dystrybucja dzieł audiowizualnych (265 mln ECU). Środki te będzie można przeznaczać na finansowanie, do 50%, kosztów projektu, na warunkach komercyjnych, czyli przy założeniu zwrotu przyznanych środków.

Wszelkie sugestie, że Polska mogłaby uczestniczyć w innych formach określania i realizowania polityki audiowizualnej Unii Europejskiej spotykają się ze strony Komisji Europejskiej ze stwierdzeniem, że właściwym etapem wstępnym do tego, jest przystąpienie do programu MEDIA.

Niezależnie od tego, przystąpienie do programu MEDIA II pozwoli Polsce uczestniczyć w działalności niektórych struktur Unii Europejskiej jeszcze przed uzyskaniem pełnego członkostwa. Służyć też będzie ściślejszej integracji polskiego sektora audiowizualnego z europejskim i wnoszeniu przez Polskę większego wkładu twórczego i produkcyjnego do europejskiej produkcji telewizyjnej i filmowej.

5. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uczestniczy w negocjacjach związanych z przystąpieniem Polski do OECD oraz w pracach zmierzających do dostosowania polskich przepisów, do obowiązujących w tej organizacji, zasad liberalizacji handlu i bieżących operacji niewidzialnych oraz niedyskryminacji między jej członkami.

Przepisy OECD zakazują wszelkich ograniczeń w międzynarodowym obrocie filmami. Nowo wstępujące kraje z Europy Środkowej i Wschodniej znajdują się pod silnym naciskiem ze strony Stanów Zjednoczonych (przyjęcie nowych członków odbywa się na zasadzie konsensusu - sprzeciw jednego państwa członkowskiego może uniemożliwić przystąpienie do OECD), aby zasadę tę - niezgodnie z praktyką OECD - rozciągnąć na wszelką produkcję audiowizualną, co ma oznaczać rezygnację z kwot produkcji krajowej i europejskiej w telewizji. Ma to służyć realizacji dwóch podstawowych celów:

- zniesienie barier protekcjonistycznych, utrudniających eksport amerykańskiej produkcji audiowizualnej;
- stworzenie sytuacji, w której przystąpienie państw z Europy Środkowej i Wschodniej o bardzo liberalnych przepisach w zakresie międzynarodowego obrotu produkcją audiowizualną do Unii Europejskiej niejako zmusi pozostałe kraje Unii do złagodzenia swoich przepisów. Kraje te mają niejako służyć jako „koń trojański”, rozsadzający od wewnątrz system ochrony wspólnego rynku europejskiego w zakresie produkcji audiowizualnej.

Przystąpienie Polski do OECD może natomiast stworzyć poważne trudności, jeżeli chodzi o:

- wprowadzenie kwoty produkcji europejskiej w odniesieniu do telewizji komercyjnej (zgodnie z zasadą **niedyskryminacji** członkowie OECD nie mogą wprowadzać rozróżnień między państwami członkowskimi tej organizacji). O ile więc dopuszczalne są kwoty ekranowe, chroniące produkcję krajową, o tyle nie są dopuszczalne kwoty, faworyzujące wybranych członków OECD. Dotyczy to na przykład kwot produkcji europejskiej, których wprowadzenie stawia pozaeuropejskich członków OECD w mniej korzystnej sytuacji;
- realizację kompetencji KRRiT, uzyskanych na podstawie art. 44 ust. 6 znowelizowanej ustawy o radiofonii i telewizji (określenie wymogów programowych w odniesieniu do programów zagranicznych przeznaczonych dla widowni polskiej).

Od państw przystępujących do OECD oczekuje się zamrożenia wszelkich ograniczeń w handlu, a następnie ich zniesienia. **Może to oznaczać potrzebę rozważenia nowelizacji**

ustawy o radiofonii i telewizji w celu zredukowania limitów udziału produkcji krajowej w telewizji komercyjnej (przepisy OECD nie odnoszą się do telewizji publicznej).

Sprawa ta może także utrudnić przystąpienie do Unii Europejskiej. Od krajów Europy Środkowej i Wschodniej, pragnących przystąpić do Unii **wymaga się zgodności ich przepisów z zapisami między innymi tej Dyrektywy. Także Rada Europy oczekuje zgodności z Europejską Konwencją o Telewizji Ponadgranicznej, która zawiera zapis identyczny z art. 4 Dyrektywy.**

Z punktu widzenia kraju pragnącego przystąpić zarówno do OECD jak i do Unii, stwarza to trudność, bowiem:

- Uni oczekuje wprowadzenia kwoty europejskiej, na którą nie zgadza się OECD;
- OECD nie protestuje przeciwko zachowaniu kwoty produkcji krajowej, natomiast Unia protestuje przeciwko takiej kwocie, która zaprzecza zasadzie zniesienia wszelkich ograniczeń w obrocie m.in. audycjami telewizyjnymi w obrębie Wspólnego Rynku.

6. „Kodeks OECD w sprawie liberalizacji bieżących operacji niewidzialnych” zawiera Załącznik A obejmujący listę bieżących operacji niewidzialnych, podlegających liberalizacji. Punkt H/1 tego załącznika wymienia **„Wywóz, sprowadzanie, rozpowszechnianie i użytkowanie filmów i innych form zapisu - na jakimkolwiek środku reprodukcji - dla celów prywatnych lub projekcji kinowej, czy też transmisji telewizyjnej”**, jako jedną z operacji niewidzialnych, podlegających liberalizacji w celu usunięcia wszelkich ograniczeń w międzynarodowym obrocie filmami.

W trakcie negocjacji o przystąpienie Polski do OECD zaistniała konieczność sprawdzenia czy istnieją w Polsce przepisy sprzeczne z tym wymogiem. Dokonana przez Sekretariat OECD analiza ustawy o radiofonii i telewizji, jej nowelizacji oraz rozporządzenia KRRiT z 22 września 1993 r. w sprawie minimalnego udziału audycji producentów krajowych w programach radiofonicznych i telewizyjnych, doprowadziła do wniosku, że chociaż przepisy te nie nakładają żadnych **bezpośrednich** ograniczeń na emitowanie zagranicznych filmów przez nadawców telewizyjnych, **pośrednio** ograniczają ich zdolność do nadawania takich filmów, skoro przeznaczają pewną część czasu antenowego wyłącznie na audycje produkcji krajowej.

Jedynym rozwiązaniem tej sytuacji, zdaniem Sekretariatu, może być zaliczenie filmów do tych gatunków (obok transmisji sportowych, reklam, przekazów teletekstowych, teleturniejów i konkursów radiowych), które zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, wyłączone są z obliczania proporcji czasu, przeznaczonego na audycje wytworzone przez producentów krajowych¹. Sekretariat poinformował delegację rządową, że Polska będzie musiała wnieść zastrzeżenie do punktu H/1 do czasu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, która dopisze filmy do tej listy gatunków.

Po dyskusji brzmienie tego zastrzeżenia zostało określone w sposób następujący:

Zastrzeżenie to obowiązuje tylko w tym zakresie, że obecnie filmy nie są wyłączone z obliczania czasu przeznaczonego w telewizji komercyjnej na audycje wytworzone przez producentów krajowych. Zastrzeżenie to przestanie obowiązywać 31 grudnia 1999 r.

---

¹ Dokładnie takie samo rozwiązanie przyjęte zostało przez Węgry w trakcie negocjacji z OECD. Jednocześnie w węgierskiej ustawie o radiofonii i telewizji wpisano obowiązek nadawców komercyjnych do przeznaczania określonej części budżetu na finansowanie produkcji filmowej. Takie rozwiązanie będzie można ewentualnie wprowadzić także w Polsce, jeżeli uznane to zostanie za konieczne.

Zdaniem Sekretariatu, zastrzeżenie takie nie będzie stanowiło przeszkody w przyjęciu Polski do OECD.

Delegacja polskiego rządu w konsultacji z przedstawicielami Sekretariatu uzgadnia następujące zapisy w raporcie o przestrzeganiu przez Polskę przepisów OECD:

- W Polsce nie obowiązują żadne limity, ograniczające wyświetlanie filmów w kinach czy w telewizji.
- W Polsce nie obowiązują żadne limity, ograniczające liczbę kopii filmów importowanych, dostępnych na rynku.
- W Polsce nie obowiązują „kwoty”, określające udział filmów produkcji europejskiej w całości repertuaru filmowego.
- Zamrożenie stanu określonego w powyższych punktach, jak obecnego prawnie określonego udziału audycji, wytworzonych przez producentów polskich w czasie antenowym komercyjnych nadawców telewizyjnych.
- Zobowiązania (podjęte przez stronę rządową) wniesienia do Sejmu, projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, zawierającego propozycję obniżenia udziału audycji, wytworzonych przez producentów krajowych w czasie antenowym komercyjnych nadawców telewizyjnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji widzi potrzebę rozpatrywania wszelkich zawieranych w przyszłości umów międzynarodowych, dotyczących działalności audiowizualnej pod kątem obrony istniejących w Polsce regulacji prawnych chroniących w mediach wartości społeczne i rodzimą produkcję.

7. Kolejnym kierunkiem działalności międzynarodowej Krajowej Rady są kontakty bilateralne i regionalne. Istnieją problemy częstotliwościowe odziedziczone z poprzedniego okresu, szczególnie drażliwe wzdłuż naszej granicy z Niemcami, gdzie brak równowagi na naszą niekorzyść korygować by należało drogą politycznych rozmów z sąsiadującymi „landami”. W różnym stopniu dotyczy to też granic Polski z Czechami, Słowacją, Ukrainą, Białorusią i Litwą.

Wśród istotnych kontaktów dwustronnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wymienić należy udział w kanadyjsko-polskim Projekcie dot. radiofonii i telewizji publicznej, którego uczestnikami są również Polskie Radio S.A i Telewizja Polska S.A. Podstawowym założeniem tego przedsięwzięcia jest umocnienie przemian, jakie dokonały się w ostatnich kilku latach w dziedzinie mediów elektronicznych w Polsce, poprzez próbę stworzenia planu efektywnego działania Rady w najbliższej przyszłości. W ramach Projektu zorganizowana została seria szkoleń i wykładów z udziałem przedstawicieli kanadyjskich instytucji ds. mediów np. Kanadyjskiej Komisji ds. Radia, Telewizji i Telekomunikacji (CRTC) oraz Kanadyjskiej Korporacji Radiowo-Telewizyjnej (CBC).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, od pewnego już czasu, podejmuje wysiłki na rzecz prawnego uregulowania sprawy retransmisji programu OSTANKINO w Warszawie i Szczecinie oraz RAI w Krakowie. Retransmisję tę rozpoczęto w 1989 r. na mocy porozumień zawieranych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwo Łączności. Koszty ponosi obecnie Telewizja Polska S.A., która nie ma tytułu prawnego do ponoszenia takich opłat. Należy podjąć wszelkie wysiłki, by objąć tę działalność programową polskim prawem, ewentualnie zakończyć ją.

IV. PROCES KONCESYJNY

1. Konkursy o udzielenie lub rozszerzenie zakresów koncesji.

1.1 Zgodnie z trybem przewidzianym w art.34, art.37 ust.4 ustawy o radiofonii i telewizji oraz w rozporządzeniu KRRiT z dnia 2 czerwca 1993 roku w sprawie zawartości wniosku oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych o udzielenie koncesji lub zwiększenie zasięgu koncesji można się ubiegać wyłącznie na podstawie ogłoszenia przewodniczącego KRRiT. Ogłoszenia o konkursach koncesyjnych odpowiadają ofercie częstotliwości przekazanej przez Ministra Łączności do wykorzystania przez KRRiT. W roku sprawozdawczym wszczęto 5 postępowań koncesyjnych w związku z ogłoszeniami z dnia: 25 lutego 1995 roku, 9 sierpnia 1995 roku, 10 października 1995 roku, 9 lutego 1996 roku, 23 lutego 1996 roku

OGŁOSZENIE Z 25 LUTEGO 1995 ROKU

Ogłoszenie dotyczyło koncesji telewizyjnych i radiowych:

Telewizja

- Dwie sieci telewizyjne:
  - a) Sieć telewizyjna w województwach: bydgoskim, gdańskim, olsztyńskim, poznańskim, suwalskim, szczecińskim, toruńskim (7 kanałów - szacunkowo 2 miliony widzów).
  - b) Sieć w województwach: chełmskim, łódzkim, siedleckim, i warszawskim (4 kanały - szacunkowo 3 miliony widzów).
- Trzy kanały - uzupełnienie koncesji ogólnokrajowej, województwa: jeleniogórskie, katowickie, nowosądeckie.
- Dodatkowe kanały dla działających nadawców lub wnioskodawców o nowe koncesje w województwach: chełmskim, częstochowskim, gdańskim, jeleniogórskim, krakowskim, łódzkim, nowosądeckim, opolskim, przemyskim, wałbrzyskim, warszawskim i wrocławskim (16 kanałów).

Łącznie oferta z dnia 25 lutego 1995 roku obejmowała 30 kanałów telewizyjnych.

Radio

- Fale średnie
  - 11 częstotliwości przewidzianych do wykorzystania dla 50 stacji nadawczych w 28 województwach
- UKF/FM w zakresie 66 - 74 MHz:
  - 110 częstotliwości w 36 województwach w tym 31 częstotliwości w ramach uzupełnienia ogólnokrajowych koncesji radiowych.
- UKF/FM w zakresie 87,5 - 108 MHz
  - 225 częstotliwości w 39 województwach w tym 110 częstotliwości w ramach uzupełnienia ogólnokrajowych koncesji radiowych.

W odpowiedzi na ogłoszenie z dnia 25 lutego 1995 roku wpłynęło 237 wniosków.

OGŁOSZENIE Z 9 SIERPNI 1995 ROKU

Ogłoszenie dotyczyło koncesji telewizyjnych:

- 4 kanały - uzupełnienie koncesji ogólnokrajowej
- 2 kanały dla potrzeb nowych koncesji lub rozszerzenia koncesji już wydanych w województwach przemyskim i konińskim

W odpowiedzi na ogłoszenie wpłynęły 2 wnioski.

OGŁOSZENIE Z 10 LISTOPADA 1995 ROKU

- 1 częstotliwość radiowa w Jeleniej Górze.

W odpowiedzi na ogłoszenie wpłynął 1 wniosek.

OGŁOSZENIE Z 9 LUTEGO 1996 ROKU

Ogłoszenie dotyczyło koncesji radiowych:

- UKF/FM w zakresie 66-74 MHz:
  - 5 częstotliwości do wykorzystania dla stacji nadawczych, zlokalizowanych w województwach: ciechanowskim, konińskim i poznańskim,
- UKF/FM w zakresie 87,5-108 MHz
  - 8 częstotliwości do wykorzystania dla stacji nadawczych, zlokalizowanych w województwach: kaliskim, konińskim, ostrołęckim i warszawskim,
- Fale średnie
  - 4 częstotliwości, przewidziane do wykorzystania dla stacji nadawczych, zlokalizowanych w województwie radomskim.

W odpowiedzi na ogłoszenie wpłynęło 29 wniosków.

OGŁOSZENIE Z 23 LUTEGO 1996 ROKU

Ogłoszenie dotyczyło koncesji telewizyjnych:

- 10 kanałów o mocy 1-3 kW, do wykorzystania dla stacji nadawczych, zlokalizowanych w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, olsztyńskim, piłskim, przemyskim i radomskim.

W odpowiedzi na ogłoszenie wpłynęło 14 wniosków.

Ogółem wpłynęły 283 wnioski, w tym 216 wniosków radiowych (w tym 12 sieciowych) i 67 wniosków telewizyjnych (w tym 20 sieciowych).

O nowe koncesje złożono 195 wniosków, o rozszerzenie posiadanych już koncesji - 88 wniosków.

Postępowania toczące się na podstawie ogłoszeń z 25 lutego 1995 roku i 10 listopada 1995 roku są w końcowej fazie procedury, przewidzianej w ustawie o radiofonii i telewizji. Po szczegółowej ocenie wniosków przez KRRiT, zgodnie z trybem przewidzianym w art. 36 ust.3 ustawy, techniczna część wniosków została przesłana do Ministra Łączności. Niezwłocznie po uzyskaniu stanowiska Ministra Łączności Krajowa Rada podejmie uchwały w sprawie ostatecznych rozstrzygnięć koncesyjnych. Informacja o podjętych decyzjach zostanie przekazana w trybie przewidzianym ustawą.

2. Dochody z tytułu prowadzonej przez KRRiT działalności koncesyjnej

2.1 Dochody budżetowe z tytułu udzielonych koncesji radiowo-telewizyjnych, uzyskiwane przez Krajową Radę w imieniu Skarbu Państwa, wyniosły w 1995 roku odpowiednio:

Wyszczególnienie	Wpływy za koncesje w 1995 roku	Odsetki za nieterminowe wnoszenie opłat koncesyjnych
Dochody uzyskane z tytułu opłat koncesyjnych ogółem:	6.906.951,86	628.999,04
w tym:		
za programy rozpowszechniane naziemnie	7.001.982,23	626419,92
za programy rozpowszechniane w sieciach kablowych	186.167,20	2.579,12

Pozostałe dochody uzyskane w 1995 roku przez Krajową Radę:

- opłaty za wpisy do rejestru telewizji kablowych	- 194.950,00
- wpływy ze sprzedaży składników majątkowych	- 46.256,22
- rozliczenia z lat ubiegłych	- 6.489,69

Realizując dochody budżetowe w imieniu Skarbu Państwa, Biuro KRRiT w 1995 roku wysłało do podmiotów, które uzyskały koncesje, a nie wniosły należnej opłaty 73 upomnienia. Złożyło do urzędów skarbowych 27 wniosków o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w celu przymusowego ściągnięcia należności.

Spośród 142 podmiotów, którym KRRiT udzieliła koncesji na nadawanie programów radiowo-telewizyjnych w wyniku podjętych działań:

- 124 podmioty wniosło opłaty koncesyjne w 100%
- 12 podmiotów uregulowało należność częściowo
- 9 podmiotów nie dokonało wpłaty w ogóle.

2.2 Należności na dzień 31 grudnia 1995 roku z tytułu niuregulowanych opłat za udzielone przez KRRiT koncesje radiowo-telewizyjne wynoszą:

OGÓLEM	1.269.922,46
w tym:	
- za 4 koncesje, których termin płatności upłynął w 1994 roku	97.296,25
- za 18 koncesji z terminem płatności na 1995 roku	1.172.626,21

Wykaz podmiotów zalegających w opłatach koncesyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 1995 roku przedstawia poniższa tabela:

Lp.	Podmiot	Nr koncesji	Termin płatności	Kwota do zapłaty	Uwagi
1.	Bis Media Sp. z o.o. Lublin - Radio Puls	0026/94	19.09.1994	65 000	wpł. 26.01.1996 45 000
2.	Radio Plesino Sp. z o.o. Pszczyna	0046/94	26.09.1994	12 000	tytuł wykonawczy
3.	Bartelik Mariusz Olsztyn	0058/94	16.10.1994	17 188,10	tytuł wykonawczy
4.	Media Sp. z o.o. Radio RMI Poznań	dec. 86/144	22.11.1995	38 611,10	wpł. 01.1996 7 000
5.	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT	3/94	28.06.1994	3 108,15	zapł. 11.01.1996
6.	Korkosz Mirosław, Łódź Radio Classic	0104/94	22.01.1995	32 806,97	wpł. 16.01.1996
7.	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o. Szczecin	0102/94	16.01.1995	6 216,30	wpł. 15.01.1996
8.	MFM Sp. z o.o. W-wa Radio Kolor	0079/94	2.01.1995	37 796,34	wpł. 5.01.1996
9.	Telewizja Regionalna Bryza Sp. z o.o. Szczecin	92/94/T	2.01.1995	2 303	wpł. 18.01.1996 1 860
10.	Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o.	0032/TK	21.12.1995	3 750	wpł. 16.01.1996

11.	Akademickie Centrum Radiowe KIKS Sp. z o.o. Łódź	0107/R	22.01.1995	112 080	tytuł wykonawczy wpł. 26.01.1996 2 368
12.	Radio ABC Sp. z o.o. Szczecin	0143/95	20.03.1995	61 000	tytuł wykonawczy
13.	Przeds. Teletechniczne „Tele-Cal” Sp. z o.o. Kalisz	005/TK	6.03.1995	1 013,30	tytuł wykonawczy
14.	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. Kraków	dec. 43/4/95	10.07.1995	491 071	tytuł wykonawczy wpł. 29.02.1996
15.	Radio FAMA Sp. z o.o. Opole	dec. 83/119	22.11.1995	9 441,70	
16.	Agrex Market Sp. z o.o. Białystok	0037/94	10.01.1995	15 000	tytuł wykonawczy
17.	Telewizja SKY ORUNIA Sp. z o.o.	0095/94/T	15.06.1995	210 000	tytuł wykonawczy
18.	Związek Harcerstwa Polskiego W-wa	044/94	8.02.1995	21 536,50	tytuł wykonawczy
19.	Radio Bielsko	0074/94	2.01.1995	91 000	tytuł wykonawczy
20.	Parafia Ewangelicko-Augsburska Kalisz	0146/R/95	23.03.1995	8 000	
21.	Bałtycka Agencja ART-BART Sopot	140/95/R	13.03.1995	31 000	
	OGÓLEM			1 269 922,46	

Z ogólnej kwoty należności według stanu na dzień 31 grudnia 1995 roku czyli 1 269 922,46 zł w wyniku wnoszenia opłat przez koncesjodawców, pozostało na dzień 15 marca 1996 roku do zapłaty 630 976,76 zł.

V. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI NADAWCÓW PRZEZ KRAJOWĄ RADĘ RADIOFONII I TELEWIZJI

1. Pojęcie, zakres oraz cele zadań kontrolnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

1. Do obowiązków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem prawa przez nadawców radiowych i telewizyjnych. Realizacja tego zadania, określonego *expressis verbis* przez ustawodawcę jako „stanie na straży” określonego porządku (art. 6 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji) polega na podejmowaniu czynności kontrolnych, dokonywaniu oceny i stosowaniu odpowiednich środków administracyjnych pod adresem nadawców, z sankcjami włącznie.

Kontrola przestrzegania prawa realizowana przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zmierza do :

- ochrony interesów odbiorców oraz określonych wartości społecznych i moralnych,
- ochrony samodzielności nadawców radiowych i telewizyjnych oraz niezależności radiofonii i telewizji,
- zapewnienia pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji,
- zapewnienia realizacji misji publicznej przez publiczną radiofonie i telewizję,
- zagwarantowania uczciwej konkurencji pomiędzy nadawcami radiowymi i telewizyjnymi,
- realizacji zobowiązań finansowych poszczególnych nadawców,
- egzekwowania odpowiedzialności za naruszenia prawa.

2. Realizacja ustawowego obowiązku sprawowania kontroli nad działalnością nadawców przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji

2.1 Realizacja ustawowego postulatu, jakim jest ochrona interesów odbiorców oraz określonych wartości moralnych i społecznych, odbywa się przede wszystkim poprzez działania Rady zmierzające do tego, aby nadawcy radiowi i telewizyjni przestrzegali porządku prawnego, w szczególności by ich programy były zgodne z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzeń Krajowej Rady wydanych w ramach delegacji ustawowej (o kwestiach : pluralizmu w eterze, niezależności radiofonii i telewizji oraz realizacji misji publicznej przez publiczną radiofonie i telewizję, które są bardzo istotne dla ochrony interesów odbiorców i określonych wartości, o których mowa poniżej).

Obowiązkiem Krajowej Rady Radiofonii jest kontrola i ocena czy programy nadawców radiowych i telewizyjnych :

- a) nie propagują działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym (art. 18 ust. 1 ustawy),
- b) szanują uczucia religijne odbiorców, a zwłaszcza czy programy te respektują chrześcijański system wartości (art. 18 ust. 2 ustawy),
- c) przestrzegają zasad emisji audycji mogących zagrażać psychicznemu, uczuciowemu, lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży. Zasady te winny być zgodne z przepisami art. 18 ust. 3 ustawy oraz rozporządzenia KRRiT wydanego na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy,
- d) przestrzegają zasad odnoszących się do reklamy i sponsorowania.

Ponadto programy oceniane są pod kątem spełniania takich zadań, jak dostarczanie informacji, udostępnianie dóbr kultury i sztuki, ułatwianie korzystania z oświaty i dorobku nauki, upowszechnianie edukacji obywatelskiej, dostarczanie rozrywki, popieranie krajowej twórczości audiowizualnej (art.1 ust. 1 ustawy).

Powyższa ocena odnosi się do wszystkich nadawców radiowych i telewizyjnych, tak publicznych jak i niepublicznych.

Przedmiotem oceny jest także realizacja szczególnych wymogów programowych ciążyących na nadawcach publicznych, o czym poniżej.

Ocenie podlega również to, czy rozpowszechnianie programów przez nadawcę niepublicznego nie powoduje zagrożenia interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenia tajemnicy państwowej (art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy).

2.2 KRRiT sprawuje nadzór zmierzający do ochrony samodzielności nadawców radiowych i telewizyjnych oraz niezależności radiofonii i telewizji. Przedmiotem nadzoru są takie kwestie jak: zmiany w strukturze własności poszczególnych nadawców i związane z tym zagadnienie ekonomicznej niezależności nadawców od innych podmiotów (w tym problem, czy nie zmieniają się podmioty posiadające finansową kontrolę nad poszczególnym nadawcą oraz jakie to są podmioty); ewentualny udział podmiotów zagranicznych i jego wysokość w strukturze własności nadawcy; niezależność nadawców i ich programów od sponsorów i reklamodawców.

2.3 KRRiT prowadzi stały nadzór nad działalnością nadawców mający na celu zapewnienie pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Czynności kontrolne w tej mierze mają przeciwdziałać niepożądanym zjawiskom monopolistycznym na rynku mediów. Do takich zjawisk należy osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie. Należy zaznaczyć, że zasadniczą racją przeciwdziałania takim zjawiskom jest uniknięcie monopolu programowego, który jest rezultatem monopolu ekonomicznego. Toteż ważną sprawą jest ocena konkurencyjności podmiotów prowadzących działalność nadawczą na danym terenie oraz pluralistycznego charakteru oferty programowej na tym terenie.

2.4 KRRiT prowadzi działalność kontrolną w zakresie przestrzegania przez poszczególnych nadawców zapisanych w koncesjach warunków technicznych emisji programów. Krajowa Rada nie dysponuje w tej dziedzinie własnym aparatem monitorowania technicznego, korzysta z możliwości kontrolnych jakie posiada Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna.

- Najistotniejszymi parametrami wymagającymi kontroli są:
- częstotliwość (kanał w przypadku telewizji),

- dewiacja częstotliwości (w przypadku radiofonii w zakresie fal ultrakrótkich),
- moc promieniowana,
- lokalizacja anteny nadawczej.

Dotychczas Krajowa Rada otrzymała z Zarządu Krajowego PAR wykazy 49 stacji nadających na częstotliwościach niezgodnych z koncesjami oraz 432 stacji nadających na częstotliwościach zgodnych z koncesjami. W 1996 r. Krajowa Rada oczekuje od PAR wyników pomiarów kompletnych parametrów technicznych koncesjonowanych stacji radiowych i telewizyjnych.

Do Krajowej Rady docierają informacje o nagminnym przekraczaniu przez operatorów komercyjnych dopuszczalnych mocy promieniowanych i dewiacji częstotliwości. Konsekwencją stwierdzonych odstępstw jest konieczność doprowadzenia parametrów stacji do stanu zgodnego z koncesją. Wystarczające prerogatywy w tym zakresie posiada PAR w oparciu o ustawę o łączności.

2.5 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przykłada dużą wagę do zapewnienia realizacji misji publicznej przez publiczną radiofonię i telewizję. Stopień realizacji ustawowych obowiązków nałożonych na nadawców publicznych jest przedmiotem kontroli i starannej oceny.

Ocenie podlega wywiązywanie się nadawców z zadań określonych w szczególności przepisami art. 21 ust. 1 (m.in. popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej, tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych itd.), art.21 ust.2 (sprzyjanie swobodnemu kształtowaniu się opinii publicznej, umożliwianie społeczeństwu partycypacji w życiu społecznym i publicznym oraz realizacji prawa do kontroli i krytyki społecznej itd.) art. 22 ust. 2 (umożliwianie naczelnym organom państwowym bezpośredniej prezentacji oraz wyjaśniania polityki państwa) oraz art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji (umożliwianie partiom politycznym oraz ogólnokrajowym organizacjom związków zawodowych i związków pracodawców przedstawiania stanowisk w węzłowych sprawach publicznych).

Oceniana jest również zgodność programów nadawców publicznych z wymogami określonymi w art. 21 ust. 2 ustawy oraz z zasadami programowymi wymienionymi wyżej w pkt 1.

2.6 Działania kontrolne KRRiT zmierzają również do zagwarantowania uczciwej konkurencji pomiędzy nadawcami radiowymi i telewizyjnymi. Oprócz kwestii ochrony samej konkurencyjności przed zjawiskami monopolistycznymi (co poruszono wyżej w pkt 3) przedmiotem zainteresowania i oceny jest również problem nieuczciwej konkurencji. Problem ten badany jest przez KRRiT szczególnie w aspekcie przestrzegania przez nadawców niepublicznych warunków koncesji, przeciwdziałania zjawiskom nieuczciwej reklamy oraz sprzecznego z prawem sponsoringu (kwestia zakazanych reklam i sponsoringu; przestrzeganie przez nadawców dopuszczalnego czasu reklam oraz zasad nadawania reklam i sponsorowanych audycji), a także zgodności z prawami autorskimi.

2.7 KRRiT kontroluje również realizację zobowiązań finansowych poszczególnych nadawców jakie są należne Skarbowi Państwa z tytułu koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.

2.8 Uprawnienia kontrolne Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wykonywane są w drodze decyzji przewodniczącego Rady. Nierzadko jedynym skutecznym środkiem gwarantującym poszanowanie prawa przez nadawców jest możliwość zastosowania sankcji o

charakterze administracyjnym. Stosowanie powyższych sankcji odbywa się również drogą decyzji przewodniczącego KRRiT. Ponadto, w razie zaistnienia (lub uzasadnionego podejrzenia wystąpienia) znamion przestępstw, o których mówią przepisy art. 52 ust. 1 i 2, Krajowa Rada jest obowiązana do złożenia stosownego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Zawiadomienie składa przewodniczący KRRiT, który jest uprawniony do reprezentowania Krajowej Rady na zewnątrz (art. 10 ust. 1 ustawy).

Należy zaznaczyć, że większość decyzji przewodniczącego Rady, o których mowa powyżej, wymaga zgody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, wyrażanej właściwą uchwałą. Podkreślić należy również fakt, że te decyzje przewodniczącego, które w praktyce najlepiej mogą osiągnąć pożądany rezultat (z uwagi na realną ich dolegliwość dla adresatów) wymagają zgody KRRiT (uchwała).

Do wymienionych uprawnień przewodniczącego należy:

- możliwość żądania od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielania wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli działania nadawcy zgodnie z prawem (art. 10 ust. 2). W razie odmowy udzielenia powyższych informacji Przewodniczący może nałożyć na nadawcę karę pieniężną (art. 52 ust. 2);
- możliwość wezwania nadawcy do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy prawa lub warunki koncesji (art.10 ust. 3). W tej samoistnej kompetencji przewodniczącego nie zawiera się jednak automatycznie możliwość zastosowania sankcji, co wpływa na poziom skuteczności takiego uprawnienia. Zastosowanie sankcji (decyzja przewodniczącego nakazująca zaniechanie wskazanych działań) wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady wyrażonej w formie uchwały. Podjęcie uchwały w sprawie nakazania zaniechania określonych działań jest również warunkiem umożliwiającym nałożenie przez przewodniczącego kar pieniężnych na podmioty nie stosujące się do decyzji wydanej na podstawie tej uchwały (art. 53 oraz art. 54 ust. 1);
- możliwość wydania przez przewodniczącego, w przypadku niezgodnego z prawem rozprowadzania programów w sieci kablowej, decyzji zakazującej rozprowadzania. Decyzja ta wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady (art. 45 ust. 2);
- możliwość nakładania kar pieniężnych w sytuacjach, o których mowa w art. 53 ust. 1 (m.in. w razie nieprzestrzegania niektórych wymogów programowych oraz zasad działalności reklamowej i sponsorskiej).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi stałą kontrolę nad działalnością nadawców, o której mowa powyżej. Przeprowadzany jest monitoring programów radiowych i telewizyjnych pod kątem ich zgodności z prawem. Podejmowane są działania wyjaśniające i kontrolne oraz wszelkie niezbędne środki administracyjne w odpowiedzi na skargi składane przez odbiorców lub samych nadawców. Świadczy o tym bogata statystyka prac wykonanych przez pracowników Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

3. Bieżąca i długoterminowa analiza programów radiowych i telewizyjnych

3.1 Większość zadań KRRiT wynikających z funkcji kontrolnej miała bezpośredni związek z działalnością organów państwowych i kalendarzem politycznym w Polsce i obejmowała jakościowe aspekty tworzonego przez nadawców programu. Przedmiotem zainteresowań Krajowej Rady były telewizyjne stacje ogólnopolskie, TVP S.A. i Polsat. Porównawcza analiza programu tych stacji pod kątem sposobu informowania została przeprowadzona w miesiącach maj/czerwiec ubiegłego roku. Monitoringiem objęto główne wydania serwisów informacyjnych obu stacji, co pozwoliło na stwierdzenie w jakim stopniu nadawcy ze względu na swój status (publiczny i komercyjny) realizują funkcję informacyjną na swoich antenach.

Główne prace w minionym roku skupione były jednak wokół stworzenia warunków dla kontroli działalności programowej nadawców w okresie kampanii na urząd Prezydenta. Zeszłoroczna kampania wyborcza odbywała się, po raz pierwszy, w warunkach ukształtowanego rynku mediów elektronicznych, przy udziale publicznego radia i telewizji oraz prywatnych nadawców. Podjęty przez Krajową Radę monitoring miał charakter przedsięwzięcia o wysokim stopniu trudności, zarówno ze względów technicznych i organizacyjnych: szeroki zakres monitoringu - objęto nim wszystkich nadawców ogólnopolskich tj. 2 stacje telewizyjne (program 1, 2, satelitarny telewizji publicznej oraz Polsat) i 4 stacje radiowe (program 1, 3, Radio Bis PR S.A., Radio Zet, RMF i Maryja), jak i dużą liczbę kandydatów na urząd Prezydenta. Dodatkowe czynniki to wielość audycji będących przedmiotem obserwacji, brak skodyfikowanych, powszechnie akceptowanych przez środowisko dziennikarskie norm i kryteriów oceny programu. Celem przedsięwzięcia było zbadanie w jaki sposób elektroniczne media ogólnopolskie relacjonowały przebieg kampanii wyborczej, ze szczególnym uwzględnieniem zgodności emitowanych programów z zasadami określonymi przez Krajową Radę w oświadczeniu z dnia 20 lipca 1995 r. o równowadze w prezentowaniu kandydatów na urząd Prezydenta, bezstronności i rzetelności dziennikarskiej. Przygotowania do monitoringu wymagały szeregu prac merytorycznych takich jak: opracowania metody obserwacji, stworzenia narzędzi opisu, skonstruowania bazy danych, która umożliwiałaby standaryzację ocen jakościowych. Ze względu na przyjęty cel, przedmiotem obserwacji zostały objęte audycje informacyjne i publicystyczne. Trwający dwa miesiące monitoring zakładał rejestrację materiałów poemisyjnych oraz ich analizę. Wyniki obserwacji porównywane były z informacjami PAP oraz innych agencji, a następnie zapisywane w sposób umożliwiający standaryzację danych. Powstały w oparciu o zebrane dane raport jest załącznikiem do sprawozdania KRRiT.

Można stwierdzić, że przedsięwzięcie to ze względu na zakres oraz kompleksowe ujęcie tematu obejmujące szereg zjawisk i problemów prezentowania problematyki wyborczej w mediach miało charakter pionierski i było działaniem bezprecedensowym. W krajach Europy Środkowej, w których rynek mediów podobnie jak w Polsce znajduje się na etapie kształtowania, dotychczas nie zostały podjęte takie próby. Ogólna analiza przebiegu kampanii wyborczej w mediach elektronicznych (a szczególnie w publicznej radiofonii i telewizji) stanowiła również własny wkład Krajowej Rady w zagwarantowanie optymalnych warunków przeprowadzenia wyborów na najwyższy urząd w państwie.

Rozporządzenie Krajowej Rady z dnia 25 stycznia 1996 r. w sprawie trybu postępowania i prowadzenia kampanii referendalnej w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji stało się podstawą do monitoringu publicznych mediów ogólnopolskich TVP S.A. i PR S.A. w okresie poprzedzającym referendum. Z przyczyn kadrowych monitoring ograniczono do rejestracji wybranych pozycji programowych (audycji referendalnych, audycji publicystycznych i informacyjnych) oraz analizy w przypadku skarg bądź interwencji któregoś z podmiotów organizujących referendum.

3.2 Departament Programowy KRRiT dokonał analizy programów wyemitowanych w 1994 r. i 1995 roku przez wszystkie spółki radiofonii publicznej oraz ich zamierzeń programowych na 1996 rok. Materiał źródłowy stanowiły dane nadawców wpisane do specjalnie przygotowanego kwestionariusza.

Kwestionariusz zawiera dane o tych elementach programu, które są obligatoryjnym zobowiązaniem nadawców, określonym przez art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenie KRRiT z dnia 22 września 1993 r. o udziale w programie audycji produkcji krajowej i audycji producentów innych niż nadawca. Wspólne dla wszystkich rozgłośni publicznych, zapisane w ustawie o rtv, zobowiązania wobec odbiorców, regionalne spółki radiowe realizują w różny sposób. Analiza danych zawartych w kwestionariuszu pozwoliła na określenie specyfiki programów publicznych nadawców radiowych, a przede

wszystkim pozwoliła zorientować się w jakim stopniu jednostki radiofonii wypełniają swoją misję. Służyła także pracom przy podziale abonamentu. Specyfika programów radiowych została opisana w dokumencie końcowym pt. „Analiza planów programowych Polskiego Radia S.A. i rozgłośni regionalnych.” Opracowanie liczy 50 stron. Składa się z dwóch części: analitycznej - stanowiącej charakterystykę programów poszczególnych rozgłośni i syntetycznej będącej porównaniem konstytutywnych elementów programu. Należą do nich:

- udział słowa, słowa i muzyki oraz muzyki w programie
- struktura gatunkowa programu
- udział premier w programie
- udział produkcji krajowej w programie
- udział produkcji krajowej producentów niezależnych w programie
- udział produkcji własnej w programie
- udział rozgłośni regionalnych w programie ogólnopolskim.

W ocenie Departamentu Programowego KRRiT najbardziej atrakcyjny, zróżnicowany program o dużym udziale audycji słownych mają: Polskie Radio S. A. w Warszawie, publiczne rozgłoszenie regionalne w : Krakowie, Wrocławiu, Olsztynie, Kielcach, Szczecinie. W programach publicznych spółek radiowych zauważalna jest tendencja do preferowania audycji muzycznych i informacyjnych. Potwierdzeniem tej obserwacji są na przykład dane wskazujące na wysoki udział muzyki w rocznym czasie nadawania programu (Radio Pomorza i Kujaw - Bydgoszcz - 73,6 %, Łódź - 87,2 %, - Rzeszów - 62,6 %, Białystok - 59%, Poznań - 56,5%, Lublin - 54,4 %).

Analiza porównawcza programów stacji radiowych i telewizyjnych na danym obszarze mogłaby odpowiedzieć na pytanie jaki jest stopień różnorodności ofert programowych aktualnie działających nadawców. Wyniki analizy zawartości programu i dokumentów nadawców, po uzupełnieniu badaniami opinii publicznej, stworzyłyby obraz mediów elektronicznych w Polsce. Wiedza ta mogłaby być pomocna w podejmowaniu decyzji o przyznaniu bądź rozszerzeniu koncesji. Próba takiej analizy została podjęta w województwie rzeszowskim.

Kontrola innych aspektów programowych miała charakter ograniczony. W większości przypadków był to monitoring interwencyjny w związku z napływającymi do Krajowej Rady skargami na działalność programową nadawców. W takich przypadkach analiza ograniczała się do sprawdzenia zasadności przedstawianych zarzutów w oparciu o nadesłany przez nadawcę materiał lub na podstawie nagrań dokonanych we własnym zakresie. W minionym roku monitoring interwencyjny podjęto dwukrotnie w przypadku skarg na TVP S.A. (skarga L.Spalińskiego nt. relacjonowania działalności Prezydenta RP, skarga Przewodniczącego Senackiej Komisji Kultury i Środków Masowego Przekazu w sprawie programu TVP S.A. wyemitowanego w dniu 1 maja 1995 r.), oraz w odniesieniu do następujących nadawców koncesjonowanych: Radio LAS VEGAS z Ciechocinku, Radio CITY w Częstochowie. Charakter interwencyjny miał również dwukrotnie podjęty monitoring RADIA MARYJA, którego celem było stwierdzenie w jaki sposób nadawca uczestniczył w akcjach społecznych: propagowanie odmowy płacenia abonamentu radiowo-telewizyjnego oraz składania protestów wyborczych w związku z wynikami wyborów prezydenckich.

Monitoringiem interwencyjnym objęto również nadawców publicznych i koncesjonowanych emitujących program na terenie województwa gdańskiego.

Inną formą działalności kontrolnej Krajowej Rady był monitoring wspomagający proces koncesyjny. Analiza zgodności nadawanego programu ze zobowiązaniami koncesyjnymi została podjęta w przypadku stacji ROZGŁOŚNIA HARCERSKA, ubiegającej się o rozszerzenie koncesji. M.in w wyniku podjętych prac została uruchomiona procedura odebrania koncesji temu nadawcy ze względu na brak realizacji zobowiązań koncesyjnych.

Departament Programowy KRRiT wystąpił z inicjatywą kompleksowej kontroli wszystkich nadawców koncesjonowanych, która byłaby przeprowadzona w formie sprawozdawczości. Wspólnie z departamentami: Reklamy, Techniki, Organizacyjno -

Prawnym, Koncesyjnym i Ekonomicznym opracowano formularz. Został on zaprojektowany w takiej postaci po raz pierwszy. Jego celem podstawowym jest uzyskanie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji niezbędnej wiedzy o nadawcach koncesjonowanych - wiedzy służącej zarówno diagnozie aktualnego stanu organizacyjnego, technicznego i programowego stacji radiowych i telewizyjnych działających na podstawie koncesji, jak i wypełnianiu przez KRRiT, w zakresie wyznaczonym przez ustawę o radiofonii i telewizji, funkcji kontrolnych w stosunku do nadawców. Wiedza taka wydaje się szczególnie istotna ze względu na zobowiązanie Krajowej Rady do przedstawienia Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi, wraz ze sprawozdaniem ze swej działalności, informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w Polsce.

Przygotowując Formularz Sprawozdawczości przyjęto, że powinien on dostarczyć danych pozwalających na opracowanie następujących zagadnień:

- a) aktualny profil programowy poszczególnych nadawców, zakładany i rzeczywisty adresat ich programu, miejsce danego programu (danej stacji) na lokalnej i ogólnopolskiej mapie mediów elektronicznych;
- b) aktualne prawno-organizacyjne i techniczne ramy i warunki działalności programowej poszczególnych nadawców, wraz z wypunktowaniem ewentualnych zmian wprowadzonych przez nich w tym zakresie od chwili otrzymania koncesji;
- c) wypełnianie przez nadawców warunków koncesji - w zakresie programu, reklamy, techniki, struktury organizacyjno-prawnej przedsięwzięcia, ewentualnie innych;
- d) wypełnianie przez nadawców ich ustawowych obowiązków i przestrzeganie przepisów prawa regulujących ich działalność w sferze mediów - tj. ustawy o radiofonii i telewizji i rozporządzeń KRRiT.

Część elementów formularza (w tym zwłaszcza struktura gatunkowa programu) powstała w wyniku wielokrotnych (i wielotygodniowych) konsultacji z prywatnymi nadawcami radiowymi (Radio ZET, Radio ESKA, Radio WaWa,) i telewizyjnymi (Telewizja POLSAT i CANAL +), a także z p. Mariuszem Walterem, posiadającym ogromne doświadczenie w zakresie mediów. Konsultacje te potwierdziły słuszność przyjętych na początku założeń oraz umożliwiły uzupełnienie formularza o pytania pochodzące od nadawców.

Krajowa Rada przygotowała także zarys kompleksowego obrazu rynku mediów elektronicznych w Polsce. Przybrał on postać *Informatora o pracach KRRiT i stanie radiofonii i telewizji*. Zawiera on pełne dane o nadawcach publicznych, stacjach radiowych i telewizyjnych koncesjonowanych, sieci telewizji kablowych, rynku reklam itp. Daje także rys historyczny kształtowania się nowego ładu w eterze i instytucji, które go tworzą, w szczególności Krajowej Rady. Dokument ten poza opisem stanu faktycznego próbuje uchwycić dynamikę przemian zachodzących w eterze.

W okresie sprawozdawczym przeprowadzono także analizę kilkunastu ogólnopolskich badań audytorium radia i telewizji (w praktyce wszystkich dostępnych na rynku), przeprowadzonych przez specjalistyczne firmy badania opinii publicznej bądź przez ośrodki naukowe w okresie ostatnich pięciu lat.

Wykorzystano wyniki badań odbioru zrealizowanych w latach 1991 - 1995 przez następujące ośrodki:

- Ośrodek Badania Opinii Publicznej (dawniej przy Polskim Radiu i Telewizji, obecnie samodzielny - Warszawa)
- Ośrodek Badań Prasoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego - Kraków
- Instytutu Badania Opinii, Rynku i Konsumpcji GfK-Polonia - Warszawa
- Estymator, Badania Rynku, Mediów i Opinii Publicznej - Warszawa
- Biuro Badawczo-Usługowe PROMEDIA - Warszawa
- Mareco Polska, Gallup International - Warszawa
- RUN, Badania Rynkowe i Społeczne - Warszawa
- DEMOSKOP, Badania Rynkowe i Społeczne - Warszawa

- B.P.S. Consultants Poland Ltd.

Analiza porównawcza rozmiarów audytorium radia i telewizji w ciągu ostatnich pięciu lat - czyli kręgu odbiorców wszystkich istniejących w Polsce w danym momencie stacji radiowych i telewizyjnych, publicznych i prywatnych - pozwoliła prześledzić, w jakim stopniu nowy ład w eterze, kształtowany przez powstanie stacji prywatnych, zyskuje akceptację odbiorców i jak wpływa na ich zachowania jako „konsumentów” radia i telewizji. Pokazała realną zmianę pozycji radiofonii i telewizji publicznej w warunkach konkurencji, ujawniła też, które segmenty nowo powstającego rynku mediów najwcześniej i, jak można sądzić, najbardziej trwale zyskały mocną pozycję u odbiorców. Tym samym, analiza ta pokazując dynamikę zmian na rynku mediów w warunkach wielości nadawców i diagnozując stan obecny z punktu widzenia odbiorcy, przynosi jednocześnie istotne informacje pozwalające ocenić trafność (z punktu widzenia recepcji mediów) już podjętych decyzji koncesyjnych i wskazać obszary białych plam.

KRRiT dokonując analizy zawartości programowej korzystała ze współpracy z ekspertami mediów elektronicznych. Szczególnie w okresie prezydenckiej kampanii wyborczej, analizy ekspertów dotyczące różnych aspektów przekazów informacyjnych i audycji publicystycznych wniosły istotny wkład do ostatecznego kształtu raportu KRRiT, stanowiącego załącznik do sprawozdania. We współpracy z badaczami kultury Krajowa Rada zamierza zorganizować przygotowywane już sympozjum na temat kulturotwórczej roli programów radiowych. Idzie przede wszystkim o uchwycenie miejsca radia publicznego wśród instytucji upowszechniających kulturę, jak również o modele kultury wpisane w programy radia komercyjnego. Są to - jak się wydaje - tematy ważne, gdyż pozwalają ukazać odrębność i do pewnego stopnia unikalność funkcji kulturotwórczych radia, a zarazem opisać nowe zjawiska pojawiające się wraz z radiofonią prywatną, czy inicjatywami radia samorządowego lub typu non-profit. Podobne kwestie można prześledzić w odniesieniu do telewizji publicznej i komercyjnej.

3.3 Rada zajmowała się również przeciwdziałaniem pojawianiu się w mediach audiowizualnych treści szkodliwych moralnie, szczególnie tam, gdzie mogło to mieć negatywny wpływ na wychowanie dzieci i młodzieży.

Kierując się tymi względami KRRiT nakazała telewizji Canal + zaniechanie emisji filmów zawierających szkodliwe dla dzieci i młodzieży treści oraz zakazała rozprowadzania w telewizji kablowej pornograficznego programu Adult Chanel.

Rada zwróciła również dwukrotnie uwagę telewizji publicznej na odpowiedzialność wszystkich nadawców za treść emitowanych reklam.

KRRiT uważa za zasadne rozważenie w przyszłości szerszego sięgania nie tylko po sankcje moralne (nagany), ale także po kary przewidziane przez ustawę o radiofonii i telewizji.

W najbliższym czasie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zamierza przeprowadzić dyskusję na temat szczegółowych zasad realizacji, zaleconej Radzie przez prawo, ochrony wartości moralnych i wychowawczych, do czego wstępem jest wydane przez Radę stanowisko w sprawie audycji szkodliwych dla dzieci i młodzieży.

4. Kontrola działalności reklamowej w mediach elektronicznych

4.1 KRRiT przeprowadziła monitoring wszystkich działających w 1995 roku nadawców radiowych i telewizyjnych, prowadzących działalność reklamową. Podjęto 64 interwencje wobec nadawców naruszających przepisy prawne, regulujące zasady działalności reklamowej i sponsoringu w radiofonii i telewizji. Najczęściej dotyczyły one: reklamy alkoholu, wyrobów tytoniowych i gier losowych, braku oznaczenia bloków reklamowych lub

oznaczenia niezgodnego z zapisem zawartym w rozporządzeniu, wcześniejszego przerywania audycji blokiem reklamowym, przerywania audycji przez nadawców publicznych, nieprawidłowego oznaczenia sponsorów audycji, przekraczania czasu reklamowego przez nadawców o zmniejszonym limicie reklamowym. Przewodniczący Krajowej Rady wnioskował o skierowanie do Kolegiów ds Wykroczeń 11 wniosków o ukaranie nadawców, w związku z naruszeniem art. 13 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Kary te są jednak bardzo niskie i nie spełniają swoich zadań. W większości przypadków kolegia ds wykroczeń odstąpiły od wymierzania kary ze względu na znikomą, społeczną szkodliwość czynu lub wymierzały karę nagany albo grzywny, której wysokość nie przekraczała 300 zł oraz obciążały obwinionego kosztami postępowania w wysokości 4 zł.

4.2 Dotychczasowy system monitoringu prowadzony przez KRRiT oparty był głównie na kontrolowaniu stacji, co do których wnoszono uwagi i zastrzeżenia. Dzięki temu, iż do tej pory udało się wyeliminować rażące uchybienia w tej działalności u nadawców warszawskich i większych nadawców regionalnych, nastąpiła konieczność zmiany systemu monitorowania stosowanego dotychczas. W związku z powyższym w bieżącym roku pragniemy usystematyzować te działania i objąć nimi w sposób kompleksowy wszystkich nadawców. W tym celu stosować będziemy systematyczną kontrolę prewencyjną nadawców pod kątem działalności reklamowej i sponsorskiej oraz jej dokumentowania. Pierwszy etap monitoringu nadawców zostanie zakończony do końca marca br.

4.3 Kierując się potrzebą stałej aktualizacji wydawanych przez siebie przepisów, KRRiT pracuje nad nowelizacją swoich rozporządzeń w sprawie zasad działalności reklamowej w programach radiofonii i telewizji oraz w sprawie zakazu sponsorowania określonych audycji i określonych sposobów sponsorowania.

Rada będzie nowelizowała rozporządzenia w oparciu o gruntowną analizę dotychczasowej działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców publicznych i komercyjnych, uwzględniając jednocześnie ich wnioski dotyczące kierunku wprowadzanych zmian. W pracach nad projektami aktów prawnych oraz ich nowelizacją departament korzysta z rozwiązań funkcjonujących w Europie Zachodniej, biorąc jednocześnie pod uwagę specyfikę polskich mediów elektronicznych. Projekty aktów prawnych są zawsze konsultowane z ośrodkami naukowo-badawczymi, zajmującymi się problemami marketingu i reklamy oraz środowiskiem reklamowym.

5. Przestrzeganie prawa w telewizji kablowej

5.1 Krajowa Rada przeanalizowała rynek telewizji kablowej, który rozwija się bardzo dynamicznie i ulega szybkim zmianom.

1. Sporządzono listy operatorów posiadających zezwolenia PAR, którzy nie zgłosili programów do rejestracji w KRRiT (listy te wymagają weryfikacji w PAR w związku z tym, że część sieci została przejęta bądź ze względu na ich wielkość nie stosuje się do nich ustawy o radiofonii i telewizji).

2. Przewodniczący KRRiT złożył 25 wniosków o wszczęcie postępowania karnego w stosunku do operatorów naruszających ustawę o radiofonii i telewizji na terenie województwa warszawskiego (wiązało się to we wszystkich przypadkach z koniecznością składania zeznań na Policji przez pracowników Biura KRRiT) - dane przygotowano w dużej mierze na podstawie informacji uzyskanych w Zarządzie Krajowym PAR.

3. W celu uniknięcia doniesień niezasadnych (w przypadku sieci o liczbie abonentów mniejszej niż 250, przejętych bądź zlikwidowanych) Przewodniczący KRRiT przed złożeniem wniosków o wszczęcie postępowania karnego wysłał 76 wezwań do zaprzestania rozprowadzania programów bez rejestracji tj. wyłączenia wszystkich niezarejestrowanych programów satelitarnych przez operatorów z okręgu łódzkiego. Na terenie Łodzi działa ponad 100 sieci kablowych - w większości są to sieci małe bądź średnie wybudowane przez stowarzyszenia mieszkańców. Niestety są to przeważnie sieci nie spełniające wymogów technicznych oraz rejestracji w KRRiT. W chwili obecnej trwa sprawdzenie przez łódzki PAR danych przysłanych przez operatorów. W przypadku niezastosowania się przez operatorów do wezwania przygotowane zostaną doniesienia do prokuratury.

4. KRRiT sprawdza inne okręgi w miarę uzyskiwania nowych danych z PAR i kontynuuje działania zmierzające do objęcia kontrolą działalność wszystkich sieci operatorów kablowych.

5.2 Przestrzeganie ustawy (rejestracja programów, koncesje na własny program) jest przy obecnym jej kształcie trudne. Nawet w przypadku pewności co do nielegalnej działalności operatora, procedura ścigania jest długotrwała i angażuje wiele organów państwowych - KRRiT, prokuraturę, policję, sądy. Brak konsekwencji prawnych w stosunku do operatorów kablowych wynika z faktu, iż organy ścigania w przeważającej części umarzają wszczęte postępowanie z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. Stan ten zachęca operatorów do naruszania ustawy.

Wydaje się, że zmiana tej sytuacji leży wyłącznie w gestii resortu sprawiedliwości.

6. Kontrola realizacji koncesyjnych zobowiązań finansowych

Nadzór sprawowany przez Krajową Radę nad terminowym spływem opłat koncesyjnych oraz odsetek od opłat zaległych opisany jest w rozdziale IV p.2.2.

VI. SKARGI I INTERWENCJE

1. Informacje ogólne

1.1 W okresie od 1 marca 1995 do 1 marca 1996 r. Wydział Skarg i Wniosków Biura KRRiT otrzymał 4148 listów. Dla porównania w okresie sprawozdawczym 1993 roku przyjęto 740 listów, w następnym 1994 - 1253 listów. Występuje stała tendencja zwyżkowa, jeśli chodzi o ilość przyjmowanych pism. Dotyczy to również pierwszego kwartału bieżącego roku.

Można stwierdzić, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji utrwaliła się w świadomości społecznej jako nie tylko funkcjonujący organ władzy, lecz również jako arbiter. Widać to w pismach nie tylko osób prywatnych, lecz także stowarzyszeń społecznych i partii politycznych.

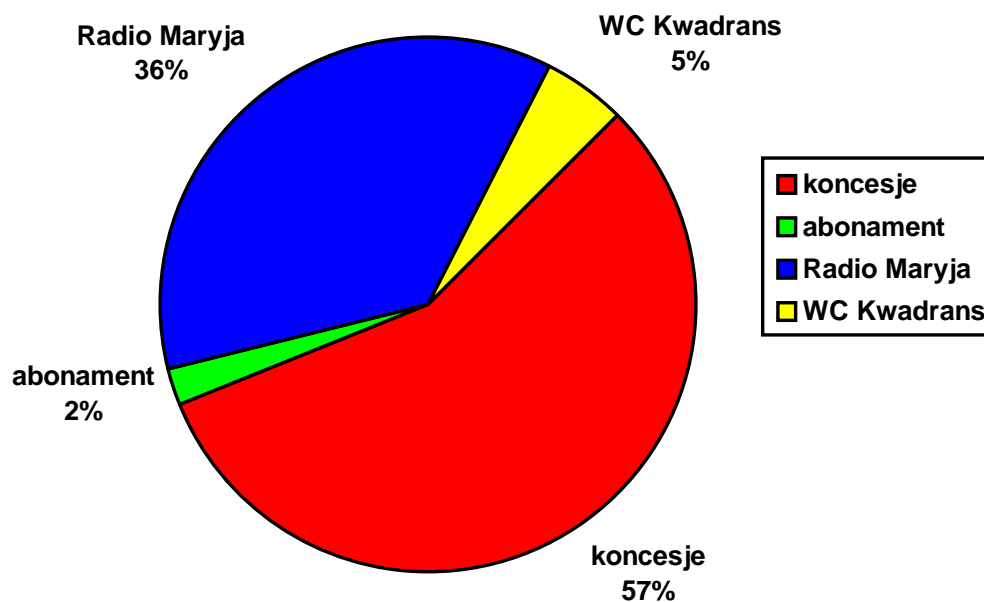
Treść wielu listów dowodzi nieznajomości kompetencji Krajowej Rady wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji. Piszący najczęściej znacznie przeceniają możliwości realnego wpływu na treść programów radiowych i telewizyjnych, które zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji (art. 13) są samodzielnie kształtowane przez nadawców. Krajowa Rada ma jedynie zagwarantowane prawem możliwości interwencji gdy zostaną złamane zasady określone w przywołanej wyżej ustawie lub zapisach koncesyjnych. W sprawach złożonych, kiedy zachodzi naruszenie ustawy o radiofonii i telewizji, wysyłane są prośby do nadawców o merytoryczne ustosunkowanie się do podnoszonych zarzutów, również o nadesłanie kopii wyemitowanych materiałów.

1.2 Poniższe zestawienie sumaryczne jednorodnych tematycznie grup listów wskazuje, które sprawy miały najszerzy rezonans społeczny.

Koncesje		
„Radio Maryja”	13 listów	800 podpisów
RMS FM - Piła	13 listów	1350 podpisów
Radio „Parada”	4 listy	2016 podpisów
Telewizja Niepokalanów	15 listów	3000 podpisów
	<i>RAZEM: 45 listów</i>	<i>7166 podpisów</i>
abonament		
zakłócenia odbioru		125 osób
zły program TVP S.A.		60 osób
wyrejestrowanie z powodu braku koncesji dla R. Maryja		75 osób
	<i>RAZEM:</i>	<i>260 osób</i>
program TVP S.A.		
„WC Kwadrans”	38 listów	632 osoby
program „Radia Maryja” poparcie	54 listy	4592 osoby

Ogółem w ramach masowych akcji nadesłano do KRRiT listy podpisane przez 12 630 osób.

Poniższy wykres ilustruje proporcje liczbowe korespondencji masowej na poszczególne tematy, otrzymanej w ostatnim okresie sprawozdawczym.

2. Główne problemy poruszane w nadesłanej korespondencji

2.1 Wybory prezydenckie 1995 r.

Skargi związane z wyborami prezydenckimi, zajmujące najwięcej uwagi Krajowej Rady w roku sprawozdawczym, rozpatrywane były w trybie siedmiodniowym, zgodnie z uchwałą Rady. Skargi na media składały osoby kandydujące na pierwszy urząd w Państwie, ich sztaby wyborcze oraz sami wyborcy.

Ogółem przyjęto 59 skarg dotyczących kampanii wyborczej. Cztery skargi dotyczyły drugiej tury wyborów. Zgodnie z uchwałą KRRiT nr 183/95 z dnia 20 lipca 1995 r. - siedem skarg rozpatrzono w trybie pilnym.

W związku z rozpatrywaniem skarg wyborczych Rada podjęła 4 uchwały.

- W uchwale nr 273/95 Krajowa Rada uznała za słuszne zarzuty sztabu wyborczego L. Wałęsy pod adresem programu „Puls dnia”, który nierzetelnie przedstawił sprawy związane z finansowaniem kampanii kandydata. Ponadto Rada upoważniła przewodniczącego do wydania decyzji nakazującej nadawcy zaniechanie działań opisanych w skardze.
- Uchwałą nr 292/95 Rada odrzuciła protest sztabu wyborczego L. Wałęsy dotyczący kontekstu wyborczego wystąpienia telewizyjnego premiera J. Oleksego. Rada odrzuciła zarzuty, w uzasadnieniu stwierdzając że telewizja publiczna realizowała obowiązek udostępnienia czasu antenowego naczelnym organom państwa, wynikający z art. 22 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji.
- W uchwale nr 272/95 Rada podzieliła zarzuty przedstawione przez sztab wyborczy A. Kwaśniewskiego, dotyczące zbyt małej ilości czasu antenowego, poświęconego kampanii kandydata w porównaniu z pozostałymi kandydatami w okresie 11 - 16 października 1995 r. Przewodniczący Rady został jednocześnie upoważniony do wydania decyzji zakazującej nadawcy działań opisanych w uchwale.
- Protest sztabu wyborczego A. Kwaśniewskiego dotyczący wyborczego aspektu wystąpienia L. Wałęsy w Polskim Radiu został przez Radę odrzucony uchwałą nr 282/95. W uzasadnieniu stwierdzono, że Polskie Radio wykonywało ustawowy obowiązek dotyczący udostępniania czasu antenowego naczelnym organom państwa. Nie zgodził się z tym uzasadnieniem członek Krajowej Rady, senator W. Graboś, który złożył pisemne votum separatum.
- Jedna ze skarg, dotycząca Unii Polityki Realnej, znalazła swój epilog w sądzie. UPR zarzuciła TVP manipulację, polegającą na pokazaniu zdjęć ze stosunkowo niewielkiego spotkania J. Korwina-Mikkego w Kłobucku, jako tła dla informacji o znacznie większym spotkaniu w Częstochowie. Telewizja przeprosiny skierowała do sztabu, natomiast nie wyemitowała stosownego sprostowania. Zgodnie z wyrokiem „Telewizja Polska S.A.” została zobowiązana do zamieszczenia odpowiedniego sprostowania.

Sprawozdanie ze skarg wyborczych w pkt 3, str. 68.

2.2 Audycja „WC Kwadrans”

Na podstawie korespondencji można stwierdzić, że audycja ta wzbudza wiele kontrowersji. W odróżnieniu od innych reakcji dyskusja toczyła się na stosunkowo wysokim poziomie, angażowało się w nią wielu przedstawicieli świata sztuki i dziennikarstwa, m.in. J. Fedorowicz, M. Wolski, M. Łętowski, K. Piesiewicz, P. Łazarkiewicz.

Akcja obrony tej audycji związana była m.in. z działalnością Obywatelskiego Komitetu Obrony Praw Telewizji Publicznej. Listy zwolenników tej audycji ilościowo zdecydowanie przeważają nad głosami przeciwników.

2.3 „Radio Maryja”

Żywą reakcję społeczną wywołała działalność „Radia Maryja”. W związku z postulatem poszerzenia koncesji dla „Radia Maryja” na obszar Górnego Śląska i Śląska Opolskiego otrzymano 13 listów podpisanych przez 800 osób.

Wpłynęły, w postaci 20 listów, wyrazy poparcia dla tego radia po wypowiedzi w „Pulsie dnia” ojca T. Rydzyka na temat posła J. Kuronia. Ponadto nadeszły 34 listy podpisane przez 4572 osoby z poparciem dla „Radia Maryja” w ogóle.

Wobec wypowiedzi o. T. Rydzyka Krajowa Rada, po uprzednim starannym zbadaniu podejrzeń co do łamania ustawy i warunków koncesji, przyjęła oświadczenie, w którym przypomina o konieczności przestrzegania w mediach zarówno prawa do krytyki, jak i do obrony.

2.4 Sprawy koncesyjne

Niektórzy działający nadawcy lub ubiegający się o przyznanie koncesji uciekali się do organizowania opinii publicznej w celu wywarcia nacisku na Krajową Radę. KRRiT uwzględniła w swych pracach stanowisko opinii publicznej, jednak nie traktuje go jako wiążącego.

Sprawy koncesyjne zostaną rozstrzygnięte w normalnej procedurze przyznawania koncesji. Zwraca uwagę łatwość gromadzenia lobby przez nadawców w porównaniu z innymi stowarzyszeniami i instytucjami. Można zasadnie przypuszczać, że takie praktyki będą występować nadal. Przykładem jest zbieranie podpisów w sprawie Rozgłośni Harcerskiej.

PRZYKŁADY

- Otrzymano 4 listy podpisane przez 2016 osób z poparciem dla łódzkiego radia „Parada”, które w NSA uzyskało uchylene decyzji koncesyjnej KRRiT, nieprzychylniej dla tego wnioskodawcy.
- Nadesłano 13 listów podpisanych przez 1350 osób postulujących przyznanie koncesji dla radia „RMS FM” Pawła Gacki z Piły, który złożył wniosek o przyznanie koncesji do KRRiT.
- Wpłynęło 15 listów podpisanych przez 3000 osób z prośbą o przyznanie koncesji ogólnopolskiej dla „Telewizji Niepokalanów”. Listy napływają w dalszym ciągu.

2.5 Korespondencja dotycząca spraw abonamentowych

W roku 1995 wpłynęły do KRRiT 1522 listy dotyczące spraw abonamentowych od 1423 osób (z tej liczby 14 dotyczyło korespondencji prowadzonej w 1994 roku). 80 osób zwracało się do KRRiT dwukrotnie, zaś 3 osoby - trzykrotnie. Z ogólnej liczby 1522 pism udzielono odpowiedzi na 1493, z czego do 74 osób zwracających się z prośbą o umorzenie

zaległości w płatności opłat abonamentowych rtv, wysłano zawiadomienia o odroczeniu terminu rozpatrzenia podań. Do załatwienia pozostało 29 podań abonentów z prośbą o rozłożenie zaległości w płatności opłat rtv na raty, które wpłynęły w ostatnich dniach grudnia 1995 r.

Kserokopie odpowiedzi KRRiT wysłano do wiadomości kartotek radiofonicznych właściwych urzędów pocztowych.

Tematy i zagadnienia, których dotyczyły listy abonentów można podzielić na dwie grupy:

- Wnioski abonentów w sprawie niemożności wnoszenia opłat abonamentowych (ponad 90% listów) z prośbą o:
  - umorzenie zaległości w płatności opłat abonamentowych rtv,
  - rozłożenie zaległości w płatności opłat abonamentowych na raty,
  - umorzenie odsetek za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych rtv,
  - czasowe lub stałe zwolnienie od opłat abonamentowych z powodu wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej i życiowej oraz wypadków losowych.

- Pisma abonentów z prośbą o udzielenie informacji (ok. 10% listów) na temat:
  - prawnej interpretacji zapisów ustawy o radiofonii i telewizji,
  - wykładni zapisów rozporządzeń KRRiT w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych,
  - konieczności uiszczania przez abonentów opłat abonamentowych rtv w związku z korzystaniem z telewizji kablowej lub satelitarnej,
  - odmowy uiszczania przez abonentów opłat abonamentowych w związku z krytyczną oceną programów nadawanych przez publiczną radiofonie i telewizję,
  - zwrotu kosztów zainstalowania dekodera w związku ze zmianą systemu nadawania programów z SECAM na PAL,
  - zjawiska telepajęczarstwa.

Na szczególną uwagę zasługują prośby o umorzenie zadłużenia z tytułu zaległych opłat abonamentowych nadesłane przez ludzi w podeszłym wieku i osoby, które mimo posiadanych uprawnień do bezpłatnego używania odbiorników rtv (np. inwalidzi I grupy, kombataneci, osoby niewidome lub niesłyszące) nie dopełniły wymaganych formalności w urzędzie pocztowym oraz przez osoby, które poniosły udokumentowane szkody z powodu np. pożaru w domu, kradzieży mienia, a także które udokumentowały fakt nie używania odbiorników rtv (wyłączenie dopływu energii elektrycznej, długotrwały pobyt abonenta w szpitalu lub w domu opieki społecznej itp.), a które nie wyrejestrowały odbiorników w urzędach pocztowych.

Stosunkowo niewielka część piszących do KRRiT zapowiada wstrzymanie się od wnoszenia opłat z tytułu abonamentu, jeśli nie poprawi się jakość sygnału lub poziom programu telewizyjnego.

Z powodu zakłóceń w odbiorze telewizji w różnych częściach kraju 125 osób zapowiedziało wstrzymanie opłat. Jako protest przeciwko poziomowi programu telewizji publicznej taką zapowiedź nadesłało 60 osób; zawiadomienie o wyrejestrowaniu odbiornika telewizyjnego i niepłaceniu abonamentu nadesłali słuchacze „Radia Maryja” domagający się częstotliwości dla Warszawy (75 osób).

Poza ostatnią grupą korespondenci nie rozumieli czym w istocie jest abonament. Wysłano stosowne wyjaśnienia, jednak wydaje się potrzebne przeprowadzenie z inicjatywy Rady akcji informacyjnej na ten temat przez media publiczne.

Sprawy zakłóceń odbioru telewizyjnego są wyjaśniane lub kierowane do właściwych terenowych oddziałów Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej.

2.6 Przemoc, pornografia, wulgaryzmy w mediach

Na ten temat wydział otrzymuje systematycznie dużą ilość korespondencji od osób fizycznych i stowarzyszeń. Istotny jest fakt, iż w minionym okresie tematyka ta przekroczyła ramy zwykłej korespondencji. Problemami przemocy zajął się Senat i Sejm. Wyraźnie widoczny jest ten temat w prasie. Nowym partnerem społecznym, prowadzącym własny monitoring tej problematyki jest Stowarzyszenie Ochrony Radiosłuchacza i Telewidza. Protesty najczęściej dotyczą telewizji publicznej, POLSAT-u oraz CANAL+.

W związku z przyjętym przez Radę rozporządzeniem na temat ochrony dzieci i młodzieży przed szkodliwym wpływem mediów wydział rozesłał do wszystkich nadawców prośbę o nadesłanie stosowanych regulaminów wewnętrznych dotyczących zasad kwalifikowania do emisji audycji, o których mowa w rozporządzeniu. Do chwili obecnej ok. 1/3 nadawców nadesłała takie regulaminy.

Problem przemocy w mediach ma właściwie zasięg globalny, w ocenie wydziału będzie to jeden z najważniejszych problemów pracy Rady. Należy dodać, że sprawy te mają szeroki rezonans społeczny. Skorelowane są też z manifestowanym przez obywateli brakiem zadowolenia z poziomu bezpieczeństwa publicznego.

Działania utrudnione są przez niejasne sformułowania zawarte w całym szeregu aktów prawnych, jak ustawa o radiofonii i telewizji, prawo prasowe, kodeks karny i cywilny, ponadto wciąż trwają różnice zdań pomiędzy psychologami i socjologami, co do teorii i oceny faktycznego wpływu mediów na postawy społeczne, w tym zwłaszcza postawy dzieci i młodzieży.

Dla przykładu, w Kanadzie warunkiem uzyskania koncesji jest przedstawienie przekonującej procedury kwalifikowania audycji do emisji, tak by ochrona najmłodszej części społeczeństwa była dostatecznie zapewniona.

PRZYKŁADY

- Towarzystwo Przyjaciół Akademii Życia im. prof. J. Aleksandrowicza przekazało apel o ochronę dzieci i młodzieży przed niebezpieczeństwami identyfikacji z negatywnymi wzorcami osobowymi propagowanymi w mediach.
- Protesty członków Stowarzyszenia Ochrony Radiosłuchacza i Telewidza odnośnie filmów nadawanych w CANAL+ w godzinach południowych - zarzut nieobyczajności, nadmiaru scen drastycznych. Rada ustosunkowała się do tej sprawy uchwałą nr 311/95. Stwierdza się w niej naruszenie art. 18 ust.1 i 3, art. 38 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji oraz par. 1 i 2 rozporządzenia KRRiT z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad rozpowszechniania przez radio i telewizję audycji, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży. Rada upoważniła Przewodniczącego do wydania decyzji nakazującej zaniechanie przez nadawcę emisji takich programów pomiędzy godzinami 6.00 - 23.00.
- Skargi osób prywatnych na nieobyczajne programy emitowane w telewizji POLSAT np. w cyklu „Rozmowy na każdy temat”, audycja pt. „Panny rozbieralskie” oraz film „Uciekinier”.
- Skarga osób prywatnych dotycząca cyklu programów pt. „Poradnia pozamałżeńska” - skarga uzasadniona, audycja została zdjęta z wizji wskutek decyzji Zarządu TVP S.A.

- Protest St. Remuszki dotyczący wulgaryzmów w audycji „Kabareton”, która była relacją z festiwalu Opole 95` - skarga zasadna. Rada nie przyjęła wyjaśnień Zarządu TVP S.A. w tej sprawie.

2.7 Ocena programów informacyjnych i publicystycznych

Stosunkowo najwięcej konkretnych skarg wiąże się z wyżej wymienionymi typami audycji, głównie w telewizji publicznej. Zarzuty można podzielić z grubsza na dwie grupy: dotyczące nierzetelności w ustaleniu prezentowanych faktów oraz zarzuty podnoszące problem zachowania proporcji w programach politycznych.

Jeśli chodzi o nierzetelne przedstawianie faktów to skargi nadsyłają głównie zainteresowane stowarzyszenia, instytucje i związki zawodowe.

Istotną trudność przy tego typu zarzutach stanowi interpretacja ustawy o radiofonii i telewizji, tj. zapisów o samodzielności nadawców i roli Rady jako gwaranta wolności słowa oraz zbyt ogólnych zapisów o powinnościach publicznej telewizji. Dodatkowa przeszkoda to status TVP i relacje między statutowymi organami spółki a Radą. Przy braku jednoznacznej podległości nie wchodzi w grę decyzja administracyjna. Sama zaś Rada nie pełni funkcji sądowniczych, więc przy pewnych skargach w ogóle nie może podjąć rozstrzygnięcia oczekiwanego przez skarżących.

Dodatkową komplikacją jest ciężar gatunkowy skarg, składanych również przez członków Rządu, dotyczących np. prezentowania polityki rządowej w telewizji.

PRZYKŁADY

Skargi przedstawicieli Rządu

- Skarga Lesława Podkańskiego - byłego Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą - dotycząca nierzetelności dziennikarskiej w „Polskim Radiu SA” - w audycji „Muzyka i Aktualności” oraz w I Programie TVP - w audycji „Puls Dnia”, „Wiadomości” i „Dziennik Telewizyjny” J. Fedorowicza - audycje te zawierały komentarz odredakcyjny o zabarwieniu wartościującym. Rada podjęła uchwałę nr 193/95 w tej sprawie, dzieląc zarzuty skarżącego.
- Skarga Ministra Pracy i Polityki Socjalnej L. Millera dotycząca nieinformowania przez TVP o obradach V Regionalnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy. Minister przyjął wyjaśnienia Zarządu TVP S.A.

Skargi członków Parlamentu

- Skarga Senatora J. Mulaka, Przewodniczącego Senackiej Komisji Kultury, Środków Przekazu, Wychowania Fizycznego i Sportu w imieniu 17 Senatorów RP dotycząca całości programu nadanego w dniu 1 maja. Przeanalizowano wszystkie programy wyemitowane w tym dniu przez telewizję publiczną. Oceny i wnioski przekazano na ręce Senatora zgodnie z jego życzeniem.

Skargi związków zawodowych

- Przewodniczący NSZZ „Solidarność” przy Słowińskim Parku Narodowym ze Smołdzina - złożył skargę dotyczącą wstrzymania emisji ekologicznej audycji „Śmietnik” - po wyjaśnieniach skarga okazała się bezzasadna.

Skargi od stowarzyszeń i instytucji

- Rektor Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu A. Jamiołowski protestował przeciwko pominięciu w TVP relacji z uroczystości 50-lecia Uniwersytetu. Rektor przyjął przyjął wyjaśnienia Zarządu TVP SA.
- Prezes Krajowej Rady Izby Lekarsko - Weterynaryjnej protestował przeciwko informacji na temat higieny przeprowadzania uboju w rzeźniach. Skarga okazała się bezzasadna - dziennikarze nie naruszyli zasad rzetelności zawodowej.
- Protesty przeciwko pomijaniu i okrojonym przekazom telewizyjnym z ważnych wydarzeń z udziałem Jana Pawła II, m.in. ze spotkania z młodzieżą świata w Manili , przemówienie w ONZ. Po wyjaśnieniach zarzuty nie znalazły potwierdzenia.
- Skarga Związku Sybiraków Regionu Warmińsko - Mazurskiego w Kętrzynie na pominięcie informacji o działalności związku w programie telewizyjnym pt. „Kultura Duchowa Narodu” emitowanym w dn. 3 maja 1995 roku. Sprawę przekazano Zarządowi TVP SA.

2.8 Łamanie etyki dziennikarskiej

Skarg dotyczących naruszeń etyki dziennikarskiej było stosunkowo niewiele, lecz dotyczyły one konkretnych spraw. Jest to kolejna grupa problemów, w których trudno o jednoznaczną identyfikację roli Krajowej Rady. Zgłaszane sprawy wymagają przyjęcia roli trybunału etycznego. Pomimo tych trudności wszystkie skargi zostały wyjaśnione.

Osobną, stałą i dużą grupę skarg stanowią zażalenia związane z zarzutem obrażania uczuć religijnych.

PRZYKŁADY

- Senator St. Kucharski wystąpił w obronie Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Wałbrzychu zniesławionego przez Telewizję Polską Wrocław. Skarga była uzasadniona. Po wyjaśnieniach Zarząd TVP S.A. we Wrocławiu złożył stosowne wyrazy ubolewania.
- Dyrektor Muzeum Jana Pawła II złożył protest przeciwko zniesławianiu w TVP Zb. Porczyńskiego - skarga po wyjaśnieniach odrzucona.
- Skarga K. Małcużyńskiego o zniesławienie, jakie miało miejsce w telewizyjnej reklamie pisma „Pani Domu” - w której Urszula Sipińska wyznawała „miałam romans z Karolem Małcużyńskim”. Rada zajęła stanowisko uchwałą nr 283/95, w której uznała racje skarżącego dotyczące naruszenia dóbr osobistych.
- Skarga Stowarzyszenia Ochrony Radiosłuchacza i Telewidza dotycząca programu SKY TV - Twoja Stacja, audycji „Tylko Bóg jeden wie” - o obrazę uczuć religijnych. Skarga dotyczyła zarówno tematu jak i poziomu audycji. Odpowiedzi udzieliła TVP.
- Skarga na lekceważący stosunek Zarządu TVP SA do Rzecznika Praw Obywatelskich (brak reakcji na korespondencję Rzecznika) - sprawa w toku.

2.9 Subiektywna ocena programów radiowych i telewizyjnych. Varia.

Wydział otrzymuje wielką ilość korespondencji zawierającej indywidualne życzenia i sugestie pod adresem nadawców. Postulowane zmiany dotyczą ramówki, udziału poszczególnych typów audycji (np. sportowych, rozrywkowych itp.). Trudno tu o jakiegokolwiek uogólnienia. Pewna ilość spraw wynika z traktowania Krajowej Rady jako siły

nacisku na telewizję publiczną. Poza tym kieruje się bardzo różne pisma wynikające z ustawowych kompetencji Rady.

Osobną grupę pism stanowią zapytania dotyczące konieczności opłacania abonamentu przez odbiorców sieci kablowych, wnoszących odpowiednie stawki na rzecz operatorów. Są również skargi na nierzetelność operatorów, jednak nie leżą one w kompetencjach Rady. Odnotować należy zapytania o przyczyny podwyżki stawek abonamentu.

Kolejnym stałym tematem była kwestia reklam nadawanych w mediach. Wydaje się, że audytorium radiowe i telewizyjne już przyzwyczyli się do nadawanych reklam. Ich obecność uznają za zjawisko denerwujące głównie przedstawiciele starszego pokolenia. Przy okazji pism dotyczących reklam ujawniła się poważna kwestia odpowiedzialności nadawcy za treść reklam przyjmowanych do emisji, zwłaszcza za stronę etyczną. W chwili obecnej faktem jest istnienie dotkliwej luki prawnej w tym względzie.

PRZYKŁADY

- Senator T. Rzemykowski złożył oświadczenie dotyczące problemów związanych z transmisją programu TV POLONIA do USA - sprawa w toku załatwiania.
- Członkowie Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich zwrócili się z prośbą o zainteresowanie TVP filmem dokumentalnym W. Kufirskiego pt. „Powstanie Warszawskie”- Zarząd TVP, po zapoznaniu się, polecił wyemitowanie go w rocznicę powstania, co też zostało wykonane.
- Nadesłana przez Zakon Pijarów prośba o zainteresowanie telewizji imprezą sportową dla dzieci „Parafiada” - przekazana do TVP.
- Prezes Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków protestował przeciwko przesunięciu emisji programów z muzyką poważną na godziny nocne w telewizji - Zarząd TVP S.A. złożył wyjaśnienia.
- Zarząd Główny Społecznego Stowarzyszenia Inwalidów Słuchu zgłosił postulat zwiększenia ilości programów nadawanych w języku migowym w TVP - stanowisko Zarządu TVP S.A. przekazano adresatowi.
- Klub Kwadratowych Grubasów - złożył prośbę o zwiększenie ilości programów poświęconych higienicznemu trybowi życia i zmianie nawyków dietetycznych; postulaty przekazano do TVP S.A.

2.10 Wnioski

W roku sprawozdawczym 1995 w stosunku do poprzedniego sprawy poruszane w listach dotyczyły w przeważającej części informacji i publicystyki telewizyjnej.

Miesiące jesienne zdominowane były przez problematykę wyborczą. Znalazło to wyraz nie tylko w skargach nadsyłanych przez sztaby wyborcze kandydatów, ale również przez osoby prywatne żywo reagujące na telewizyjne prezentacje poszczególnych partii i środowisk politycznych. W tym okresie, w porównaniu do poprzedniego, w listach dominowała problematyka polityczno-społeczna. Audycje były oceniane pod kątem politycznym. Dawał się odczuć spory wzrost krytycyzmu społecznego.

Zdecydowanie mniej listów dotyczyło ocen artystycznej wartości programów, a większość z nich dotyczyła niskiego poziomu audycji rozrywkowych - zarówno tematyki jak i używanego języka. Zaledwie 10% listów dotyczyło radia publicznego.

Znacznie wzrosła liczba listów poruszających sprawy abonamentowe. Szczególnie istotne jest powstanie pierwszej, stosunkowo nielicznej grupy obywateli, którzy złą ocenę programu telewizji publicznej przekładają na niepłacenie abonamentu. Wynikają z tego ważne implikacje dla KRRiT jako organu kreującego politykę państwa w dziedzinie mediów.

Innym, zbliżonym nieco zagrożeniem jest organizowanie opinii publicznej przez nadawców w celu wywierania presji na Radę. Można przewidywać, że nadawcy będą stale prowadzić tego rodzaju działania.

W toku zebranych doświadczeń minionego roku nasuwa się wniosek generalny dotyczący gradacji kar, jakie ma w swej dyspozycji KRRiT. Bowiern w odniesieniu do mediów publicznych Rada stosuje jedynie wezwanie do zaniechania określonego działania, wynikające z art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Ustawa o radiofonii i telewizji przewiduje jako karę, która jest w dyspozycji Rady w odniesieniu do nadawców telewizyjnych i radiowych, wezwanie do zaniechania określonego działania w przyszłości. Jest to wyrażenie dezaprobaty (krytyka oraz pouczenie) w odniesieniu do konkretnego, wyemitowanego programu.

Praktyka rozpatrywania skarg wyborczych z ostatniego okresu wykazuje nieadekwatność i nieskuteczność tego rodzaju upomnienia. Ustawodawca nie określił bowiem jakie działania uznaje się za nierzetelne i stronicze.

Brakuje wzorca odniesienia (np. w Wielkiej Brytanii tę rolę spełnia Kodeks Programowy, który precyzuje zasady i wymogi odnoszące się do dobrego smaku i obyczajowości, języka, przemocy, bezstronności, rasy, religii i in.).

Podkreślić trzeba, iż w ramach obowiązującej ustawy o radiofonii i telewizji przewodniczący Rady nie dysponuje w praktyce szerokim wachlarzem środków umożliwiających oddziaływanie na nadawców - może nałożyć karę pieniężną, w wyjątkowych okolicznościach może cofnąć koncesję.

Ustawodawstwo innych państw przewiduje wydatnie poszerzony zakres sankcji stosowanych przez narodowe odpowiedniki KRRiT. I tak, we Francji stosuje się w poważnych sprawach karę nakazującą zamieszczenie sprostowania - ukazuje się ono w *prime time* w postaci planszy z tekstem sprostowania, dodatkowo można nakazać opublikowanie go w gazetach codziennych na koszt nadawcy.

Ponadto ustawodawstwo francuskie przewiduje nałożenie sankcji w postaci kar pieniężnych (do wysokości 5 mln franków) jedynie na kierownictwo stacji prywatnych. Planuje się tam rozciągnięcie tych uprawnień na stacje publiczne.

W odniesieniu do wszystkich mediów KRRiT stosowała dotychczas jedynie wezwanie do zaniechania określonego działania.

Największą luką prawną wydaje się brak upoważnienia Rady do nakazania sprostowania. Rada nie ma podstawy prawnej do wydawania nakazów, które obligowałyby media do określonych działań. Wyposażenie Rady w taką prerogatywę wydaje się niezbędne dla sprawnego i skutecznego działania na rynku mediów.

Dodatkowym problemem jest współpraca z nadawcami. Z jednej strony np. znakomicie układała się współpraca z TVP S.A. podczas kampanii wyborczej, z drugiej zaś - POLSAT i RMF FM, celują w zwlekaniu z odpowiedziami nawet pomimo monitów.

3. Skargi wyborcze związane z wyborami Prezydenta RP w 1995 r.

Ogółem przyjęto 59 skarg dotyczących kampanii wyborczej. Bezpośrednio II tury wyborów dotyczyły cztery skargi.

Zgodnie z uchwałą KRRiT nr 183/95 z dnia 20 lipca 1995 roku rozpatrzono w trybie pilnym 7 skarg.

KRRiT podjęła cztery uchwały bezpośrednio odnoszące się do konkretnych skarg, przy czym do jednej zgłoszono votum separatum (senator W. Graboś).

W sądzie zakończył się protest UPR - wyrok sądu nakazał TVP zamieszczenie sprostowań - co TVP wypełniła.

W wielu przypadkach KRRiT była przez skarżących traktowana jako nadrzędne kierownictwo TVP S.A., co dowodzi nieznamości ustawy o radiofonii i telewizji.

3.1. POROZUMIENIE CENTRUM i KRAJOWY SZTAB WYBORCZY LECHA KACZYŃSKIEGO

- Skarga z dnia 7 sierpnia 1995 roku - sprzeciw wobec stronniczości w głównych programach informacyjnych TVP, związanej z kampanią prezydencką (brak informacji w „Wiadomościach” o kandydowaniu L. Kaczyńskiego). Odpowiedź TVP z dn. 5 września 1995 roku uznaje błąd. Wysłano odpowiedź do PC w dniu 22 sierpnia 1995 roku zawierającą dokumenty KRRiT dotyczące wyborów. Ostatecznej odpowiedzi udzielono w dniu 25 października 1995 roku pismem dotyczącym pkt 1.3 załączając kopię odpowiedzi TVP.
- Skarga z dnia 5 września 1995 roku - do wiadomości KRRiT - na nierzetelność „Teleexpressu” (podano informację prawdziwą o propozycji L. Kaczyńskiego zawarcia paktu konstytucyjnego oraz nieprawdziwą na temat paktu lustracyjnego). TVP uznała zasadność zarzutów w bezpośredniej odpowiedzi TAI z dnia 13 września 1995 roku skierowanej do zainteresowanego.
- Skarga z dnia 14 września 1995 roku - dotyczyła braku sprawozdania z konferencji prasowej L. Kaczyńskiego z dnia 13 września 1995 roku. TVP w bezpośredniej odpowiedzi z dnia 4 października 1995 roku do PC nie zgodziła się z postawionymi zarzutami (w programach informacyjnych eksponowane były głównie nowe elementy w kampanii danego kandydata). Wysłano pismo w dniu 25 października 1995 roku informujące, że KRRiT podziela stanowisko sformułowane przez TVP.
- Skarga z dnia 16 stycznia 1995 roku - przekazana do wiadomości KRRiT - w sprawie nierzetelnej informacji na temat koalicji wyborczej PC. Sprawa załatwiona przez TVP - informacja była oparta na depeшы PAP.

3.2. SZTAB WYBORCZY JANUSZA KORWINA - MIKKEGO

- Skarga z dnia 23 sierpnia 1995 roku - zarzut braku obiektywizmu w TVP w programach „Panorama”, „Puls dnia”, „VIP” (m.in. red. J. Kurski wprost powiedział kandydatowi, iż nie życzy sobie jego zwycięstwa). Odpowiedź TVP z dnia 11 października 1995 roku - zawiera wyrazy ubolewania i obietnicę unikania takich błędów w przyszłości. Wysłano odpowiedź w dniu 25 października 1995 roku informującą o stanowisku TVP wraz z kopią odpowiedzi Zarządu.
- Skarga z dnia 7 września 1995 roku - dotyczyła zarzutu wartościowania kandydatów w audycji „Puls dnia” wyemitowanej w dniu 6 września 1995 roku. Odpowiedź TVP do Rady w dniu 12 października 1995 roku - zawiera wyrazy ubolewania i zapowiedź wyciągnięcia konsekwencji służbowych. W dniu 18 października 1995 roku skierowano list do UPR wraz z kopią odpowiedzi TVP.
- Skarga z dnia 16 października 1995 roku - zawierała protest przeciw relacji TVP ze spotkań J. Korwin-Mikkego w Częstochowie i Kłobucku (nastąpiła zamiana materiału filmowego - komentarz dotyczył spotkania w Częstochowie, zaś materiał filmowy nadany był ze znacznie mniejszego spotkania w Kłobucku). Zarząd TVP S.A.

odpowiedzią z dnia 23 października 1995 roku odrzucił stawiane zarzuty. Po obejrzeniu inkryminowanego materiału uznano zasadność skargi. W dniu 25 października 1995 roku wysłano pismo do sztabu UPR informujące o uznaniu przez KRRiT uchybienia dziennikarskiego oraz przekazaniu takiego stanowiska do TVP z zaleceniem unikania podobnych błędów w przyszłości.

Sztab UPR w dniu 30 października 1995 roku podziękował za pozytywną reakcję KRRiT w sprawie skargi oraz zwrócił się z prośbą o sprostowanie przez TVP podanych uprzednio informacji (prośba ta nie leży w kompetencjach KRRiT). Odpowiedź TVP z dnia 23 listopada 1995 roku zawiera informację o podanych sprostowaniach - *w wypełnieniu postanowień Sądu Rejonowego z dnia 2 listopada 1995 roku.*

- Protest z dnia 30 października 1995 roku - przekazany do wiadomości KRRiT - przeciw dyskryminacji kandydata w TVP(bardzo ogólnie sformułowany).

3.3 KRAJOWE BIURO WYBORCZE JACKA KURONIA

- Skarga sztabu wyborczego z dnia 19 lipca 1995 roku - protest przeciwko emisji „Pulsu dnia” (10 lipca 1995 roku) oraz powtarzaniu wypowiedzi dyrektora ”Radia Maryja” szkalującej J. Kuronia. KRRiT wysłała pismo w dniu 24 sierpnia 1995 roku informujące o przyjętym oświadczeniu wygłoszonym na konferencji prasowej w dniu 13 lipca 1995 roku. W dniu 24 sierpnia 1995 roku wystosowano zapytanie do sztabu czy treść oświadczenia jest satysfakcjonująca.
- Protest sztabu wyborczego z dnia 29 września 1995 roku - przekazany do wiadomości KRRiT - przeciwko dyskryminacji J. Kuronia (TVP nie odnotowała jego konferencji prasowej z dnia 28 września 1995 roku). Sprawa została załatwiona przez TVP.
- Jadwiga Brojan
Skarga z dnia 29 września 1995 roku dotyczy niezamieszczenia w TVP sprawozdania z konferencji prasowej J. Kuronia. Wysłano odpowiedź w dniu 2 listopada 1995 roku informującą o potwierdzeniu zarzutu przez TVP i emisji materiału w „Panoramie”.
- Lidia Kołucka
Skarga z dnia 29 września 1995 roku dotyczyła dyskryminacji J. Kuronia w TVP. Wysłano odpowiedź w dniu 2 listopada 1995 roku odrzucającą stawiane zarzuty.

3.4 KONFEDERACJA POLSKI NIEPODLEGŁEJ

- Protest rzecznika prasowego KPN z dnia 7 września 1995 roku przeciw nierównoprawnemu traktowaniu kandydatów przez TVP - brak było informacji o udziale L. Moczulskiego w spotkaniu przedwyborczym w Krakowie. Odpowiedź TVP do KRRiT w dniu 13 października 1995 roku - nie uznano zarzutów, w tym czasie L. Moczulski nie zadeklarował jeszcze woli kandydowania. Wysłano odpowiedź w dniu 8 listopada 1995 roku, informującą o podzieleniu przez KRRiT stanowiska TVP.
- Radio WAWA S.A.
Oświadczenie Prezesa Zarządu Wojciecha Reszczyńskiego z dnia 25 października 1995 roku - przekazane do wiadomości KRRiT - w sprawie manipulacji dokonanej przez sztab L. Moczulskiego, który wykorzystał materiał filmowy ze studia radiowego w kampanii, sprawiając wrażenie, iż WAWA popiera KPN.

3.5. KOMITET WYBORCZY ANDRZEJA LEPPERA

- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
- Biuro Prasowe Komitetu Wyborczego

Obie skargi z dnia 4 września 1995 roku, dotyczyły pominięcia obecności A. Leppera na dożynkach jasnogórskich oraz braku relacji z konferencji prasowej w dniu 2 września 1995 roku. W odpowiedziach z dnia 23 października 1995 roku stwierdza się, że celem relacji z tych uroczystości było ukazanie ich religijnego, a nie politycznego charakteru.

- Protest sztabu wyborczego z dnia 11 października 1995 roku - dotyczy braku sprostowania w TVP informacji z konferencji prasowej kandydata na temat proponowanej gradacji stawek podatkowych. Obejrzano zapis video inkryminowanych audycji i nie stwierdzono naruszenia zasad dziennikarskiej rzetelności. Na podstawie odpowiedzi TVP z dnia 20 października 1995 roku wysłano tego samego dnia pismo do skarżącego odrzucające zarzuty.

3.6 BIURO WYBORCZE JANA PIETRZAKA

- Protest kandydata z dnia 12 września 1995 roku - przekazane do wiadomości KRRiT - dotyczy w ogólności roli mediów w kampanii wyborczej i wewnętrznych manipulacji w TVP i PR (np. zdjęcie z anteny wszystkich programów J. Pietrzaka - zupełnie nie związanych z wyborami). Do rozpatrzenia przez KRRiT został skierowany protest przez Państwową Komisję Wyborczą w dniu 14 września 1995 roku. Odpowiedź TVP z dnia 9 października 1995 roku pomija niektóre zarzuty; kopia odpowiedzi została przesłana do skarżącego w dniu 17 listopada 1995 roku przez przewodniczącego Rady.

3.7 LESZEK BUBEL

- Eugeniusz Gładysz
Skarga z dnia 16 października 1995 roku na dziennikarzy TVP ośmieszających L. Bubla w audycji wyborczej w dniu 9 października 1995 roku. Odpowiedzi udzielono w dniu 15 listopada 1995 roku wskazując na działania naprawcze podjęte w TVP.
- 5 osób z Łodzi
Skarga z dnia 17 października 1995 roku w sprawie jak wyżej a/a - brak adresu.
- Bogumił Idzikowski
Skarga z dnia 9 października 1995 roku w sprawie jak wyżej - do wiadomości KRRiT.
- poseł Ryszard Ulicki
Skarga z dnia 12 października 1995 roku - do wiadomości KRRiT. Sprawa załatwiona przez TVP pismem z dnia 23 października 1995 roku, które zawiera wyjaśnienia i deklarację eliminowania braków warsztatowych w programach wyborczych emitowanych „na żywo”. W dniu 10 listopada 1995 roku wysłano zapytanie do posła, czy odpowiedź TVP jest wystarczająca.

- Państwowa Komisja Wyborcza
Pismo z dnia 3 listopada 1995 roku - do wiadomości KRRiT - odpowiedź na skargę sztabu L. Bubla z dnia listopada 1995 roku w sprawie zrekompensowania czasu antenowego niewykorzystanego z powodu zarekwirowania taśm przez Prokuraturę. PKW stwierdza, iż TVP dołożyła należytej staranności, by zrekompensować czas antenowy nie wykorzystany przez L. Bubla. Samej skargi wydział nie posiada.

3.8 .   SZTAB WYBORCZY TADEUSZA ZIELIŃSKIEGO

- poseł Andrzej Micewski
Skarga z dnia 12 października 1995 roku na pomijanie w TVP informacji o spotkaniach wyborczych T. Zielińskiego. W dniu 18 października 1995 roku otrzymano odpowiedź TVP odrzucającą zarzuty. KRRiT w odpowiedzi z dnia 20 października 1995 roku nie podzieliła stawianych zarzutów.
Wyjaśnienie TVP - do wiadomości KRRiT - dotyczące skargi z dnia 23 października 1995 roku na przerwanie emisji materiału dotyczącego T. Zielińskiego w głównym wydaniu „Wiadomości” nadanych w dniu 14 października 1995 roku stwierdza, że było to spowodowane awarią niezawinioną przez TVP.

3.9   KRAJOWY SZTAB WYBORCZY MARKA MARKIEWICZA

- Skarga sztabu wyborczego z dnia 24 października 1995 roku - dotyczyła sprostowania wiadomości podanej przez red. J. Łęskiego w audycji „Kilka trudnych pytań” (program nadany był w dniu 20 października 1995 roku) o składaniu przez M. Markiewicza fałszywych zeznań pod przysięgą oraz dołączeniu się prokuratury łódzkiej do prywatnego oskarżenia przeciw kandydatowi. Przewodniczący wysłał pismo do TVP w dniu 25 października 1995 roku z prośbą o zajęcie stanowiska. Wysłano ponaglenie w dniu 14 grudnia 1995 roku wobec braku odpowiedzi TVP. Dnia 3 stycznia 1996 roku otrzymano odpowiedź TVP informującą o uznaniu zarzutów i nadaniu sprostowań.
- Skarga sztabu wyborczego z dnia 25 października 1995 roku dotyczyła braku informacji o konferencji prasowej kandydata z dnia 24 października 1995 roku, na której podał informację o zakupieniu 10 ambulansów dla pogotowia ze środków zaoszczędzonych w trakcie kampanii. Odpowiedź TVP z dnia 2 listopada 1995 roku zawiera informację o podaniu tej wiadomości w późniejszym terminie. Wysłano odpowiedź do sztabu w dniu 8 listopada 1995 roku zawierającą wyjaśnienie TVP - poczta odesłała pismo.

3.10   KRAJOWY KOMITET WYBORCZY JANA OLSZEWSKIEGO

- Skarga stołecznego sztabu wyborczego z dnia 12 września 1995 roku - przekazana do wiadomości KRRiT - zawiera zarzut naruszenia uchwały PKW przez L. Wałęsę poprzez wystąpienie w TVP w dniu 11 września 1995 roku. Odpowiedź TVP zaprzecza zarzutowi, przywołując art. 22 ustawy o radiofonii i telewizji. Kopia została przekazana skarżącym z pismem przewodniczącego z dnia 17 października 1995 roku.

- Skarga sztabu wyborczego z dnia 12 października 1995 roku w sprawie niemożliwości wykorzystania (bez własnej winy) przyznanego czasu antenowego w programie „Kandydaci w Dwójce”. Odpowiedź TVP z dnia 16 października 1995 roku wyjaśnia powody i podtrzymuje odmowę. Dodatkowe pismo skarżących z dnia 18 października 1995 roku informuje o sytuacji związanej z odmową. W dniu 20 października 1995 roku pracownik Wydziału Skarg i Wniosków i asystent senatora W. Grabosia odbyli rozmowę wyjaśniającą działania KRRiT z przedstawicielem sztabu p. M. Drozdkiem. Odpowiedź TVP z dnia 16 października 1995 roku odrzuca prośbę sztabu i wyjaśnia przyczyny. Wysłano pismo informacyjne do sztabu w dniu 20 października 1995 roku oraz do TVP z sugestią ponownego rozważenia dodatkowego terminu antenowego. Wpłynęły podziękowania sztabu z dnia 24 października 1995 roku. Pismo TVP z dnia 27 października 1995 roku informuje o ostatecznej odmowie na skutek protestów 2 sztabów wyborczych innych kandydatów, nie godzących się na zmianę wynegocjowanego regulaminu.
- Skarga z dnia 24 października 1995 roku Stołecznego Komitetu Wyborczego z zarzutem pominięcia przez TVP informacji o spotkaniach terenowych kandydata. Odpowiedź TVP z dnia 27 października 1995 roku dystansuje się od zarzutów. Pracownik Wydziału poinformował bezpośrednio p. M. Drozdka o odpowiedzi TVP.
- Wojciech Cejrowski
Zażalenie z dnia 13 listopada 1995 roku - do wiadomości KRRiT - na wyemitowany materiał wyborczy J. Olszewskiego sugerujący posiadanie poparcia skarżącego dla tego kandydata. A/a.
- Protest biura prasowego sztabu wyborczego z dnia 27 października 1995 roku w sprawie forowania przez TVP kandydatury A. Kwaśniewskiego - do wiadomości KRRiT.
- Protest sztabu wojewódzkiego w Katowicach z dnia 28 października 1995 roku w sprawie braku informacji w TVP o spotkaniach J. Olszewskiego na Śląsku. Pracownik Wydziału poinformował bezpośrednio przedstawicieli sztabu krajowego o polityce informacyjnej TVP (zgodnie z wyjaśnieniami TVP przedstawiane w serwisach są tylko nowe elementy kampanii, a nie wszystkie spotkania kandydatów).

3.11 KRAJOWY SZTAB WYBORCZY LECHA WAŁĘSY

- Skarga sztabu wyborczego z dnia 10 września 1995 roku - do wiadomości KRRiT - w sprawie pominięcia przez TVP informacji o złożeniu do PKW wniosku o rejestrację kandydata. Sprawa załatwiona przez TVP - przyznano rację sztabowi. Wysłano pismo KRRiT w dniu 12 października 1995 roku z pytaniem czy odpowiedź TVP satysfakcjonuje skarżących.
- Klub BBWR
Skarga posła Leszka Zielińskiego z dnia 20 października 1995 roku skierowana do TVP - przesłana kopią faksem do KRRiT przez skarżącego - na podanie mylnej informacji o przynależności politycznej posłów T. Kowalczyka i M. Wielgusa (Koło Republikanie, a nie BBWR). Sprawdzone telefonicznie - skarga w ogóle nie wpłynęła do TVP, wobec czego pracownik Wydziału przesłał ją faksem adresatowi.

- Skarga z dnia 24 października 1995r na program „Puls dnia” z dnia 23 października 1995 r. i podane informacje dotyczące finansowania kampanii L. Wałęsy oraz merytoryczną konstrukcję programu. Po zbadaniu sprawy KRRiT uznała zasadność skargi i uchwałą nr 272/95 upoważniła przewodniczącego do wydania decyzji nakazującej nadawcy zaniechanie działań opisanych w skardze.
- Skarga wojewódzkiego sztabu wyborczego w Krakowie z dnia 7 listopada 1995 r. - do wiadomości KRRiT - na TV Kraków w sprawie doboru komentatorów do studia wyborczego (udział brały wyłącznie osoby związane ze środowiskiem Unii Wolności). Sprawa załatwiona przez Oddział TVP pismem z dnia 10 listopada 1995 roku informującym, że kierowano się kryterium reprezentowania krakowskiego świata kultury.
- NSZZ „Solidarność” Region Podbeskidzie
Protest z dnia 23 sierpnia 1995 r. w sprawie niepełnych relacji telewizyjnych z wizyty Prezydenta L. Wałęsy na Podbeskidziu. Odpowiedź TVP z dnia 12 września 1995 roku wyjaśnia powody skracania relacji (jest to normalna czynność - czas programu jest ograniczony). W dniu 27 września 1995r. udzielono odpowiedzi skarżącym, przychylając się do wyjaśnień TVP.
- Protest BBWR z dnia 3 lipca 1995 roku w sprawie relacji telewizyjnych z pobytu Prezydenta L. Wałęsy w Nowym Sączu - do wiadomości KRRiT. Odpowiedź TVP z dnia 17 lipca 1995 roku stwierdza przekręcenie jednej z informacji, odrzucając zarzut manipulacji. Sprawa nie wymagała dalszych interwencji ze strony KRRiT.
- Protest sztabu wyborczego z dnia 16 listopada 1995r. w sprawie wystąpienia Premiera J. Oleksego w TVP . KRRiT podjęła uchwałę nr 292/95 z dnia 23 listopada 1995r. w której stwierdza, że TVP realizowała obowiązek wynikający z ustawy o radiofonii i telewizji (art. 22. ust. 2), tym samym protest został odrzucony.
- Protest sztabu wojewódzkiego w Bydgoszczy z dnia 13 listopada 1995 roku - do wiadomości KRRiT - dotyczący pominięcia przez bydgoski Oddział TVP informacji o spotkaniu sztabu z młodzieżą i podanie nieprawdziwej informacji o organizowaniu happeningu przed spotkaniem wyborczym A. Kwaśniewskiego. Ubolewanie wyraził dyrektor oddziału pismem z dnia 10 listopada 1995 roku skierowanym do skarżących. Sprawa nie wymagała dalszego biegu w KRRiT.

3.12 OGÓLNOPOLSKI KOMITET WYBORCZY ALEKSANDRA KWAŚNIEWSKIEGO

- Skarga sztabu wyborczego z dnia 24 października 1995r. w sprawie wymiaru czasu antenowego poświęconego poszczególnym kandydatom przez TVP w okresie 11-16 października 1995r. i dyskryminacji kandydata. KRRiT po zbadaniu sprawy uznała zasadność skargi i uchwałą nr 273/95 upoważniła przewodniczącego do wydania decyzji nakazującej nadawcy zaniechanie działań będących przedmiotem skargi.
- Skarga sztabu wojewódzkiego w Katowicach z dnia 7 listopada 1995r. - do wiadomości KRRiT - w sprawie podania fałszywych wyników wyborów przez TVP Katowice. Sprawa wyjaśniona przez Oddział TVP (podano wyniki zgodnie z sondażem OBOP), nie wymagała dalszych działań ze strony KRRiT.
- Protest pełnomocnika sztabu wyborczego w sprawie wystąpienia Prezydenta L. Wałęsy w I programie PR w dniu 3 listopada 1995r. Odpowiedź PR uznaje

audycję za realizację art. 22. ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji. KRRiT uchwałą nr 282/95 podzieliła stanowisko PR. Votum separatum w formie oświadczenia złożył senator W. Graboś.

- Protest Wojewódzkiego Sztabu Wyborczego w Gdańsku z dnia 20 listopada 1995r. w sprawie doboru osób występujących w ogólnopolskim wieczorze wyborczym w części przygotowanej przez gdański ośrodek telewizyjny. Sprawa wyjaśniona na miejscu.

3.13   WALDEMAR PAWLAK

- Grupa Senatorów RP
Protest z dnia 3 listopada 1995r. dotyczący braku informacji w II programie TVP o zakończeniu kampanii W. Pawlaka i J. Pietrzaka. Odpowiedź TVP z dnia 23 listopada 1995r. podaje, że przyczyną tego stanu rzeczy był brak informacji ze sztabów wyborczych obydwu kandydatów na temat działań podejmowanych przez nich tego dnia. Odpowiedź zawierającą te informacje wysłano 14 grudnia 1995r.

3.14   INNE

- Józef Gawęda
Skarga z dnia 7 września 1995r. - do wiadomości KRRiT - jest to doniesienie do Prokuratury o rzekomym przestępstwie TVP polegającym na bezpłatnym reklamowaniu kandydatów.
- Krystyna Czajkowska
Skarga na telewizję kablową w Stargardzie Szczecińskim z dnia 7 listopada 1995r. - do wiadomości KRRiT - zawierająca zarzut cenzurowania programów przez członków wojewódzkiego sztabu A. Kwaśniewskiego oraz propozycję wykorzystania sprawy przez sztab krajowy L. Wałęsy. Sprawa nie wymagała zajęcia stanowiska przez KRRiT.
- Liga Republikańska
Protest z dnia 10 listopada 1995r. przeciw zaangażowaniu się telewizji POLSAT w kampanię wyborczą A. Kwaśniewskiego poprzez emisję filmu, wyprodukowanego przez firmę realizującą kampanię telewizyjną A. Kwaśniewskiego. Zapoznano się z zapisem inkryminowanej audycji oraz zwrócono się w dniu 15 grudnia 1995r. do POLSAT-u z prośbą o sprecyzowanie statusu wyemitowanego materiału. Z otrzymanych materiałów wynika, że był to materiał zakupiony, a nie reklama. Odpowiedź z tymi informacjami wysłano 26 stycznia 1996r.
- Inicjatywa 3/4
Protest z dnia 28 listopada 1995r. w sprawie jak wyżej. Odpowiedź jak wyżej.
- Waldemar Trajdos
Skarga z dnia 25 września 1995r. na dyskryminowanie chcącego kandydować W. Trajdosa przez TVP. Odpowiedź KRRiT w dniu 3 października 1995r. stwierdza, że obowiązek prezentowania kandydatów w TVP dotyczy tylko osób zarejestrowanych przez PKW zgodnie z ordynacją wyborczą.
- Partia Kupiecka - Janusz Adamczak

Skarga z dnia 12 września 1995r. na brak informacji o kandydacie. Odpowiedź wysłana 3 października 1995r. Kopia odpowiedzi TVP przesłana przez przewodniczącego pismem z dnia 17 października 1995r.

- „Przyszłość” Polska Partia Demokracji, Ekologii i Rozwoju - Mieczysław Szyłka
Skarga Komisji Wykonawczej z dnia 5 września 1995r. - do wiadomości KRRiT - dotyczy wybiórczego traktowania kandydatów przez Polskie Radio. Sprawa załatwiona przez PR.
- Federacja Wyborców
Skarga Przewodniczącego Zarządu z dnia 9 października 1995r. na nierelacjonowanie przez TVP posiedzenia Sądu Najwyższego w sprawie kandydatury B. Tejkowskiego. A/a - nie dotyczy kompetencji KRRiT.
- Adam Jakubik
Pismo z krytycznymi uwagami pod adresem TVP i jej pracy podczas kampanii wyborczej z dnia 17 października 1995r. Nie wymaga odpowiedzi.
- Wojciech Reszczyński
Protest z dnia 30 października 1995r. - do wiadomości KRRiT - w sprawie manipulowania w programie „Kandydaci w Dwójce” rzekomymi cytatami z książki jego autorstwa, a dotyczącymi treści wywiadu z H. Gronkiewicz - Waltz.
- Władysław Drzazga
Protest z dn. 26 października 1995r. w sprawie tendencyjnego ukazywania L. Wałęsy w programie „Kandydaci w Dwójce”. Nie wymaga odpowiedzi.
- Włodzimierz Korcz
Skarga z dnia 17 listopada 1995r. - do wiadomości KRRiT - na ukazywanie we fragmencie „Wiadomości” napisu zachęcającego do skreślenia obydwu kandydatów. Sprawa nie wymaga interwencji ze strony KRRiT.

VII. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W DZIEDZINIE PRAWA AUTORSKIEGO I PRAW POKREWNYCH

1. Sytuacja w zakresie ochrony praw autorskich i pokrewnych w mediach elektronicznych

1.1 Jak wynika z przepisu art. 6 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji z 29 grudnia 1992 r. (z późniejszymi zmianami), do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów radiowych i telewizyjnych (pkt 10),
- opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji (pkt 7),
- sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców (pkt 4).

1.2 Dla uzyskania aktualnego obrazu sytuacji oraz konieczności zanalizowania obowiązujących w Polsce aktów prawnych, w szczególności o prawie autorskim i prawach pokrewnych, przewodniczący Krajowej Rady zwrócił się do następujących organizacji:

1. Stowarzyszenia Nadawców Radia Publicznego (Regionalnych Rozgłośni),
2. Konwentu Lokalnych Komercyjnych Stacji Radiowych,
3. Stowarzyszenia Prywatnych Telewizji Lokalnych w Polsce,
4. Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Operatorów Sieci Telewizji Kablowej,
5. Związku Telewizji Kablowych w Polsce,
6. Polskiego Radia S.A.,
7. Radia Wawa,
8. Radia RMF FM,
9. Radia Maryja,
10. Telewizji Polskiej S.A.,
11. Telewizji Canal +
12. Telewizji Polsat

o przedstawienie informacji:

1. czy podjęta została próba umownego uregulowania stosunków pomiędzy stowarzyszeniami i zrzeszonymi w Konwencji nadawcami a właściwymi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi?

2. czy udało się uzgodnić wysokość należności za wykorzystywanie w programach chronionych utworów oraz świadczeń artystycznych?
3. ilu nadawców podpisało już umowy z właściwymi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi?

Nadchodzące do Krajowej Rady informacje umożliwiają:

- ustalenie obiektywnych powodów zaistniałych sytuacji konfliktowych oraz sporów pomiędzy nadawcami a organizacjami zbiorowego zarządzania prawami, głównie ZAIKS,
- sprecyzowanie działań, które należałoby przedsięwziąć w celu poprawy sytuacji.

1.3 Kwestia umownego uregulowania wzajemnych stosunków z organizacjami zbiorowego zarządzania prawami przez radiowych i telewizyjnych nadawców oraz operatorów sieci kablowej traktowana jest, zgodnie z zaleceniami Krajowej Rady, priorytetowo.

Zawarcie umów z właściwymi organizacjami (a zwłaszcza z ZAIKS) poprzedzały i wciąż jeszcze poprzedzają wielomiesięczne, trudne negocjacje. Uzyskiwane rezultaty, znajdujące wyraz w postanowieniach umownych bywają różnorodne, zależnie m.in. od aktualnej pozycji negocjatorów. Powoduje to dość duże rozbieżności wśród przyjętych rozwiązań, które mogą - jak się wydaje - utrudniać ich realizację oraz kontrolę. Dlatego też Krajowa Rada będzie się starała w przyszłości dążyć do ich normatywnego ujednoczenia.

Problemy będące najczęściej przedmiotem negocjacji i ewentualnych kontrowersji, to przede wszystkim:

1. określanie przedmiotowego zakresu działalności danej organizacji zbiorowego zarządzania prawami (jej tzw. „repertuaru”) oraz w przypadku prawa autorskiego - definicji utworów należących do kategorii tzw. „małych praw” oraz „wielkich praw”, determinujących odpowiednią procedurę inkasa i wysokość należności dla nosicieli praw,
2. ustalanie zasad obliczania (procentowego lub ryczałtowego) wysokości wynagrodzenia za eksploatację danych utworów czy też świadczeń artystycznych w programach radiowych i telewizyjnych, ich stałej, okresowej rewaloryzacji oraz sposobów przekazywania należnych sum właściwym nosicielom praw,
3. rozliczanie należności za eksploataowanie twórczości oraz świadczeń artystycznych nie objętych ochroną danej organizacji zbiorowego zarządzania (czyli nosicieli praw nie reprezentowanych przez daną organizację) tzw. tradycyjna koncepcja działania w charakterze „negotiorum gestor”, uzasadniona w przypadkach, gdy dana organizacja zbiorowego zarządzania korzysta chociażby z monopolu faktycznego na określonym polu eksploatacji.

1.4 Nadawcy publiczni: Polskie Radio S.A., Spółki Rozgłośni Regionalnych Polskiego Radia działające za pośrednictwem Stowarzyszenia Radia Publicznego w Polsce oraz Telewizja Polska S.A. zawarły już umowy generalne:

- ze Stowarzyszeniem Autorów (ZAIKS) w zakresie korzystania z utworów literackich, muzycznych i słowno-muzycznych (ale z wyłączeniem utworów słownych: naukowych i publicystycznych),
- ze Związkiem Artystów Scen Polskich (ZASP) w zakresie korzystania z artystycznych wykonań aktorów w tym związku zrzeszonych,
- ze Stowarzyszeniem Twórców Ludowych (STL) w zakresie korzystania z artystycznych wykonań utworów muzyki ludowej.

Umowę generalną ze Stowarzyszeniem Polskich Artystów Wykonawców Muzyki Rozrywkowej (SAWP) zawarła jedynie Telewizja Polska S.A. W przypadku Polskiego Radia S.A. trwają natomiast negocjacje ze Stowarzyszeniem SAWP, które żąda stawkę 4 zł za

minutę nadania, czyli cztery razy większą niż analogiczna stawka uzgodniona ze Związkiem Stowarzyszeń Artystów STOART (który zawarł umowę tylko z Polskim Radiem S.A.) oraz ze Związkiem Telewizji Kablowych (ZTK). Polskie Radio S.A. uzasadnia swoje stanowisko tym, że „chcąc jednakowo traktować wszystkich wykonawców nie może ich różnicować w zależności od przynależności do określonego stowarzyszenia”, oraz że „przyjęcie stawki proponowanej przez SAWP spowodowałoby konieczność podniesienia stawki pozostałym stowarzyszeniom chroniącym artystów wykonawców, co utrudniałoby i tak już kłopotliwą sytuację materialną szeregu radionadawców...”

W przypadku niemożności dojścia do porozumienia Polskie Radio S.A. przewiduje zwrócenie się do Krajowej Rady z prośbą o pomoc i interwencję.

1.5 Do Polskiego Radia S.A. i Telewizji Polskiej S.A. zgłosiły się także inne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i/lub prawami pokrewnymi. Są z nimi prowadzone negocjacje, których stan zaawansowania jest w chwili obecnej zróżnicowany.

Według informacji Konwentu Lokalnych Komercyjnych Stacji Radiowych, w wyniku dotychczasowych negocjacji 26 stacji ma już podpisane umowy z ZAIKS, 15 stacji takich umów jeszcze nie posiada, zaś 9 stacji znajduje się w sporze sądowym z ZAIKS, podobnie jak Radio Wawa, które nie wyraża zgody na stawkę 6 % wysokości miesięcznego obrotu.

Rozmowy z ZAIKS prowadzi wciąż Radio Maryja i inne rozgłośnie katolickie, które skarżą się, że ZAIKS nie bierze pod uwagę profilu działalności tych rozgłośni tj. ich społecznego i niekomercyjnego charakteru.

Również Związek Telewizji Kablowych (ZTK) w Polsce przeprowadził w imieniu swoich członków rozmowy z różnymi organizacjami zbiorowego zarządzania. Ich efektem było wynegocjowanie dla członków ZTK tekstu umowy wzorcowej z działającym w charakterze organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi Stowarzyszeniem Filmowców Polskich. Umowy takie podpisało od początku marca 1996 r. 104 operatorów sieci kablowych zrzeszonych w ZTK. Część przedmiotowych umów została włączona do wniosków członków ZTK o wpis do rejestru rozprowadzania programów w sieciach kablowych, który jest prowadzony przez przewodniczącego Krajowej Rady.

2. Sytuacja w zakresie regulacji prawnej w dziedzinie praw autorskich i pokrewnych

2.1 Nadawcy zaczynają odczuwać - jak wynika z nadesłanych materiałów - skutki finansowe wysokich stawek płaconych za korzystanie w programach zwłaszcza ze świadczeń artystycznych. W wymiarze programowym może to oznaczać, jak podkreślają, dalsze ograniczanie prezentacji programowej artystycznych wykonań i sięganie po repertuar archiwalny lub zagraniczny (ten ostatni do czasu wejścia w życie w Polsce Konwencji Rzymskiej dotyczącej praw pokrewnych z 1961 r.)

Przyczyną tego stanu rzeczy są niewątpliwe luki w obowiązującej ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz brak równoczesnego z ustawą wprowadzenia w życie przepisów wykonawczych.

2.2 Zgodnie z przepisem art. 108 ustawy o ochronie praw autorskich i praw pokrewnych Minister Kultury i Sztuki powołuje tzw. Komisję Prawa Autorskiego, której głównym zadaniem jest zatwierdzanie lub odmawianie zatwierdzenia, przedstawionych przez organizacje zbiorowego zarządzania, tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub artystycznych wykonań, objętych zbiorowym zarządzaniem, a także wskazywanie w konkretnych przypadkach organizacji właściwej, w rozumieniu art. 107 cytowanej ustawy

tj. właściwej, gdy na danym polu eksploatacji działa więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania.

Komisja Prawa Autorskiego nie zebrała się do dnia redagowania niniejszego sprawozdania.

Podobna sytuacja dotyczy również problemu kompetencji kilku organizacji działających na danym polu eksploatacji i wskazywania organizacji właściwej w danym przypadku do działania.

W konsekwencji niektóre organizacje zbiorowego zarządzania starają się narzucać nadawcom różne, nie zawsze uzasadnione co do wysokości, tabele stawek wynagrodzeń, a nadawcy nie mający siły przebicia w negocjacjach i innych możliwości do uregulowania spornych kwestii, muszą uciekać się do długotrwałej i kosztownej drogi sądowej.

2.3 Przepisy dotyczące kompetencji Komisji Prawa Autorskiego winny, zdaniem KRRiT, ulec w możliwie najkrótszym czasie przeanalizowaniu i zmodyfikowaniu. Podobnie winny być opracowane i wprowadzone w życie zasady koordynacji działalności organizacji zbiorowego zarządzania, zwłaszcza w przypadku, gdy działają one na tym samym polu eksploatacji i posiadają podobny zakres przedmiotowy ochrony.

2.4 W okresie sprawozdawczym w Krajowej Radzie przygotowano szereg opinii i uwag, dotyczących projektów przygotowywanych aktów prawnych oraz problematyki przynależności Polski do poszczególnych konwencji międzynarodowych dotyczących omawianych zagadnień, a w szczególności:

1. projektu rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki w sprawie wysokości, zasad pobierania i odprowadzania opłat od czystych nośników i urządzeń służących do utrwalania obrazów, dźwięku i pisanego tekstu (przewidzianego przez przepis art. 20 ust. 3 ustawy z 1994 r.),
2. prac Światowej Organizacji Własności Intelektualnej OMPI/WIPO nad rewizją Konwencji Berneńskiej o prawie autorskim i Konwencji Rzymskiej o prawach pokrewnych,
3. postulatów Europejskiej Unii Radiowo-Telewizyjnej UER/EBU w sprawie ochrony praw organizacji radiowych i telewizyjnych,
4. celowości przystąpienia Polski, względnie podpisania i ratyfikowania przez Polskę:
  - Konwencji Rzymskiej o prawach pokrewnych z 1961 r.,
  - Europejskiego porozumienia w sprawie wymiany programów za pośrednictwem filmów telewizyjnych z 1958 r.,
  - Porozumienia Europejskiego nr 34 dotyczącego ochrony emisji programów telewizyjnych z 1960 r.,
  - Europejskiej konwencji dotyczącej zagadnień prawa autorskiego i praw pokrewnych w ramach ponadgranicznego rozpowszechniania drogą satelitarną programów radiowych i telewizyjnych z 1994 r.

2.5 Należałoby również nadmienić, że przedstawiciele Krajowej Rady biorą czynny udział:

- w pracach europejskich organizacji, zajmujących się problematyką prawa autorskiego i praw pokrewnych w odniesieniu do radiofonii i telewizji, w szczególności Rady Europy, np. grupy ekspertów ds. zwalczania piractwa dźwiękowego i audiowizualnego, czy też grupy specjalistów dla ochrony nosicieli praw w dziedzinie mediów (MM-S-PR),

- w międzynarodowych seminariach szkoleniowych np. w „Symposium UER na temat prawa autorskiego - Radio i telewizja w społeczeństwie informacyjnym - Wiedeń 17 listopada 1995 r.”

VIII. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

1. Wprowadzenie

Z budżetu państwa pokrywane jest **100%** wydatków związanych z działalnością Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz jej aparatu wykonawczego, to jest Biura KRRiT.

W celu wykonywania przez Krajową Radę postanowień wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji zaszła konieczność rozbudowy struktur Biura KRRiT, szczególnie w zakresie procesu koncesyjnego oraz monitorowania działalności programowej radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych oraz komercyjnych.

Ostateczny plan wydatków budżetowych uchwalony przez Sejm dla KRRiT na 1995 rok wyniósł **9.570 tys. zł**, natomiast dochodów budżetowych **6.700 tys. zł**.

Po opublikowaniu Ustawy Budżetowej w Dzienniku Ustaw w I kwartale ubiegłego roku przewodniczący KRRiT zatwierdził szczegółowy układ wykonawczy dochodów i wydatków budżetowych KRRiT i przekazał Ministrowi Finansów.

Realizacja dochodów i wydatków budżetowych analizowana była kwartalnie. W ciągu ubiegłego roku plan wydatków budżetowych ulegał zmianom.

2. Dochody budżetowe

Z dochodów budżetowych przyjętych w Ustawie Budżetowej na 1995 rok w wysokości 6.700 tys. zł zrealizowano około 7.784 tys. zł, to jest o **16,2%** ponad plan.

Na kwotę wykonanych dochodów budżetowych złożyły się wpływy z:

1) opłat w łącznej wysokości	7.102 tys. zł
2) odsetek	629 tys. zł
3) ze sprzedaży składników majątkowych	46 tys. zł
4) rozliczenia z lat ubiegłych	7 tys. zł

Kwota wpływów z opłat składa się z:

1) opłat koncesyjnych za radio i telewizję	6.721 tys. zł
w tym:	
a) z I-go procesu koncesyjnego zakończony w lutym 1995 roku około	2.626 tys. zł
b) z II-go procesu koncesyjnego rozpoczętego w 1995 roku	4.095 tys. zł
2) opłat koncesyjnych za TV kablową	186 tys. zł
3) wpisów do rejestru operatorów tv kablowej	195 tys. zł

3. Zatrudnienie

Stan zatrudnienia na 31 grudnia 1995 roku przedstawiał się następująco:

	etaty
A) Członkowie KRRiT	9,00
B) Biuro KRRiT	132,08

w tym:

1) Dyrektor Biura	1,00
2) stanowiska podległe bezpośrednio Przewodniczącemu KRRiT	4,00
3) Asystenci członków KRRiT	8,33
4) Zespół Ekspertów	4,75
5) Departament Programowy	15,00
6) Departament Reklamy	5,50
7) Departament Koncesyjny	16,50
8) Departament Techniki	9,00
9) Departament Prawno-Organizacyjny	7,00
10) Departament Ekonomiczny	6,75
11) Departament Finansowy	8,00
12) Departament Ogólny	45,25

Plan zatrudnienia dla Biura KRRiT na 31 grudnia 1995 r. zakładał 151,0 etatów, a zrealizowano go w 87% (132,08 etatu).

Zrealizowane zatrudnienie średnioroczne wyniosło 128 osób.

4. Wydatki budżetowe

Zrealizowane wydatki budżetowe za 1995 rok wyniosły łącznie 8.392 tys. zł, to jest 88,7% planu rocznego wynikającego z Ustawy Budżetowej (9.570 tys. zł).

Różnica w wykonaniu budżetu wyniosła 1.178 tys. zł. Należy podkreślić, że brak przyznania KRRiT docelowej siedziby z zasobów Skarbu Państwa spowodował nie wykorzystanie środków budżetowych przyznanych na inwestycje w wysokości 600 tys. zł, co stanowiło 51% globalnej kwoty nie zrealizowanego budżetu.

Realizację wydatków w poszczególnych paragrafach przedstawia poniższe zestawienie:

§§	Nazwa paragrafu	Plan 1995 r. [w zł]		Wykonanie na 29.12.1995 r. [w zł]	%	Wyk. 1995 r. Struk- tura % udziału
		wg ustawy budżetowej	po zmianach			
1	2	3	4	5	6	7
11	Wynagrodzenia osobowe pracowników	2 954 000	2 954 000,00	2 915 716,00	99,0	34,75
13	Honoraria	10 000	10 000,00	-	-	-
17	Nagrody z zakład. funduszu nagród	125 000	104 000,00	87 279,00	84,0	1,04
21	Nagrody i wydatki osobowe nie zaliczone do wynagrodzeń	2 000	3 500,00	3 500,00	100,0	0,04
22	Świadczenia społeczne	2 000	2 000,00	1 200,00	60,0	0,01
28	Podróże służbowe krajowe	135 000	120 000,00	98 897,00	82,0	1,18
29	Podróże służbowe zagraniczne	140 000	185 000,00	163 557,00	88,0	1,95
31	Materiały i wyposażenie	830 000	830 000,00	705 851,00	85,0	8,41
35	Energia	35 000	31 773,38	21 872,38	69,0	0,26
36	Usługi materialne	870 000	870 000,00	633 826,00	73,0	7,55
37	Usługi niematerialne	1 090 000	1 090 000,00	1 050 571,00	96,0	12,52
39	Kary i odszkodowania	-	1 726,62	1 726,62	100,0	0,02
40	Różne opłaty i składki	100 000	100 000,00	84 246,00	84,0	1,00
41	Składki na ubezpieczenia społeczne	1 340 000	1 340 000,00	1 324 711,00	99,0	15,79
42	Składki na Fundusz Pracy	89 000	89 000,00	88 973,00	99,9	1,06
43	Odpisy na Zakł.Fund.Świad.Socjal.	30 000	43 000,00	41 038,00	95,4	0,49
44	Opłaty za świadczenia zdrowotne	10 000	18 000,00	11 655,00	64,8	0,14
67	Podatki i opłaty do budżetu gmin	40 000	10 000,00	5 613,00	56,1	0,07
84	Fundusz dyspozycyjny	70 000	70 000,00	57 972,00	82,8	0,69
	Wydatki bieżące	7 872 000	7 872 000,00	7 298 204,00	93,0	86,97
72	Wydatki na finansowanie inwestycji	1 670 000	1 670 000,00	1 070 000,00	64,1	12,75
	Rozdz.9911 razem	9 542 000	9 542 000,00	8 368 204,00	87,7	99,72
	Rozdz.9995 Pozostała działalność	28 000	28 000,00	23 472,00	83,8	0,28
	Ogółem budżet KRRiT	9 570 000	9 570 000,00	8 391 676,00	87,7	100,0

IX. POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY I PRZYSZŁOŚĆ MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH W SPOŁECZEŃSTWIE INFORMACYJNYM

1. Cyfryzacja radia i telewizji

1.1 Ogólnym trendem światowym jest przechodzenie produkcji i emisji programów radiowych i telewizyjnych z technik analogowych na techniki cyfrowe, umożliwiające istotne podwyższenia jakości odbioru oraz ułatwiające usprawnienia technologiczne i ergonomiczne przy korzystnych wskaźnikach ekonomicznych.

Rozwój cyfrowych technik nadawczych prowadzi, między innymi, do:

- podwyższenia jakości obrazu i dźwięku,
- możliwości uzyskania nienagannego odbioru w warunkach ruchomych,
- przyrostu pojemności programowej zakresów radiofonicznych i telewizyjnych,
- możliwości nadawania wraz z obrazem lub dźwiękiem informacji cyfrowych związanych z programem, lub serwisów niezależnych od programu - wstęp do służb multimedialnych i interaktywnych,
- oszczędności w gospodarce falowej,
- oszczędności po stronie mocy nadajników, prowadzących do zmniejszenia narażenia organizmów żywych i obniżenia kosztów eksploatacyjnych stacji,
- ożywienia przemysłu i handlu poprzez masowe zapotrzebowanie na nowe urządzenia nadawcze i odbiorcze,
- coraz szerszego przenikania się technik naziemnych z satelitarnymi.

W radiu wprowadzanie techniki cyfrowej owocuje rozwojem **Digital Audio Broadcasting (DAB)**. W telewizji - **Digital Video Broadcasting (DVB)**.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje, zgodnie ze swoimi obowiązkami i kompetencjami ustawowymi, działania na rzecz wspierania procesu wprowadzania technik cyfrowych do radiofonii i telewizji polskiej.

1.2 W Polsce **cyfryzacja radia** ma już zastosowanie w poszczególnych urządzeniach Polskiego Radia oraz, bardziej kompleksowo, w nowej rozgłośni opolskiej. Polskie Radio S.A. wprowadza cyfrową technikę satelitarną do rozsyłania wszystkich programów ogólnopolskich z Warszawy do nadajników oraz do innych zastosowań. Niemniej, programy radiowe i telewizyjne w Polsce są obecnie rozpowszechniane w postaci

analogowej, wykorzystując szerokie zakresy częstotliwości w widmie elektromagnetycznym. Pasma częstotliwości przeznaczone dla radiofonii i telewizji zostaną wkrótce całkowicie wypełnione. Już obecnie w wielu miejscach Polski nie ma możliwości uruchamiania nowych programów, a jakość odbioru jest często niezadowalająca ze względu na wzajemne zakłócanie się nadajników.

1.3 Na szczeblu europejskim ustalenia dotyczące wprowadzania radiofonii cyfrowej **DAB** w sieciach naziemnych są już bardzo zaawansowane. Jako standard w zakresie cyfrowego nadawania i odbioru programów przyjęto **standard ETS 300 401 opracowany w ramach programu DAB/Eureka 147**. Programy w systemie DAB nadawane są już od września 1995 r. w Wielkiej Brytanii i w Szwecji.

Szereg krajów zamierza przeznaczyć dla celów DAB-u 12. kanał telewizyjny, ale w Polsce jest on intensywnie wykorzystywany. Polska miała szansę wykorzystania na cele DAB nie zajętego przez radiofonię "górnego" zakresu UKF 87,5 - 108 MHz, ale zapotrzebowanie na częstotliwości dla nadawców komercyjnych było tak duże, że nie udało się obronić nawet górnej części zakresu, 104 - 108 MHz, zarezerwowanej dla DAB w pierwszym procesie koncesyjnym KRRiT.

KRRiT i PAR utrzymują dla DAB-u rezerwację podzakresu 104 - 106 MHz, co potencjalnie umożliwi nadawanie sześciu programów ogólnopolskich w środkowej części kraju. Na obrzeżach przewiduje się użycie częstotliwości z pasma 1,5 GHz oraz części 6 kanału telewizyjnego. W ZK PAR opracowano dodatkową koncepcję wykorzystania dla DAB-u kanałów telewizyjnych 6 - 12 w różnym rozkładzie terytorialnym, w zależności od sytuacji interferencyjnej względem czynnych nadajników telewizyjnych. Wszystkie te propozycje zostały zgłoszone oficjalnie przez Resort Łączności do ITU i CEPT.

W lipcu 1995 r. odbyło się w Wiesbaden spotkanie Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacji CEPT z udziałem ekspertów Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej PAR, Instytutu Łączności i KRRiT. Celem tej konferencji było uzgodnienie Porozumienia Specjalnego o wprowadzeniu radiofonii cyfrowej w systemie DAB/Eureka 147 w zakresach częstotliwości 47-68 MHz, 174-240 MHz i 1452-1467,5 MHz oraz wypracowanie planu rozdziału bloków częstotliwościowych zgodnie ze zgłoszeniami krajów członkowskich CEPT.

Administracja polska zgłosiła zapotrzebowanie na bloki częstotliwościowe dla 18 obszarów obejmujących całkowicie terytorium Polski dla pokrycia kraju siecią programów ogólnopolskich i regionalnych oraz 49 obszarów dla programów o charakterze lokalnym. Obecnie winien być przygotowany harmonogram udostępniania zakresów częstotliwości dla rezerwacji bloków częstotliwościowych T-DAB /Terrestrial DAB/ przewidzianych w Planie dla Polski wraz z propozycjami zamiany kanałów dla kolizyjnych stacji telewizyjnych. Prace te będzie prowadził PAR przy udziale specjalistów z KRRiT.

1.4 **Prace wdrożeniowe** realizowane są jedynie w ramach programów odcinkowych w ramach działalności statutowej Telekomunikacji Polskiej S.A., PAR i Instytutu Łączności (oddział we Wrocławiu) oraz COBRESPU. Od 1993 r. działa Zespół Koordynujący do spraw wprowadzania T-DAB w Polsce. Polskie Radio S.A., będące członkiem europejskiej platformy Forum EuroDab, podjęło przygotowania do uruchomienia eksperymentalnej emisji programów w technice cyfrowej za pomocą nadajnika o zasięgu lokalnym, zainstalowanego w PKiN i pracującego na częstotliwości 105,15 MHz. Obecnie niezbędne jest utworzenie **międzybranżowego ciała koordynującego w skali kraju przygotowania do wprowadzenia DAB oraz nadanie przygotowaniom i wdrażaniu - wzorem innych - formy programu rządowego, obejmującego badania systemowe i programowe, nadawców programów, operatorów sieci nadawczych, przemysł elektroniczny (odbiorniki, nadajniki, sprzęt pomiarowy) itd.**

Dla odbierania programów i usług cyfrowych nadawanych w systemie DAB słuchacze będą musieli kupić nowe odbiorniki. W pierwszym okresie odbiorniki te wykonywane będą w technice mieszanej, umożliwiając również odbiór stacji AM i UKF-FM w technice analogowej. Oczekuje się, że seryjna produkcja odbiorników DAB w krajach Europy Zachodniej może zostać uruchomiona już w przyszłym roku, natomiast odbiorniki przenośne spodziewane są w 1999 r. Wprowadzenie radiofonii cyfrowej w tak dużym kraju jak Polska powinno opierać się o potencjał krajowy, a więc konieczne jest aby problematyką DAB zainteresować polski przemysł elektroniczny.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje działania zmierzające do intensyfikacji i skoordynowania programu wprowadzania DAB w Polsce.

Skoordynowania w skali kraju wymaga również wprowadzenie emisji przez nadajniki radiowe UKF dodatkowych informacji wg. europejskiego systemu **Radio Data System (RDS)**.

1.5 Również telewizja przyszłości opierać się będzie na przesyłaniu sygnałów w postaci cyfrowej. Jednym z najbardziej widocznych tego efektów będzie możliwość wysyłania, dzięki wynikającej z cyfryzacji kompresji sygnałów, czterech a być może więcej programów w każdym, analogowym dotychczas, kanale telewizyjnym. Pozwoli to na co najmniej czterokrotne zwiększenie liczby programów. **W telewizji kablowej cyfryzacja i kompresja sygnału pozwalają uzyskać do 500 programów, w telewizji satelitarnej - do 400, a w telewizji naziemnej - do 350.** Jednocześnie powstanie możliwość zwolnienia znacznej części widma elektromagnetycznego, którą można by wykorzystać dla innych celów. Można przewidzieć, że technologia cyfrowa będzie wprowadzana do różnych systemów dystrybucji programów w następującej kolejności: z początku w systemach satelitarnych, następnie w sieciach kablowych i wreszcie na końcu - w systemach naziemnych.

Ocenia się, że w państwach europejskich telewizją kablową można pokryć nie więcej niż 60-70%, a telewizją satelitarną nie więcej niż 70-75% obszaru kraju. Telewizyjne cyfrowe sieci naziemne, złożone ze stacji nadawczych i łączy przekaźnikowych, mogą pokryć niemal całą powierzchnię kraju, wykorzystując wiele elementów istniejącej już infrastruktury. Możliwość dotarcia do praktycznie całej ludności kraju, możliwość odbioru przy wykorzystaniu urządzeń przenośnych i wreszcie możliwość emisji programów o charakterze lokalnym czy regionalnym - te cechy stanowią główną przewagę telewizji naziemnej nad innymi systemami rozpowszechniania programów.

W Europie grupa DVB, która uzgodniła już standardy dla przesyłania cyfrowych sygnałów telewizyjnych przez satelity i sieci kablowe, opublikowała w kwietniu 1995 r. projekt specyfikacji europejskiej cyfrowej telewizji naziemnej DVB-T. Specyfikacja ta została przygotowana przez zespół specjalistów utworzony przez dTTb (digital Terrestrial Television broadcasting - część programu badawczego RACE wspieranego przez Komisję Europejską). W zespole tym znaleźli się przedstawiciele dwóch innych projektów naziemnej telewizji cyfrowej: niemieckiego HDTV -T (Hierarchical Digital Broadcasting of TV) oraz skandynawskiego HD-Divine. W projekcie DVB-T został szczegółowo opisany system kodowania/modulacji sygnałów cyfrowych - dla zapewnienia kompatybilności między różnymi elementami urządzeń produkowanych przez przemysł elektronicznych mediów.

1.6 W państwach europejskich największym problemem z technicznego punktu widzenia będzie zabezpieczenie kanałów dla emisji cyfrowej, ponieważ zakresy częstotliwości przeznaczone dla telewizji wykorzystywane są bardzo intensywnie. Podobnie jak w Stanach Zjednoczonych, także w Europie, konieczny będzie okres przejściowy od analogowych systemów PAL i SECAM do systemu cyfrowego, a w okresie tym trzeba będzie emitować programy dwukanałowo, w obu systemach jednocześnie. Tę zasadę *simulcastingu*

przyjęto już w Stanach Zjednoczonych, gdzie Federalna Komisja Łączności (FCC) będzie przydzielać nadawcom dodatkowe kanały dla emisji cyfrowej. Pozwoli to telewizjom na wykorzystywanie jeszcze przez kilka lat dotychczasowych odbiorników, podczas gdy nowe typy telewizorów cyfrowych mają pojawić się na amerykańskim rynku już w przyszłym roku.

W Europie najbardziej przygotowana do wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej jest Wielka Brytania, gdzie rozpoczęcie emisji programów cyfrowych przewidziane jest na koniec przyszłego roku. Rolę wiodącą odgrywa tu BBC, która w odróżnieniu szeregu europejskich nadawców / jak ARD, ZDF, 3sat, CANAL SUR, TVE, TBF, SSR, NOS, MCM, Channel 4/ nie wprowadza szerokoformatowego, analogowego systemu ulepszonej telewizji PALplus jako etapu przejściowego od obecnego systemu PAL do telewizji cyfrowej.

1.7 Także w Polsce należy jak najszybciej zainicjować prace nad strategią wprowadzania telewizji cyfrowej. Po stronie naziemnej sieci nadawczej w Polsce można spodziewać się pojawienia techniki cyfrowej przed końcem bieżącej dekady. Powinna powstać polska platforma DVB-T z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Łączności, KRRiT, Telewizji Polskiej S.A., telewizji komercyjnej, Telekomunikacji Polskiej S.A. oraz Instytutu Łączności.

Integracja rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych z dystrybucją innych usług telekomunikacyjnych w oparciu o nowe technologie transmisji sygnałów wymaga jasnego określenia zasad polityki gospodarowania widmem częstotliwości. Polityka ta musi być zgodna z kierunkami przyjętymi przez międzynarodowe organizacje i ze standardami europejskimi. Ważną rolę powinna tu odegrać powołana ostatnio przy Ministrze Łączności Rada do spraw Wykorzystania Częstotliwości, w której pracach uczestniczyć będą przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

1.8 Ekonomiczną i szybką w realizacji alternatywę dla telewizyjnych sieci kablowych na obszarach o niewielkiej gęstości zaludnienia mogą być „bezprzewodowe sieci kablowe” (Microwave Multichannel Distribution System - **MMDS**) - systemy transmisji wielokanałowej telewizji w zakresie mikrofal (tzn. na częstotliwościach powyżej 1GHz).

Typowe stacje wyposażone w nadajniki małej mocy 10-100W, z antenami o wzmacnieniu 12-15 dB, umieszczonymi na wysokości co najmniej 100m., mogą pokryć obszar do 4800 km²; emitowane programy docierają do urządzeń odbiorczych znajdujących się w obszarze bezpośredniej widoczności anteny nadajnika, w odległości 24-64 km (zależnie od ukształtowania terenu, wysokich budynków itp.). Funkcjonujące obecnie największe systemy MMDS mają pojemność około 30 kanałów telewizyjnych. Pojawiają się już systemy działające dwukierunkowo z dodatkowym nadajnikiem i interaktywną przystawką, oferujące subskrybentom interaktywną telewizję „pay-per-view”, domowe zakupy, środki bezpieczeństwa, gry/rozrywkę oraz telefonię.

Najbardziej rozwinięte są systemy MMDS w Stanach Zjednoczonych. W Europie pierwsza Irlandia odkryła korzyści z zastosowania bezprzewodowego systemu dystrybucji wielu programów i usług. We Francji pierwsze eksperymentalne instalacje MMDS uruchomione zostały w 1992 r. przez TeleDiffusion de France (TDF) na Korsyce. Obecnie Najwyższa Rada Audiowizualna (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel - CSA) przyznała już dla MMDS pasmo 3,6-3,8 GHz, uznając że system ten ma duże szanse rozwoju we Francji. MMDS działa już także w Moskwie, na Łotwie i w Republice Czeskiej. W Polsce pierwszą stację MMDS uruchomiła Polska Telewizja Kablowa na dachu hotelu Marriott w Warszawie. System o zasięgu ok.10 km pracuje w paśmie 18-19 GHz, rozprowadzając 36 programów do kilku tysięcy abonentów.

Wraz z osiągnięciem naturalnych granic rozwoju sieci kablowych (które ze względu na wysokie koszty położenia kabla są opłacalne jedynie na obszarach o gęstym zaludnieniu), może powstać w Polsce zainteresowanie inwestowaniem w systemy MMDS. Krajowa Rada

Radiofonii i Telewizji będzie sprzyjała temu kierunkowi rozwoju telewizji, gdyż może on stworzyć nadzieję na wyrównanie różnic w dostępie do bogatej oferty telewizyjnej między miastem a wsią.

1.9 Wyrazem przechodzenia do wyższych kategorii zapotrzebowania społecznego jest, poza technikami nadawczymi DAB i DVB, zmiana formatu obrazu telewizyjnego z 4 : 3 na 16 : 9 poprzez wprowadzanie w niektórych krajach systemu PALPlus, jako stopnia przejściowego przed telewizją wysokiej rozdzielczości HDTV. Po stronie produkcji telewizyjnej istotne są sukcesywne zmiany systemowe prowadzące do poprawy jakości: z tradycyjnego, zespolonego sygnału analogowego (SECAM, PAL) na analogowy system komponentowy i cyfrowy system komponentowy kodowany, na razie w systemie PAL, a z czasem przesyłany w formie cyfrowej aż do odbiornika (cyfrowego).

W Europie i gdzie indziej (Niemcy, Francja, USA) prowadzi się również intensywne prace badawcze nad cyfryzacją zakresów z modulacją amplitudy - fal długich, średnich i krótkich, które w ten sposób mogą stać się znów atrakcyjne ze względu na duże zasięgi i poprawę jakości transmisji.

2. Techniki multimedialne

2.1 Cyfryzacja procesu transmisji sygnałów - ich kompresja i multipleksowanie - umożliwia przesyłanie tym samym kanałem wielu różnych programów i usług. **Techniki multimedialne, oparte na połączeniu technologii telekomunikacyjnych, radiodyfuzyjnych i komputerowych**, zapewniają możliwość zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania konsumentów na nowe formy informacji i rozrywki.

Stosując współczesne metody kompresji sygnału można obraz o wysokiej rozdzielczości przesłać do abonenta cyfrowym strumieniem bitów z prędkością 8 Mbit/s a obraz o jakości VHS poniżej 2Mbit/s. **Dzięki temu staje się możliwe przechowywanie obrazu telewizyjnego na dysku komputerowym, w kablu telewizyjnym jest miejsce na 500 kanałów, transponder satelitarny staje się wielokanałowy, a w ramach cyfrowej radiodyfuzji naziemnej można uzyskać, oprócz obrazu wysokiej rozdzielczości, interaktywną telewizję wielokanałową oraz transmisję danych.**

2.2 „Nowe media” (jak np. telewizja kablowa i satelitarna, magnetowid, gramowid, gry elektroniczne, teletekst, wideotekst, telefaks itp.) były dotychczas przede wszystkim nowymi, bardziej sprawnymi i pojemnymi technikami dystrybucji sygnału i przekazu informacji. Techniki multimedialne tworzą **nową jakość** w łączności i radiodyfuzji, bowiem pozwalają na **interaktywność, indywidualizację i asynchroniczność komunikowania**¹.

Jedną z największych zalet transmisji cyfrowych i nadawania multimedialnego jest możliwość szybkiej rekonfiguracji strumieni bitów reprezentujących różne rodzaje informacji. Przesyłając, poza programami, wiele nowych usług w dotychczas użytkowanym paśmie częstotliwości, przy kosztach znacznie niższych niż w systemach przewodowych, nadawca telewizyjny może stać się poważną konkurencją dla innych operatorów telekomunikacyjnych. Jednocześnie, jak wskazują doświadczenia amerykańskie, operatorzy ci mogą zacząć przejmować funkcję nadawców telewizyjnych, wykorzystując szerokopasmowe, światłowodowe linie telefoniczne w celu dostarczania do odbiorcy szerokiego zakresu programów telewizyjnych oraz usług informatycznych. Uchwalona przez

---

¹ Asynchroniczność pozwala na dowolne przechowanie w pamięci komputera każdego przekazu i odtworzenie go w wybranym czasie, czyli usuwa konieczność komunikowania się w czasie rzeczywistym, gdy wszyscy uczestnicy procesu komunikowania są równocześnie w niego zaangażowani.

Kongres w lutym 1996 r. nowa ustawa o łączności (Telecommunications Act) zezwala na bezpośrednią konkurencję między operatorami sieci kablowych (upoważnionymi obecnie do oferowania usług telefonicznych) i kompaniami telefonicznymi (którym obecnie wolno wkroczyć na pole telewizji) w dostarczaniu praktycznie tej samej gamy usług.

Nowe techniki tworzą więc wzór komunikacji na wszystkich szczeblach (od indywidualnego do globalnego) o następujących cechach:

- interaktywność;
- daleko idąca specjalizacja komunikowania;
- możliwość wyboru odbieranych treści;
- indywidualizacja stylów komunikowania się;
- indywidualizacja sposobów użytkowania mediów i wynoszonych stąd korzyści oraz zaspokojen psychologicznych;
- zmienność liczebności i cech widowni, znacznie bardziej aktywnej niż przedtem.

2.3 Rozciągnięcie zasad interaktywności, indywidualizacji i potencjalnej asynchroniczności komunikowania na wszystkie przypadki komunikacji międzyludzkiej (poza komunikacją „twarzą w twarz”) leży u podstaw koncepcji *National Information Infrastructure (NII)* i *Global Information Infrastructure (GII)*, promowanej przez Stany Zjednoczone i przyjętej za cel wspólnych działań przez konferencję Grupy G-7 nt. społeczeństwa informacyjnego w Brukseli (luty 1995 r.). „Globalna infrastruktura informacyjna” określana jest jako „środowisko informacyjne” oparte na zasadach:

1. „uniwersalnego dostępu” (*universal access*) wszystkich ludzi do techniki komunikacyjnej i informatycznej²;
2. „kompatybilności i zdolności współpracy” (*interoperability*) wszelkiej techniki i sprzętu komunikacyjnego i informatycznego, umożliwiających komunikowanie się i przekaz danych między wszystkimi ludźmi, niezależnie od tego, gdzie się znajdują i jakimi środkami komunikowania się posługują;
3. konkurencji, co kładzie nacisk na rozwój *NII* oraz *GII* przez kapitał prywatny w ramach rozwiązań wolnorynkowych i dalszej „deregulacji” tej dziedziny przez ograniczenie interwencjonizmu oraz państwowej regulacji prawnej w tej dziedzinie.

Jest oczywiste, że realizacja celu 2 wymaga długiego czasu, a cel 1 nigdy nie będzie mógł być zrealizowany w pełni.

2.4 Europejscy nadawcy funkcjonowali dotychczas zupełnie niezależnie od sieci komputerowych i transmisji danych. Obecnie, gdy dźwięk, obraz, dane i grafika komputerowa mogą być łączone, wspólnie przetwarzane i wykorzystywane przy użyciu odbiornika telewizyjnego, komputera czy stacji graficznej, granice te zaczynają się zacierać - powstają nowe partnerskie związki świata telekomunikacji i świata komputerów. Powstają też nowe rynki zbytu na nowe formy usług - o charakterze interaktywnym, multimedialnym i coraz bardziej zindywidualizowanym jak programy telewizyjne i filmy na zamówienie (*Video-On-Demand*³), wideokonferencje, gry, domowe zakupy, operacje bankowe, edukacja, konsultacje medyczne, wideotelefonii itp.

² W praktyce ów „uniwersalny” dostęp określany byłby przez mechanizmy rynkowe.

³ *Video-on-Demand* - VOD („obraz na żądanie”) to technika, która pozwala telewidzowi w dowolnym czasie zamówić indywidualny przekaz dowolnego programu czy innej treści z pamięci komputera (tzw. serwera video) do jego telewizora. *Near-Video-on-Demand* - *NVOD* to technika wykorzystywania wielokanałowej sieci kablowej w celu jednoczesnego nadawania tych samych przekazów (np. filmów) na wielu kanałach, przy czym czasy rozpoczęcia nadawania rozplanowane są tak, by widz nigdy nie musiał czekać więcej niż kilka bądź kilkanaście minut na początek filmu. *Enhanced-Video-on-Demand* - *EVOD* pozwala zarejestrować przekaz

Usługi te w postaci strumienia informacji przesyłane są sieciami komunikacyjnymi zwanymi **autostradami informacyjnymi** lub **infostradami**, z szybkością 1-2 mln bitów/sek. (tradycyjne środki komunikacji przekazują informację znacznie wolniej: telex - 300 bitów/sek, telefon - 1200 bitów/sek.). Nowoczesna infrastruktura telekomunikacyjna, oparta w znacznym stopniu na instalacjach światłowodowych o ogromnej przepustowości, powstaje już w wielu krajach europejskich, które widzą w jej rozwoju duże możliwości wzrostu gospodarczego i wiele nowych miejsc pracy.

3. Społeczeństwo informacyjne

3.1 „Infostrady” są fundamentem Narodowej i Globalnej Infrastruktury Informacyjnej i tym samym **społeczeństwa informacyjnego**. W Białej Księdze Growth, Competitiveness, Employment, The Challenges and Ways Forward into the 21st Century (1993), w której Komisja Europejska wytyczyła strategię technologiczną i gospodarczą Unii Europejskiej na początek XXI w., „społeczeństwo informacyjne” zdefiniowano jako takie, w którym „zarządzanie informacją, jej jakość i szybkość przekazywania są kluczowymi czynnikami konkurencyjności jako element działania przemysłu oraz jako źródło usług dla konsumentów, techniki informacyjne i komunikacyjne wpływają na gospodarkę na wszystkich etapach jej działania”. Inne definicje określają społeczeństwo informacyjne jako takie, „w którym siła robocza składa się w większości z pracowników informacyjnych [*information workers*] i w którym informacja jest czynnikiem najważniejszym”, albo jako „układ stosunków społecznych opartych na gospodarce informacyjnej [*information economy*]. Z kolei gospodarka informacyjna powstaje wtedy, gdy ponad 50% dochodu narodowego brutto powstaje w obrębie szeroko rozumianego sektora informacyjnego”.

W uznaniu kluczowego znaczenia technik informacyjnych i komunikacyjnych dla rozwoju gospodarczego i społecznego, Unia Europejska zamierza przekształcić kraje członkowskie we „**wspólną przestrzeń informacyjną**”, obejmującą:

- samą informację (utrwaloną w postaci cyfrowej bankach danych itp.);
- sprzęt elektroniczny i oprogramowanie wykorzystywane przez konsumentów;
- infrastrukturę fizyczną (sieci kablowe, systemy radiodifuzyjne i satelitarne);
- usługi telekomunikacyjne (poczta elektroniczna, przekaz danych, interaktywny dostęp do banków danych; interaktywny cyfrowy przekaz obrazu);
- zastosowania wszystkich powyższych elementów;
- użytkowników, zdolnych korzystać z tych zastosowań i rozumiejących ich znaczenie.

Będzie to element Globalnej Infrastruktury Informacyjnej.

3.2 W powstawaniu społeczeństwa informacyjnego można wyróżnić następujące etapy:

- powstanie „pierwotnego sektora informacyjnego”, tj. przedsiębiorstw i korporacji tworzących nowe techniki informacyjno-komunikacyjne;
- „informatyzacja” podstawowych działów gospodarki i instytucji (w tym np. banki, oświata, służba zdrowia, administracja państwowa itp.);
- szerokie wkroczenie nowych technik do codziennego życia mas i do gospodarstwa domowego.

---

uzyskany w systemie VOD na specjalnym magnetowidzie (inne parametry niż w przypadku obecnie stosowanych magnetowidów), dzięki czemu nie ma konieczności oglądania przekazu w czasie rzeczywistym.

Na tym etapie sektor informacyjno-komunikacyjny współdecyduje o funkcjonowaniu i wydajności praktycznie całej gospodarki, jak również większości instytucji życia społecznego.

Program działania na rzecz wkroczenia w epokę społeczeństwa informacyjnego wymaga przyjęcia świadomej polityki zmiany społecznej, pozwalającej we właściwy sposób rozwiązać m.in. następujące dylematy:

- skuteczne wprowadzenie technologii informacyjnej do gospodarki i przemysłu, co wymaga znacznych nakładów na prace badawczo-rozwojowe;
- zapobiegnięcie bezrobociu spowodowanemu automatyzacją i informatyzacją procesów produkcyjnych przez tworzenie nowych miejsc pracy;
- rozwój form kształcenia i doksztalcania szerokich mas ludności w celu upowszechnienia umiejętności zastosowania nowej technologii informacyjnej;
- stworzenie form życia społecznego zapobiegających alienacji jednostek i grup (np. kobiet, biedaków, osób nieprzystosowanych, młodzieży opuszczającej szkołę, osób starszych), które mogą nie znaleźć dla siebie miejsca w społeczeństwie informacyjnym;
- stworzenie międzynarodowego systemu informacyjno-komunikacyjnego stwarzającego systemom gospodarczym krajów wysoko rozwiniętych, coraz powszechniej działających w skali międzynarodowej, dogodne warunki dla obiegu informacji i danych;
- stworzenie dogodnych warunków dla przedsiębiorców zainteresowanych inwestowaniem w infrastrukturę społeczeństwa informacyjnego i ukierunkowanie tych inwestycji oraz warunków gry rynkowej w tej dziedzinie w sposób sprzyjający rozwojowi społeczeństwa informacyjnego.

3.3 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wystąpiła do Prezesa Rady Ministrów z propozycją stworzenia programu prac i działań zmierzających do przyspieszenia i ukierunkowania istniejących (i w dużej mierze żywiołowych) procesów powstawania w Polsce podwalin społeczeństwa informacyjnego

Potrzeba stworzenia takiego programu wynika nie tylko z palącej potrzeby przedstawienia polskiej gospodarki i społeczeństwa na nowe tory rozwoju, co jest m.in. warunkiem integracji z Europą zachodnią, ale także ze świadomości faktu, że społeczeństwo informacyjne niesie ze sobą nie tylko korzyści, ale i zagrożenia, zwłaszcza o charakterze społecznym i potencjalnie politycznym.

3.4 Według optymistycznego scenariusza, wykorzystanie wszystkich możliwości stworzonych przez nowe techniki informacyjno-komunikacyjne doprowadzić może, jeżeli idzie o ład informacyjny i wzory komunikacji społecznej, do:

- płynności i zmienności ról nadawcy i odbiorcy komunikowania;
- znacznego zwiększenia liczby nadawców, różnokierunkowych przebiegów treści komunikowania o różnym zasięgu, znacznej pluralizacji i zróżnicowania całej oferty programowej mediów masowych dostarczającej w sumie pełnego odzwierciedlenia społeczeństwa i kultury danego kraju;
- znacznej fragmentacji audytorium, poszukującego w rozległej ofercie programowej treści zgodnych z zainteresowaniami i gustami poszczególnych osób i grup;
- a więc w sumie do daleko idącej demokratyzacji systemu komunikacji społecznej.

Scenariusz pesymistyczny zakłada, że sposób wykorzystania nowych technik prowadzić może, w wyniku działania mechanizmów rynkowych i koncentracji mediów, raczej do:

- jeszcze większej koncentracji w skali krajowej i światowej rzeczywistych źródeł przekazów masowych, tj. zmniejszenia liczby autentycznych nadawców, czyli producentów programów nadawanych przez najrozmaitsze kanały o różnym zasięgu emisji programu;
- jeszcze większej homogenizacji zawartości mediów masowych;
- jeszcze większej liczebności i wewnętrznego zróżnicowania mas odbiorców - tak samo biernych jak dotychczas.

Stały dostęp do wielkiej ilości informacji, może też powodować:

- przeciążenie informacyjne spowodowane nadmiarem niemożliwej do przyswojenia informacji. „Społeczeństwo bogate w informację” nie musi oznaczać „społeczeństwo dobrze poinformowane”. Napięcie i lęk, poczucie zagubienia i alienacji spowodowane „opóźnieniem rozumienia” spowodowanego nadmiarem informacji skłaniają widzów przede wszystkim do poszukiwania sposobu na zredukowanie tego napięcia. Oznacza to poszukiwanie znanych i zrozumiałych treści, pozostawanie w obrębie przekazów i tworzonych przez nie sztucznej rzeczywistości, rezygnację z korzystania z bogatej oferty i indywidualizowania wzorów odbioru zawartości mediów masowych, zamknięcie się w obrębie własnego świata;
- zagrożenie tożsamości kulturowej i narodowej: koncentracja kapitału w skali światowej, internacjonalizacja telewizji oraz niezdolność mniejszych krajów do produkowania dostatecznej ilości programu dla wypełnienia dostępnego czasu antenowego powodują dominację największych producentów filmów i programów telewizyjnych i zależność mniejszych krajów od nich;
- a więc w sumie zniszczenie potencjału demokratyzacyjnego nowych technik przez procesy rynkowe. Komercjalizacja i wprowadzenie płatnego dostępu do banków danych i licznych źródeł informacji oraz mediów, wraz z koncentracją mediów w skali krajowej i globalnej oddają je w ręce coraz mniejszej grupy właścicieli, przez co zmniejszają liczbę samodzielnych i niezależnych komunikatorów w społeczeństwie i prowadzą do stworzenia oligopolu informacyjnego, mogą zachować a nawet podkreślić podział między grupy uznane za dobrze i źle poinformowane (*information rich* i *information poor*) - podział o potencjalnie daleko idących konsekwencjach społecznych i politycznych.

Wskazuje to na potrzebę starannego zaplanowania procesu rozwoju społeczeństwa informacyjnego, pozwalający wykorzystać jego zalety i zminimalizować zagrożenia.

Warszawa, dnia 28 marca 1996 roku

Przewodniczący
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

(Bolesław Sulik)

Słowniczek terminów i skrótów

CCiR	- Międzynarodowy Radiokomunikacyjny Komitet Doradczy (od roku 1994 ITU-R)
COBRESPU	- Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektronicznego Sprzętu Powszechnego Użytku
EBU	- Międzynarodowa Unia Radiowo-Telewizyjna, organizacja zrzeszająca nadawców publicznych w obszarze europejskim
ENG	- elektroniczny reportaż telewizyjny (lub radiowy)
ERP	- skuteczna moc promieniowana anteny nadawczej
Eurowizja	- agenda EBU służąca międzynarodowej wymianie programów telewizyjnych
EVN	- seansowa Wymiana Aktualności Eurowizji (3 x dziennie)
GfK Polonia	- Instytut badania rynku (Gesellschaft für Konsumforschung)
knowledge-based industries	- przemysły z własnym zapleczem naukowym
outdoor	- zewnętrzny element reklamowy
PAL	- system telewizji kolorowej stosowany w Polsce i w większości krajów Europy
PAR	- Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna
p.j.o.	- państwowa jednostka organizacyjna
PR SA	- Polskie Radio Spółka Akcyjna
quasi sieć	- sieć niepełna
RDS	- radiowy system nadawania danych dodatkowych (cyfrowych)
sieć syndykalna	- sieć stacji radiowych lub telewizyjnych, wybierających z centralnie rozsyłanego programu stacji głównej pozycje je interesujące stacja retransmisyjna:- telewizyjna uzupełniająca stacja nadawcza o b. małej mocy
UHF	- częstotliwości ultra wysokie, kanały telewizyjne nr nr 21 - 69
SNG	- satelitarny reportaż telewizyjny (lub radiowy)
system component	- postać sygnału telewizyjnego stosowana wewnątrz studia produkcyjnego
system A2	- analogowy system nadawania II kanału dźwiękowego w telewizji (dla celów stereofonii lub filmów w wersji dwujęzycznej)
system NICAM 728	- cyfrowy system nadawania II kanału dźwiękowego w telewizji (dla celów stereofonii lub filmów wersji dwujęzycznej)
TP SA	- Telekomunikacja Polska Spółka Akcyjna.
TVP SA	- Telewizja Polska Spółka Akcyjna
ITU	- Międzynarodowa Unia Telekomunikacyjna
ITU-R	- sektor radiokomunikacji ITU (dawny CCIR)
VHF	- częstotliwości bardzo wysokie, kanały telewizyjne nr nr 1 - 12
ZK PAR	- Zarząd Krajowy Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej

---

SPIS TABEL

Tabela 1.	Wykaz stacji Radia RMF FM	T - 2
Tabela 2.	Wykaz stacji Radia ZET	T - 4
Tabela 3.	Wykaz stacji Radia Maryja	T - 6
Tabela 4.	Wykaz stacji diecezjalnych i zakonnych	T - 9
Tabela 5.	Wykaz radiowych stacji lokalnych komercyjnych	T - 11
Tabela 6.	Wykaz stacji Telewizji POLSAT	T - 16
Tabela 7.	Wykaz stacji Telewizji Canal +	T - 18
Tabela 8.	Wykaz stacji Telewizji Wisła	T - 19
Tabela 9.	Wykaz telewizyjnych stacji lokalnych komercyjnych	T - 20
Tabela 10.	Wykaz koncesji wydanych w roku sprawozdawczym	T - 21
Tabela 11.	Wykaz wszczętych postępowań o cofnięcie koncesji wraz z rozstrzygnięciami	T - 22
Tabela 12.	Chronologiczny wykaz decyzji koncesyjnych wydanych w roku sprawozdawczym	T - 23
Tabela 13.	Wykaz obowiązujących koncesji radiowych dopuszczających pełny ustawowy udział reklam	T - 30
Tabela 14.	Wykaz obowiązujących koncesji radiowych dopuszczających udział reklam ograniczony do 2% dziennego czasu nadawania [Rozporządzenie KRRiT z dn. 03 czerwca 1993 r. Dz.U. Nr 50, poz. 232 z późn. zm., §7a, ust. 2]	T - 33
Tabela 15.	Wykaz obowiązujących koncesji radiowych bez prawa do emisji reklam	T - 34
Tabela 16.	Wykaz obowiązujących koncesji telewizyjnych dopuszczających pełny ustawowy udział reklam	T - 35
Tabela 17.	Wykaz obowiązujących koncesji telewizyjnych dopuszczających udział reklam ograniczony do 2% dziennego czasu nadawania [Rozporządzenie KRRiT z dn. 03 czerwca 1993 r. Dz.U. Nr 50, poz. 232 z późn. zm., §7a, ust. 2]	T - 36
Tabela 18.	Koncesja telewizyjna bez prawa do emisji reklam	T - 36
Tabela 19.	Wykaz obowiązujących koncesji katolickich	T - 37

TABELA 1. Wykaz stacji Radia RMF FM
zakres 66 ÷ 74 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o.	RMF	bielskie	Bielsko Biała	72,17	H	0,05
2.	-??-	RMF	bydgoskie	Bydgoszcz	70,46	H	0,1
3.	-??-	RMF	gdańskie	Gdańsk	73,52	H	0,1
4.	-??-	RMF	katowickie	Katowice	71,75	H	0,1
5.	-??-	RMF	krakowskie	Kraków/Choraǳwica	70,06	H	10
6.	-??-	RMF	lubelskie	Lublin	67,19	V	0,1
7.	-??-	RMF	łódzkie	Łódź	70,1	H	0,5
8.	-??-	RMF	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	72,86	H	0,1
9.	-??-	RMF	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	72,22	H	0,03
10.	-??-	RMF	opolskie	Opole	71,06	H	0,1
11.	-??-	RMF	piłskie	Piła	70,85	H	0,05
12.	-??-	RMF	poznańskie	Poznań	73,53	H	0,1
13.	-??-	RMF	rzeszowskie	Rzeszów	70,88	V	0,1
14.	-??-	RMF	warszawskie	Warszawa	66,17	H	0,1
15.	-??-	RMF	wrocławskie	Wrocław	68,09	V	0,1

zakres 87,5 ÷ 108 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o.	RMF	białkopodlaskie	Siedlce/Łosice	91,9	H	30
2.	-??-	RMF	białostockie	Białystok	91,1	H	0,1
3.	-??-	RMF	bielskie	Bielsko Biała	89,2	H	0,1
4.	-??-	RMF	bydgoskie	Bydgoszcz/Trzeciewiec	93,3	H	120
5.	-??-	RMF	częstochowskie	Częstochowa	92,4	H	1
6.	-??-	RMF	elbąskie	Elbląg	101,2	H	0,1
7.	-??-	RMF	gdańskie	Gdańsk/Chwaszczyno	98,4	H	120
8.	-??-	RMF	jeleniogórskie	Jelenia G./Śnieżne Kotły	100,8	H	10
9.	-??-	RMF	jeleniogórskie	Lubań/Nowa Karczma	93,8	H	60
10.	-??-	RMF	kaliskie	Kalisz/Chełmce	98	H	1
11.	-??-	RMF	katowickie	Katowice/Kosztowy	93	H	60
12.	-??-	RMF	kieleckie	Kielce/Św. Krzyż	88,2	V	10
13.	-??-	RMF	konińskie	Konin/Żółwieniec	98,9	H	60

14.	-''-	RMF	koszalińskie	Koszalin/G.Chełmska	104,9	V	10
15.	-''-	RMF	koszalińskie	Łobez/Toporzyk	91,3	H	10
16.	-''-	RMF	krakowskie	Kraków	96	V	1
17.	-''-	RMF	krośnieńskie	Bieszczady/G.Jawor	101,1	H	30
18.	-''-	RMF	legnickie	Legnica	96,1	H	1
19.	-''-	RMF	lubelskie	Lublin/Piaski	89,3	V	10
20.	-''-	RMF	łódzkie	Łódź	93,5	H	1
21.	-''-	RMF	nowosądeckie	Szczawnica/G.Prehyba	103,2	H	10
22.	-''-	RMF	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	101,8	H	10
23.	-''-	RMF	olsztyńskie	Olsztyn	89,4	V	0,1
24.	-''-	RMF	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	95,3	V	60
25.	-''-	RMF	opolskie	Opole/Chrzelice	95,3	V	1
26.	-''-	RMF	ostrołęckie	Ostrołęka	91,5	V	0,25
27.	-''-	RMF	pilskie	Piła/Rusinowo	96,6	H	60
28.	-''-	RMF	płockie	Płock/Rachocin	94,3	H	60
29.	-''-	RMF	poznańskie	Poznań/Śrem	94,6	H	120
30.	-''-	RMF	przemyskie	Przemysł/G.Tatarska	103,4	H	10
31.	-''-	RMF	radomskie	Radom	100,3	H	1
32.	-''-	RMF	rzeszowskie	Rzeszów	100,1	H	1
33.	-''-	RMF	śląskie	Lębork/Skórowo	103,4	H	1
34.	-''-	RMF	suwalskie	Giżycko/Wiartel	102	V	30
35.	-''-	RMF	suwalskie	Suwałki	89	V	1
36.	-''-	RMF	szczecińskie	Szczecin/Kołowo	106,7	H	60
37.	-''-	RMF	szczecińskie	Świnoujście	101,2	H	10
38.	-''-	RMF	tarnowskie	Tarnów/Zawada	95,4	H	1
39.	-''-	RMF	wałbrzyskie	Kłodzko/Czarna Góra	101,6	H	10
40.	-''-	RMF	wałbrzyskie	Wałbrzych/G.Chelmiec	102,9	H	5
41.	-''-	RMF	warszawskie	Warszawa	91	V	0,5
42.	-''-	RMF	wrocławskie	Wrocław	92,9	H	10
43.	-''-	RMF	zamojskie	Zamość/Tarnawatka	107,7	V	1

TABELA 2. Wykaz stacji Radia ZET**zakres 66 ÷ 74 MHz**

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	RADIO ZET Sp. z o.o.	ZET	białostockie	Białystok	65,99	H	0,1
2.	-"-	ZET	bielskie	Bielsko Biała	71,03	H	0,05
3.	-"-	ZET	bydgoskie	Bydgoszcz	71,21	H	0,1
4.	-"-	ZET	częstochockie	Częstochowa	71,9	V	0,1
5.	-"-	ZET	elbląskie	Elbląg	71,36	H	0,1
6.	-"-	ZET	gdańskie	Gdańsk	71,69	H	0,05
7.	-"-	ZET	gdańskie	Gdynia	71,69	H	0,05
8.	-"-	ZET	katowickie	Katowice	71,03	H	0,1
9.	-"-	ZET	krakowskie	Kraków/Krzemionki	71,96	H	0,1
10.	-"-	ZET	lubelskie	Lublin	71,04	H	0,1
11.	-"-	ZET	łódzkie	Łódź	71,63	H	0,1
12.	-"-	ZET	olsztyńskie	Olsztyn	73,04	H	0,1
13.	-"-	ZET	opolskie	Opole	68,21	H	0,1
14.	-"-	ZET	poznańskie	Poznań	72,32	H	0,1
15.	-"-	ZET	rzeszowskie	Rzeszów	72,23	V	0,1
16.	-"-	ZET	śląskie	Ślupsk	71,45	H	0,1
17.	-"-	ZET	toruńskie	Toruń	73,1	H	0,1
18.	-"-	ZET	warszawskie	Warszawa	67	H	0,4
19.	-"-	ZET	wrocławskie	Wrocław	68,84	H	0,1

zakres 87,5 ÷ 108 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	RADIO ZET Sp. z o.o.	ZET	siedleckie	Siedlce	91,3	H	0,1
2.	-"-	ZET	białostockie	Białystok	107,3	H	1
3.	-"-	ZET	bielskie	Wisła/G.Skrzyczne	95,7	H	10
4.	-"-	ZET	bydgoskie	Bydgoszcz	92,1	V	0,1
5.	-"-	ZET	bydgoskie	Bydgoszcz/Trzeciewiec	95,6	H	120
6.	-"-	ZET	częstochockie	Częstochowa	103,4	H	1
7.	-"-	ZET	elbląskie	Elbląg	104,2	H	0,1
8.	-"-	ZET	gdańskie	Gdańsk/Chwaszczyno	105	H	10
9.	-"-	ZET	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	99,6	H	1

10.	-??-	ZET	jeleniogórskie	Jelenia G./Śnieżne Kotły	104,2	H	1
11.	-??-	ZET	jeleniogórskie	Lubań/Nowa Karczma	89,4	H	60
12.	-??-	ZET	katowickie	Katowice/Kosztowy	102,8	V	0,1
13.	-??-	ZET	kieleckie	Kielce	90,4	V	0,1
14.	-??-	ZET	konińskie	Konin/Zółwieniec	107,1	H	60
15.	-??-	ZET	koszalińskie	Koszalin/G.Chełmska	107,4	kołowa	1
16.	-??-	ZET	krakowskie	Kraków/Krzemionki	104,1	H	1
17.	-??-	ZET	krośnieńskie	Bieszczady/G.Jawor	103,1	H	30
18.	-??-	ZET	krośnieńskie	Rzeszów/Sucha Góra	104,9	H	1
19.	-??-	ZET	lubelskie	Lublin	107	V	1
20.	-??-	ZET	łódzkie	Łódź	90,1	H	1
21.	-??-	ZET	nowosądeckie	Szczawnica/G.Prehyba	97,8	H	2,5
22.	-??-	ZET	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	106,3	H	10
23.	-??-	ZET	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	107,7	V	10
24.	-??-	ZET	opolskie	Opole	92,2	H	1
25.	-??-	ZET	ostrołęckie	Ostrołęka	102,8	V	60
26.	-??-	ZET	piłskie	Piła/Rusinowo	97,9	H	120
27.	-??-	ZET	płockie	Płock/Rachocin	97,3	H	60
28.	-??-	ZET	poznańskie	Poznań/Śrem	97	H	5
29.	-??-	ZET	przemyskie	Przemysł/G.Tatarska	107,9	H	1
30.	-??-	ZET	radomskie	Radom	88,7	H	1
31.	-??-	ZET	rzeszowskie	Rzeszów	89,9	V	0,1
32.	-??-	ZET	śląskie	Człuchów	107	H	10
33.	-??-	ZET	śląskie	Lębork/Skórowo	96,6	H	10
34.	-??-	ZET	śląskie	Ślupsk	88,5	H	1
35.	-??-	ZET	suwalskie	Giżycko/Wiartel	104	V	30
36.	-??-	ZET	suwalskie	Suwałki/Krzemianucha	101,4	H	30
37.	-??-	ZET	szczecińskie	Szczecin	91,2	H	0,1
38.	-??-	ZET	szczecińskie	Szczecin/Kołowo	95,2	H	1
39.	-??-	ZET	szczecińskie	Świnoujście	91,8	H	10
40.	-??-	ZET	wałbrzyskie	Kłodzko/Czarna Góra	103,8	H	10
41.	-??-	ZET	wałbrzyskie	Wałbrzych/G.Chełmiec	97,2	H	1
42.	-??-	ZET	warszawskie	Warszawa	107,5	V	1
43.	-??-	ZET	wrocławskie	Wrocław/Ślęza	93,6	H	120
44.	-??-	ZET	zamojskie	Zamość	100,7	V	1
45.	-??-	ZET	zielenogórskie	Zielona Góra	88,3	V	2

TABELA 3. Wykaz stacji Radia MARYJA
zakres 66 ÷ 74 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Prow. Warsz. Zgrom. O.O. Redempt.	MARYJA	białkopodlaskie	Biała Podlaska	67,4	H	0,1
2.	-"-	MARYJA	białostockie	Białystok	67,55	H	0,1
3.	-"-	MARYJA	bydgoskie	Bydgoszcz	67,61	H	0,1
4.	-"-	MARYJA	bydgoskie	Inowrocław	66,17	H	0,1
5.	-"-	MARYJA	ciechanowskie	Ciechanów	66,74	H	0,02
6.	-"-	MARYJA	ciechanowskie	Lidzbark	69,08	H	0,1
7.	-"-	MARYJA	ciechanowskie	Płońsk	71,72	V	0,05
8.	-"-	MARYJA	elbląskie	Elbląg	69,11	H	0,05
9.	-"-	MARYJA	gdańskie	Gdańsk	72,29	H	0,1
10.	-"-	MARYJA	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	68,12	H	0,02
11.	-"-	MARYJA	kaliskie	Chelmece	70,16	H	0,05
12.	-"-	MARYJA	kaliskie	Sadowie	69,29	H	0,1
13.	-"-	MARYJA	kieleckie	Kielce	67,34	H	0,1
14.	-"-	MARYJA	konińskie	Kłodawa	71,24	H	0,1
15.	-"-	MARYJA	konińskie	Konin	68	H	0,1
16.	-"-	MARYJA	koszalińskie	Koszalin	70,55	H	0,05
17.	-"-	MARYJA	krakowskie	Kraków	71,36	H	0,1
18.	-"-	MARYJA	legnickie	Legnica	66,08	H	0,1
19.	-"-	MARYJA	leszczyńskie	Leszno	68,39	H	0,1
20.	-"-	MARYJA	lubelskie	Lublin	67,85	V	0,1
21.	-"-	MARYJA	łomżyńskie	Łomża	73,1	V	0,1
22.	-"-	MARYJA	olsztyńskie	Lidzbark Warmiński	68,84	H	0,05
23.	-"-	MARYJA	piłskie	Złotów	71,42	H	0,1
24.	-"-	MARYJA	płockie	Kutno	69,47	V	0,05
25.	-"-	MARYJA	przemyskie	Przemysł	68	H	0,1
26.	-"-	MARYJA	radomskie	Radom	67,4	H	0,1
27.	-"-	MARYJA	rzeszowskie	Rzeszów	71,51	V	0,1
28.	-"-	MARYJA	sieradzkie	Sieradz	67,49	H	0,05
29.	-"-	MARYJA	słupskie	Słupsk	70,85	H	0,1
30.	-"-	MARYJA	tarnowskie	Lubaszowa	71,45	H	0,1
31.	-"-	MARYJA	tarnowskie	Wojakowa	71,63	H	0,1
32.	-"-	MARYJA	toruńskie	Chelmnno	70,67	H	0,1

33.	-??-	MARYJA	toruńskie	Toruń	66,41	H	0,1
34.	-??-	MARYJA	warszawskie	Warszawa	73,7	H	1
35.	-??-	MARYJA	wrocławskie	Wrocław	66,05	V	0,02
36.	-??-	MARYJA	zamojskie	Zamość	70,34	H	0,1

zakres 87,5 ÷ 108 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Prow. Warsz. Zgrom. O.O. Redempt.	MARYJA	białostockie	Hajnówka	102	V	1
2.	-??-	MARYJA	bielskie	Kalwaria Zebrzydowska	94,3	H	0,1
3.	-??-	MARYJA	bydgoskie	Bydgoszcz	88,5	V	0,2
4.	-??-	MARYJA	bydgoskie	Czersk	101,4	H	10
5.	-??-	MARYJA	chełmskie	Włodawa	100,6	V	1
6.	-??-	MARYJA	częstochowskie	Koszęcin	103,7	V	5
7.	-??-	MARYJA	elbląskie	Kwidzyna	107,4	H	0,1
8.	-??-	MARYJA	elbląskie	Ormeta	94,5	H	0,1
9.	-??-	MARYJA	gdańskie	Gdańsk	88,9	H	0,1
10.	-??-	MARYJA	gdańskie	Gdynia	102,3	V	0,2
11.	-??-	MARYJA	gdańskie	Starogard Gd.	87,6	H	0,1
12.	-??-	MARYJA	gorzowskie	Barlinek	107,2	H	1
13.	-??-	MARYJA	gorzowskie	Dębno	98,8	H	1
14.	-??-	MARYJA	jeleniogórskie	Bogatynia	100,3	H	1
15.	-??-	MARYJA	katowickie	Gołonóg	103,3	V	0,2
16.	-??-	MARYJA	katowickie	Olkusz	104,6	V	0,1
17.	-??-	MARYJA	kieleckie	Kielce	102,7	V	0,1
18.	-??-	MARYJA	konińskie	Konin	105,1	H	1
19.	-??-	MARYJA	koszalińskie	Drawsko Pomorskie	104,7	H	1
20.	-??-	MARYJA	koszalińskie	Kołobrzeg	94,4	H	0,1
21.	-??-	MARYJA	legnickie	Głogów	100,6	H	1
22.	-??-	MARYJA	lubelskie	Kazimierz Dolny	89,9	V	0,1
23.	-??-	MARYJA	lubelskie	Kraśnik	98	H	0,01
24.	-??-	MARYJA	łódzkie	Łódź	87,9	H	1
25.	-??-	MARYJA	nowosądeckie	Rabka/Luboń Wielki	100,7	H	5
26.	-??-	MARYJA	olsztyńskie	Olsztyn	102,2	V	0,1
27.	-??-	MARYJA	olsztyńskie	Szczytno	88,1	V	0,1
28.	-??-	MARYJA	olsztyńskie	Wysoka Wieś	100,4	H	10
29.	-??-	MARYJA	opolskie	Kędzierzyn-Koźle	97,7	V	0,1

30.	-''-	MARYJA	opolskie	Nysa	100,4	H	1
31.	-''-	MARYJA	ostrołęckie	Ostrów Maz.	100,4	H	10
32.	-''-	MARYJA	piłskie	Piła	100,4	H	0,1
33.	-''-	MARYJA	piłskie	Złotów	101,1	H	10
34.	-''-	MARYJA	piotrkowskie	Opoczno	95,4	H	1
35.	-''-	MARYJA	piotrkowskie	Piotrków Trybunalski	94,7	H	0,1
36.	-''-	MARYJA	poznańskie	Poznań	95,4	V	1
37.	-''-	MARYJA	poznańskie	Poznań/Śrem	106,8	H	120
38.	-''-	MARYJA	przemyskie	Lubaczów	105,1	V	0,1
39.	-''-	MARYJA	radomskie	Grójec	99,8	H	0,1
40.	-''-	MARYJA	rzeszowskie	Leżajsk	106,3	V	1
41.	-''-	MARYJA	rzeszowskie	Rzeszów	100,9	V	0,1
42.	-''-	MARYJA	śląskie	Lębork	92,7	H	10
43.	-''-	MARYJA	śląskie	Ślupsk	102	H	1
44.	-''-	MARYJA	suwalskie	Mikołajki	88,4	H	0,1
45.	-''-	MARYJA	szczecińskie	Gryfice	102,9	H	10
46.	-''-	MARYJA	szczecińskie	Szczecin	101,6	H	0,05
47.	-''-	MARYJA	szczecińskie	Świnoujście	87,7	H	1
48.	-''-	MARYJA	tarnobrzeskie	Włostów k.Ostrowca	100,9	H	0,1
49.	-''-	MARYJA	tarnowskie	Lubaszowa	99,9	H	1
50.	-''-	MARYJA	toruńskie	Chełmno	104	V	1
51.	-''-	MARYJA	toruńskie	Toruń	100,6	V	1
52.	-''-	MARYJA	wałbrzyskie	Kłodzko	106,3	H	0,1
53.	-''-	MARYJA	wałbrzyskie	Wałbrzych/G.Chełmiec	107,4	H	1
54.	-''-	MARYJA	warszawskie	Warszawa	89,1	V	0,1
55.	-''-	MARYJA	wrocławskie	Szpetal Górny	100,9	H	1
56.	-''-	MARYJA	wrocławskie	Wrocław	94,5	V	0,1
57.	-''-	MARYJA	wrocławskie	Wrocław/Ślęza	88,9	H	120
58.	-''-	MARYJA	zamojskie	Hrubieszów	107,5	V	0,1
59.	-''-	MARYJA	zielonogórskie	Letnica	90,3	H	0,9
60.	-''-	MARYJA	zielonogórskie	Wolsztyn	98,7	V	0,1
61.	-''-	MARYJA	zielonogórskie	Zielona Góra/Jemiołów	98,4	V	0,5
62.	-''-	MARYJA	zielonogórskie	Żagań	101,2	H	10

**TABELA 4. Wykaz stacji diecezjalnych i zakonnych
zakres 66 ÷ 74 MHz**

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Archidiecezja Częstochowska	Radio FIAT	częstochowskie	Częstochowa	67,01	V	0,10
2.	Archidiecezja Gdańska	Radio PLUS	gdańskie	Gdańsk/Chwaszczyno	67,07	H	1,00
3.	Archidiecezja Krakowska	Radio Mariackie Kraków	krakowskie	Kraków	70,76	H	0,14
4.	Archidiecezja Łódzka	Katolicka Rozgłośnia Radiowa Arch. Łódzkiej - RADIO EMAUS	łódzkie	Łódź	66,68	H	0,10
5.	Archidiecezja Poznańska	Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa	poznańskie	Poznań/Piątkowo	70,34	H	0,10
6.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska	Katolickie Radio FM-Lipiany	szczecińskie	Lipiany	72,65	H	0,01
7.	- " -	Katolickie Radio AS	szczecińskie	Szczecin	65,96	H	1,00
8.	Archidiecezja Warmińska	Radio MARYJA-Olsztyn	olsztyńskie	Olsztyn	71,60	H	0,50
9.	Diecezja Bielsko-Żywiecka	Radio MARYJA-Bielsko Biała	bielskie	Bielsko Biała	72,77	H	0,10
10.	Diecezja Gliwicka	Katolickie Radio PULS	katowickie	Gliwice	72,44	H	0,10
11.	Diecezja Kielecka	Radio JEDNOŚĆ	kieleckie	Kielce	71,95	H	0,10
12.	Diecezja Legnicka	Katolickie Radio Legnica	jeleniogórskie	Jelenia Góra	69,38	H	0,05
13.	- " -	Katolickie Radio Legnica	legnickie	Legnica	67,82	V	0,10
14.	Diecezja Pelplińska	Radio PELPLIN	gdańskie	Pelplin	71,09	H	0,10
15.	Diecezja Płocka	Katolickie Radio Ciechanów	ciechanowskie	Ciechanów	66,29	V	0,20
16.	- " -	Katolickie Radio Płock	płockie	Płock	65,99	V	0,10
17.	Diecezja Radomska	Katolickie Radio Radomskie AVE	radomskie	Radom	71,99	V	0,05
18.	Diecezja Tarnowska	Radio DOBRA NOWINA	tarnowskie	Zawada	69,65	H	0,10
19.	Diecezja Warszawsko-Praska	Katolickie Radio WARSZAWA	warszawskie	Warszawa	70,70	H	0,10
20.	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska	Radio GORZÓW	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	70,30	H	0,10
21.	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Św. Jana Chrzciciela w Zbroszy Dużej	Radio Katolickie w Zbroszy Dużej	radomskie	Zbrosza Duża	70,82	H	0,01
22.	Parafia Św. Józefa w Pastęku	Radio MARYJA-Pastęku	elbląskie	Pastęku	72,29	H	0,10

zakres 87,5 ÷ 108 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Archidiecezja Białostocka	Radio MARYJA-Białystok	białostockie	Białystok	104,70	V	1,00
2.	Archidiecezja Częstochowska	Radio FIAT	częstochowskie	Częstochowa	94,70	V	1,00
3.	Archidiecezja Gdańska	Radio PLUS	gdańskie	Gdańsk/Chwaszczyno	101,70	H	60,00
4.	Archidiecezja Gnieźnieńska	Katolickie Radio Arch. Gnieźnieńskiej ŚW. WOJCIECH	poznańskie	Gniezno	89,50	V	10,00
5.	Archidiecezja Katowicka	Radio Archidiecezji Katowickiej	katowickie	Łaziska Górne	107,60	H	1,00

6.	Archidiecezja Krakowska	Radio Mariackie Kraków	krakowskie	Kraków	87,80	H	1,00
7.	Archidiecezja Lubelska	Katolickie Radio LUBLIN	lubelskie	Lublin/Boży Dar	87,90	V	10,00
8.	Archidiecezja Łódzka	Katolicka Rozgłośnia Radiowa Arch. Łódzkiej - RADIO EMAUS	łódzkie	Łódź	100,40	V	2,00
9.	Archidiecezja Poznańska	Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa	poznańskie	Poznań	97,70	V	0,10
10.	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego	Radio MARYJA - Krosno	krośnieńskie	Miejsce Piastowe	104,50	H	1,00
11.	- " -	Radio AVE MARYJA	przemyskie	Przemysł	98,20	H	1,00
12.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska	Katolickie Radio FM-Gryfice	szczecińskie	Gryfice	90,70	H	2,00
13.	- " -	Katolickie Radio FM-Lipiany	szczecińskie	Lipiany	104,30	V	1,00
14.	- " -	Katolickie Radio AS	szczecińskie	Szczecin	88,90	H	15,00
15.	Archidiecezja Warszawska	Radio JÓZEF	warszawskie	Warszawa	96,50	V	10,00
16.	Archidiecezja Wrocławska	Katolickie Radio RODZINA	wrocławskie	Wrocław	92,00	H	0,25
17.	Diecezja Elbląska	Radio BIS	elbląskie	Elbląg	102,30	H	1,00
18.	Diecezja Elcka	Radio MARYJA-Elk	suwalskie	Elk	102,60	V	1,00
19.	- " -	Radio MARYJA Suwałki	suwalskie	Suwałki	107,90	H	1,00
20.	Diecezja Gliwicka	Katolickie Radio PULS	katowickie	Gliwice	96,10	V	1,00
21.	Diecezja Kaliska	Radio Katolickie Diecezji Kaliskiej	kaliskie	Kalisz/Chełmce	103,10	V	1,00
22.	Diecezja Kielecka	Radio JEDNOŚĆ	kieleckie	Kielce	98,00	H	1,00
23.	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzaska	Radio Diecezji Koszalińsko-Kołobrzaskiej	koszalińskie	Koszalin/G.Chełmska	102,60	H	1,00
24.	Diecezja Legnicka	Katolickie Radio Legnica	jeleniogórskie	Chrościna/Dziewiszów	94,90	V	1,00
25.	Diecezja Łomżyńska	Radio MARYJA-Łomża	łomżyńskie	Łomża	103,60	V	10,00
26.	Diecezja Łowicka	Katolickie Radio WIKTORIA - Rozgł. Diecezji Łowickiej	skierniewickie	Łowicz	103,50	V	5,00
27.	Diecezja Opolska	Radio GÓRA ŚW. ANNY	opolskie	Opole/G.Św. Anny	107,90	H	1,20
28.	Diecezja Pelplińska	Radio PELPLIN	gdańskie	Pelplin	91,40	H	0,10
29.	Diecezja Płocka	Katolickie Radio Ciechanów	ciechanowskie	Ciechanów	103,90	V	0,25
30.	- " -	Katolickie Radio Płock	płockie	Płock	104,30	H	1,00
31.	Diecezja Rzeszowska	VIA - Katolickie Radio Rzeszów	rzeszowskie	Rzeszów	103,80	V	1,00
32.	Diecezja Sandomierska	Radio MARYJA-Stalowa Wola	tarnobrzeskie	Stalowa Wola	104,40	V	1,00
33.	Diecezja Siedlecka	Katolickie Radio Podlasia	białsko-podlaskie	Siedlce/Łosice	101,70	H	120,00
34.	Diecezja Tarnowska	Radio DOBRA NOWINA	nowosądeckie	Nowy Sącz/Wysokie	101,20	H	1,00
35.	- " -	Radio DOBRA NOWINA	tarnowskie	Tarnów	103,60	H	30,00
36.	Diecezja Zamojsko-Lubaczowska	Radio MARYJA Zamość	zamojskie	Zamość	90,10	V	10,00
37.	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska	Radio GORZÓW	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	100,70	H	5,00
38.	Kuria Generalna Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika	Radio JASNA GÓRA	częstochowskie	Częstochowa	100,60	H	1,00

39.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie)	Radio NIEPOKALANÓW	skierniewickie	Kampinos	102,70	H	1,00
-----	--	-----------------------	----------------	----------	--------	---	------

**TABELA 5. Wykaz radiowych stacji lokalnych komercyjnych
zakres 66 ÷ 74 MHz**

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1.	A.D.A Corporation Sp. z o.o.	Radio FON	częstochoowskie	Częstochowa	69,62	V	0,20
2.	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA Sp. z o.o.	Radio FAMA	kieleckie	Kielce	66,59	H	0,10
3.	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o.	Radio KONIN	konińskie	Konin	71,54	H	0,10
4.	Bajer Piotr	Radio 5	suwalskie	Suwałki	73,28	V	0,10
5.	Bartelik Mariusz		olsztyńskie	Olsztyn	73,70	H	0,10
6.	BIS - Media Sp. z o.o.	Radio PULS	lubelskie	Lublin	65,99	V	0,10
7.	Ceglewski Janusz	Radio LAS VEGAS	włocławskie	Ciechocinek	69,83	H	0,10
8.	Centrum Kultury i Sztuki	Radio CENTRUM	kaliskie	Kalisz	66,08	H	0,10
9.	CITY RADIO Sp. z o.o.	Radio CITY	częstochoowskie	Częstochowa	72,50	V	0,10
10.	Czeremańska-Gocłowska Elżbieta	Radio PULS	płockie	Płock	67,10	V	0,10
11.	Czubacki Bogumił	Radio FAMA	skierniewickie	Sochaczew	67,34	H	0,05
12.	ESKA NORD sp. z o.o	ESKA NORD	gdańskie	Gdańsk	68,63	H	0,10
13.	ESKA NORD sp. z o.o	ESKA NORD	gdańskie	Gdynia	72,92	H	0,10
14.	ESKA Wrocław Sp. z o.o.	Radio ESKA	wrocławskie	Wrocław	69,44	V	0,05
15.	Fliśnik Czesław	Radio WANDA	krakowskie	Kraków	66,17	V	0,01
16.	Gmina Miasta Radomia	Radio RADOM	radomskie	Radom	69,59	V	0,10
17.	Granowski Piotr	Radio WEEKEND	bydgoskie	Chojnice	68,24	V	0,20
18.	HIT-FM Sp. z o.o.	Radio HIT-FM	rzeszowskie	Mielec	69,59	V	0,05
19.	Hot Radio Przemyśl, S.A.	HOT Radio	przemyskie	Przemyśl/G.Tatarska	66,89	H	0,10
20.	Jaworski Wojciech	Radio ALFA	krakowskie	Węgrzce	72,56	V	0,10
21.	Kalisz Jerzy	Radio IŁAWA	olsztyńskie	Iława	68,24	V	0,03
22.	KIKS Media Sp. z o.o.	Radio KIKS	łódzkie	Łódź	73,71	V	0,05
23.	Konieczny Michał	Radio ELKA	leszczyńskie	Leszno	73,22	H	0,05
24.	Korkosz Mirosław Andrzej	Radio CLASSIC	łódzkie	Łódź	65,90	H	0,05
25.	Kowanda Janusz	Radio PRO KOLOR	opolskie	Opole	68,84	H	0,10
26.	Kubasiewicz Ewa	Radio PARADA	łódzkie	Łódź	69,44	V	0,10
27.	Kujawa Aleksandra i Marek	Radio POMOŻE	bydgoskie	Bydgoszcz	73,25	V	0,10
28.	MFM Sp. z o.o.	Radio KOLOR	warszawskie	Warszawa	72,38	H	0,50
29.	Mostowski Janusz	Radio REJA	koszalińskie	Szczecinek	72,38	V	0,05
30.	Obertaniec Stanisław	Radio LEGNICA	legnickie	Legnica	69,86	H	0,10
31.	Olearczyk Fryderyk	Radio DELTA	bielskie	Bielsko Biała	70,40	V	0,10

32.	Paraklet Sp. z o.o.	Radio VOX	bydgoskie	Bydgoszcz	66,71	V	0,10
33.	Politechnika Białostocka	Radio AKADERA	białostockie	Białystok	71,24	V	0,25
34.	Politechnika Rzeszowska	Studenckie Radio Rzeszów	rzeszowskie	Rzeszów	70,19	V	0,10
35.	Praglowski Ryszard	MRFM	jeleniogórskie	Jelenia Góra	67,00	V	0,50
36.	Przedsiębiorstwo Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK S.A.	Radio O'LE	opolskie	Opole	66,14	H	0,10
37.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT Sp. z o.o.	Radio FLASH	katowickie	Zabrze	69,98	H	0,10
38.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe INTER PM Sp. z o.o.	Radio PM	elbląskie	Kwidziń	67,46	H	0,10
39.	Radio "BOSS" Sp. z o.o.	Radio BOSS	płockie	Płock	67,70	V	0,10
40.	Radio "W" Sp. z o.o.	Radio W	włocławskie	Włocławek	66,80	H	0,10
41.	Radio Bielsko Sp. z o.o.	RADIO BIELSKO	bielskie	Bielsko Biała	69,77	H	0,10
42.	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie	RADIO RYTM	lubelskie	Lublin	73,28	V	0,10
43.	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie	Radio ESKA	warszawskie	Warszawa	73,20	V	2,50
44.	Radio FAMA Sp. z o.o.	Radio FAMA	opolskie	Opole	71,69	H	0,05
45.	Radio Go S.A.	Radio GO	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	71,12	H	0,10
46.	Radio Gra Sp. z o.o.	Radio GRA	toruńskie	Toruń	68,15	H	0,10
47.	Radio Inowrocław Sp. z o.o.	Radio INOWROCLAW	bydgoskie	Inowrocław	67,85	H	0,50
48.	Radio PLESINO Sp. z o.o.	Radio PLESINO	katowickie	Pszczyna	72,62	V	0,05
49.	Radio PÓLNOC Sp. z o.o.	Radio PÓLNOC	koszalińskie	Koszalin	69,23	V	0,10
50.	Radio REKORD FM Sp. z o.o.	Radio REKORD FM	radomskie	Radom	66,08	V	0,10
51.	Radio S Poznań Sp. z o.o.	Radio S	poznańskie	Poznań	72,92	H	0,10
52.	Radio Toruń Sp. z o.o.	Radio TORUŃ	toruńskie	Toruń	70,04	H	0,10
53.	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A.	Radio WA-MA	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	70,19	H	0,05
54.	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe Sp. z o.o.	Radio TOP	katowickie	Katowice	69,38	H	0,10
55.	Regionalne Towarzystwo Publikacyjne Sp. z o.o.	Radio MANHATTAN	łódzkie	Łódź	70,85	H	0,10
56.	Rybacki Tomasz	Radio OKO	ostrołęckie	Ostrołęka	66,50	H	0,02
57.	Sambor Piotr	Radio ALEX	nowosądeckie	Nowy Targ	72,25	V	0,05
58.	Sambor Piotr	Radio ALEX	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	72,26	H	0,05
59.	Stempin Jerzy	Radio SUD	kaliskie	Kępno	67,58	H	0,05
60.	Swoboda Bogdan	Radio PARK	opolskie	Kędzierzyn-Wysoka	67,37	H	0,05
61.	Szklarz Adam	Radio MAKS	tarnowskie	Tarnów/G.Św.Marcina	66,17	H	0,10
62.	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu	Radio EL	elbląskie	Elbląg	72,74	H	0,10
63.	VIDEO Sp. z o.o.	Radio EL	bydgoskie	Bydgoszcz	68,30	H	0,10
64.	WAWA S.A.	Radio WAWA	warszawskie	Warszawa	69,80	V	0,20
65.	WIBOR Sp. z o.o.	Radio ECHO	nowosądeckie	Nowy Sącz	71,03	H	0,10

66.	Zieleniewski Tomasz	Radio KORMORAN	suwalskie	Węgorzewo	67,07	V	0,05
67.	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej	Radio Ziemi Wieluńskiej	sieradzkie	Wieluń	69,44	H	0,05

zakres 87,5 ÷ 108 MHz

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	Pol-cja	ERP (kW)
1	A.D.A Corporation Sp. z o.o.	Radio FON	częstochockie	Częstochowa	102,60	V	0,20
2	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA Sp. z o.o.	Radio FAMA	kieleckie	Kielce	87,60	V	0,05
3	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o.	Radio KONIN	konińskie	Konin	90,70	H	1,00
4	AGREX - MARKET Sp. z o.o.	Radio BIS	białostockie	Białystok	89,20	V	0,10
5	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie	Radio RAK	krakowskie	Kraków	100,50	V	0,10
6	Akademia Rolnicza	Akademickie Radio WINOGRADY	poznańskie	Poznań	100,20	V	0,10
7	ART PRESS Sp. z o.o.		lubelskie	Lublin	91,80	V	0,10
8	Bałtycka Agencja Artystyczna BART	Radio SOPOT	gdańskie	Sopot	93,40	H	0,10
9	Bartelik Mariusz		olsztyńskie	Olsztyn	89,90	V	0,10
10	BIS - Media Sp. z o.o.	Radio PULS	lubelskie	Lublin	93,80	V	0,10
11	BRW Sp.z.o.o	Radio BRW 101.1 FM	wałbrzyskie	Wałbrzych/G.Chełmiec	101,10	H	5,00
12	Ceglewski Janusz	Radio LAS VEGAS	włocławskie	Ciechocinek	92,80	H	0,10
13	Centrum Edukacji i Promocji Biznesu PROMOTOR Sp. z o.o.	Radio BELCHATÓW	piotrkowskie	Bełchatów	89,40	V	0,10
14	Centrum Kultury i Sztuki	Radio CENTRUM	kaliskie	Kalisz	101,10	V	1,00
15	CITY RADIO Sp. z o.o.	Radio CITY	częstochockie	Częstochowa	96,60	V	0,10
16	Czubacki Bogumił	Radio FAMA	skierniewickie	Sochaczew	88,60	H	0,10
17	Drobnik Tomasz	Radio KOŁOBRZEG	koszalińskie	Kołobrzeg	90,20	V	0,10
18	ESKA NORD sp. z o.o	ESKA NORD	gdańskie	Gdańsk	96,40	V	1,00
19	- " -	ESKA NORD	gdańskie	Gdynia	106,70	V	0,10
20	ESKA Wrocław Sp. z o.o.	Radio ESKA	wrocławskie	Wrocław	95,10	V	0,10
21	Fliśnik Czesław	Radio WANDA	krakowskie	Kraków	92,50	V	0,01
22	Fundacja Obywatelska w Warszawie	Radio Obywatelskie POZNAŃ	poznańskie	Poznań	93,50	V	0,10
23	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ	Radio BLUE	krakowskie	Kraków	97,70	V	0,10
24	Gackowski Piotr	Radio VIGOR FM	stąpskie	Kobylica	91,50	H	1,00
25	Gazeta Goleniowska Sp. z o.o.	Radio GOLENIÓW	szczecińskie	Goleniów	93,20	H	0,10
26	Gmina Łomianki	Radio MAZOWSZE	warszawskie	Nowy Dwór Mazowiecki	95,80	V	0,10
27	Gmina Miasta Opatów	Radio OPATÓW	tarnobrzeskie	Opatów	93,70	V	0,10
28	Gmina Miasta Proszowice	Radio ŁAN	krakowskie	Koniusza	96,70	H	0,10
29	Gmina Miasta Radomia	Radio RADOM	radomskie	Radom	106,90	H	10,00
30	Granowski Piotr	Radio WEEKEND	bydgoskie	Chojnice	99,30	V	1,00

31	HIT-FM Sp. z o.o.	Radio HIT-FM	rzeszowskie	Mielec	102,40	V	1,00
32	INFORADIO Sp. z o.o.	Radio HARCÓWKA	wałbrzyskie	Wałbrzych	91,80	H	0,30
33	Jaworski Wojciech	Radio ALFA	krakowskie	Węgrzce	102,40	V	0,10
34	KIKS Media Sp. z o.o.	Radio KIKS	łódzkie	Łódź	97,90	V	0,10
35	KKK FM S.A.	Radio KOLOR	wrocławskie	Wrocław	90,40	V	0,10
36	Konieczny Michał	Radio ELKA	leszczyńskie	Leszno	98,50	H	0,10
37	Korkosz Mirosław Andrzej	Radio CLASSIC	łódzkie	Łódź	89,60	V	0,10
38	Kowalski Przemysław Paweł	Radio CITY	słupskie	Słupsk	100,90	H	0,10
39	Kowanda Janusz	Radio PRO KOLOR	opolskie	Opole	100,70	V	0,10
40	Kubasiewicz Ewa	Radio PARADA	łódzkie	Łódź	96,00	V	0,10
41	Kujawa Aleksandra i Marek	Radio POMOŻE	bydgoskie	Bydgoszcz	103,50	V	0,10
42	Łazarewicz Zbigniew	Radio DARŁOWO	koszalińskie	Darłowo	103,90	H	0,10
43	Media Sp. z o.o.	Radio RMI	poznańskie	Poznań	90,60	H	0,10
44	- " -	Radio RMI	poznańskie	Poznań/Śrem	99,40	H	10,00
45	MFM Sp. z o.o.	Radio KOLOR	warszawskie	Warszawa	103,00	V	0,10
46	Mostowski Janusz	Radio REJA	koszalińskie	Szczecinek	99,00	V	0,10
47	Obertanec Stanisław	Radio LEGNICA	legnickie	Legnica	95,70	H	0,10
48	Olearczyk Fryderyk	Radio DELTA	bielskie	Bielsko Biała	87,90	V	0,10
49	Paraklet Sp. z o.o.	Radio VOX	bydgoskie	Bydgoszcz	101,20	V	0,10
50	Pęziół Grzegorz Janusz	Radio KLAKSON	wrocławskie	Wrocław	106,10	V	0,50
51	Pilskie Radio i TV "100" Sp. z o.o.	Radio 100	pilskie	Piła	104,10	H	5,00
52	Piotrowicz Lidia	JA-RADIO JAROCIN	kaliskie	Jarocin	96,80	V	0,10
53	Politechnika Poznańska	Radio AFERA	poznańskie	Poznań	98,60	V	0,10
54	Politechnika Rzeszowska	Studenckie Radio Rzeszów	rzeszowskie	Rzeszów	89,00	H	0,10
55	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o.	Tak, Tak, Radio	szczęcińskie	Szczecin	97,90	V	0,10
56	Prywer Grzegorz	Radio PLAMA	szczęcińskie	Szczecin	96,90	V	0,05
57	Przedsiębiorstwo Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK S.A.	Radio O'LE	opolskie	Opole	104,10	V	0,10
58	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT Sp. z o.o.	Radio FLASH	katowickie	Zabrze	106,40	H	1,00
59	- " -	Radio PM	elbląskie	Kwidziń	94,80	H	0,10
60	Radio ABC Sp. z o.o.	Radio ABC	szczęcińskie	Szczecin	98,40	V	0,10
61	RADIO ARnet Sp. z o.o.	Radio ARnet	gdańskie	Gdańsk	90,70	H	0,10
62	Radio Bielsko Sp. z o.o.	RADIO BIELSKO	bielskie	Wisła/G.Skrzyczne	106,70	H	1,00
63	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie	RADIO RYTM	lubelskie	Lublin	103,60	V	0,10
64	- " -	Radio ESKA	warszawskie	Warszawa	102,00	V	0,10
65	Radio FAMA Sp. z o.o.	Radio FAMA	opolskie	Opole	90,80	V	0,10

66	Radio Go S.A.	Radio GO	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	93,80	H	10,00
67	Radio Gra Sp. z o.o.	Radio GRA	toruńskie	Toruń	88,80	H	1,00
68	Radio Inowrocław Sp. z o.o.	Radio INOWROCLAW	bydgoskie	Inowrocław	90,80	V	0,10
69	Radio LETA Sp. z o.o.	RADIO 90 FM	katowickie	Wodzisław Śl.	90,00	V	0,10
70	Radio PLESINO Sp. z o.o.	Radio PLESINO	katowickie	Pszczyna	92,30	H	0,30
71	Radio PÓLNOC Sp. z o.o.	Radio PÓLNOC	koszalińskie	Koszalin	95,90	H	0,03
72	Radio REKORD FM Sp. z o.o.	Radio REKORD FM	radomskie	Radom	106,20	H	0,50
73	Radio Rezonans Sp. z o.o.	Radio REZONANS	katowickie	Sosnowiec	99,10	V	0,10
74	Radio S Poznań Sp. z o.o.	Radio S	poznańskie	Poznań	93,00	H	10,00
75	Radio Toruń Sp. z o.o.	Radio TORUŃ	toruńskie	Toruń	96,70	H	0,10
76	Radio VANESSA Sp. z o.o.	Radio VANESSA	katowickie	Racibórz	100,30	V	1,00
77	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A.	Radio WA-MA	olsztyńskie	Iława	90,20	H	0,10
78	- " -	Radio WA-MA	olsztyńskie	Olsztyn	90,50	V	0,10
79	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe Sp. z o.o.	Radio TOP	katowickie	Katowice	94,50	V	0,10
80	Regionalne Towarzystwo Publikacyjne Sp. z o.o.	Radio MANHATTAN	łódzkie	Łódź	99,80	V	0,10
81	Sambor Piotr	Radio ALEX	nowosądeckie	Zakopane/Kasprowy	105,20	H	0,50
82	SBB Rodło Sp. z o.o.	SBB Rodło	katowickie	Bytom	95,10	V	0,02
83	Spoleczne Radio Regionalne LELIWA Sp. z o.o.	Radio LELIWA	tarnobrzeskie	Tarnobrzeg	98,30	V	0,10
84	Stachaczyk Tomasz	Radio PIOTRKÓW	piotrkowskie	Piotrków Trybunalski	98,20	H	0,10
85	Stowarzyszenie JOWISZ	Radio Jowisz	jeleniogórskie	Jeżów Sudecki	106,20	H	1,00
86	Swoboda Bogdan	Radio PARK	opolskie	Kędzierzyn-Koźle	101,80	V	0,10
87	Szklarz Adam	Radio MAKS	tarnowskie	Tarnów/G.Św.Marcina	98,10	H	0,50
88	Tauer Andrzej	Radio SUDETY	wałbrzyskie	Dzierżoniów	96,40	V	0,15
89	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu	Radio EL	elbląskie	Elbląg	92,60	H	0,10
90	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie	Radio CENTRUM	lubelskie	Lublin	98,20	V	0,10
91	VIDEO Sp. z o.o.	Radio EL	bydgoskie	Bydgoszcz	96,20	V	0,10
92	WAWA S.A.	Radio WAWA	warszawskie	Warszawa	89,80	V	0,20
93	WIBOR Sp. z o.o.	Radio ECHO	nowosądeckie	Nowy Sącz	93,80	H	0,01
94	Wilczewski Piotr	Radio PIŁA	piłskie	Piła	105,60	H	0,10
95	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o.	Radio 44	szczecińskie	Świnoujście	89,80	H	10,00
96	Zieleniewski Tomasz	Radio KORMORAN	suwalskie	Węgorzewo	107,00	V	1,00
97	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej	Radio Ziemi Wieluńskiej	sieradzkie	Wieluń	88,60	H	0,10
98	Związek Harcerstwa Polskiego	Rozgłośnia Harcerska	gdańskie	Gdańsk	92,00	H	0,10
99	- " -	Rozgłośnia Harcerska	gdańskie	Gdynia	101,10	H	0,10
100	- " -	Rozgłośnia Harcerska	poznańskie	Poznań	101,60	V	0,10

101	- " -	Rozgłównia Harcerska	rzeszowskie	Rzeszów	96,40	V	0,10
102	- " -	Rozgłównia Harcerska	wrocławskie	Wrocław	106,90	V	0,10

TABELA 6. Wykaz stacji Telewizji Polsat

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Kanał	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A.	POLSAT	białkopodlaskie	Biała Podlaska	32	H	1
2.	-"-	POLSAT	białostockie	Białystok	60	H	1
3.	-"-	POLSAT	bielskie	Skrzyczne	58	H	30
4.	-"-	POLSAT	bydgoskie	Bydgoszcz/Trzeciewiec	53	H	400
5.	-"-	POLSAT	chełmskie	Chełm	21	H	1
6.	-"-	POLSAT	ciechanowskie	Ciechanów	52	H	1
7.	-"-	POLSAT	częstochowskie	Częstochowa	34	H	1
8.	-"-	POLSAT	elbląskie	Elbląg	23	H	1
9.	-"-	POLSAT	gdańskie	Gdańsk	30	H	1
10.	-"-	POLSAT	gdańskie	Gdynia	57	H	1
11.	-"-	POLSAT	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	26	H	1
12.	-"-	POLSAT	jeleniogórskie	Jeżów Sudecki	57	H	1
13.	-"-	POLSAT	jeleniogórskie	Lubań/Nowa Karczma	54	H	1
14.	-"-	POLSAT	jeleniogórskie	Jelenia Góra/Śnieżne Kotły	47	H	10
15.	-"-	POLSAT	kaliskie	Kalisz	56	H	1
16.	-"-	POLSAT	katowickie	Katowice/Bytków	47	H	10
17.	-"-	POLSAT	katowickie	Wodzisław Śl.	43	H	100
18.	-"-	POLSAT	kieleckie	Kielce	22	H	3
19.	-"-	POLSAT	konińskie	Konin/Żółwieniec	58	H	100
20.	-"-	POLSAT	koszalińskie	Kołobrzeg	54	H	1
21.	-"-	POLSAT	koszalińskie	Koszalin	60	H	1
22.	-"-	POLSAT	koszalińskie	Łobez/Toporzyk	58	H	20
23.	-"-	POLSAT	krakowskie	Kraków/Choraągwica	53	H	100
24.	-"-	POLSAT	krośnieńskie	Krosno	51	H	1
25.	-"-	POLSAT	leszczyńskie	Leszno	57	H	1
26.	-"-	POLSAT	lubelskie	Lublin	35	H	1
27.	-"-	POLSAT	łomżyńskie	Łomża	57	H	1
28.	-"-	POLSAT	łódzkie	Łódź	49	H	100
29.	-"-	POLSAT	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	51	H	30
30.	-"-	POLSAT	nowosądeckie	Nowy Sącz	22	H	1
31.	-"-	POLSAT	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	60	H	100
32.	-"-	POLSAT	opolskie	Opole/Chrzelice	57	H	250
33.	-"-	POLSAT	ostrołęckie	Ostrołęka	21	H	1
34.	-"-	POLSAT	pilskie	Piła	57	H	1

35.	-''-	POLSAT	piotrkowskie	Piotrków Trybunalski	50	H	1
36.	-''-	POLSAT	płockie	Płock	21	H	1
37.	-''-	POLSAT	poznańskie	Poznań/Śrem	50	H	200
38.	-''-	POLSAT	przemyskie	Przemysł	56	H	100
39.	-''-	POLSAT	radomskie	Radom	53	H	1
40.	-''-	POLSAT	rzeszowskie	Rzeszów	48	H	1
41.	-''-	POLSAT	siedleckie	Siedlce	57	H	1
42.	-''-	POLSAT	sieradzkie	Zduńska Wola	57	H	1
43.	-''-	POLSAT	skierniewickie	Skierniewice/Bartniki	24	H	1
44.	-''-	POLSAT	śląskie	Lębork/Nowe Skórowo	57	H	50
45.	-''-	POLSAT	suwalskie	Giżycko/Gajewo	43	H	100
46.	-''-	POLSAT	suwalskie	Suwałki	41	H	1
47.	-''-	POLSAT	szczecińskie	Szczecin/Kołowo	48	H	400
48.	-''-	POLSAT	tarnobrzeskie	Sandomierz	41	H	1
49.	-''-	POLSAT	tarnowskie	Tarnów	60	H	30
50.	-''-	POLSAT	wałbrzyskie	Kłodzko	8	H	0,04
51.	-''-	POLSAT	wałbrzyskie	Kłodzko/Czarna Góra	21	H	100
52.	-''-	POLSAT	wałbrzyskie	Wałbrzych	49	H	0,7
53.	-''-	POLSAT	warszawskie	Warszawa	35	H	20
54.	-''-	POLSAT	włocławskie	Włocławek	60	H	1
55.	-''-	POLSAT	wrocławskie	Wrocław/Ślęza	59	H	800
56.	-''-	POLSAT	zamojskie	Zamość/Tarnawatka	53	H	300
57.	-''-	POLSAT	zielenogórskie	Zielona Góra	10	H	1

TABELA 7. Wykaz stacji Telewizji Canal +

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Kanał	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o.	CANAL +	bielskie	Bielsko Biała	27	H	0,1
2.	-"-	CANAL +	bydgoskie	Bydgoszcz	33	H	1
3.	-"-	CANAL +	gdańskie	Gdańsk	35	H	1
4.	-"-	CANAL +	gdańskie	Gdynia	42	H	1
5.	-"-	CANAL +	katowickie	Katowice/Bytków	34	H	1
6.	-"-	CANAL +	krakowskie	Kraków/Chorągiewka	27	H	10
7.	-"-	CANAL +	łódzkie	Łódź	21	H	1
8.	-"-	CANAL +	olsztyńskie	Olsztyn/Pieczewo	23	H	1
9.	-"-	CANAL +	opolskie	Opole	10	V	1
10.	-"-	CANAL +	poznańskie	Poznań	60	H	1
11.	-"-	CANAL +	rzeszowskie	Rzeszów	27	H	1
12.	-"-	CANAL +	szczecińskie	Szczecin	40	H	1
13.	-"-	CANAL +	warszawskie	Warszawa	33	H	1
14.	-"-	CANAL +	wrocławskie	Wrocław	28	H	1

TABELA 8. Wykaz stacji Telewizji Wisła

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Kanał	Pol-cja	ERP (kW)
1.	Telewizja Wisła Sp. z o.o.	WISŁA	bielskie	Bielsko Biala	56	H	0,5
2.	-"-	WISŁA	częstochofskie	Częstochowa	11	H	1
3.	-"-	WISŁA	katowickie	Katowice/Bytków	29	H	0,5
4.	-"-	WISŁA	krakowskie	Kraków/Choraławica	30	H	0,1
5.	-"-	WISŁA	nowosądeckie	Zakopane/Gubałówka	28	H	1
6.	-"-	WISŁA	opolskie	Opole	33	H	1
7.	-"-	WISŁA	rzeszowskie	Rzeszów	53	H	1
8.	-"-	WISŁA	tarnowskie	Tarnów	35	H	1
9.	-"-	WISŁA	zamojskie	Zamość	56	H	1

TABELA 9. Wykaz telewizyjnych stacji lokalnych komercyjnych

Lp	Podmiot	Program	Województwo	Lokalizacja	Kanał	Pol-cja	ERP (kW)
1.	BRYZA Telewizja Regionalna Sp. z o.o.	TV BRYZA	koszalińskie	Koszalin	52	H	1,00
2.	-"-	TV BRYZA	szczecińskie	Szczecin	25	H	1,00
3.	Dąbrowski Tadeusz	Studio NTL	piotrkowskie	Radomsko	9	H	1,00
4.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie)	Telewizja NIEPOKALANÓW	skierniewickie	Skierniewice/Bartniki	52	H	1,00
5.	Prywatna Telewizja AVAL Sp. z o.o.	Telewizja AVAL	jeleniogórskie	Jeżów Sudecki	43	H	0,20
6.	Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ	TV LUBAŃ	jeleniogórskie	Lubań	51	H	0,20
7.	Telewizja Dolnośląska Sp. z o.o.	Telewizja Dolnośląska	wałbrzyskie	Świdnica	39	H	1,00
8.	-"-	Telewizja Dolnośląska	wrocławskie	Wrocław	31	H	1,00
9.	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o.	TV LEGNICA	legnickie	Głogów	56	H	1,00
10.	-"-	TV LEGNICA	legnickie	Legnica	57	H	1,00
11.	-"-	TV LEGNICA	legnickie	Lubin	28	H	1,00
12.	Telewizja Sky-Orunia Sp. z o.o.	SKY-ORUNIA	gdańskie	Gdańsk	22	H	1,00
13.	Telewizja Zielona Góra Sp. z o.o.	TV ZIELONA GÓRA	zielonogórskie	Zielona Góra	51	H	1,00
14.	Vigor - Telewizja Gorzów Sp. z o.o.	TV VIGOR	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	40	H	1,00

TABELA 10. Wykaz koncesji wydanych w roku sprawozdawczym

Lp.	Podmiot	Nazwa programu	Data	Nr koncesji
1.	Diecezja Kielecka, Kielce	Radio JEDNOŚĆ	23/03/1995	0165/95-R
2.	Archidiecezja Częstochowska, Częstochowa	Radio FIAT	25/03/1995	0164/95-R
3.	Zieleniewski Tomasz, Węgorzewo	Radio KORMORAN	07/07/1995	166/95-R
4.	Stowarzyszenie JOWISZ, Jelenia Góra	Radio Jowisz	19/07/1995	167/95-R
5.	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie, Warszawa	RADIO RYTM	23/11/1995	169/95-R
6.	Kubasiewicz Ewa, Łódź	Radio PARADA	29/12/1995	168/95-R

TABELA 11. Wykaz wszczętych postępowań o cofnięcie koncesji wraz z rozstrzygnięciami

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa programu	Nr koncesji	Uchwała wszczęcia	Zarzut	Rozstrzygnięcie
1.	Fonon sp. z o.o., Warszawa	Radio Fonon	0087/94-R		Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją 171/87/95, 29.12.1995
2.	Wielkopolska Telewizja Regionalna, Poznań	Wielkopolska Telewizja Regionalna	0114/95-T		Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją 31/114/95, 07.07.1995
3.	Regionalne Towarzystwo Radiowo Telewizyjne	Radio Emisja	0129/95-R		Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją 30/129/95, 07.07.1995
4.	Diecezja Łomżyńska, Łomża	Radio Maryja, Łomża	0121/95-R		Uchylenie, za zgodą koncesjonariusza, koncesji omyłkowo wydanej, zamiast decyzji zmieniającej wydaną	uchylono decyzją DK 006/96, 11.01.96
5.	Parafia Ewangelicko- Augsburska w Kaliszu		0146/95-R	9/96	Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją 5/96 - 1/146, 11.01.1996
6.	Kochanowski, Radom	Radio TON	0116/95-R	17/96	Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją DK-023/96-1/116 21.02.1996
7.	Mariusz Bartelik, Olsztyn		0058/94-R	4/96	Nie wniósł pełnej opłaty koncesyjnej, nie rozpoczął rozpowszechniania programu	uchylono decyzją DK-022/96-2/58 05.03.1996
8.	SKY-Orunia, Gdańsk	SKY-Orunia	0095/94-T	5/96	Nie wnieśli opłaty koncesyjnej, zaprzestali rozpowszechniania programu	w toku
9.	Radio Plesino Sp. z o.o., Pszczyna	Radio Plesino	0046/94-R	6/96	Nie wnieśli pełnej opłaty koncesyjnej, zaprzestali rozpowszechniania programu	w toku
10.	Agrex-Market Sp. z o.o., Białystok	Radio BIS	0037/94-R	7/96	Nie wnieśli opłaty koncesyjnej, zaprzestali rozpowszechniania programu	w toku
11.	Bałtycka Agencja Artystyczna BART, Sopot	Radio Sopot	0140/95-R	8/96	Nie wnieśli opłaty koncesyjnej, nie rozpoczęli rozpowszechniania programu	w toku
12.	Zakład Usługowo- Handlowy UZNAM Sp. z o.o.	Radio 44	0154/95-R	67/96	Nie rozpoczęli rozpowszechniania programu w terminie określonym w koncesji	w toku

TABELA 12. Chronologiczny wykaz decyzji koncesyjnych wydanych w roku sprawozdawczym

Lp	Data	Podmiot, nazwa programu	Treść decyzji
1.	20-03-95	Diecezja Tarnowska (Radio DOBRA NOWINA)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
2.	27-03-95	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	odmowa wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności koncesji
3.	28-03-95	Bartelik	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
4.	31-03-95	Archidiecezja Krakowska (Radio Mariackie Kraków)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
5.	31-03-95	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o. (TV LEGNICA)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
6.	06-04-95	Bartelik	sprostowanie błędu pisarskiego
7.	06-04-95	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (Radio WA-MA)	sprostowanie błędu pisarskiego
8.	07-04-95	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe MAKS Sp. z o.o.	odmowa udzielenia koncesji
9.	07-04-95	RADIO ARnet Sp. z o.o. (Radio ARnet)	zmiana lokalizacji stacji
10.	07-04-95	Telewizja Niezależna Lublin (TNL) Sp. z o.o.	odmowa udzielenia koncesji
11.	07-04-95	Telewizja Niezależna Lublin (TNL) Sp. z o.o.	odmowa udzielenia koncesji
12.	07-04-95	Związek Gmin Jurajskich	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
13.	07-04-95	Fundacja dla Wychowania	odmowa udzielenia koncesji
14.	07-04-95	Pęziół (Radio KLAKSON)	zmiany dotyczące parametrów stacji, skorygowanie naliczonej opłaty w związku z ograniczeniem emisji
15.	07-04-95	Kosiek	odmowa udzielenia koncesji
16.	07-04-95	Związek Harcerstwa Polskiego (Rozgłośnia Harcerska)	zmiana częstotliwości i polaryzacji
17.	07-04-95	Gmina Miasta Lębork	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
18.	07-04-95	Czeremuskin	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
19.	07-04-95	Radio W Sp. z o.o.	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
20.	07-04-95	Kosowicz	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
21.	07-04-95	RGV Sp. z o.o.	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
22.	07-04-95	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o. (Tak, Tak, Radio)	zmiana nazwy programu, zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu, zmiana błędu pisarskiego
23.	07-04-95	Prywatna Telewizja Kalisz CENTRUM Sp. z o.o.	odmowa udzielenia koncesji
24.	19-04-95	Granowski (Radio WEEKEND)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
25.	20-04-95	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. (Radio 44)	zmiana dotycząca dobowego czasu rozpowszechniania programu
26.	20-04-95	Rybacki (Radio OKO)	sprostowanie błędu pisarskiego
27.	21-04-95	Telewizja Zielona Góra Sp. z o.o. (TV ZIELONA GÓRA)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu

28.	11-05-95	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska (RADIO DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ)	zmiana nazwy programu na "Radio Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej"
29.	22-05-95	Prywatna Telewizja AVAL Sp. z o.o. (Telewizja AVAL)	zmiana kanału
30.	23-05-95	WIBOR Sp. z o.o. (Radio ECHO)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
31.	31-05-95	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	nowe stacje nadawcze i aktualizacja parametrów technicznych
32.	09-06-95	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	nowe częstotliwości
33.	09-06-95	Radio ZET Sp. z o.o. (Radio ZET)	nowe częstotliwości
34.	07-07-95	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o. (Radio KONIN)	nowa częstotliwość
35.	07-07-95	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o. (TV LEGNICA)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
36.	07-07-95	Archidiecezja Lubelska (Katolickie Radio LUBLIN)	zwiększenie mocy promieniowanej
37.	07-07-95	INFORADIO Sp. z o.o. (Radio HARCÓWKA)	zmiana wysokości zawieszenia anteny
38.	07-07-95	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej (Radio Ziemi Wieluńskiej)	zmiana lokalizacji stacji
39.	07-07-95	Olearezyk (Radio DELTA)	zmiana lokalizacji stacji
40.	07-07-95	Regionalne Towarzystwo Radiowo-Telewizyjne EMISJA Sp. z o.o.	uchylenie koncesji
41.	07-07-95	Wielkopolska Telewizja Regionalna Sp. z o.o.	uchylenie koncesji nr 0114/95-T
42.	07-07-95	BRW Sp.z.o.o (Radio BRW 101.1 FM)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
43.	14-07-95	WIBOR Sp. z o.o. (Radio ECHO)	zmiana nazwy programu na Radio Echo
44.	14-07-95	Rybacki (Radio OKO)	zmiana warunków technicznych w dolnym paśmie UKF oraz przedłużenie terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
45.	14-07-95	Pilskie Radio i TV "100" Sp. z o.o. (Radio 100)	zmiana polaryzacji anteny z poziomej na pionową
46.	14-07-95	Politechnika Białostocka (Radio AKADERA)	zmiana warunków technicznych dotyczących polaryzacji anteny oraz max. skutecznej mocy promieniowania
47.	14-07-95	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. (Radio 44)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
48.	14-07-95	Przedsiębiorstwo Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK S.A. (Radio O'LE)	zmiana nazwy podmiotu
49.	19-07-95	Archidiecezja Gdańska (Radio PLUS)	zmiana oznaczenia podmiotu na "Archidiecezja Gdańska"
50.	19-07-95	Radio ZET Sp. z o.o. (Radio ZET)	sprostowanie błędu pisarskiego
51.	19-07-95	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	sprostowanie błędu pisarskiego
52.	24-07-95	Sambor (Radio ALEX)	zmiana wysokości zawieszenia anteny
53.	24-07-95	Radio REKORD FM Sp. z o.o. (Radio REKORD FM)	zmiana podwyższenia maksymalnej skutecznej mocy promieniowania
54.	24-07-95	Archidiecezja Warszawska (Radio JÓZEF)	podwyższenie mocy, zmiana wysokości zawieszenia anteny, polaryzacji (z poziomej na pionową)
55.	26-07-95	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o. (TV LEGNICA)	sprostowanie błędu pisarskiego w decyzji 54/103/95
56.	16-08-95	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	nowe stacje nadawcze
57.	01-09-95	Radio Maryja (Radio MARYJA)	nowe częstotliwości

58.	06-09-95	Jaworski (Radio ALFA)	zmiana częstotliwości oraz maksymalnej skutecznej mocy promieniowania
59.	06-09-95	Diecezja Gliwicka (Katolickie Radio PULS)	zmiana częstotliwości
60.	06-09-95	Archidiecezja Łódzka (Katolicka Rozgłośnia Radiowa Archidiecezji Łódzkiej RADIO EMAUS)	zmiana nazwy programu, zmiana nazwy podmiotu, uzupełnienie koncesji o omyłkowo pominiętą uchwałę KRRiTV Nr 172/94 z dnia 02.12.94
61.	06-09-95	Bajer (Radio 5)	zmiana częstotliwości
62.	06-09-95	Pęziół (Radio KLAKSON)	zmiana lokalizacji stacji
63.	06-09-95	Wilczewski (Radio PIŁA)	zmiana lokalizacji stacji
64.	06-09-95	KEN-POL INVESTMENT Sp.z o.o.	odmowa udzielenia koncesji
65.	06-09-95	Kompania Telewizyjna TV 10 Sp. z o.o.	w sprawie cofnięcia wniosku nr 185/95 oraz umorzenie postępowania o udzielenie koncesji
66.	06-09-95	Kompania Telewizyjna TV 10 Sp. z o.o.	w sprawie cofnięcia wniosku nr 184/95 oraz umorzenie postępowania o udzielenie koncesji
67.	06-09-95	WAWA S.A. (Radio WAWA)	zmiana formy prawnej firmy
68.	06-09-95	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie) (Radio NIEPOKALANÓW)	zwiększenie wysokości zawieszenia anteny
69.	06-09-95	Radio ZET Sp. z o.o. (Radio ZET)	zmiana częstotliwości i lokalizacji
70.	21-09-95	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska (Katolickie Radio FM-Lipiany)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska”
71.	21-09-95	Diecezja Radomska (Katolickie Radio Radomskie AVE)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Radomska”
72.	21-09-95	Diecezja Legnicka (Katolickie Radio Legnica)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Legnicka”
73.	21-09-95	Radio Maryja Łomża	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Łomżyńska”
74.	21-09-95	Diecezja w Łowicka (KATOLICKIE RADIO WIKTORIA - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI ŁOWICKIEJ)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Łowicka”
75.	21-09-95	Diecezja Opolska (Radio GÓRA ŚW. ANNY)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Opolska”
76.	21-09-95	Diecezja Płocka (Katolickie Radio Ciechanów)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Płocka”
77.	21-09-95	Diecezja Płocka (Katolickie Radio Płock)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Płocka”
78.	21-09-95	Diecezja Rzeszowska (Radio Diecezji Rzeszowskiej - Radio MARYJA)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Rzeszowska”
79.	21-09-95	Diecezja Sandomierska (Radio MARYJA-Stalowa Wola)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Sandomierska”
80.	21-09-95	Diecezja Tarnowska (Radio DOBRA NOWINA)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Tarnowska”
81.	21-09-95	Diecezja Tarnowska (Radio Dobra Nowina)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Tarnowska”
82.	21-09-95	Diecezja Zamojsko-Lubaczowska (Radio Maryja Zamość)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Zamojsko-Lubaczowska”
83.	21-09-95	Diecezja Kielecka (Radio JEDNOŚĆ)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Kielecka”
84.	21-09-95	Diecezja Pelplińska (Radio PELPLIN)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Pelplińska”
85.	21-09-95	Diecezja Bielsko-Żywiecka (Radio MARYJA-Bielsko Biała)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Bielsko-Żywiecka”
86.	21-09-95	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska (Katolickie Radio AS)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska”
87.	21-09-95	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska (Radio GORZÓW)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska”

88.	21-09-95	Adam Jurczyszyn Radio CITY	pozostawienie bez rozpoznania wniosku - wniosek złożony po terminie - nie zarejestrowany jako wniosek koncesyjny.
89.	21-09-95	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska (Katolickie Radio FM-Gryfice)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska”
90.	21-09-95	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. (Radio 44)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
91.	21-09-95	Rybacki (Radio OKO)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
92.	21-09-95	Spółeczne Radio Regionalne LELIWA Sp. z o.o. (Radio LELIWA)	zmiana dotycząca wydłużenia nadawania programu z 13 na 18
93.	21-09-95	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA Sp. z o.o. (Radio FAMA)	zmiana dotycząca wydłużenia nadawania programu z 12 na 24
94.	21-09-95	Pęziół (Radio KLAKSON)	zmiana nazwy programu na „M Radio”
95.	21-09-95	Diecezja Siedlecka (Katolickie Radio Podlasia)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Siedlecka
96.	21-09-95	Media Sp. z o.o. (Radio RMI)	zniesienie ograniczenia reklam
97.	21-09-95	Diecezja Kaliska (Radio Katolickie Diecezji Kaliskiej)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Kaliska”
98.	21-09-95	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	nowe częstotliwości
99.	21-09-95	Diecezja Warszawsko-Praska (Katolickie Radio WARSZAWA)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Warszawsko-Praska”
100.	21-09-95	Archidiecezja Katowicka (Radio Archidiecezji Katowickiej)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Katowicka”
101.	21-09-95	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska (RADIO DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska”
102.	21-09-95	Diecezja Elbląska (Radio BIS)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Elbląska”
103.	21-09-95	Diecezja Elcka (Radio Maryja Suwałki)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Elcka”
104.	21-09-95	Diecezja Elcka (Radio MARYJA-Elk)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Elcka”
105.	21-09-95	Diecezja Gliwicka (Katolickie Radio PULS)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Diecezja Gliwicka”
106.	21-09-95	Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)	zmiana nazwy programu na Radio Bielsko (wcześniej Radio Kleks)
107.	21-09-95	Archidiecezja Gnieźnieńska (KATOLICKIE RADIO ARCHIDIECEZJI GNIEŹNIENSKIEJ ŚW. WOJCIECH)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Gnieźnieńska”
108.	21-09-95	Archidiecezja Białostocka (Radio MARYJA-Białystok)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Białostocka”
109.	21-09-95	Archidiecezja Krakowska (Radio Mariackie Kraków)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Krakowska”
110.	21-09-95	Archidiecezja Lubelska (Katolickie Radio LUBLIN)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Lublin”
111.	21-09-95	Archidiecezja Warmińska (Radio MARYJA-Olsztyn)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Warmińska”
112.	21-09-95	Archidiecezja Poznańska (Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Poznańska”
113.	21-09-95	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego (Radio Maryja - Krosno)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego”
114.	21-09-95	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego (Radio AVE MARYJA)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego”
115.	21-09-95	Archidiecezja Warszawska (Radio JÓZEF)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Warszawska”
116.	21-09-95	Archidiecezja Wrocławska (Katolickie Radio RODZINA)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Wrocławska”
117.	21-09-95	Ceglewski (Radio LAS VEGAS)	w sprawie braku podstaw do cofnięcia koncesji

118.	21-09-95	Archidiecezja Częstochowska (Radio FIAT)	zmiana oznaczenia podmiotu na „Archidiecezja Częstochowska”
119.	11-10-95	Archidiecezja Katowicka (Radio Archidiecezji Katowickiej)	zmiana nazwy programu na „Radio Archidiecezji Katowickiej”
120.	11-10-95	Gmina Miasta Radomia (Radio RADOM)	nowa częstotliwość
121.	11-10-95	Granowski (Radio WEEKEND)	zwiększenie mocy nadajnika
122.	11-10-95	Archidiecezja Łódzka (Katolicka Rozgłośnia Radiowa Archidiecezji Łódzkiej RADIO EMAUS)	zmiana lokalizacji stacji nadawczej, podwyższenie max. skutecznej mocy wyjściowej nadajnika
123.	11-10-95	Diecezja Pelplińska (Radio PELPLIN)	nowa częstotliwość
124.	20-10-95	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	sprostowanie błędu pisarskiego
125.	20-10-95	Radio LETA Sp. z o.o. (RADIO 90 FM)	zmiana nazwy programu na „Radio 90 FM”
126.	20-10-95	Radio Rytm Sp. z o.o.	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
127.	20-10-95	Kowanda (Radio PRO KOLOR)	zwiększenie czasu emisji reklam do 15% dziennego czasu nadawania
128.	20-10-95	Archidiecezja Gnieźnieńska (KATOLICKIE RADIO ARCHIDIECEZJI GNIEŹNIĘSKIEJ ŚW. WOJCIECH)	zmiana nazwy programu na Katolickie Radio Archidiecezji Gnieźnieńskiej Św. Wojciecha
129.	20-10-95	Parafia Św. Józefa w Pasłęku (Radio MARYJA-Pasłęk)	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
130.	20-10-95	Gackowski (Radio VIGOR FM)	sprostowanie błędu pisarskiego
131.	31-10-95	Radio ZET Sp. z o.o. (Radio ZET)	zmiana parametrów
132.	31-10-95	Telewizja Dolnośląska Sp. z o.o. (Telewizja Dolnośląska)	ograniczenie dopuszczalnego czasu emisji reklam do 2% dziennego czasu nadawania, zmiana adresu siedziby spółki
133.	31-10-95	Diecezja w Łowicku (KATOLICKIE RADIO WIKTORIA - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI ŁOWICKIEJ)	zmiana nazwy programu na „Katolickie radio Victoria”
134.	31-10-95	Diecezja Tarnowska (Radio DOBRA NOWINA)	zmiana lokalizacji stacji nadawczej oraz max. skutecznej mocy promieniowej do 30kW
135.	31-10-95	Radio FAMA Sp. z o.o. (Radio FAMA)	sprostowanie błędu pisarskiego
136.	10-11-95	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (Radio RAK)	zwiększenie czasu emisji reklam do 2% dziennego czasu nadawania i 3 min w ciągu godz.
137.	10-11-95	Pragłowski (MRFM)	zmiana parametrów technicznych
138.	10-11-95	Sawicki	w sprawie rezygnacji z ubiegania się o koncesję
139.	20-11-95	Pęziół (Radio KLAKSON)	zmiana (powtórna) nazwy programu, uchylenie decyzji 84/83/95
140.	23-11-95	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA Sp. z o.o. (Radio FAMA)	nowe częstotliwości
141.	23-11-95	Radio PÓLNOC Sp. z o.o. (Radio PÓLNOC)	nowe częstotliwości
142.	23-11-95	Radio REKORD FM Sp. z o.o. (Radio REKORD FM)	nowe częstotliwości
143.	27-11-95	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ (Radio BLUE)	zmiana wysokości zawieszenia anteny
144.	27-11-95	Paraklet Sp. z o.o. (Radio VOX)	zmiana polaryzacji anten z poziomej na pionową
145.	27-11-95	ESKA NORD Sp. z o.o. (ESKA NORD)	nowe częstotliwości
146.	01-12-95	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu (Radio EL)	nowe częstotliwości
147.	13-12-95	KKK FM S.A. (Radio KOLOR)	zmiana opłaty koncesyjnej ze względu na mniejszy faktyczny zasięg

148.	18-12-95	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (Radio WA-MA)	zmiana lokalizacji stacji
149.	18-12-95	Radio Maryja (Radio MARYJA)	nowe częstotliwości
150.	18-12-95	Wierzbicki	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji, wniosek 161/95
151.	18-12-95	Wierzbicki	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji, wniosek 160/95
152.	18-12-95	Słowo Media LTD	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
153.	18-12-95	Tauer (Radio SUDETY)	zwiększenie mocy nadajnika
154.	18-12-95	Granowski (Radio WEEKEND)	nowa częstotliwość
155.	18-12-95	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o. (Radio KONIN)	zmiana lokalizacji stacji nadawczej , zmiana parametrów technicznych nadawania
156.	20-12-95	Radio Maryja (Radio MARYJA)	nowa częstotliwość
157.	21-12-95	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. (CANAL+ Polska)	nakaz zaprzestania naruszania ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT
158.	27-12-95	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska (Radio GORZÓW)	zmiana lokalizacji systemu nadawczego, podwyższenie max skutecznej mocy promieniowania i mocy wyjściowej nadajnika
159.	27-12-95	BRW Sp.z.o.o (Radio BRW 101.1 FM)	zmiana nazwy podmiotu na „Radio BRW 101,1 FM”
160.	27-12-95	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	nowe stacje nadawcze
161.	27-12-95	Radio S Poznań Sp. z o.o. (Radio S)	nowa częstotliwość
162.	29-12-95	Radio Maryja (Radio MARYJA)	nowe częstotliwości
163.	29-12-95	Media Sp. z o.o. (Radio RMI)	nowa częstotliwość
164.	29-12-95	Kubasiewicz	umorzenie postępowania na prośbę wnioskodawcy
165.	29-12-95	FONON Sp. z o.o. (Radio Fonon)	uchylenie koncesji
166.	05-01-96	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. (Radio 44)	zmiana terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu
167.	05-01-96	Program 4 Sp. z o.o.	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
168.	05-01-96	Program 4 Sp. z o.o.	umorzenie postępowania o przyznanie koncesji
169.	05-01-96	Politechnika Rzeszowska (Studenckie Radio Rzeszów)	wydłużenie dziennego czasu nadawania
170.	11-01-96	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska (Katolickie Radio FM-Lipiany)	zwiększenie mocy i zmiana częstotliwości w zakresie FM2
171.	11-01-96	Pragłowski (MRFM)	zmiana polaryzacji i zwiększenie mocy
172.	11-01-96	Diecezja Płocka (Katolickie Radio Ciechanów)	zwiększenie mocy w zakresie FM1
173.	11-01-96	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska (Katolickie Radio AS)	zwiększenie mocy i zmiana częstotliwości (w zakresie FM1)
174.	11-01-96	Diecezja Łomżyńska	przeniesienie parametrów z cofniętej koncesji 0121/95-R
175.	11-01-96	Diecezja Łomżyńska (Radio MARYJA - Łomża)	cofnięcie koncesji 121/95-R
176.	11-01-96	Parafia Ewangelicko-Augsburska w Kaliszu	cofnięcie koncesji 146/95-R
177.	11-01-96	Diecezja w Łowicka (KATOLICKIE RADIO WIKTORIA - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI ŁOWICKIEJ)	zmiana wysokości zawieszenia anteny

178.	22-01-96	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie (RADIO RYTM)	zmiana częstotliwości
179.	06-02-96	Diecezja Rzeszowska (Radio Diecezji Rzeszowskiej - Radio MARYJA)	zmiana częstotliwości i zmiana nazwy programu
180.	06-02-96	Dąbrowski (Studio NTL)	zwiększenie mocy, zmiana lokalizacji
181.	06-02-96	Piotrowicz (RADIO JAROCIN FM)	zwiększenie dziennego czasu nadawania z 8 do 10 godzin
182.	19-02-96	Gackowski (Radio VIGOR FM)	dotatkowa częstotliwość
183.	19-02-96	Spółeczne Radio Regionalne LELIWA Sp. z o.o. (Radio LELIWA)	dotatkowa częstotliwość
184.	19-02-96	Gmina Miasta Opatów (Radio OPATÓW)	dotatkowa częstotliwość
185.	21-02-96	Kochanowski (Radio TON)	uchylenie koncesji
186.	21-02-96	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. (CANAL+ Polska)	wzrost zasięgu dla trzech stacji, dla jednej zmiana lokalizacji, bez zmiany zasięgu ludnościowego
187.	21-02-96	Drobnik (Radio KOŁOBRZEG)	nowa częstotliwość FM1, bez zwiększenia zasięgu
188.	21-02-96	ART PRESS Sp. z o.o.	nowa częstotliwość w zakresie FM1, bez wzrostu zasięgu
189.	21-02-96	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o.	zmiana lokalizacji
190.	27-02-96	Fundacja Obywatelska w Warszawie (Radio Obywatelskie POZNAŃ)	zwiększenie limitu reklam do pełnego wymiaru dopuszczonego ustawą
191.	27-02-96	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A. (POLSAT)	skorygowanie opłaty naliczonej za decyzję 163/3/95
192.	27-02-96	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie) (Telewizja NIEPOKALANÓW)	zmiana lokalizacji, zmiana oznaczenia podmiotu
193.	27-02-96	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. (CANAL+ Polska)	zmiana lokalizacji w Szczecinie
194.	27-02-96	Prowincja Warszawska Zgromadzenia Ojców Redemptorystów (Radio MARYJA)	nowe stacje i zmiany techniczne
195.	05-03-96	Bartelik	uchylenie koncesji
196.	08-03-96	Archidiecezja Poznańska (Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa)	zwiększenie mocy w zakresie FM2, wraz ze zmianą częstotliwości
197.	12-03-96	Czerwiecki	umorzenie postępowania o udzielenie koncesji
198.	12-03-96	Piotrowicz (JA-RADIO JAROCIN)	zmiana lokalizacji, zmiana nazwy programu
199.	12-03-96	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (Radio WA-MA)	zmiana lokalizacji
200.	26-03-96	MFM Sp. z o.o. (Radio KOLOR)	zwiększenie mocy do 1 kW na cz. 103 MHz
201.	26-03-96	Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)	skorygowanie liczby odbiorców i opłaty
202.	26-03-96	Pęziół (Radio KLAKSON)	zmiana wysokości zawieszenia anteny
203.	26-03-96	ESKA NORD Sp. z o.o. (ESKA NORD)	zwiększenie mocy
204.	26-03-96	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska (RADIO DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ)	zmiana nazwy programu na Radio TERAZ - Rozgłośnia Diecezjalna w Koszalinie

TABELA 13. Wykaz obowiązujących koncesji radiowych dopuszczających pełny ustawowy udział reklam

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o. , Konin	Radio KONIN	17/01/1995	0117/95-R
2.	Akademia Rolnicza , Poznań	Akademickie Radio WINOGRADY	22/12/1994	0108/94-R
3.	Akademickie Centrum Radiowe KIKS Sp. z o.o. , Łódź	Radio KIKS	22/12/1994	0107/94-R
4.	ART PRESS Sp. z o.o. , Lublin		18/08/1994	0034/94-R
5.	BIS - Media Sp. z o.o. , Lublin	Radio PULS	19/08/1994	0026/94-R
6.	BRW Sp.z.o.o , Wałbrzych	Radio BRW 101.1 FM	02/03/1995	0152/95-R
7.	Ceglewski Janusz, Raciążek	Radio LAS VEGAS	18/08/1994	0036/94-R
8.	Centrum Kultury i Sztuki , Kalisz	Radio CENTRUM	02/12/1994	0097/94-R
9.	CITY RADIO Sp. z o.o. , Częstochowa	Radio CITY	25/08/1994	0047/94-R
10.	Czeremańska-Gocłowska Elżbieta, Płock	Radio PULS	15/09/1994	0057/94-R
11.	Czubacki Bogumił, Sochaczew	Radio FAMA	09/02/1995	0139/95-R
12.	Diecezja Gliwicka , Gliwice	Katolickie Radio PULS	09/02/1995	0141/95-R
13.	Diecezja Legnicka , Legnica	Katolickie Radio Legnica	02/03/1995	0149/95-R
14.	Diecezja Pelplińska , Pelplin	Radio PELPLIN	18/08/1994	0039/94-R
15.	Diecezja Płocka , Płock	Katolickie Radio Ciechanów	12/12/1994	0086/94-R
16.	Diecezja Warszawsko-Praska , Warszawa	Katolickie Radio WARSZAWA	15/07/1994	0001/94-R
17.	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska , Zielona Góra	Radio GORZÓW	18/08/1994	0035/94-R
18.	Drobnik Tomasz, Kołobrzeg	Radio KOŁOBRZEG	02/12/1994	0070/94-R
19.	ESKA NORD Sp. z o.o , Gdynia	ESKA NORD	25/08/1994	0050/94-R
20.	ESKA Wrocław Sp. z o.o. , Wrocław	Radio ESKA	02/03/1995	0151/95-R
21.	Fliśnik Czesław, Kraków	Radio WANDA	19/01/1995	0123/95-R
22.	Gackowski Piotr, Słupsk	Radio VIGOR FM	23/01/1995	0125/95-R
23.	Gmina Łomianki , Łomianki	Radio MAZOWSZE	02/12/1994	0075/94-R
24.	Gmina Miasta Radomia , Radom	Radio RADOM	15/09/1994	0061/94-R
25.	Granowski Piotr, Chojnice	Radio WEEKEND	02/12/1994	0089/94-R
26.	HIT-FM Sp. z o.o. , Mielec	Radio HIT-FM	12/12/1994	0073/94-R
27.	Hot Radio Przemyśl, S.A. , Przemyśl	HOT Radio	02/03/1995	0158/95-R
28.	INFORADIO Sp. z o.o. , Wałbrzych	Radio HARCÓWKA	05/01/1995	0111/95-R
29.	Jaworski Wojciech, Węgrzce	Radio ALFA	19/01/1995	0122/95-R
30.	Kalisz Jerzy, Iława	Radio IŁAWA	23/01/1995	0128/95-R
31.	KKK FM S.A. , Wrocław	Radio KOLOR	17/01/1995	0118/95-R
32.	Konieczny Michał, Gostyń	Radio ELKA	02/03/1995	0150/95-R
33.	Korkosz Mirosław Andrzej, Łódź	Radio CLASSIC	22/12/1994	0104/94-R

34.	Kowalski Przemysław Paweł, Słupsk	Radio CITY	02/03/1995	0153/95-R
35.	Kowanda Janusz, Opole	Radio PRO KOLOR	12/12/1994	0101/94-R
36.	Kubasiewicz Ewa, Łódź	Radio PARADA	29/12/1995	168/95-R
37.	Kujawa Aleksandra i Marek, Bydgoszcz	Radio POMOŻE	18/08/1994	0028/94-R
38.	Łazarewicz Zbigniew, Darłowo	Radio DARŁOWO	23/01/1995	0127/95-R
39.	MFM Sp. z o.o. , Warszawa	Radio KOLOR	02/12/1994	0079/94-R
40.	Mostowski Janusz, Szczecinek	Radio REJA	02/12/1994	0098/94-R
41.	Obertaniec Stanisław, Legnica	Radio LEGNICA	02/12/1994	0078/94-R
42.	Olearczyk Fryderyk, Bielsko-Biała	Radio DELTA	01/09/1994	0056/94-R
43.	Pęziol Grzegorz Janusz, Wrocław	Radio KLAKSON	02/12/1994	0083/94-R
44.	Pilskie Radio i TV "100" Sp. z o.o. , Piła	Radio 100	02/03/1995	0161/95-R
45.	Politechnika Białostocka , Białystok	Radio AKADERA	25/08/1994	0048/94-R
46.	Politechnika Rzeszowska , Rzeszów	Studenckie Radio Rzeszów	02/12/1994	0081/94-R
47.	Prągłowski Ryszard, Jelenia Góra	MRFM	02/03/1995	0162/95-R
48.	Prywer Grzegorz, Szczecin	Radio PLAMA	02/12/1994	0084/94-R
49.	Przedsiębiorstwo Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK S.A. , Opole	Radio O'LE	02/12/1994	0071/94-R
50.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT Sp. z o.o. , Katowice	Radio FLASH	18/08/1994	0033/94-R
51.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe INTER PM Sp. z o.o. , Kwidziń	Radio PM	02/02/1995	0137/95-R
52.	Radio "BOSS" Sp. z o.o. , Płock	Radio BOSS	22/09/1994	0065/94-R
53.	Radio "W" Sp.z o.o. , Włocławek	Radio W	25/08/1994	0049/94-R
54.	Radio ABC Sp. z o.o. , Szczecin	Radio ABC	16/02/1995	0143/95-R
55.	RADIO ARnet Sp. z o.o. , Gdańsk-Wrzeszcz	Radio ARnet	25/08/1994	0043/94-R
56.	Radio BielskoSp. z o.o. , Bielsko-Biała	RADIO BIELSKO	02/12/1994	0074/94-R
57.	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie , Warszawa	Radio ESKA	02/02/1995	0138/95-R
58.	Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie , Warszawa	RADIO RYTM	23/11/1995	169/95-R
59.	Radio FAMA Sp. z o.o. , Chmielowice k/Opola	Radio FAMA	02/02/1995	0135/95-R
60.	Radio Go S.A. , Gorzów Wlkp.	Radio GO	18/08/1994	0038/94-R
61.	Radio Gra Sp. z o.o. , Toruń	Radio GRA	12/12/1994	0099/94-R
62.	Radio Inowrocław Sp. z o.o. , Inowrocław	Radio INOWROCLAW	18/08/1994	0029/94-R
63.	Radio LETA Sp. z o.o. , Wodzisław Śl.-Kokoszyce	RADIO 90 FM	15/09/1994	0059/94-R
64.	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. , Kraków	RMF FM	26/05/1994	0004
65.	Radio PLESINO Sp. z o.o. , Pszczyna	Radio PLESINO	25/08/1994	0046/94-R
66.	Radio PÓLNOC Sp. z o.o. , Koszalin	Radio PÓLNOC	02/02/1995	0136/95-R
67.	Radio REKORD FM Sp. z o.o. , Radom	Radio REKORD FM	15/09/1994	0060/94-R
68.	Radio Rezonans Sp. z o.o. , Sosnowiec	Radio REZONANS	23/01/1995	0130/95-R

69.	Radio S Poznań Sp. z o.o. , Poznań	Radio S	21/02/1995	0147/95-R
70.	Radio Toruń Sp. z o.o. , Toruń	Radio TORUŃ	25/08/1994	0042/94-R
71.	Radio VANESSA Sp. z o.o. , Racibórz	Radio VANESSA	18/08/1994	0032/94-R
72.	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. , Olsztyn	Radio WA-MA	01/09/1994	0051/94-R
73.	Radio ZET Sp. z o.o. , Warszawa	Radio ZET	09/06/1994	0005
74.	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe Sp. z o.o. , Katowice	Radio TOP	25/08/1994	0045/94-R
75.	Regionalne Towarzystwo Publikacyjne Sp. z o.o. , Łódź	Radio MANHATTAN	02/12/1994	0072/94-R
76.	Rybacki Tomasz, Ostrołęka	Radio OKO	02/03/1995	0160/95-R
77.	Sambor Piotr, Zakopane	Radio ALEX	22/09/1994	0063/94-R
78.	Spoleczne Radio Regionalne LELIWA Sp. z o.o. , Tarnobrzeg	Radio LELIWA	02/12/1994	0085/94-R
79.	Stachaczyk Tomasz, Piotrków Trybunalski	Radio PIOTRKÓW	02/03/1995	0155/95-R
80.	Stowarzyszenie JOWISZ , Jelenia Góra	Radio Jowisz	19/07/1995	167/95-R
81.	Swoboda Bogdan, Gliwice	Radio PARK	18/08/1994	0030/94-R
82.	Tauer Andrzej, Dzierżoniów	Radio SUDETY	22/09/1994	0062/94-R
83.	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu, Elbląg	Radio EL	09/02/1995	0142/95-R
84.	VIDEO Sp. z o.o. , Bydgoszcz	Radio EL	18/08/1994	0027/94-R
85.	WAWA S.A. , Warszawa	Radio WAWA	22/12/1994	0109/94-R
86.	WIBOR Sp. z o.o. , Nowy Sącz	Radio ECHO	02/02/1995	0132/95-R
87.	Wilczewski Piotr, Złotów	Radio PIŁA	21/02/1995	0148/95-R
88.	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. , Świnoujście	Radio 44	02/03/1995	0154/95-R
89.	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej , Wieluń	Radio Ziemi Wieluńskiej	01/09/1994	0054/94-R

TABELA 14. Wykaz obowiązujących koncesji radiowych dopuszczających udział reklam ograniczony do 2% dziennego czasu nadawania [Rozporządzenie KRRiT z dn. 03 czerwca 1993 r. Dz.U. Nr 50, poz. 232 z późn. zm., §7a, ust. 2]

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	A.D.A Corporation Sp. z o.o. , Częstochowa	Radio FON	02/03/1995	0156/95-R
2.	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA Sp. z o.o. , Kielce	Radio FAMA	17/01/1995	0119/95-R
3.	AGREX - MARKET Sp. z o.o. , Białystok	Radio BIS	18/08/1994	0037/94-R
4.	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie , Kraków	Radio RAK	17/01/1995	0120/95-R
5.	Archidiecezja Krakowska , Kraków	Radio Mariackie Kraków	01/09/1994	0052/94-R
6.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio FM-Gryfice	15/12/1994	0100/94-R
7.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio FM-Lipiany	12/12/1994	0080/94-R
8.	Bajer Piotr, Suwałki	Radio 5	02/03/1995	0163/95-R
9.	Bałtycka Agencja Artystyczna BART , Sopot	Radio SOPOT	09/02/1995	0140/95-R
10.	Centrum Edukacji i Promocji Biznesu PROMOTOR Sp. z o.o. , Belchatów	Radio BELCHATÓW	02/03/1995	0157/95-R
11.	Diecezja Kielecka , Kielce	Radio JEDNOŚĆ	23/03/1995	0165/95-R
12.	Diecezja Tarnowska , Tarnów	Radio DOBRA NOWINA	12/12/1994	0094/94-R
13.	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ , Gdów	Radio BLUE	02/02/1995	0133/95-R
14.	Gazeta Goleniowska Sp. z o.o. , Goleniów	Radio GOLENIÓW	23/01/1995	0126/95-R
15.	Gmina Miasta Opatów , Opatów	Radio OPATÓW	22/12/1994	0105/94-R
16.	Gmina Miasta Proszowice , Proszowice	Radio ŁAN	19/01/1995	0124/95-R
17.	Media Sp. z o.o. , Poznań	Radio RMI	21/02/1995	0144/95-R
18.	Paraklet Sp. z o.o. , Bydgoszcz	Radio VOX	18/08/1994	0031/94-R
19.	Piotrowicz Lidia, Jarocin	RADIO JAROCIN FM	02/03/1995	0159/95-R
20.	Politechnika Poznańska , Poznań	Radio AFERA	21/02/1995	0145/95-R
21.	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o. , Szczecin	Tak, Tak, Radio	12/12/1994	0102/94-R
22.	SBB Rodło Sp. z o.o. , Bytom	SBB Rodło	02/02/1995	0131/95-R
23.	Stempin Jerzy, Kępno	Radio SUD	02/02/1995	0134/95-R
24.	Szklarz Adam, Tarnów	Radio MAKS	02/12/1994	0088/94-R
25.	Zieleniewski Tomasz, Węgorzewo	Radio KORMORAN	07/07/1995	166/95-R

26.	Związek Harcerstwa Polskiego , Warszawa	Rozgłównia Harcerska	25/08/1994	0044/94-R
-----	---	----------------------	------------	-----------

TABELA 15. Wykaz obowiązujących koncesji radiowych bez prawa do emisji reklam

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	Archidiecezja Białostocka , Białystok	Radio MARYJA-Białystok	15/07/1994	0025/94-R
2.	Archidiecezja Częstochowska , Częstochowa	Radio FIAT	25/03/1995	0164/95-R
3.	Archidiecezja Gdańska , Gdańsk	Radio PLUS	02/12/1994	0067/94-R
4.	Archidiecezja Gnieźnieńska , Gniezno	KATOLICKIE RADIO ARCHIDIECEZJI	15/07/1994	0018/94-R
5.	Archidiecezja Katowicka , Katowice	Radio Archidiecezji Katowickiej	15/07/1994	0022/94-R
6.	Archidiecezja Lubelska , Lublin	Katolickie Radio LUBLIN	15/07/1994	0012/94-R
7.	Archidiecezja Łódzka , Łódź	Katolicka Rozgłośnia Radiowa Archidiecezji Łódzkiej RADIO	02/12/1994	0077/94-R
8.	Archidiecezja Poznańska , Poznań	Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa	12/12/1994	0110/94-R
9.	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego , Przemysł	Radio AVE MARYJA	15/07/1994	0013/94-R
10.	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego , Przemysł	Radio Maryja - Krosno	15/07/1994	0014/94-R
11.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio AS	02/12/1994	0069/94-R
12.	Archidiecezja Warmińska , Olsztyn	Radio MARYJA-Olsztyn	15/07/1994	0020/94-R
13.	Archidiecezja Warszawska , Warszawa	Radio JÓZEF	15/07/1994	0002/94-R
14.	Archidiecezja Wrocławska , Wrocław	Katolickie Radio RODZINA	15/07/1994	0008/94-R
15.	Diecezja Bielsko-Żywiecka , Bielsko Biała	Radio MARYJA-Bielsko Biała	18/08/1994	0040/94-R
16.	Diecezja Elbląska , Elbląg	Radio BIS	15/07/1994	0024/94-R
17.	Diecezja Elcka , Elk	Radio MARYJA-Elk	15/07/1994	0004/94-R
18.	Diecezja Elcka , Elk	Radio Maryja Suwałki	15/07/1994	0005/94-R
19.	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzaska , Koszalin	RADIO DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ	15/07/1994	0019/94-R
20.	Diecezja Łomżyńska , Łomża	Radio MARYJA-Łomża	15/07/1994	0011/94-R
21.	Diecezja Opolska , Opole	Radio GÓRA ŚW. ANNY	15/07/1994	0010/94-R
22.	Diecezja Płocka , Płock	Katolickie Radio Płock	02/12/1994	0068/94-R
23.	Diecezja Radomska , Radom	Katolickie Radio Radomskie AVE	15/07/1994	0017/94-R
24.	Diecezja Rzeszowska , Rzeszów	Radio Diecezji Rzeszowskiej - Radio MARYJA	08/08/1994	0041/94-R
25.	Diecezja Sandomierska , Sandomierz	Radio MARYJA-Stalowa Wola	15/07/1994	0003/94-R
26.	Diecezja Siedlecka , Siedlce	Katolickie Radio Podlasia	15/07/1994	0007/94-R
27.	Diecezja Tarnowska , Tarnów	Radio Dobra Nowina	15/07/1994	0021/94-R
28.	Diecezja w Łowicka , Łowicz	KATOLICKIE RADIO WIKTORIA - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI	15/07/1994	0006/94-R
29.	Diecezja Zamojsko-Lubaczowska , Zamość	Radio Maryja Zamość	15/07/1994	0016/94-R
30.	Diecezja Kaliska , Kalisz	Radio Katolickie Diecezji Kaliskiej	15/07/1994	0023/94-R
31.	Fundacja Obywatelska w Warszawie , Warszawa	Radio Obywatelskie POZNAŃ	17/01/1995	0115/95-R
32.	Kuria Generalna Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika , Częstochowa	Radio JASNA GÓRA	02/12/1994	0076/94-R
33.	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Św. Jana Chrzciciela w Zbroszy Dużej , Jasieniec	Radio Katolickie w Zbroszy Dużej	15/07/1994	0009/94-R
34.	Parafia Św.Józefa w Pasłęku , Pasłęk	Radio MARYJA-Pasłęk	15/07/1994	0015/94-R
35.	Prowincja Warszawska Zgromadzenia Ojców Redemptorystów, Warszawa	Radio MARYJA	23/06/1994	0006
36.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie) , Warszawa	Radio NIEPOKALANÓW	01/09/1994	0053/94-R
37.	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie , Lublin	Radio CENTRUM	01/09/1994	0055/94-R

TABELA 16. Wykaz obowiązujących koncesji telewizyjnych dopuszczających pełny ustawowy udział reklam

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	Dąbrowski Tadeusz, Radomsko	Studio NTL	02/12/1994	0096/94-T
2.	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o., Warszawa *)	CANAL+ Polska	23/12/1994	0066/94-T
3.	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A., Warszawa	POLSAT	01/03/1994	0003
4.	Prywatna Telewizja AVAL Sp. z o.o., Jelenia Góra	Telewizja AVAL	09/01/1995	0113/95-T
5.	Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ, Lubań	TV LUBAŃ	02/12/1994	0090/94-T
6.	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o., Lubin	TV LEGNICA	12/12/1994	0103/94-T
7.	Telewizja Sky-Orunia Sp. z o.o., Gdańsk	SKY-ORUNIA	15/12/1994	0095/94-T
8.	Telewizja WISŁA Sp. z o.o., Kraków	Telewizja WISŁA	23/11/1994	0082/94-T
9.	Telewizja Zielona Góra Sp. z o.o., Zielona Góra	TV ZIELONA GÓRA	09/01/1995	0112/95-T
10.	Vigor - Telewizja Gorzów Sp. z o.o., Gorzów Wlkp.	TV VIGOR	06/02/1995	0091/95-T

*) reklama tylko w czasie niekodowanym, do 3% dziennego czasu niekodowanego

TABELA 17. Wykaz obowiązujących koncesji telewizyjnych dopuszczających udział reklam ograniczony do 2% dziennego czasu nadawania [Rozporządzenie KRRiT z dn. 03 czerwca 1993 r. Dz.U. Nr 50, poz. 232 z późn. zm., §7a, ust. 2]

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	BRYZA Telewizja Regionalna Sp. z o.o. , Szczecin	TV BRYZA	02/12/1994	0092/94-T
2.	Telewizja Dolnośląska Sp. z o.o. , Wrocław	Telewizja Dolnośląska	22/12/1994	0106/94-T

TABELA 18. Koncesja telewizyjna bez prawa do emisji reklam

Lp	Koncesjonariusz	Nazwa Programu	Data Wydania	Numer Koncesji
1.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie) , Warszawa	Telewizja NIEPOKALANÓW	12/12/1994	0093/94-T

TABELA 19. Wykaz obowiązujących koncesji katolickich

Lp	Podmiot	nazwa programu	data	nr koncesji
1.	Archidiecezja Białostocka , Białystok	Radio MARYJA-Białystok	15/07/1994	0025/94-R
2.	Archidiecezja Częstochowska , Częstochowa	Radio FIAT	25/03/1995	0164/95-R
3.	Archidiecezja Gdańska , Gdańsk	Radio PLUS	02/12/1994	0067/94-R
4.	Archidiecezja Gnieźnieńska , Gniezno	KATOLICKIE RADIO ARCHIDIECEZJI GNIEŹNIEŃSKIEJ ŚW. WOJCIECH	15/07/1994	0018/94-R
5.	Archidiecezja Katowicka , Katowice	Radio Archidiecezji Katowickiej	15/07/1994	0022/94-R
6.	Archidiecezja Krakowska , Kraków	Radio Mariackie Kraków	01/09/1994	0052/94-R
7.	Archidiecezja Lubelska , Lublin	Katolickie Radio LUBLIN	15/07/1994	0012/94-R
8.	Archidiecezja Łódzka , Łódź	Katolicka Rozgłośnia Radiowa Archidiecezji Łódzkiej - RADIO EMAUS	02/12/1994	0077/94-R
9.	Archidiecezja Poznańska , Poznań	Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa	12/12/1994	0110/94-R
10.	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego , Przemysł	Radio AVE MARYJA	15/07/1994	0013/94-R
11.	Archidiecezja Przemyska obrządku łacińskiego , Przemysł	Radio Maryja - Krosno	15/07/1994	0014/94-R
12.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio FM- Gryfice	15/12/1994	0100/94-R
13.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio FM- Lipiany	12/12/1994	0080/94-R
14.	Archidiecezja Szczecińsko-Kamińska , Szczecin	Katolickie Radio AS	02/12/1994	0069/94-R
15.	Archidiecezja Warmińska , Olsztyn	Radio MARYJA-Olsztyn	15/07/1994	0020/94-R
16.	Archidiecezja Warszawska , Warszawa	Radio JÓZEF	15/07/1994	0002/94-R
17.	Archidiecezja Wrocławska , Wrocław	Katolickie Radio RODZINA	15/07/1994	0008/94-R
18.	Diecezja Bielsko-Żywiecka , Bielsko Biała	Radio MARYJA-Bielsko Biała	18/08/1994	0040/94-R
19.	Diecezja Elbląska , Elbląg	Radio BIS	15/07/1994	0024/94-R
20.	Diecezja Elcka , Elk	Radio MARYJA-Elk	15/07/1994	0004/94-R
21.	Diecezja Elcka , Elk	Radio Maryja, Suwałki	15/07/1994	0005/94-R
22.	Diecezja Gliwicka , Gliwice	Katolickie Radio PULS	09/02/1995	0141/95-R
23.	Diecezja Kielecka , Kielce	Radio JEDNOŚĆ	23/03/1995	0165/95-R
24.	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzaska , Koszalin	RADIO DIECEZJI KOSZALIŃSKO- KOŁOBRZESKIEJ	15/07/1994	0019/94-R
25.	Diecezja Legnicka , Legnica	Katolickie Radio Legnica	02/03/1995	0149/95-R
26.	Diecezja Łomżyńska , Łomża	Radio MARYJA-Łomża	15/07/1994	0011/94-R

27.	Diecezja Opolska , Opole	Radio GÓRA ŚW. ANNY	15/07/1994	0010/94-R
28.	Diecezja Pelplińska , Pelplin	Radio PELPLIN	18/08/1994	0039/94-R
29.	Diecezja Płocka , Płock	Katolickie Radio Ciechanów	12/12/1994	0086/94-R
30.	Diecezja Płocka , Płock	Katolickie Radio Płock	02/12/1994	0068/94-R
31.	Diecezja Radomska , Radom	Katolickie Radio Radomskie AVE	15/07/1994	0017/94-R
32.	Diecezja Rzeszowska , Rzeszów	Radio Diecezji Rzeszowskiej - Radio MARYJA	08/08/1994	0041/94-R
33.	Diecezja Sandomierska , Sandomierz	Radio MARYJA-Stalowa Wola	15/07/1994	0003/94-R
34.	Diecezja Siedlecka , Siedlce	Katolickie Radio Podlasia	15/07/1994	0007/94-R
35.	Diecezja Tarnowska , Tarnów	Radio Dobra Nowina	12/12/1994	0094/94-R
36.	Diecezja Tarnowska , Tarnów	Radio Dobra Nowina	15/07/1994	0021/94-R
37.	Diecezja w Łowicka , Łowicz	KATOLICKIE RADIO VIKTORIA - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI ŁOWICKIEJ	15/07/1994	0006/94-R
38.	Diecezja Warszawsko-Praska , Warszawa	Katolickie Radio WARSZAWA	15/07/1994	0001/94-R
39.	Diecezja Zamojsko-Lubaczowska , Zamość	Radio Maryja, Zamość	15/07/1994	0016/94-R
40.	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska , Zielona Góra	Radio GORZÓW	18/08/1994	0035/94-R
41.	Diecezja Kaliska , Kalisz	Radio Katolickie Diecezji Kaliskiej	15/07/1994	0023/94-R
42.	Kuria Generalna Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika , Częstochowa	Radio JASNA GÓRA	02/12/1994	0076/94-R
43.	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Św. Jana Chrzciciela w Zbroszy Dużej , Jasieniec	Radio Katolickie w Zbroszy Dużej	15/07/1994	0009/94-R
44.	Parafia Św.Józefa w Pasłęku , Pasłek	Radio MARYJA-Pasłek	15/07/1994	0015/94-R
45.	Prowincja Warszawska Zgromadzenia Ojców Redemptorystów , Warszawa	Radio MARYJA	23/06/1994	0006
46.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (Ojcowie Franciszkanie) , Warszawa	Radio NIEPOKALANÓW	01/09/1994	0053/94-R
47.	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (Ojcowie Franciszkanie) , Warszawa	Telewizja NIEPOKALANÓW	12/12/1994	0093/94-T